

DURAK KÖYÜ TARİHİ HALK KÜLTÜRÜ

Hasan AKÇAY

Konya 2013

Yazar

Hasan AKÇAY

ISBN

978-605-125-717-4

Kapak - İç Düzen

Mesut Özel – Sedat Başer

Dizgi

İsmail Mustafa AKÇAY

Basım Tarihi

Ağustos 2013

Baskı ve Cilt

ŞELELE OFSET

(Nuğman KARABIYIK)

Fevzi Çakmak Mahallesi Yeni Matbaacılar Sitesi

B Blok No:22 Karatay/KONYA

Tel: 0332 342 07 88

Yazarla Haberleşme Adresi

www.durakkoyu42.com

hasanakcay42@hotmail.com

İçindekiler

ÖNSÖZ.....	11
ALİ AKKANAT VE KAMİL AKKANAT.....	13
KÖYÜMÜZÜN TARİHİ.....	16
OSMANLI ARŞİVLERİNDE KÖYÜMÜZ	20
KONYA VİLAYETİ SALNAMESİNDE.....	26
OSMANLI DÖNEMİNDE KONYA	29
VİLAYETİ SALNAMESİ.....	29
KONYA İLİ SALNAMESİ.....	31
SANCAK KAZA NAHIYE KÖY ARALARINDAKİ MESAFELER ve NÜFUSLARI	31
KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ.....	33
1873 ve 1896 Tarihli Salnameye Göre İbradı Nahiyesi	33
KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ.....	34
KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ.....	40
SALNAMEYE GÖRE İBRADI NAHIYESİ.....	40
KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ (Beşehir'e bağlı köyler).....	41
KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ (Kireli'ne bağlı köyler)	43
KONYA SALNAMESİNDE İBRADI NAHIYESİNE BAĞLI KÖYLERİN NÜFUSU	44
KÖYÜMÜZDEKİ ESKİ YERLEŞİM YERLERİ:	47
KÖY HAKKINDA.....	53
DURAK KÖYÜNÜN COĞRAFİ DURUMU.....	56
BİTKİ ÖRTÜSÜ.....	58
İKLİMİ.....	58
KÖYÜN YERLEŞİMİ	61
KÖYÜM DURAK.....	64
DURAK Duraklılılar Çalışmayı Sever	66
DURAK.....	67
Durak Köyünde Herkesin İşi Vardır.....	67
DURAK KÖYÜ SÜLALELERİ VE SOYADLARI.....	69
SÜLALERİN ALDIĞI SOYADLARI	70
ADIGÜZELLER (PASLIOĞULLARI).....	70
ARIKLAR.....	70
KÜKKELER.....	70
İBİŞ AHMETLER.....	70
ECİRLER	70
ÇAKALEL	70
DİĞİREL.....	70
GÖĞÜŞLER.....	71
İMAMLAR-MULLAMEHMETLER.....	71
KARA MAHMUTLAR.....	71
KARA MEHMETLER.....	71
KEL KERİMLER.....	71
KEYALAR	71
KOCABAŞLAR-MİSİROĞULLARI	71
KÖLEEL-HACI ABDULLAH	72
KÖSELER	72
KÖSE HASANLAR.....	72
MANAVLAR	72
MUSALAR (AKGÖZOĞULLARI)	72
TOMBAKLAR (TOMBAKOĞULLARI)-ABDIRIŞLAR).....	72
ABDIRIŞLAR (HUMMAEL).....	72
KULLANILMAYAN SOYADLAR.....	73

KÖYÜMÜZÜN ADI.....	74
KİRLİ ADI.....	75
KÖYÜN ADI NEDEN KİRLİ.....	75
KÜLADASI EFSANESİ.....	77
NURLUDAN—KİRLİYE.....	79
KİRLİDAN – KİRLİYE.....	80
KİRFARD'DAN – KİRLİYE.....	81
HANLAR.....	83
HAN ÇEŞMESİ.....	86
BÜYÜK HAN.....	87
KÜÇÜK HAN.....	89
Prof. Dr. ALİ BAŞ'IN ARAŞTIRMASI.....	90
BERABERLİK VE MİLLİ KÜLTÜR.....	92
HALK KÜLTÜRÜ.....	93
EV YAPMA - AYRI EV OLMA.....	93
DURAK KÖYÜNDE YARDIMLAŞMA ADETLERİ.....	96
GELENEKLERİMİZ.....	98
DOĞUM VE HAMİLELİK.....	100
KÖSTEK KIRMA.....	102
KÜTÜK ATMA.....	103
AH O GEÇMİŞ BAYRAMLAR.....	104
DÜĞÜN VE DÜĞÜN MANİLERİ.....	106
İSTENECEK KIZDA ARANILAN ÖZELLİKLER.....	107
DELİKANLIDA ARANAN ÖZELLİKLER.....	107
KIZ İSTEME.....	108
UNDUZ.....	112
KINA GECESİ.....	112
GELİNE KINA YAKMA.....	113
DAĞMAT DONATMA.....	116
GELİN ALMA.....	118
Gelin Taksisi.....	118
DAMAT (GÜVEYİ) KATMA GERDEK GECESİ.....	123
KAPI PARASI.....	125
EV DÖŞEME.....	125
ANA BOĞU (ANA BOHÇASI).....	126
DAĞMAT BOHÇASI (GÜVEYİ BOHÇASI).....	126
GELİN SANDIĞI.....	127
GELİN ERTESİ.....	127
EV OKUMA.....	128
YAVUKLUYA (NİŞANLIYA) HEDİYE VERME.....	130
NİŞAN, YÜZÜK TAKMA.....	131
TUZLU ÇAY.....	131
DÜĞÜNLERDE SÖYLENEN MANİLER.....	132
KINA GECESİNDE: DÜĞÜNÜN DİĞER BÖLÜMLERİNDE KAYA DİBİ KARINCALI.....	132
KIZILIRMAK TÜRKÜSÜ.....	149
KONYA VE YÖRESİNDEN DERLENEN MANİLER.....	150
CEZAYİR TÜRKÜSÜ.....	154
DURAK KÖYÜ YEREL YEMEKLERİ.....	156
TEFEK AŞI.....	165
SOĞAN AŞI.....	166
TARHANA.....	166
ARABAŞI ÇORBASI.....	174
TATLILAR.....	176
KÖYÜMÜZDE İLKLER.....	181
EĞİTİM.....	184
YENİLİKLER.....	187
CİNAYET VE ÖLÜM.....	190
İZ BIRAKANLAR.....	193

MUHTARLARIMIZ	194
EĞİTİM ÖNCÜLERİMİZ	200
ÖĞRETMENLERİMİZ	202
Bahattin Alıcıgüzel	202
İzzettin Alıcıgüzel	203
Ömer Lütfi Dursun	204
Mehmet Akçay (Hacı Ali oğlu)	205
Osman Özkan	205
Mehmet Arıcı	206
Şakir Okur	207
Ali Dursun(eğitmen)	207
Abdullah Akçay	208
Osman Durmuş	209
Niyazi Dursun	210
Vehbi Durmuş	210
Alahattin Güneş	211
Veli Okur	212
Kamil Okur	213
Mehmet Ali Özkoç	213
Hasan Uçar	214
Tahir Alıcıgüzel	215
Hasan Alıcıgüzel	215
Şerafettin Alıcıgüzel	216
İsmail Çağlayan	217
İsmail Arıkan	218
Hacer Durmuş	218
Fatma Türkoğlu (Alıcıgüzel) Atahan Türkoğlu eşi)	219
Mustafa Durmuş	219
Mehmet Ballı	220
Hasan Arıkan	220
Necati Akkoç	221
Mustafa Akkoç	221
İshak Dursun	222
Gülsüm Dursun	223
Vahide Dursun	223
Perran Alıcıgüzel –Selçuk (ing. öğr.) (İzzettin kızı)	224
Sevim Özkan-Akıncı(Osman kızı) Cengiz Akıncı eşi	224
Emine Özkan-Akar (Osman kızı) Yaşar Akar eşi	224
İsmet Durmuş	225
Erol Alıcıgüzel	225
Kemal Alıcıgüzel	226
Nuh Naci Dursun	226
Mehmet Emin Akçay	227
Mustafa Aktaş	227
Ali Akkanat	228
Şakir Güllü	229
Nuran Alıcıgüzel-Kozan(İng. Öğr.)(İzzettin kızı)	230
Gül Nihal Durmuş-Özteke (Matematik öğretmeni Osman Durmuş kızı)	230
Arzugül Durmuş-Gündoğdu (Mustafa kızı) anasınıfi	230
Özlem Alıcıgüzel (Çocuk gelişimi-Nabi kızı)	230
Yusuf Akçay (görev almadı ticarete atıldı)	231
İbrahim Dursun	231
Hasan Akçay	232
Mehmet Aktaş	233
Hatice Arıkan ŞAHİN (Ali Arıkan kızı)	233
Hasan Taşdelen	234
Bünyamin Durmuş	235
Ayten Ünal (Dursun) Ev Yönetimi Öğ.(Harun Ünal eşi)Ö. Lütfi Dursun kızı	235

Nurşen Akçay-Özkan (Abdullah kızı)	236
Muzaffer Arıkan	236
Demet Alicigüzel Bezirgan(Avukat Şerafettin kızı)	236
İsmail Alicioğlu	237
Özgür Taşdelen (Hasan oğlu-trafik kazasında öldü).....	237
SALİH KOÇAK (Cemal oğlu) Fen Bilgisi öğretmeni	238
Yasin Koçak.....	238
Nadire Alicigüzel (görev almadı-ev hanımı)	239
Şefika Sevgi Özel.....	239
Erkan Erkök	240
Yücel Akçay	240
Serpil Güllü (Şahin)	240
İsmail Mustafa Akçay	241
Engin Erkök (Polis).....	241
Ahmet Oğuz Akçay	242
Hanim Uçar (İzzet kızı) okul öncesi öğretmeni.....	242
Merve Çağlayan(Ali İhsan kızı).....	243
Özlem Alicigüzel (Cihangir Tatar eşi)	243
Özlem Alicigüzel	243
Ahmet Ekici	243
İMAMLARIMIZ-HOCALARIMIZ	244
KADROLU İMAMLARIMIZ.....	246
DURAK KÖYÜ ZANAATKÂRLARI	247
Köyümüzde Yetişen Duvar Ustaları	248
Demirci Ustaları.....	249
Kalaycı Ustaları.....	249
Av Tüfeği Yapanlar.....	250
Marangoz Ustaları	250
EL SANATI USTALARI.....	251
NALBANTLAR.....	251
ŞOFÖRLER.....	251
DEYİMLER – ATASÖZLERİ.....	253
DEYİM.....	253
ATASÖZLERİ	260
BEDDUA (İLENÇLER)	271
KÖY HALKININ SÖYLEDİĞİ TEMENİ SÖZLER	273
DURAK SÖZLÜĞÜ.....	274
KÖYÜMÜZLE İLGİLİ ŞİİRLER.....	288
DURAK KÖYÜ	288
ÖRNEK KÖY.....	288
KÖYÜM.....	289
KÖYÜM.....	290
MEMLEKETİM.....	291
KÖYÜM DURAK.....	292
DURAK KÖYÜ.....	292
YAZILI YAYLASI.....	293
GEL DÖNELİM ANAVATANA	294
İŞTE ALMANYA SONUN.....	296
ANNE	297
TERAZİ	299
ALİ İHSAN UÇAR	300
KADİR ÖZEL	301
MUSTAFA TURGUT.....	302
AMCAOĞLU ALİ İHSAN	303
ABDULKADİR	304
KÖYÜNÜ UNUTMAYAN SEN	305
AYDIN İNSAN	305
ÖZLEDİM.....	306

ÖZLEDİM KÖYÜM	307
BENİM KÖYÜM	307
KÖYÜM	310
KİRLİ - (Durak)	311
ONLAR YOK ARAMIZDA	314
KÖY HALKININ KULLANDIĞI ALET VE EDEVATLAR	318
ASKERLİK	327
ASKERLİK BELGESİ	339
BASINDA DURAK KÖYÜ	344
BUNLARI BİLİYORMUSUN ?	350
KÖY KARAR DEFTERİNDEN	350
BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ	359
CAMİ	366
CAMİ YAPIMINDA YAŞANAN OLAYLAR	368
KİTABENİN ÖYKÜSÜ	368
MEZARLIK	369
KÖY ODALARI	371
DURAK KÖYÜNÜ ZİYARET EDENLER	375
KONYA VALİSİ DURAK KÖYÜNDE	375
DURAK KÖYÜNDE BAYRAMLAŞMA	375
DEREBUCAK KAYMAKAMI BAYRAM NAMAZINI DURAK KÖYÜNDE KILDI	376
İLKYAR DERNEĞİ DURAK ÖMER AKKANAT YATILI BÖLGE OKULUNU ZİYARET ETTİ	377
DURAK KÖYÜ HANE KAPI NUMARALARI	379
HİCRİ YILI MİLADİ YILA- RUMU YILI MİLADİ YILA ÇEVİRME	387
DURAK KÖYÜNDEN RESİMLER	388
YARARLANILAN KAYNAKLAR	414

'Allah Resulü (s.a.v.) buyurdular ki, Büyüklerinizden, akrabalarınızı ve akraba ziyaretini öğrenin! Çünkü akraba ziyareti, ailede sevgiyi artırır, malı çoğaltır ve ömrü uzatır.' Hadis-i Şerif -Tirmizi

ÖNSÖZ

Doğup büyüdüğümüz, bayramlarda, tatillerde, vakit buldukça ziyaret ettiğimiz, köyümüz Konya'nın örnek köylerinden biridir.

Durak Köyünün arazi yapısının dağlık ve tarıma fazla elverişli olmaması nedeniyle insanlar geçimini devlet memurluğunda ve ticaretle aramışlardır. Köyümüzden yetişmiş her kademede devlet memuru vardır. Türk ekonomisine katkı sağlayan ticaretle de söz sahibi birçok iş adamımız vardır.

Köyümüz halkı milli kültürüne, örf ve adetlerine her zaman sahip çıkmıştır. Milli kültürünü, örf ve adetlerini unutmamış gelecek nesillere aktarmak için yaşıtmıştır.

Köyümüzün geçmişi ile yapılan araştırmada Osmanlı arşivlerinde Miladi 1530 yılı ve 166 numaralı Tapu Tahrir Defterinde Manavgat'a bağlı Kirli Karyesi (Karye; köy) 80 haneli bir Yörük obası. Konya ili Salnamesinde köyümüzle ilgili bazı kayıtlara rastladım. Bu belgelerde köyümüzün ismi Kirli olarak geçmektedir.

Köyümüzün tarihini, halk kültürünü araştırırken, köyümüzün büyükleri ile köy hakkında sohbet ettik. Köy büyüklerinden derlediğimiz bilgileri köyümüz ile ilgili eserleri inceledik elde edilen bilgileri bir araya toplamaya çalıştım.

Durak Köyü, eğitimdeki başarısı, hayırsever işadamları, misafirperverliği, temiz havası, yaylaları ve yoğurdu ile çevrede ünlenmiş bir köydür. Cevizli yöresinde "Durak Yoğurdu" adı ile bir yoğurttan bahsedilir.

Durak Köyü denince mutluluğun duyulduğu, Durak Köyü denince sevginin hissedildiği, Durak Köyü denince memleket hasretinin yaşandığını hissederiz.

İnsanları ölümsüz kılan geride bıraktıkları faydalı eserlerdir. Akkanatlar Türk toplumuna sayısız eserler bırakmış-

lardır. Özellikle eğitim ve sağlık alanında ki hayır hizmetleri devam etmektedir. Türk gençliğine sağladıkları iş imkânları ile gönüllerde taht kurmuşlar, yaptıkları yardımlarla toplumun sevgi ve saygısını kazanmışlardır. Hiçbir hayır işinden geri durmamışlar, kapılarına geleni geri çevirmemişlerdir. Yoksullara yardım etme, kapısına geleni boş çevirmeme, insanlığa hizmette geri durmama atalarından kalan bir mirastır.

Köyümüz ve çevremiz için hiçbir fedakârlıktan kaçınmayan, insanların umut kapısı, hayırsever işadami Sayın Ali Akkanat ve Sayın Kamil Akkanat Beyler köyümüzle ilgili üçüncü kitabın basımını üstlenmişlerdir. Bu kitabın basımında bütün masrafları karşılayan Sayın Ali Akkanat ve Sayın Kamil Akkanat Beylere ve ayrıca katkıda bulunan herkese şahsım ve Durak Köyü halkı adına teşekkür eder, sağlıklı bir yaşam dilerim.

Örnek köy Durak'ın Türkiye'de ki hak ettiği yeri alması için el ele verelim birlik olalım. Doğup büyüdüğüm köyümü tanıtmak, köy halkının kültürünü ve köyün tarihini gelecek nesillere aktarabilmek için bu çalışmayı yaptım.

Ağustos 2013 HASAN AKÇAY

ALİ AKKANAT VE KAMİL AKKANAT

ALİ AKKANAT

AKKANAT HOLDİNG Yönetim Kurulu Başkanı

Selçuk Üniversitesi tarafından Beyşehir’de ki kampüsüne Ali Akkanat’ın ismi verilmiştir.

Ali Akkanat’ın ismi Beyşehir Belediyesi tarafından bir bulvara verilmiştir.

“Ali Akkanat Bulvarı”

KAMIL AKKANAT
AKKANAT HOLDİNG Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı

Kamil Akkanat'ın ismi Seydişehir Belediyesi tarafından bir caddeye verilmiştir.

“Kamil AKKANAT Caddesi”

KÖYÜMÜZÜN TARİHİ

Durak köyü, Reze Beli, Akçalar Beli, Kuldurar Gediği, Sinekli Bel, Teke Beli, Huğlu Boğazı, Gencek bellerinin geçit yerinde Akseki Konya İpek yolu üzerinde kurulmuştur. Kurulduğu yerin konumuna uygun olarak Durak adı verilmiştir. Köyümüz merkezi bir köydür.

Köyümüzün kurulduğu yer, Osmanlı Devleti döneminde Alanya, Gündoğmuş, Akseki, İbradı, Konya yolu üzerinde kervanların konakladığı yer olarak bilinmektedir. Cumhuriyet döneminde de köyümüzdeki hanlar konaklama yeri olarak kullanılmıştır.

Köyümüzün kurulduğu yerde daha önce insanlar yaşamış, burayı yerleşim yeri olarak kullanmışlardır. Köyümüzün çevresiyle ilişkisi fazladır. Durak Köyü bulunduğu bölgede örnek köy durumundadır. Köyümüz yeniliklere açık, hareketli bir köydür.

Köyümüzün bulunduğu bölgeye çok eskiden beri yerleşim yeri olmuştur. Köyümüzün güneyinde bulunan yaylamızdaki bir kayanın kuzeye bakan yüzünde çok eskiden çizilmiş avcı, geyik, köpek resimleri bulunmaktadır. Bu kayadaki bulunan resimlerden dolayı yaylamızın adını "Yazılıkaya" koymuşlar. Bu bölgeye uzun yıllar Bizanslılar

hâkim olmuştur. Bölgede Bizanslılara ait kalıntılara rastlanmaktadır. 1071 yılından sonra bölgeyi Selçuklular ele geçirmişlerdir. Alâeddin Keykubat yöreye çok önem vermiştir. Bugünkü köyümüzün geçmişi Selçuklu Türklerinin Anadolu'ya geldikleri tarihle başlar. Köyümüzün batı yönündeki hanlar hanın çevresinde deki yerlerde çıkan eski ev temel kalıntıları köyümüzün Selçuklular zamanında hem yerleşim yeri, hem de konaklama yeri olarak kullanılmıştır.

Köyümüzün de içinde bulunduğu çevrenin tarihi MÖ. 7000 yılına kadar uzanır. Bu bölgede cilalılış devrinin tüm gelişmeleri yaşanmıştır. Bölge Hitit, Sümer, Asur ve Frig uygarlığına sahne olmuştur. Yöreye MÖ.1200 yıllarında PISIDIA (Pisidia) adında bir devlet hâkim olmuştur. Bu devletin sınırları; Isparta, Burdur ilinin tamamını, Antalya ilinin kuzeyini kapsar.

Batısı; Erençay- Bozçay ve Söğüt dağları,

Doğusu; Beyşehir ve Suğla gölleri

Güneyi; Antalya ovasını sınırlayan Toros dağı etekleri,

Kuzeyi; Burdur gölünden Eğridir gölüne kadar çizili hat Sınırlar.

Köyün kuruluşu ile ilgili bir belge ve tarih bulunmamıştır. Rahmetli Hocam Vehbi Durmuş, Durak Köyü Gelenek-Görenek-Atasoylar adlı kitabında iki belgeye yer vermiştir. Emekli müfettişlerimizden Ömer Lütfi Dursun hocamızın Durak Köyü Tarihi- Aile Şecereleri adlı kitabında aynı belleler yer almaktadır.

Bu belgelerden biri, Kuldurar (Tepearası) köyü ile Akçalar Beli anlaşmazlığına ait ferman, hicri 1212 miladi 1796

Bu fermanın beşinci maddesinde, Buranın kadimi yaylaları olduğu, Kurdular köylülerinin bir hakları olmadığı, Salur, Teke Beli, Zekeriya köylülerinin ifadelerinden ve

başka kimselerin ifadelerinden anlaşılmıştır. Hicri:1212 miladi:1796

Bu fermanın ikinci maddesinde Akçalar Beli yaylasının yüz seneden beri Kirli köyüne ait olduğu, çevre köyleri Salur, Zekeriya, Teke Beli köylülerinin ifadesinden anlaşılmıştır. Denilmektedir. Kurdular İle Olan Akçalar Beli Anlaşmazlığına Ait Fermanın sonunda Sefer ayının ortaları hicri:1175 (miladi;1761) tarihi yazılmıştır. Akçalar Beline ait ferman dan anlaşıldığına göre: Bu fermanda yazılan Hicri 1212 tarihi yüz yıl geriye götürülürse Hicri:1112 Miladi:1700 yılına denk gelir. Bundan da anlaşıldığına göre Köyümüzün kuruluş tarihi Miladi 1700 yılları olabilir. Hacı Mehmet Dursun'un(d:1901) anlattıklarına göre; Köyümüz ahalisi Manavgat yakınlarından gelerek buralara yerleşmişlerdir. Köyümüzün şimdiki yerini yaylak olarak kullanıyorlarmış. İkinci belge, Durak Köyü Hüseyin Ağa (Gök Hüseyin)Caminin Beratı; hicri1248 miladi 1831 tarihli belgelere yer vermiştir.

NOT: Hicri takvim 1678 yılına kadar resmi devlet ve din işlerinde kullanıldı. Osmanlı İmparatorluğu 1678 yılından sonra Hicri takvimi dini işlerde, Rumi takvimi devlet işlerinde(resmi işlerde) kullanmaya başladılar.

Durak köyünün kurulduğu yere ve çevresine Manavgat ve Serik yöresinden Sarıkeçili ve kolları Yörükleri bu bölgeyi yaylak olarak yılarca kullanmışlardır. Bu Yörükler kışın Akdeniz sahillerine gider, bahar mevsiminde Toros Dağlarındaki yaylalara çıkarlar. Yörükler zamanla Akdeniz sahillerine gitmemeye başlamışlar, bu bölgeyi yerleşim yeri olarak seçmişlerdir. Günümüzde köyün yaylasına Bozahmatlı (Boz Ahmetli) ve Saraçlı Yörükleri gelmektedir.

Köyümüzü kışı Manavgat yöresinde, yazı köyümüzün bulunduğu yerdeki yaylalarda havanlarını otlatanlar kurmuşlardır.

1530 yıllarında ki Osmanlı Devleti kayıtlarında, Kirli köyü Manavgat'a bağlı büyük bir Yörük obasıdır.

OSMANLI ARŞİVLERİNDE KÖYÜMÜZ

Osmanlı arşivlerinde Hicri 937 (Miladi 1530) tarihli ve 166 numaralı Tapu Tahrir defterinde Karye-i Balat diye bir kayıt bulunmaktadır (Balat Tepearası köyü yakınlarında ve Derebucak'ta bir yer)

Bu sayfada Manavgat, İbradı, Ormana, Karye-i Yörükan-ı Kızıldağ, Karye-i Bıçakçılar, Karye-i Kirli, Karye-i Senir, Karye-i Geydeş gibi köyler bu kayıta yer almaktadır. Bu kayıta yer alan köyler Manavgat'a bağlıdır. Yine bu kayıta;

Esami-i Kura	Hane	mucerred	İmam	Cami	merametci	Çift	Hâsıl
Karye-i Bıçakçılar	5	-	-	-	-	-	
Karye-i Senir	70	2	-	-	-	3	3265 akçe
Cemaat-i Yörükan-ı Gençek	29	9	-	-	Bannak 12	-	2893 akçe
Karye-i Yörükan-ı Kızıldağ	53	10				1	2602 akçe
Karye-i Aburadı (İbradı)	67	12	1	1	6		10540 akçe
Karye-i Balat	45	8				2	2467 akçe
Karye-i Kirli	80	14			Muhassıl 1		4633 akçe
Karye-i Geydeş	69	7	1			1	4473 akçe
Karye-i Ormana	117	11				2	5156 akçe

- ***Mücerred:** Yalnız, tek, tek başına
- ***Muhassıl:** Hâsil olan, meydana gelen, var olan
- ***Hâsil:** Ortaya çıkan var olan, adalet eden.
- ***Akçe:** Para, eskiden para ölçüsü olarak kullanılan gümüş sikke
- ***Çift:** Çiftçilikle uğraşan
- ***Karye;** Köy

Karye-i Bıcahcılar 5...

Karye-i Senir hane:70, mücerred 2, çift 3 hâsil 3265 akçe
Cemaat-i Yörükân-ı Gencek'in 29, bannak12, mücerred 9,
hâsil 2893 akça...

Karye-i Yörükân-ı Kızıldağ hane 53, mücerred 10, çift 1 hâ-
sıl 12602 akça.

Karye-i Aburadi (İbradı) hane 67, mücerred 12, imam 1
meremmetci 6 cami 1 hâsil 10540

Karye-i Balat hane 45, mücerred 8, çift 2, hasıl2467 akça.

Karye-i Kirli hane 80, mücerred 14, muhasıl 1, hâsil
4633...akça

Karye-i geydeş hane 69, mücerred 7 çift 1, imam 1, hâsil
4473...

Karye-i Ormana hane 117, mücerred 11 çift 2, hâsil 5156
şeklinde yazılıdır.

(Kaynak: Kemal Özkaynak Akseki Kazası adlı kitabı)

Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü Kuyud-ı Kadim ar-
şivindeki 172 numaralı Hicri 963 (Miladi1555) tarihli def-
terde Nevah-i Aliye kayıtları arasında "Cemaat-i Yörükân-ı
Kızıldağ" kaydı var. Miladi 1555 tarihli kayıтта Manavgat
çevresinde bulunan Yörükler Cemaat-i Yörükân Kızıldağ
cemaatine toplu olarak kaydedildikleri tahmin edilmekte-
dir. Köyümüzü oluşturan atalarımızda bu tarihte Cemaat-i
Yörükân Kızıldağ cemaati Yörük grupları içinde olabilir.

Kemal Özkaynak Akseki Kazası adlı kitabında, İbradı etrafındaki köylerle beraber Manavgat'a tabi idi. İbradı ve Pazarcı'da Nahip otururdu. (NAHIP: Bulunduğu bölgeyi yöneten kimse)

Göynem, Zekeriya, Gencek, Kirli, ... Gibi köylerle beraber birçok göçerler, cemaatler defter dışı bazı köyler İbradı'ya tabi idi. diye kitabında yazmıştır. (kaynak: Kemal Özkaynak Akseki Kazası Akgün Matbaası 1954)

Osmanlı arşivlerinde 172 numaralı deftere ve daha sonra tahsis olunan evrak kayıtlarına göre, Kanuni devrinde Aliye, Obapazarı, Mahmutlar, Nağlu, Dimderesi, Geysel (Senir havalisi) Çöngere, Nevahi-i Aliye, Manavgat, Akçahisar, Atabey nahiyeleri ibaretti. İbradı, Manavgat'tan Mahremkoluna kadar uzanan bölge içinde idi. denilmektedir. İbradı etrafındaki köylerle beraber, Manavgat'a tabi idi. Zekeriya, Gencek, Göynem, Kirli... Gibi köyler defterde ayrı ayrı yer almamıştır. Birçok göçebeler, cemaatler ve defter dışı bazı köyler İbradı'ya tabi idi.

(Kemal Özkaynak Akseki kazası Akgün matbaası 1954)

Bu kaynaklardan anlaşıldığına göre, Kirli köyü 1530 yıllarında Manavgat'a bağlı büyük bir Yörük obasıdır. Bu yıllarda Manavgat çevresindeki Yörükler merkez durumdaki Yörük obaları ile birleştirilerek kayıtları tutulmuştur. Kirli Karyesi 80 haneden oluşan bir Yörük köyüdür.

Bölgenin manevi liderlerinden olan Seyyid Harun veli 1300 yıllarında Orta Asya'dan(Horosan'dan) gelip Küppe dağlarının eteğine yerleşerek Seydişehir'i kurmuştur. Seyyid Harun Veli Dedenin soyu 12 imamlardan olan Musa Kazım'a dayanır. Seyyid Harun'un yetiştirdiği 40 derviş çeşitli bölgelerde giderek hayatlarını konargöçer olarak idame etmişlerdir. Bu dervişlerden üçü; Musa Abdal, Genç Abdal, Sallal Seydi Akseki çevresinde kalmışlar Türkmenler'e dini bilgiler vermişlerdir. Akseki ve çevresin-

de birçok alevi tekkesi kurmuşlardır. Akseki Türkmenlerinin çoğunluğu Avşar boyundan Yıldızhan soyundandır. Osmanlı Devleti Akseki ve çevresinde yaşayan Türkmen boylarını Sünnileştirmek için 1707 yılında Kıbrıs'a sürmüşlerdir. (Kaynak Seydi Harun ve Seydişehir)

Osmanlı Devleti bölgeye hâkim olunca 17. asrın sonlarına doğru 1690 yılında konargöçer Türkmenler için bir iskân siyaseti geliştirdiler. Konargöçerleri yerleşime zorladılar, Yörükler buna uymadılar.

Fatih döneminde yörüklerin başıboş yaşantıları dikkat çeker. Bazı Türkmenlere yurtlar verilerek, kayıtları tutulur. Akseki yöresindeki yörükler rahat durmazlar isyan çıkarırlar, isyancıların bir kısmı Kıbrıs adasına sürgüne gönderilir. Kıbrıs'a gönderilen bazı yörükler gemide isyan çıkararak Toros dağlarına geri dönerler.

1695 yılında Zekeriyalı, Sofulu, Tekyeli, Hacı Karalı, Yalcıklı, İrikli gibi Türkmenler haydutluk yapmaya başlarlar Osmanlı Devleti 1216(miladi 1707) yılında af ilan eder. Türkmenler müsait yerlere iskân ettirilir. İbradı ve Kaşaklıda yerleşenler oldu. Alemdar Mustafa Paşa devrinde Türkmenler isyan etmişlerdir.

1730 tarihli Yörük defterinde İbradı civarında Karahacılı, Turgutlar, Eski Yörük, Narencili, Zekeriyalı cemaatlerin yerleştiği kayıtlıdır. (kaynak: Anadolu'da ve Rumeli'de Yörükler sempozyumu)

Bu bölgelerde bugün bile Saraçlı, Araplı, Gebeceli, Karakeçili, Sarıkeçili, Bozahmetli, Karaahmetli gibi yörüklerle rastlanır. (Kaynak; Mustafa Enoş Akseki Ve Aksekililer 1974)

Osmanlı Devleti Yörükleri yerleşik hayata geçirmek için fermanlar çıkarmışlardır. Bu fermanlardan biri; miladi 1732 senesinde çıkarılan bir fermanla Toros Dağlarındaki Yörükler köy ve kasa balara yerleştirildiler. Osmanlı İmpa-

ratorluğu 1800 yılından sonra, Yörük obalarını buldukları yerlerle yaylak veya kışlaklarına zorla iskân (yerleştirme) ettirmişlerdir. Cumhuriyet döneminde de Yörükleri yerleşik hayata geçirme devam etmiştir. 1924 yılındaki çıkarılan köy kanunu ile Yörükler buldukları yerlere en yakın yerleşim yerine kayıt edildiler.

Bu kayıtlardan ve bilgilerden anlaşıldığına göre; köyümüz 1730 yılından sonra şimdiki yerinde kurulmuş olabilir.

Bölge, Selçuklulardan sonra, Eşrefoğulları beyliği, İlhanlılar beyliği, Teke-Hamitoğulları beyliği, Karamanoğlu beyliği arasında gel-gitler yaşamıştır.

Karaman Beyliği zamanında Toroslar'ın iç bölgeleri Ermenilerin kontrolü altında idi. Karaman Bey Toroslar'ın iç bölgelerdeki hâkimiyetine son vermek ve İslamiyet'i yaymak için, Toroslar'ın iç bölgelerine belli aralıklarla öncü Türkmenleri (Yörükleri) obalar halinde yerleştirmiştir Osmanlı Padişahı 1. Murat Hatimoğulları Beyliğinden Akşehir, Yalvaç, Beyşehir, Karaağaç ve Seydişehir'i 1374 tarihinde 80.000 altın karşılığı satın alarak Osmanlı toprağına katmıştır.

Fatih Sultan Mehmet Han 1462 yılında Karamanoğlu beyliğine son verince, bölge tamamen Osmanlı hâkimiyetine geçmiştir.

KAYNAK: Genel Türk Tarihi

Şahabettin Tekindağ TEKE-ELİ ve TEKE OĞULLARI çalışmasında,"Beylikler döneminde, Karaman Oğullarının idaresindeki Aliye ile Eşref Oğullarının başkenti olan Beyşehir arasında herhangi bir sorun yoktur. Bunların halkları arasındaki münasebetlerde oldukça samimidir. Horasandan beyliğin önemli bir merkezi olan Seydişehir'de karar eden Seydi Harun bu şehirde cami ve zaviye inşa ederek

çevrenin manevi önderlerindedir. Müritleriyle beraber Alanya, Manavgat, Antalya, Beyşehir ve Seydişehir civarında halkı irşat etmeye girişmiştir. Göçebe Türkmenler arasında Seyid Harun'un manevi nüfusu o kadar yayılmıştır ki bu devirde Küpe dağları ve bölge dağları onlarla dolup taşmıştır. 15. ve 16. yüzyıllara ait Teke Livası tahrir ve tapu defterlerinde hudutları dikkatle takip ederler bu bölge 13. yüzyıldan itibaren ekseriyetini Üç-Okların teşkil ettiği Türkmen toplulukları yerleşmiş idi." denilmektedir.

Beylikler döneminde Eşrefoğulları hiçbir zaman Toroslar'ın Akdeniz tarafına inmemişlerdir. Eşrefoğullarının sınırı komşu köyümüz Kurdular (Tepearası) köyünü içine almıştır. Köyümüz Osmanlı döneminde hiç Beyşehir'e bağlanmamıştır.

KONYA VİLAYETİ SALNAMESİNDE

Miladi 1873 tarihli Salname (Hicri 1290)

Liva: Konya

Kaza: Beyşehir

Kurdlar Karyesi Hane:21 Nüfus:90

Salur Karyesi Hane:42 Nüfus:181

Salur Karyesi Durak köyünün güney batısında kurulmuştur. O bölgenin adı Salır olarak anılmaktadır. Salur Karyesi zamanla dağılmış, Salur köyünün toprakları Çamlık, Gencek, Durak, Uğurlu köyleri sınırları içindedir. 1873 tarihinde Kurdlar Karyesi (Tepearası köyü) ve Salur Karyesi Beyşehir Kazasına bağlı köylerdir.

1873 tarihli salnamede, Kirli Karyesi (Durak Köyü) İbradı nahiyesine bağlı bir köydür. Komşu köyümüz Tepearası ile Durak Köyü Osmanlı döneminde ayrı kazalara bağlı köylerdir. Durak Köyü (Kirli) Akseki Kazasına bağlı Tepearası (Kurdlar) köyü Beyşehir Kazasına bağlıdır.

Köyümüzü oluşturan yarı göçer, yarı meskûn olarak yaşayan yörükler közümüzü oluşturmuşlardır.

Köyümüz Manavgat ve çevresinden gelen Yörükler tarafından kurulduğu tahmin edilmektedir. Köyümüze ilk yerleşenler Arıklar sülalesi (Kükkeler, İbiş Ahmetler, Ecirler Arıklar sülalesinden) Kara Mehmetler, Tombaklar sülalesi olduğu tahmin edilmektedir. Göğüşler sülalesi Manavgat Akseki tarafından, İmamlar sülalesi Akseki Günyaka (eski adı Emerya) köyünden, Manavel sülalesi Akseki Zilan köyünden, Digirel sülalesi Akseki köylerinden, Keyalar sülalesi Akseki Günyaka (eski adı Emerya) köyünden, Çakalel Gencek'ten, Kösehasan sülalesi Çamlık'tan gelerek köyümüze yerleşmişlerdir.

Durak Köyünü oluşturan yerleşim birimleri:

Eskimezar, Rezealanı, Örenarası, Devrendardı, Salır, İnönü v.b. yerler

Salur karyesi karyelik kazanmıştır. Salur köyü Osmanlı kayıtlarında Salur karyesi olarak yer almaktadır.) (karye:köy)

Köyümüzün kuruluş tarihi ile ilgili kesin bir tarihe rastlanmamıştır. Köyümüzün ilk adı 'Kirli'dir. Köyümüz önce Manavgat a bağlı 1860 yıllarında İbradı ya 1870 yıllarında Akseki'ye ve Akseki 1871 yılında kaza olunca tekrar İbradı'ya bağlı iken 1914 yılında Derebucak,Göynem (Kayalar) Gencek, Dalayman(Çamlık), Zekeriya (Taşlıpınar), Kirli (Durak), Yeniköy Akseki ve İbradı'dan ayrılarak 1912-1916 yılları arasında Seydişehir e bağlanmıştır. Bu köylerin Seydişehir'e kesin olarak bağlanması 1916 yılında tamamlanmıştır. 1928–1935 yılları arasında nahiyemiz Çetmi olmuştur. 1935 yılından sonra nahiyeye merkezi Gencek olmuştur. Bu dönemde bölgenin dini önderi Seydişehir'de türbesi bulunan Şeh Abdullah Efendidir. Şeh Abdullah Efendi bölgenin manevi lideridir.

1968 yılında Seydişehir'den Derebucak, Kurduklar(Tepearası) Kirli (Durak) Huğlu, Gencek, Zekeriya(Taşlıpınar) Çetmi(Akçabelen) Dalayman(Çamlık) ayrılarak Beyşehir'e bağlanmıştır.

Köyümüzün yıllarca mahallesi olan Kirli Yeniköy, 1952 yılında köyümüzden ayrılarak Uğurlu Köyü adı altında bağımsız bir köy olmuştur. Uğurlu Köyü insanları Fettahlı Yörüklerinden olup, Antalya'nın Gündoğmuş ilçesinden gelerek yerleşmişlerdir. Uğurlu Köyünün kurulduğu yerdeki arazinin belli bir bölümünün tapusu Seydişehirli Hacı Hasan'a aitmiş Hacı Hasan'ın varisleri Uğurlu köyüne

satmış. Uğurlu köyünün kurulduğu yerdeki suyun kaynağına "Göz" adı verilmiştir.

Yeniköy 1897 yıllarında bazı kayıtlarda İbradı Nahiyesinin köyü olarak geçmektedir.

Yeniköy'ün ismi Uğurlu köyü olarak değişmiştir.

Köyümüz şimdi Derebucak ilçesine bağlı bir köydür.

Köyümüz 1946 yılında Durak adını almıştır.

Halen Konya ili Derebucak ilçesine bağlı bir köydür. Derebucak 1988 yılında ilçe olunca, Derebucak'a yakın köy ve kasabalar bu ilçeye bağlandılar.

Köyümüz yılarca İbradı ilçesine bağlı kalmıştır. Köyümüzün İbradı'ya uzak olması, Seydişehir'e daha yakın olması nedeni ile Dereköy(Derebucak), Gönyem, Gencek, Dalayman(Çamlık), Kirli(Durak) Seydişehir'e bağlandı,

"Akseki 1871 tarihinde kaza olmuş İbradı Akseki'nin bir nahiyesidir. İbradı nahiyesinin 1871 yılındaki düzenlemede 14 köyü vardır.

"İbradı nahiyesinin 1914 yılından evvel tam 14 (on dört) köyü vardı. Bunlar; Ormana, Ardıçpınar, Unulla, Ürünlü, Başlar, Larma, Zılan, Bodamya, Dereköy, Gönyem, Üzümdere, Gencek, Dalayman, Kirli, Zekeriya köylerini içine alan 14 köyü bulunmaktaydı." bu bölüm, "Çeşitli Yönleriyle İbradı" adlı kitaptan alınmıştır. Yazarı: Kemal Naci Şenkaya (İbradı Belediye Başkanı 1987 yılı basımı.)

SAL-NAME; Genel olarak geçmiş yılların veya bir yılın bütün olaylarını, her nevi icraatını, istatistik, ziraat, ticaret, sanayi, ihtisat, tarih, fen ve biyografi bilgilerini özet halinde ihtiva etmek üzere her sene tertiplenen ve yayınlanan eserler hakkında kullanılan bir deyimdir.

SAL; yıl **NAME;** mektup, kitap

Sal-Name; Yıllık

OSMANLI DÖNEMİNDE KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ

Liva: KONYA

Kaza: Antalya- Akseki

Nahiye: Bucak-Eğdir Kardıç-Sirik(Serik)-İbradı

HİCRİ 1314 MİLADİ 1894–1896 Yılları

Konya livasının Antalya Akseki kazasının Bucak Eğdir Kardıç Sirik(Serik) İbradı nahiyelerinin karyeleri (köyleri)

SANCAK KAZA NAHİYE KÖY ARALARINDAKİ MESAFELER ve NÜFUSLARI

Harful kef (k harfi)									Ha- ne	Nuf us
Esmail Kura				Bu'd mesafe saat ile						
adet	Karye	Na- hiye	Kaza	Liva	Merke- zi nahi- yeye	Mer- kezi kazaya	Mer- kezi livaya	Mer- kezi vilaye- te		
164 9	Görmegi	Bu- cak	Antal- ya	Teke	2		18	?	?	?
165 0	Gökdere	Eğdir Kırdı ç	//	//	10			?	?	?
165 1	Gökcepinar	Sirik	=	=	8			?	?	?
165 2	Kökez	=	=	=	4		9	?	?	?
165 3	Kürden	=	=	=	5		6	?	?	?
165 4	Köbeni Kışla		Akseki	Teke		1	33	?	?	?
165 5	Gödenekasaba		=	=		3	30	43	?	?
165 6	Kiyaz		=	=		8	25	38	?	?
165 7	Kebadbelgi		=	=		9	24	39	?	?
165 8	Göyçek		=	=		10	23	40	?	?
165 9	Kilisali		Akseki	Teke		9	25	38	60	230

166 0	Kumbat		=	=	0	10	23	40	67	340
166 1	Kiriş		=	=	0	3	30	33	88	488
166 2	Gulus		=	=	0		33	30	53	249
166 3	Kairci		=	=	0	6	40	26	219	632
166 4	Köyüm	İbra- dı	Akseki	Teke	11	12	22	20	118	511
166 5	Gencek	=	=	=	11	12	22	20	120	567
166 6	Kirli	=	=	=	12	13	38	19	41	259
166 7	Kenduh		Kaş	Teke		3	37	109	16	43

(?) işaretli yerlerin yazıları kara olduğundan okunamamış

KONYA İLİ SALNAMESİ (YUKARIDAKİ TABLONUN DEVAMI)

SANCAK KAZA NAHİYE KÖY ARALARINDAKİ MESAFELER ve NÜFUSLARI

Harful Ya(ye harfi)									Hane	Nüfus
Esmâ-i Kura					Bu'd mesafe saat ile					
adet	Karye	Nahiye	Kaza	Liva	Merkezi nahiye-ye	Merkezi kazaya	Merkezi livaya	Merkezi vilayete		
193 5	?		Antalya	Teke			9		72	424
193 6	?	Finike	Elmalı	=	4	16	27	77		
193 7	?	=	=	=	4	13	31	81		
193 8	?	=	=	=	8	8	39	89		
193 9	?	=	=	=	1	11	33	81		
194 0	?		Akseki	=		4	37	26	183	744
194 1	Yeniköy	İbradı	=	=	11	10	25	20	10	35
194 2	?	=	Kaş	=		3	39	111	64	120
194 3	?		=	=		6			29	159
194 4	?		Aliye	=		6			7	41

YUKARIDAKİ TABLODAN İBRADI NAHİYESİNİN KARYELERİNİN HANE VE NUFUSLARI YILLARA GÖRE DÜZENLENMİŞ ŞEKLİ

Salnamede Geçen Kelimeler
Esmâ-i Kura; Köy,kasaba adları
Esmâ; isimler,ad

Kura; Köy, kasaba

Liva; Eskiden kazadan büyük, vilayetten küçük yerleşim yerine denirdi.

Liva; Sancak, bayrak

Bu'd; Uzaklık

Mesafe; Ara, uzaklık

Mücerrede; Tek başına, bekar, soy

Salname; Yıllık, senelik

Naib; Vekil

Muhasal; Hasıl olan, meydana gelen -Netice, sonuç

Hasıl; Peyda olan. Husule gelen. Çıkan, meydana gelen

Meremmet; Onarım, tamir

Nevahi; Nahiyeler

Havi; İçine alan, biriktirici

KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ
1873 ve 1896 Tarihli Salnameye Göre İbradı Nahiyesi

No	Karyeler	1873 Hanesi	1873 Nüfusu	1896 Hanesi	1896 Nüfüsü
1	İbradı Nahiyesi	366	1325	588	3044
2	Ormana	246	645	379	1629
3	Ütle(Ünler)	74	289	84	402
4	Üzümdere	30	63	33	116
5	Dalaman	50	210	93	410
6	Zilan	44	137	51	202
7	Zekerya	31	117	45	203
8	Kuragunda	-	-	60	347
9	Karakışla	-	-	52	232
10	Göynüm	-	-	118	511
11	Gencek	80	312	120	567
12	Kirli	-	-	41	259
13	Larmanlar	42	140	63	261
14	Yeniköy	-	-	10	35
15	Lordama	87	259	-	-
16	Derebucak	104	410	-	-
17	Günü	5	15	-	-
18	Gunah	81	311	-	-
19	Başlar	23	69	-	-
	Toplam	1282	4302	1737	8218

KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ**KAZA: AKSEKİ****NAHIYE: İBRADI****H. 1299 (M. 1883)****İbradı Nahiyesi, köyleri, nüfus ve hane sayıları,**

Adet	Esmai-i Kura	Nüfus	Hane
Nahiye	Nefs-i İbradı	1325	366
	Karyeler		
1	Ormana	645	164
2	Unulla	298	84
3	Zılan	137	44
4	Üzümdere	63	20
5	İlarma	140	42
6	Lurdaha	259	887
7	Güni	150	5
8	Dalayman	210	50
9	Zekerya	117	21
10	Gencek	312	80
11	Derebucak	410	104
12	Göyнем	311	81
		69	23
13	Başlar		
14	Kirli	259	41

Hicri 1314 -Miladi1894-1896 Kaza; Akseki Nahiye;İbradı

1314 H - 1894-1896 Kaza: Akseki Nahiye: İbradı

Sal 27*Vilayet kasaba ve Karyeleri

Vilayetin Havi Olduğu Kasaba Ve Karyelerin Hurufi Hıca üzerine müretteb Esami Ve Mesafe Ve Hane Ve Nüfus İstastığıdır / 312-

Soru işareti (?) olan yerler yazının sıyahlığından okunamamıştır

Harful kef ك											
Esami						Bu'd mesafe Saat ile				Hane	Nüfus
aded	Kasaba	Karye	Nahiye	Kaza	Liva	Merkez-i Nahiyeye	Merkezi Kazaya	Merkezi Livaya	Merkezi vilayete		
1659	0	Kilisali	=	Akseki	Teke	0	9	25	38	60	230
1660	0	Kumbat	=	=	=	0	10	23	40	67	340
1661	0	Kiriş	=	=	=	0	3	30	33	88	488
1662	0	Gulus	=	=	=	0		33	30	53	249
1663	0	Kairci	=	=	=	0	6	40	26	219	632
1664	0	Köyüm	İbradı	=	=	11	12	22	20	118	511
1665	0	Gencek	=	=	=	11	12	22	20	120	567
1666	0	Kirli	=	=	=	12	13	38	19	41	259
1667	0	Kendüh	=	Kaş	=		3	37	109	16	43

[1] Konya Vilayeti Salnamesi, hicri 1289, Miladi1872 s. 203.

Liva: Teke

Vilayet:Konya

Kaza:Akseki

Ermeni yoktur.

İbradı ve Köyleri

Sancak,Kaza,Nahiye, Köy aralarındaki Mesafeler ve Nüfuslar

Esmai-i Kura	Nüfus	Hane	Merkez Vilayete	Merkez Livaya	Merkez Kazaya	Merkez Nahiyeye
İbradı Nahiyesi merkez	3044	588	32	22	26	
Karyeler (Köyler)						
Ormana	1629	479	33	26	6	1

Üzümdere	402	84	32	28	4	1
Unulla	116	33	34	25	6	2
Başlar	137	136	33	24	8	2
Budaca	385	100	22	41	8	8
Debeshan	410	94	22	22	10	12
Zilan	202	51	26	28	5	2
Zekeriya	203	45	20	30	14	12
Kıvruganda	347	60	33	30	3	9
Karakışla	232	52	26	37	4	9
Gönyem	551	118	20	22	12	11
Gencek	567	120	20	22	12	11
Kirli	259	41	19	28	14	12
Larma	261	23	24	28	7	6
Yeniköy	35	10	20	25	10	11

Hicri 1314-Miladi 1896**İbradı Nahiyesi****Müdürü: Mehmet Şemsettin Efendi****Naib ve Katip Tevfik Efendi.****Konya Vilayet Salnamesi 1312 s.190****[1] Konya Vilayeti Salnamesi, 1312, s.271- 316.****KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ****Hicri:1290 Miladi1873****Sal:6****sayfa:94****Sancak, Kaza, Nahiye, Köy Aralarındaki Mesafeler ve nüfusları**

Esm-i Kura	Yeni Adı	Nüfus	Hanesi	Vilayete Mesafe	Livaya Mesafe	Nahiyeye Mesafesi	Kazaya Mesafesi
Kızıl Kaya Aşireti		*	*			*	
Yeni Osmanlı		948	250			8	5
Kurşunlu		113	41			8	5
Ahadli	Ahmetli	81	28			15	12
Kara Hacılı Aşireti		1157	311			12	12
Eski Yörük Aşireti		512	300			10	8
Çakıcı Aşireti		146	40			12	10
Çakal Aşireti		130	46			12	8
Hacı Ömerler Aşireti		517	156			12	5
Tutuşlu Aşireti	Tonkuşlu	298	150			12	5
Çomanlı Aşireti	Honamlı	740	459			12	12
Kara Tekeli Aşireti		53	14			14	8
Kütüklü Aşireti		53	28			8	4
Kız Aşireti	Gebiz	810	253			7	10
Sarı Keçili Aşireti		3400	604			6	15
Emirler Komurcu Fettahlar		370	114			12	5
Yekün		9328	2740				
Bu salnamede Yörük aşiretleri nüfusu ve hane sayısı verilmiştir. Hane sayısı az olan obalar bu aşiretlere dahil edilmiştir.							

KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ

Hicri:1288 Miladi:1871

Liva: Konya

Kaza: Akseki

Nahiye: İbradı

Konya Vilayeti Salnamesi sayfa:216 sal:4

Esm-i Kura	Nüfusu	Hanesi	Mesafesi				
			Merkezi Vilayete	Re'si Livaya	Kazaya	Na- hiye	Kura
Nefs-i İbradı	1325			32	6		1
Urmana KARYESİ	645				6		1
Onlar Karyesi	289				7		1
Üzüm Deresi	63				4		1
Zülal Karyesi	137				8		1
Ilarma Karyesi	140				8		1
Lorduma Karyesi	259				9		1
Kerti	96				12		1
Dalaman Karyesi	210				11		1
Zekeriyya Karyesi	117				12		1
Kencek Karyesi	312				9		1
Derebucak Karyesi	410				13		1
Kevinç Karyesi	311				12		1
Başlur Karyesi	69				9		1
Yekün	4383						
Vilayetin Yekünü	377045	98522					1692

Teke sancağının havi olduğu kaza ve nevahi ve kuranın hanesinin ne miktardan ibaret idiğine dest-res olmadığı çihetle yazılamamıştır.

KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ

Hicri1289 Miladi1872

Liva : Konya

Kaza: Akseki

Nahiye: İbradı

Konya Vilayeti Salnamesi sayfa:203 Sal 5

Esmâ-i Kura İbradı Nahi- yesi	Nüfusu	Hanesi	Mesafesi				
			Merkezi Vilayete	Re'si Livaya	Kazaya	Nahiyyeye	Kura Köy
Nefs-i İbradı	1325	366		32	6		1
Urmana Karyesi	645	264			6		1
Onlar Karyesi	289	74			7		1
Üzüm Deresi	63	30			4		1
Zülal Karyesi	137	44			8		1
İllarma Kar- yesi	140	43			8		1
Lorduma Karyesi	210	50			11		1
Günü Karyesi	150	50			12		1
Dalaman Karyesi	210	50			11		1
Zekeriyya Karyesi	117	31			12		1
Kencek Karyesi	312	80			9		1
Derebucak Karyesi	410	104			13		1
Kevinç Kar- yesi	311	81			12		1
Bşlanoz Karyesi	69	23			9		1
Yekün	4437	1353					14
Vilayetin Yekünü							
	Nüfusu	Hanesi	Köyü				
	430206	137341	1692				

KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ
1873 ve 1896 TARİHLİ
SALNAMEYE GÖRE İBRADI NAHİYESİ

KÖYLER	1873	1873	1896	1896
	HANE	NÜFÜS	HANE	NÜFÜS
İBRADI KASABASI MERKEZ	366	1325	588	3044
ORMANA	246	645	379	379
ÜTLE(ÜNLER)	74	289	84	402
ÜZÜMDERE	30	63	33	116
DALAMAN	50	210	93	410
ZİLAN	44	137	51	202
ZEKERYA	31	117	45	203
KURUĞUNDA	---	---	60	347
KARAKIŞLA	52	232	---	---
GÖYNÜM	---	---	118	511
GENCEK	80	312	120	567
KİRLİ	---	---	41	259
LARMA(İLARMA)	42	140	63	261
YENİ KÖY	---	---	10	35
LORDAMA	87	259	---	---
DEREBUCAK	104	410	---	---
GÜNÜ	5	15	---	---
GÜNAH	81	311	---	---
BAŞLAR	23	69	---	---
TOPLAM	1281	4302	1737	8218

1314 H - 1894-1896 Kaza: Akseki Nahiye: İbradi

Sal 27*Vilayet kasaba ve Karyeleri

Vilayetin Havi Olduğu Kasaba Ve Karyelerin Hurufi Hica üzerine müretteb Esami Ve Mesafe Ve Hane Ve Nüfus İstastığıdır / 312-

H 1314 M 1894-1896

Soru işareti (?) olan yerler yazının sıyahlığından okunamamıştır

Kaza Akseki

Nahiye İbradi

Harful kef ك											
Esami						Bu'd mesafe Saat ile				Hane	Nüfus
aded	Kasaba	Karye	Nahiye	Kaza	Liva	Merkez-i Nahiyyeye	Merkezi Kazaya	Merkezi Livaya	Merkezi vilayete		
1659	0	Kilisali	=	Akseki	Teke	0	9	25	38	60	230
1660	0	Kumbat	=	=	=	0	10	23	40	67	340
1661	0	Kiriş	=	=	=	0	3	30	33	88	488
1662	0	Gulus	=	=	=	0		33	30	53	249
1663	0	Kaireci	=	=	=	0	6	40	26	219	632
1664	0	Köyüm	İbradi	=	=	11	12	22	20	118	511
1665	0	Gencek	=	=	=	11	12	22	20	120	567
1666	0	Kirli	=	=	=	12	13	38	19	41	259
1667	0	Kenduh	=	Kaş	=		3	37	109	16	43

KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ (Beğşehir'e bağlı köyler)

Hicri:1290 Miladi:1873

Liva: Konya

Kaza: Beğşehir

Sancak, Kaza, Nahiye, Köy Aralarındaki Mesafe ve Nüfusları sal:6

Adet	Esmi-i Kura	Nüfusu	Hanesi	Mesafesi
	Nefsi Beğşehir	771	403	Livaya 18
1	Tuğna Karyesi	1228	660	
2	Doğancık Karyesi	33	11	
3	Obruk karyesi	81	25	
4	Çukur Ağıl Karyesi	129	29	
5	Kara Ali Karyesi	125	29	
6	Kırıklı Karyesi	63	19	
7	Batlamış Karyesi	83	21	

8	Sülük Karyesi	152	22	
9	Eyman Karyesi	163	64	
10	Candar Karyesi	76	26	
11	Sarı Karyesi	104	29	
12	Gönen Karyesi	153	50	
13	Cüuma karyesi	114	36	
14	Mesutlar Kar- yesi	60	23	
15	Egerler Karyesi	332	121	
16	Bayındır Kar- yesi	187	68	
17	Göçü Karyesi	182	71	
18	İsa Karyesi	151	40	
19	Çiftlik Karyesi	20	10	
20	Kalkan Karyesi	48	22	
21	İblikler Karyesi	121	50	
22	Afşar Karyesi	13	12	
23	Oduncuk Kar- yesi	138	23	
24	Bayat Karyesi	52	24	
25	Corıl Karyesi	20	12	
26	Yeğindir Karye- si	103	33	
27	Azaram Karyesi	206	82	
28	Manastır Kar- yesi	758	214	
29	Bademli Karye- si	96	45	
30	Karadiğın Kar- yesi	157	64	
31	Oskerler Kar- yesi	631	231	

32	Şamlar Karyesi	97	31	
33	Kurdlar Karyesi	90	21	
34	Salur Karyesi	181	42	
	Yekün	6970	2695	

KONYA VİLAYETİ SALNAMESİ (Kireli'ne bağlı köyler)

Hicri:1290 Miladi:1873

Liva: Konya

Kaza: Beyşehir

Nahiye Nefsi Kır İli

Sancak, Kaza, Nahiye, Mesafe ve Nüfusları

sal:6

Adedi	Esmi-i Kura	Nüfusu	Hanesi	Kazaya Mesafesi
Nahiye	Nefs-i Kır ili Nahiyesi	327	196	6
1	File Karyesi	206	99	7
2	Faşak Karyesi	23	13	6
3	Kubad Dede Karyesi	73	55	6
4	Göçer Karyesi	259	105	6
5	Çavuş Karyesi	544	199	6
6	Durak Karyesi	75	49	5
7	Elmas Karyesi	128	46	5
8	Kad Karyesi	172	53	5
9	Hiyik Karyesi	416	133	4
10	Sulu Dere Karyesi	116	37	4

11	Budak Karyesi	186	65	4
12	Gucuru Karyesi	279	92	5
13	Görünmez Karyesi	158	57	4
14	Balğanda Karyesi	682	217	4
15	Tuzluca Karyesi	113	54	5
16	Köşk Karyesi	176	72	4
17	Selki Karyesi	402	145	4
18	Sadık Hacı Karyesi	331	263	3
19	Ayvalı Karyesi	71	60	5

KONYA SALNAMESİNDE İBRADI NAHİYESİNE BAĞLI KÖYLERİN VİLAYETE-LİVAYA-KAZAYA UZAKLIK MESAFELERİ-HANE SAYISI-NÜFUSU

İbradı ve Köyleri: Kaza Akseki	Vilayet Konya	Liva Teke
İbradı Nahiyesi merkez Ermeni yoktur.	nüfus 3044	hane 588
Merkez Vilayete: 32 Kazaya: 26	Merkez Livaya: 22	Merkez
Karyeler (Köyler)	nüfus	hane
Ormana	1629	479
Merkez Vilayete: 33 Kazaya:6 Merkez Nahiyeye:1	Merkez Livaya: 26	Merkez
Üzümdere	402	84
Merkez Vilayete:32 Kazaya: 4 Merkez Nahiyeye:1	Merkez Livaya:28	Merkez

Unulla	116	33 Merkez
Vilayete:34 Merkez Livaya:25 Merkez Kazaya: 6 Merkez Nahiyeye:2		
Başlar	137	36
Merkez Vilayete:33 Merkez Livaya: 24 Merkez Kazaya:8 Merkez Nahiyeye:2		
Budaca	385	100
Merkez Vilayete:22 Merkez Livaya: 41 Merkez Kazaya:8 Merkez Nahiyeye:8		
Debeshan	410	94
Merkez Vilayete: 22 Merkez Livaya:22 Merkez Kazaya:10 Merkez Nahiyeye:12		
Zilan	202	51
Merkez Vilayete: 26 Merkez Livaya:28 Merkez Kazaya:5 Merkez Nahiyeye:2		
Zekerya	203	45
Merkez Vilayete:20 Merkez Livaya: 30 Merkez Kazaya: 14 Merkez Nahiyeye:12		
Kıvruganda	347	60
Merkez Vilayete. 33 Merkez Livaya: 30 Merkez Kazaya: 3 Merkez Nahiyeye: 9		
Karakışla	232	52
Merkez Vilayete: 26 Merkez Livaya:37 Merkez Kazaya:4 Merkez Nahiyeye: 9		
Gönyem	511	118
Merkez Vilayete: 20 Merkez Livaya: 22 Merkez Kazaya: 12 Merkez Nahiyeye:11		
Gencek	567	120
Merkez Vilayete: 20 Merkez Livaya: 22 Merkez Kazaya:12 Merkez Nahiyeye:11		
Kirli	259	41
Merkez Vilayete:19 Merkez Livaya:38 Merkez		

Kazaya: 14 Merkez Nahiyeye:12		
Larma	261	23
Merkez Vilayete: 24 Kazaya: 7 Merkez Nahiyeye:6	Merkez Livaya: 28	Merkez
Yeniköy	35	10
Merkez Vilayete:20 Kazaya:10 Merkez Nahiyeye:11 ¹	Merkez Livaya:25	Merkez

H. 1314

İbradı Nahiyesi

Müdürü: Mehmet Şemsettin Efendi

Naib ve Katip Tefvik Efendi.

Konya Vilayeti Salnamesi 1312 s.190

¹ K V Salnamesi, 1312, 271- 316.

KÖYÜMÜZDEKİ ESKİ YERLEŞİM YERLERİ:

Durak Köyüne ilk yerleşenler, köyün ortasında bulunan kayanın etrafına yerleştikleri, ilk evlerin ve caminin bu kayanın doğu, güney, batı yönünde olduğu bilinmektedir. Köyümüzün kurulduğu yere bir birini tanıyan insanlar gelerek köyün kuruluşunu gerçekleştirmişlerdir.

Köyümüzün kurulduğu yerde ve köy sınırları içinde eski yerleşim yerlerine rastlanmaktadır. Hanların bulunduğu çevrede, köyün ortasında ev kalıntılarına rastlanmıştır.

Köyümüzün sınırları içinde, Eski Mezar, Dülbetaşı, Salır, İnönü, Tabakhane, Düşşam, Örenarası, Çingenler Boğazi, Devrandardı, Karacadağ, Kuldurar oturduğu, Rize Alanı eski yerleşim yerleridir. Rezealanı mevkisinde, Salır mevkisinde, Devrandardı mevkisinde, İnönü mevkisinde buralarda ev kalıntıları, ören yerleri vardır. Reze Alanı mevkisinde ev kalıntılarına rastlanmaktadır. Burası kalabalık bir yerleşim yeri olarak bilinmekte ve bu bölgede bir yere "Cami Yeri" adı verilmiştir. Salır mevkisinde cami yeri adı verilen bir yer vardır. Eski Mezar, Tabakhane mevkisinde toplu mezarlık vardır. Gavur Suyunun üstünde 4-5 mezar kalıntısı vardır. Eski Mezar mevkisindeki mezarlık tamamen ortadan kaldırılmış mezar yeri tarla yapılmıştır. Bu tarla 'Ballı' sülalesininindir. Tarlanın ortasında kocaman bir meşe ağacı vardır.

İnönü mevkisinde bir lahit mezar bulunmuştur. Cücümendeki inde toprak kaplara rastlanmıştır. Yünlü Dağın kuzeyindeki Gavur Anbarı adını verdiğimiz inde eskiden kullanılmış kaplar bulunmuştur.

Çevrede bazı yerlere Gavur Ambarı, Gavur Kaklığı gibi isimlerin verilmesi, bu bölgenin Türklerin Anadolu'ya gelmesinden öncede yerleşim yeri olarak kullanıldığıнын gös-

termektedir. Köyümüzün yaylasındaki büyük kayada avcı, geyik, köpek resimlerinin bulunması bu bölgenin çok eski bir yerleşim yeri olduğunun delilidir. Yaylamıza bu resimlerden dolayı “YAZILI” adı verilmiştir.

Çevredeki en eski yerleşim yeri; Tepearası köyünün doğusunda, köye 1 Km mesafedeki ‘BALAT’ dır. Balat mevkişi eski yerleşim yeridir, kale ve ören yerleri vardır.

Sırçalık; Durak Köyünün batısında, Huğlu Kasabasının güneyinde yer alan çok eski bir yerleşim yeridir. Burada çiniler bulunmuştur, ören yerleri vardır. Köyümüzün hanındaki işlenmiş taş, camimizdeki, köy odalarındaki ve yukarı oluk abidesindeki taşlar Sırçalık mevkisinden getirilmiştir.

Taşlıpınar (eski adı, Zekeriya) köyünün kurulduğu yer çok eski yerleşim yeridir. Taşlıpınar köyünde Hititler döneminden kalma kabartmalar vardır.

YAZILI KAYA

YAZILI TAŞI

Avcı geyikköpek resmi

Kıncırık Taşı Cami Bahçesinde

Dibek Taşı Cami Bahçesinde

HAN KİTABE TAŞI

HAN DURARINDAKİ KÖŞE TAŞI

“ORMANALI HACI MUSTAFA AĞA ” yazısı ve Rumi "1313" tarihi "amele Hasan Usta" yazılıdır. Bu tarih Miladiye çevrilirse “1897” tarihinde bu han yapılmıştır. Alt kısımda bulunan yazı okunmaz durumdadır.

Hanın sol köşesinde ki köşe taşı Yukarıoluk. Çeşme abidesi taşı

Ötemahalle Odasında Bulunan İnsan Rölyefi

Köyümüzün eski camisinin kapısı
Kapı rahmetli Mustafa Güzel'in (topalın) evinde

Köyümüzün bilinen ilk camisinin kapısını rahmetli Mustafa Güzel yıllarca muhafaza etmiş, Mustafa Güzel'in ölümünden sonra atık durumdaki cami kapısı iş adamımız Kamil Akkanat Beye teslim edildi, Kamil Bey aslına uygun onarım yaptırdı, camimizin içinde sergilenmektedir.

**Hacı Mustafa Durmuş'un evinin dolabı yapım tarihi üzerine eski yazı ile yazılmış rumi:1315 miladi:1899
(bu dolap Beyşehir'de Necati Aktaş'ın evinde)**

Şimdiki camiden önceki caminin yapılış tarihini Bildiren taş (minarenin güneyinde durmakta)

**Hasan Hoca Alıcıgüzel evinin kitabe taşı
Taşda, Allah lafzı ve Rumi1345 Miladi, 1929 tarihi yazılı**

YÜN KİLİM

KÖY HAKKINDA

Durak Köyü, Konya'nın Derebucak ilçesine bağlı orta Toros Dağı sırası içinde Akdeniz Bölgesinin Göller bölgesinde yer almaktadır. Konya'nın şirin bir köyüdür. Köyümüz, Konya'ya 130 Km. Derebucak ilçesine 25 Km. uzaklıktadır. Ulaşım, köyün batısından geçen Beyşehir Akseki devlet yoluna olan yakınlığından ulaşım oldukça gelişmiştir. Köyümüz genellikle Beyşehir ilçesi ile ticari faaliyet içindedir. Derebucak ilçesine resmi işler için gidilir. Köy ile ilçe arasında ulaşımı sağlayan her hangi bir ulaşım aracı yoktur. İlçeye özel araçlarla gidilir. Beyşehir ile ulaşımı sağlayan Durak-Tepearası köyü midibüsü vardır. Günde iki sefer Beyşehir'e işçi servisi vardır. Köye 1,5 Km. mesafedeki Beyşehir-Akseki devlet yolundan Cevizli ve Çamlık beldesine ait vasıtalar, Antalya- Akseki- Beyşehir güzergâhını kullanan vasıtalar her gün bu yoldan gelip geçmektedir. Kışın kapalı olan Reze Beli yolu yaz aylarında Seydişehir'e ulaşımı sağlamaktadır.

Köyümüzün;**Doğusunda:** Taraşçı Kasabası, Yeniceköy**Batısında:** Gencek Kasabası**Kuzeyinde:** Tepearası Köyü(Kurdular)**Güneyinde:** Uğurlu Köyü**Kuzey batısında:** Huğlu Kasabası**Güney batısında:** Çamlık Kasabası vardır.

Köyümüzde kanalizasyon, Su şebekesi,

Köy konağı,

Sağlık evi, P.T.T binası, Cami, Yatılı bölge okulu (Y.İ.B.O.)

Mahalle odaları

İnternet ADSL vardır.

Köyün anayolu asfalt olup, köy içi kilitli taşlarla döşelidir.

Köy,250 hane,

Yüzölçümü, 100 Km2,

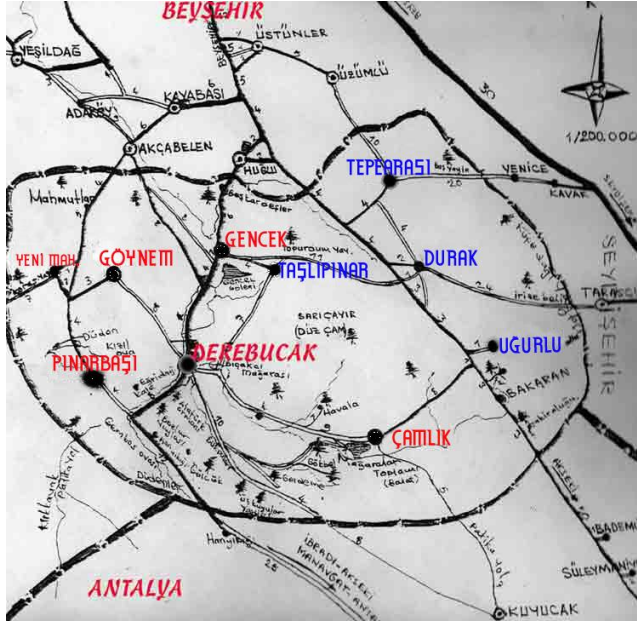
Rakım, 1400 m, Posta kodu, 42480'dir.

Etrafı dağlarla çevrili olan Durak Köyü, köy girişindeki hanları, güneyindeki Yazılı yaylası, doğusundaki Reze Beli'yle, tanınmış iş adamlarıyla ve okumuş insan sayısının çokluğuyla ünlüdür. Köy adını duraklama yeri olarak kullanılan hanlarından'' DURAK'' adını almıştır(1946). Köyümüzün tarım genelde dağlık yerlerde ve parçalı halde arazilerinin bulunması nedeniyle geleneksel tarım uygulamaları göze çarpmaktadır. Daha on yıl öncesine kadar tarlaların saban ve pullukla sürüldüğü ve tarımda kağrı, döven ve benzeri ilkel tarım aletlerinin kullanıldığına rastlanılmaktaydı. Günümüzde köyde artan traktörler sayesinde öküzlü, eşekli ve kağrılı uygulamalar kalmamıştır. Genellikle buğday, yulaf, arpa, nohut gibi ürünler ekilmekte, bahçe olarak yapılan yerlerde fasulye, patates, mısır, vb sebzeler yetiştirilmektedir. Sulama kuyulardan yapılmaktadır. Bunun yanında elma, erik, armut vb meyveler de yetişmektedir.

Durak Köyü, her şeyiyle farklı bir güzeldir; insanlarıyla, misafirperverliğiyle, havasıyla, doğa güzellikleriyle, hayırsever insanlarıyla, her şeyiyle ayrı bir güzeldir bizim köyümüz. Köyümüzün güzellikleri anlatmakla bitmiyor.

DEREBUCAK İLÇESİ HARİTASI

DURAK KÖYÜNÜN COĞRAFİ DURUMU

Köyümüz, Akseki Konya ipek yolu üzerinde kurulmuştur. Köyümüz belerin kavşak notasındadır. Doğuda Reze Beli, Kuzey doğuda Akçalar Beli, Kuzeyde Manastır (Üzümlü) Beli, Batıda Gencek Beli bulunmaktadır. Ticaret yolu üzerinde bulunan köyümüzün girişinde kervanların dinlenmeleri için, üç tane hana sahipti. Bu hanlardan biri tamamen yıkılmıştır. Yıkılan han mezarlık duvarı içindeydi. Bu hanın yerinde şimdi, Ali Akçay tarafından bekleme yeri yapılmıştır. Hanın birisinin arka tarafı yıkık, diğer han ayakta durmaktadır. Bakılmasa bu tarihi değerler yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Köyümüzün doğusunda Büyükgözet dağı vardır. Köyümüzün üstünde bulunan tepe adını bu dağdan almıştır. Bu tepeye 'Gözet denir. Büyükgözet dağı, Çamlar köyü ve Üzümlü kasabasından Bozkır ilçesine, Akseki ilçesinin doğusuna, Esereyrek dağı adıyla uzanır, Geyik dağı adıyla devam eder. Köyümüzün batısında Akdağ vardır.

Köyümüzün doğusundaki dağlara Yünlü dağ, Küpe dağı adı verilmiştir. Köyümüz ile Seydişehir ilçesini bağlayan Reze Beli önemli bir geçit yeridir.

Köyümüz Akdeniz bölgesinde Taşeli Yaylası bölümünde yer alır. Taşeli yaylası Antalya körfezi ile mersin körfezi arasında kalan yere Taşeli yaylası adı verilir. Taşeli yaylası dalgalı çok yüksek yaylalardan, derin vadilerden oluşur.

Köyümüzün doğusunda uzanan Büyükgözet dağı Beyşehir in güneyinde kabarmaya başlar, Üzümlünün doğusunda Çamlar dağı adının alır. Çamlar dağının güneyindeki geçide Kuldurar (Tepearası) gediği denir. Bu belden sonraki yüksek dağa Yünlü dağ denir. Bu dağın rakımı 2250 m'dir. Yünlü dağın üstü çok kayalıktır, inişli-çıkışlıdır, taşlıktır, derin çukurlar vardır ve su yoktur. Ama dağdaki karlık adı verilen derin çukurlarda 12 ay kar bulmak mümkündür. İlkbahar mevsiminden yaza kadar **Gevur Kaklığında** çobanların içeceği su bulunur. Bu dağdan sonra Reze beli, belden sonra Küpe dağı uzanmaktadır. Bu dağ da taşlık, susuz ve derin çukurlardan oluşur. Bu bölgeye Manavgat tarafından Yörükler ilkbaharda gelir sonbaharda göçerler.

BİTKİ ÖRTÜSÜ

Köyümüz dağlarında ladin, katran, ardıç, çam ağaçları bulunur. Karamuk, kürt ve ekili arazilerin çevresinde meşe ağaçları bulunur. (**kürt; maki ağaç**)

İKLİMİ

Köyümüz Akdeniz bölgesinde yer almasına rağmen karasal iklim özellikleri görülmektedir. Toros dağlarının Akdeniz'e paralel uzanmasından dolayı Akdeniz ikliminin içlere kadar sokulmasını engellemektedir. Köyümüzde yazları sıcak ve kurak; kışlar kar yağışlı ve soğuk geçmektedir. İlkbahar mevsiminde **sulu sepen** adı verilen yağış köyümüzde etkili olur.

Durak Köyünde kış

Reze Beli

Toros sıra dağlarının Büyükgözet dağı üzerinde bulunan Reze Beli Seydişehir'i Antalya'ya bağlayan önemli bir geçit yeridir.

Yünlü Dağ

Durak Köyünün doğusuna bakıldığında başlangıcı Beyşehir Gölü yakınında Karadiken Köyünün güneyinde kabarmaya başlayan dağ sırası, Durak Köyü doğusunda kuzeyden güneye doğru uzanan Yünlü Dağ ve Küpe Dağı bütün haşmeti ile uzayıp gitmektedir. Yünlü Dağ ile Küpe Dağını birbirinden ayırır gibi görünen, Reze Beli önemli bir geçit yeridir. Bu dağlar diğer dağlara tepeden bakar, diğer dağlara hükmeder durumdadır. Bu dağ sırası Esereyrek dağından sonra Geyik Dağı Akseki'ye kadar uzanır. Köyün batısında bulunan Akdağ, Yünlüdağ'a ve Küpe dağına bakar durur. Bu dağların doruğundan, Akdağ'ın doruğuna vuran güneş ışıkları sabahın olduğunu müjdelir. Köyde yaşayanlar Akdağ'a vuran güneş ışıkları ile çalışmaya başlarlar.

Reze Beli, Seydişehir ve Durak Köyünü birbirine bağlayan önemli geçit yeridir. Reze anlam bakımından menteşe ve açılan kapı anlamındadır. Geçmiş yıllarda bu belin önemi çok fazlaydı. Çevredeki köyler Seydişehir'e gitmek için hep bu yolu kullanırlardı. Göçerlerin geçit yeri, göçerler için çok önemli bir yayladır. Reze Belinden Seydişehir'e giden yol cumhuriyetin ilk yıllarında insan gücü ile yapılmıştır. Bu yolda çevredeki köylerin insanları çalışmışlardır.

Reze Beli 1825 rakımında olup doğusunda Taraşçı, Seydişehir, batısında Durak Köyü vardır. Doğu batı yönünde uzanan çukurların kenarıyla yapılan yol ağır geçen kış mevsiminde kapanır. Belden aşan yol yaz mevsiminde devamlı açıktır. Yaz mevsimi sonuna kadar dağlarda kar bulunur. Bazı çukurlarda yazdan kalan kar üstüne kar yağar. Buralarda yazlar çok serin geçer. Keçiler her zaman buralarda taze ot bulabilirler. Bu yüzden Yörüklerin tercih ettikleri yerlerdir.

Dağların etekleri katran, ladin, çam ve ardıç ağaçlarıyla kaplıdır. Çukurlar kuru bozkır durumundadır.

Dr. Hüseyin Saraçoğlu Akdeniz Bölgesi adlı kitabında Yünlü Dağ, Reze Beli ve Küpe dağından bahseder (sayfa 327 de)

KÖYÜN YERLEŞİMİ

“Atalarımız yerleşik hayata geçmeye karar verdiklerinde, havası temiz dağlarında taze otun eksik olmadığı, katran ladin, çam, ardıç ağaçlarının bol olduğu orta Toros dağlarının eteğine kilimi çulu yaymışlar. Bu bölgeyi kendilerine yurt edinmişler. Göçebelik yıllarında bu bölgeyi yaylak olarak kullandıkları için hiç yabancılık çekmeden yerleşmişler.

Köye ilk yerleşenlerin Arıklar, Kara Mehmetler, Tombakoğulları sülalesi olduğu tahmin edilmektedir. **Köyün ilk yerleşim yerinin köyün ortasında bulunan kayanın çevresi olduğu söylenmektedir.** Köyün içinde yer alan kayanın güneyine cami yapılmıştır. Kayanın ve caminin etrafındaki evlere ve tarlalara şöyle bir bakarsak, tamamına yakınının Arıklar sülalesine ait olduğu görülür. Kayanın başındaki Mustafa Güzelim'in evinin olduğu yer, Eyüp ve Niyazi Balların evinin olduğu yer, Koca Mustafa Çağlayan'ın evinin olduğu yer, İsmail Özceylan'ın, Hüseyin Erkök'ün, Hüsmen Uçar'ın, Kadir Güzelim'in, Mustafa Eser Atalay'ın, Ali Atan'ın (Mehmet Ali Atan) evinin olduğu yer, meşe ağacından doğuya doğru boğazın içinin güneyli kuzeyli Arıklar sülalesine ait yerleşim yerleridir.

Musa Koçak'ın evi, Halil İbrahim Atan'ın evi, Cin Ali'nin oğlu İbrahim Koçak'ın evi, caminin kuzey doğusundaki Yusuf Sarıcan'ın evinin olduğu yer, Mustafa Sarıcan'ın evinin olduğu yer, sağlık ocağı PTT binasının olduğu yerler Tombakoğulları sülalesine ait yerleşim yerleridir. Ahmet Öztürk (Habeş) in evinin olduğu yer, Kara Mahmut Akkoç (Polis Ali Koçak ev yaptı) un evinin olduğu yer, okulun güneyindeki bulunan yerleşim yerleri Kara Mehmetler sülalesine ait yerleşim yerleridir.

Köye ilk yerleşenler uzun bir zaman hayvancılıkla uğraşmışlardır. Zamanla hayvancılığı ve tarımı birlikte yürüt-

müşlerdir. Yerleşik hayata geçince köyümüzün insanları arasından zanaatkârlar yetişmiştir. El sanatları yaygınlaşmıştır. Manavın Mustafa Alıcıoğlu, Düdükçünün Kerim Öztop tarım aletlerini yapmaya başlamışlardır. Kara saban, düven, atkı, beldenat, dirgen, ellik gibi tarımda kullanılan aletleri yapmışlardır. Kara Mahmut Akkoç süpürge yapmış küfün, sepet örmüş, Ali Adıyaman evdeki küçük aletleri yapmış tamir etmiş, Hatıp Hasan Durmuş marangoz olmuş, Evcilerin, Arıkanların, Adıgüzellerin, Aktekelerin taş duvar ustalığı yaptıkları bilinmektedir. Güzeller öküz nal lamışlar, Hüseyin Gürbüz demircilik yapmış nal kesmiş, orak yapmış saban demiri sivriltmiştir, Arıkların atalarının imamlık yaptığı, daha sonra Molla Mehmet Okur'un uzun yıllar imamlık yaptığı çocuk okuttuğu, Molla Abdullah Özcan'ın, Molla Mustafa Koçak'ın köyde imamlık yaptıkları söylenmektedir. Hacı Hasan Alıcıgüzel kayanın başına ilk medreseyi açmış bu ilk özel okulda köyün çocuklarına dini eğitim vermiştir.

Cumhuriyetin ilanından sonra 1940 lı yıllarda köyümüzün insanlarında yeni yazı ile okuma hevesi artmış bazı eğitim öncülerimiz sayesinde okuryazar insan sayısı çoğalmıştır. Köyümüzün aydınları Bahattin Alıcıgüzel, İzzettin Alıcıgüzel, Mehmet Akçay Ömer Lütfi Dursun, Osman Özkan Köyümüze Kirli isminin hiç yakışmadığını, köyümüzün yıllarca konaklanan bir köy olduğunu bu nedenle köyün isminin "DURAK" olarak değiştirilmesini teklif etmişler, 1946 yılında köyün muhtarı olan Hatıp Hasan Durmuş o yıllarda ilçemiz olan Seydişehir kaymakamlığına müracaat ederek köyün ismi 1946 yılında "DURAK KÖYÜ" olarak değişmiştir. Durak ismi 1946 yılının son çeyreğinde bütün resmi yazılarda kullanılmaya başlanmıştır. Araştırmalarımıza göre ilk olarak köy evlenme defterinde Mustafa Çağlayan ile Emine Bircan'ın evlenme tarihlerinde Durak ismi

yazılmıştır. Evlenme tarihleri, 09 Kasım 1946 dır. Muhtar Hasan Durmuş

Köyümüzün insanı 1964 yılında Avrupa ile tanışmış, köyden göç başlamıştır. Köyden ayrılıp çevre il ve ilçelere çalışmaya gidenler çalıştıkları yerlere yerleşmişlerdir. Köyden göç olayı 1980 li yıllarda çok olmuştur. İş adamımız Ali Akkanat iş yerlerinde çalıştırmak üzere köyümüzün gençliğini İstanbul'a götürmüş hepsine iş imkânı sağlamıştır. İstanbul'a çalışmaya giden gençlerimiz İstanbul'a ve Çorlu'ya yerleşmişlerdir.

Teknolojinin gelişmesi ile birlikte köyümüzde büyük gelişmeler olmuştur. Durak köyü iş adamlarıyla okumuş insanlarıyla çevrede anılan örnek bir köy olmuştur. Köyümüzün gençliği son yıllarda eğitimden biraz soğumuştur. Eğitim öğretim eski yıllara göre azalmıştır. Örf ve adetlerimiz terk edilmeye başlamış, gençlik manevi yönden, kültürel yönden fakirleşmiştir.

KÖYÜM DURAK

Köy karşıdan çok muhteşem görünüyor. Köy arkasını Toros dağlarına dayamış, evler gün batımına bakmakta. Köyü kucaklayan orman, köyü, çepeçevre sarmış. Köy evleri ormanla iç içe girmiş durumda çok güzel bir görünümü var. Köye girişte insanı yıllar öncesine götüren iki tarihi hanı karşılar. Köyün içine girince, insana huzur veren, insanın içini açan bir havası var. Yolları asfalt, sokakları tertipli düzenli, evlere ulaşan ara sokaklar dar ve bakımlı, kilitli taşlar döşeli. Arnavut kaldırımlı yollardan yürümek çok zevkli. İnsana huzur veren bir köy. Köy evlerinin birçoğu taş yapılıdır. Çok sağlam yapılmış olan bu evlerin genelde güney duvarlarında pencerenin olmadığı görülür. Evlerin güney tarafındaki duvarlar onarım görmüştür. Yaz mevsimi gelince, kadınlar, kızlar, erkekler, çocuklar tatil için gelirler köyü şenlendirirler. Köy içindeki düzenli sokaklardan yürür, gezinirler, evden eve dolaşırlar. Köyde çok sayıda betonarme eve rastlanır. Villa tipli evlerin yanında eski kültürü yansıtan taş duvarlı kiremitli evleri görmek mümkündür. Hatta bir kaç tanede olsa toprak damlı evlere rastlanır. Köyün etrafını saran çam ağaçlarının içine girer girmez çok hoş bir reçine kokusu insanı ferahlatır. Çam ağaçları olanca serinliği ile insanı karşılar.

Sokak aralarında veya kahvehanenin önünde oturup yaşlılarla konuşursanız, yıllar öncesi köydeki yaşamı anlatmaya başlıyorlar. Köyün insanları akıllı, zeki ve güler yüzlü, neşeli, iyilikseverdir. Bu köyün tüm gençleri okumak için, köyden çıkarlar okurlar adam olarak dönerler. Köyün okuma yazma oranı çok yüksektir. Her okuyan köyüne, vatanına, milletine hizmet eder. Köyümüzde her haneden bir öğretmene ve ya bir devlet memuruna rastlamak mümkündür. Bu köye öğretmen yetiştiren köy diyorlardı. 1946'lı

yıllarda başlayan okuma seferberliği 1980'li yıllara kadar devam etti. Bu yıldan sonra okuyan aydınlarımızın bazıları ticarete yöneldiler. Ticarete büyük başarı sağladılar. Türk ekonomisinde söz sahibi oldular. Köyümüzün gençliğine iş imkânları sağladılar. Zamanla eğitilmiş insanların sayısında bir azalma oldu. Zorunlu eğitimi bitiren gençlerimiz, iş imkânlarının fazla olması nedeniyle okuma yerine çalışmayı tercih ettiler.

Eskiden köyümüzde yardımlaşmanın en güzel örneklerine rastlanırdı. İmece usulü, yardımlaşma, iş görme vardı. Zamanla insanlarımız arasındaki yardımlaşma azaldı. Her insanımız kendi geçim derdine düştü. Köy insanımızın geçim kaynağı olan hayvancılık ve tarım çok az yapılmaya başladı. İş adamlarımız köyümüzün insanların yaşam kalitesini yükseltmek, işsizliği önlemek için yeni iş alanları oluşturdu. Köyümüzün insanlarına ve çevreye iş imkânı sağladılar, işsizliği önlemek için hiç durmadan çalışıyorlar.

Köyümüzün yaşlılarının çoğu emekli insanlardan oluşmaktadır. Bu yaşlılarımız evlatlarına, torunlarına iş bulabilmek için iş adamlarımızın kapısını sık sık çalıyorlar. Hiç biri benim oğlum, kızım, torunum oksun diye yarım istemiyorlar. Köyümüzdeki insanların bazılarında okuma yazmanın, eğitimin önemi yok gibi. Bazı insanlarımız da hale eğitime büyük önem veriyorlar.

Anneler babalar bir araya gelelim çocuklarımızı okutalım. Toplumun ihtiyacı olan eğitilmiş gençler yetiştirelim. Çocuklarımızı toplumun ihtiyaç duyduğu mesleklere yönlendirelim. Eğitilmiş, bilgili, dik duran, hiç bir zaman diklenmeyen, saygılı ve meslek sahibi gençlik yetiştirelim.

Durak Köyü, insanları Türkiye'nin her tarafına dağılmıştır. Durak köylüler tutumlulukları, çalışkanlıkları, zenginlikleri, ticaretteki üstün başarıları ile tanınmıştır. Yalnız ticarete değil, eğitim alanında da ileri gitmiştir.

Köyün kurucuları Orta Asya'dan gelen Türkmen Yörükleridir. Konargöçer Yörük aşiretlerinin yerleşik hayata geçmeleri ile kurulmuştur. Kullanılan kelimelerin tamamı Türkçe kelimelerdir.

Durak Köyünün kervan yolu üzerinde kurulmasının ticaretin ve okuma yazmanın gelişmesinde önemli yeri olmuştur.

DURAK (Duraklılılar Çalışmayı Sever)

Alanya- Akseki- Konya Kervan yolu üzerinde Toros dağlarının önemli bellerinin ağzında kurulmuş. Durak Köyü bazı dönemler yokluk çekmiş, çevre köy ve kasabalarla iç içe olmuştur. Bütün zorluklara rağmen aç kalmamış ekmeğini taştan çıkarmıştır. Sabırlı, çalışkan insanlardan oluşan bir köydür Durak. Durak Köyünde yaşayanlar umutsuzluğa düşmemiş, öz benliğini çalışma azmini hiçbir zaman yitirmemiştir. Örf ve adetlerine bağlı kalarak, gelenek ve göreneklerine sıkı sıkı sarılmıştır Duraklı. Durak Köyünde yaşayanlar Duraklı olmanın gururunu her zaman yaşamıştır. Gurbete gidenler köyünü unutmamış, köy ile akrabası ile ilişkisini kesmemiştir. Durak Köyünden yetişenler köyünü unutmamıştır. Durak Köyü çalışkan insanların yetiştiği çevrenin örnek köyü olmuştur. Köyümüzden yetişen birçok işadamımız vardır. Köyümüz insanı okuma yazmaya çok önem vermiş, her meslekten insanlar yetişmiştir.

DURAK

(Durak Köyünde Herkesin İşi Vardır.)

Konya- Beyşehir-Akseki anayolunun 35. Kilometresinden Seydişehir'e dönünce karşına şehir görünümünde bir köy çıkar. Köyün girişinde toplama taşlardan yapılmış üstü hartama ile kaplı iki han insanı karşılar. Bu hanlardan birinin sadece giriş kapısı sağlam, ayakta kalmaya direnen diğer hanın kuzey duvarının yıkılmakta olduğu göze çarpar. Bu hanlar kendilerine uzanacak yardım elini bekler dururlar. Yüzyılı aşkın bir geçmişi olan bu hanların kapısından içeri girince ben kimleri misafir etmedim, birçok kervansaraya kucak açtım onları barındırdım dercesine kulağa fısıltılar gelir. Hanlardan ayrılıp köy içine doğru yürüdüğünüzde sizi betonarme binalar karşılar. Sosyal tesisler hizmet vermeyi bekler. Köy meydanında bulunan kahvehaneden içeri girince eli bastonlu ihtiyarlar sizi karşılar, hoş geldiniz diyerek ikramda bulunurlar. Burada oturup bir demli çay içmek insanın yorgunluğunu alır. İhtiyarlar ayağa kalkıp yürüdüğünde bilin ki ezan vakti yaklaşmıştır. Bu köyün içinde gençleri girmek imkânsız gibidir. Bu köyde hiç genç yok mu diye düşünürken karşınızda işçi servisi aracını görürsünüz. Otobüsten inenler ve otobüse binenler hiç eğlenmeden evlerine, işine giderler.

Cami çıkışı yaşlılara bu köyün insanları nerde diye sorarsanız; Durak Köyünün insanları Türkiye'nin dört bir tarafına dağılmıştır derler. Köyün insanları özellikle İstanbul, Çorlu, Konya, Beyşehir, Seydişehir, Antalya'ya yerleştikleri söylenir.

Köyümüz insanı 1980 li yıllarda ticarete atılmış, Türkiye'nin sayılı işadamları bu köyden çıkmıştır. Durak Köyü başarılı işadamları, başarılı eğitimcileri, başarılı memurları, başarılı meslek erbabı ile tanınmıştır.

Hartama; Kiremit yerine kullanılan bir kenarı diğerinin üstüne gelecek şekilde döşenen çatı tahtası

Her dönemde köyümüzden bir zengin çıkmıştır.

1900 lü yılların başında Çolak Yusuf (Evcı Tombaklar soyundan)

1930 li yıllarda Hasan Hoca Alıcıgüzel (Göğüşler soyundan) 1985 lı yıllarda Ali Akkanat (Arıklar soyunun)

Köyümüzün insanlarına iş imkânı sağlayan işverenlerimiz; Ali Akkanat, Kamil Akkanat, Mehmet Akkanat, Ahmet Alıcıoğlu, Yakup Arıkan, Özcan Güneş, Remzi Okur, Mustafa Özel, Mustafa Akçay, Nail ve Hüseyin Özceylan, Hasan Koçak, Eyüp Alıcıgüzel, Salih Uçar, Şaban Özcan, Atilla Özkoç, Mustafa Akkanat, Yunus Koçak, Hayri Aktaş ve diğer işyeri sahipleri.

ERENLER TEPESİNDEN KÖYÜN GÖRÜNÜMÜ

SÜLALE: Soy, hısım akraba Bir atadan gelen insanlar topluluğu

DURAK KÖYÜ SÜLALELERİ VE SOYADLARI: Soyadı Kanunu 21 Haziran 1934 yılında kabul edildi. Soyadı Kanunundan öce insanlar sülale ve baba adlarına göre çağrılırlardı.(Arıklar sülalesinden Ahmet oğlu Ali v.b.)1934 yılında çıkarılan diğcr bir kanunla; Ağa, Hoca, Hacı, Hatıb, Molla, Efendi, Paşa gibi unvanlar kaldırılmıştır.

Soyadı Kanunu çıkarıldıktan sonra, her Türk kendi adından başka tüm aile fertlerinin ortak olarak kullanabileceği bir soyadı almıştır. Alınan soyadlarının Türkçe ad olmasına dikkat edilmiştir. 24 Kasım 1934 yılında kabul edilen bir kanunla Mustafa Kemal'e Atatürk soyadı verildi.

SÜLALERİN ALDIĞI SOYADLARI

ADIGÜZELLER (PASLIOĞULLARI): Atalay soyadını almışlardır. Akseki-Gümüşdamla (Zilan eski adı)köyünden gelmişlerdir. Diğer kardeşleri "BOYACI"ve "PASLI" soyadını almışlardır. Antalya ve İzmir'de ikamet etmektedirler.

ARIKLAR: Bu sülale KÜKKELER, İBİŞAHMETLER, ECİRLER sülalesi olarak ayrılmıştır. Kükkeler, İbiş Ahmetler, Ecirler kardeş çocuklarıdır. Bu üç kardeş çocukları Arıklar sülalesinden olup, daha sonra ayrı, ayrı sülale adı almışlardır.

KÜKKELER: Akkanat, Güneş, Güzelim, Bal, Özel soyadını almışlardır.

İBİŞ AHMETLER: Akçay, Uçar, Erkök, Çukurbağ, Çağlayan, Atan, Durdu Soyadını almışlardır. Akçaylardan bir kardeş Manisa ili Kırkağaç ilçesi Bostandere Köyüne yerleşmiştir. Çukurbağ ve Durdu soyadı erkek evladı olmadığından yok olmuştur.))

ECİRLER: Özceylan, Ceylan Soyadını almışlardır.(Ecir Hasan (Ceylan)İzmir'e yerleşmişlerdir.)

ÇAKALEL: Adıyaman soyadını almışlardır.(Gencek'den köyümüze gelerek yerleşmişlerdir.)

DiĞİREL: Çelik Soyadını almışlardır. Antalya Gündoğmuş tarafından gelen Yörükler İlbahar mevsiminde yaylaya göçerlerken 8–10 yaşlarındaki erkek çocukları Yerbel mevkisinde uyumuş kalmış. Yörükler çocuğu aramışlar bulamamışlar. Köye haber bırakmışlar Güzün dönerken çocuğu alır götürürüz diye bırakıp gitmişler. Bu Yörük aşireti Kürekçioğulları veya Silahçioğulları adıyla anılırlarmış. Ahmet adındaki Yörük çocuğuna Kocabaş sülalesi (

Arıkanlar) sahip çıkmışlar Yörük Hacısı adını vermişlerdir. Yörük Hacısı hizmetkâr durduğu Kerzinin Mehmet ölünce onun hanımını Şerife'yi almış. Şerife Kükkeler soyundan Gazi Mustafa Özel'in kız kardeşi. Bu evlilikten Diğir Ali Çelik olur. Yörük Hacısı (Abdullah) seferberlikte ölmüştür.

GÖĞÜŞLER: Alicıgüzel, Bircan, Özcan, Dursun, Durmuş, Özkan, Aktaş soyadını almışlardır. Köyümüze Akseki veya Manavgat tarafından gelmişlerdir.

İMAMLAR-MULLAMEHMETLER: Okur, İşler, Güzel, Bakıcı soyadını almışlardır. Akseki-Günyaka (Emerya eski adı)köyünden gelerek köyümüze yerleşmişlerdir.(İşbilir soyadı erkek çocuğu olmadığı için kaybolmuştur.) Güzel soyadını Kocabaşlar sülalesi dayıları olduğu için Kürt oğlu Durmuş (Kutdüsi Güzelin babası) Güzel soyadını almıştır. Bakıcı soyadını alan Hümmet oğlu Hüseyin Eskişehir'e yerleşmiştir.

KARA MAHMUTLAR: Akkoç soyadını almışlardır.

KARA MEHMETLER: Arıcı, Adıgüzel, Öztürk, Ekici soyadını almışlardır. (Kardeşlerden biri Seydişehir İncesu köyüne yerleşmiştir.)

KEL KERİMLER: Abay, Balcı soyadını almışlardır. (Abay soyadını alanlar Üstünlere yerleşmişlerdir.)

KEYALAR (KEL MAHMUTLAR-EKİZLER- ZINGACILAR): Ballı, Gürbüz soyadını almışlardır.(Köyümüze Akseki-Günyaka (Emerya eski adı) köyünden gelerek yerleşmişlerdir.)

KOCABAŞLAR-MISIROĞULLARI: Arıkan, Güzel, Yaşar soyadını almışlardır.(Yaşar soyadı erkek evladı olmadığı için yok olmuştur.),

KÖLEEL-HACI ABDULLAH: Bu sülalenin atası Hacı Abdullah'tır. Oğlu Köle İbrahim'dir. Köle İbrahim oğlu Süleyman Şehit düşmüştür. Bu sülalenin aldığı soyad bilinmemektedir. Hacı Abdullah sülalesinden kimse kalmamıştır.

KÖSELER: Güllü, Şahin, Kocagüzel soyadını almışlardır.(Kocagüzel soyadı erkek evladı olmadığından yok olmuştur.)

KÖSE HASANLAR: Taşdelen soyadını almışlardır. (köyümüze Çamlık'tan gelerek yerleşmişlerdir.)

MANAVLAR: Akteke, Alicioğlu soyadını almışlardır.(Köyümüze Akseki- Zilan (Gümüşdamla) köyünden gelerek yerleşmişlerdir.)

MUSALAR (AKGÖZOĞULLARI): Aylı, Yıldız, Özkoç, Özçelik soyadını almışlardır.(Yıldız soyadı Yılmaz olarak değiştirilmiştir.)(Aylı soyadı erkek evladı olmadığından yok olmuştur.)

TOMBAKLAR (TOMBAKOĞULLARI)-ABDIRIŞLAR): Evcı, Koçak, Özdere, Öztop, Yavaş, Sarıcan, İnce, Taşbaş soyadını almışlardır.(Öztop, Yavaş ve Taşbaş soyadı erkek evladı olmadığından yok olmuştur.) (İnce soyadını alanlar İzmir'e yerleşmişlerdir.)

ABDIRIŞLAR (HUMMAEL): Bu sülale Tombaklar sülalesinin bir koludur. Ercan, Turgut soyadını almıştır.(Ercan soyadı erkek evladı olmadığından yok olmuştur.)

Köyümüzde yaşayan insanlar soyadı kanununun çıkmasından sonra (55) eli beş değişik soy ad almışlardır. Bu soy adlardan (9) dokuz tanesi erkek evlatları olmadığından şimdi kullanılmamaktadır. "Aylı, Çukurbağ, Durdu, İşler,

Yaşar, Kocagüzel, Öztop, Yavaş, Taşbaş, Ercan “Soyadları yok olmuştur.

KULLANILMAYAN SOYADLAR

ÇUKURBAĞ: Ümüdür, Fethi, Adem, Ahmet Mevlüt Erkök kardeşlerin anneleri Şerife'nin ve Mevlüt Adıgüzel'in annesi Hatice'nin kızlık soyadındır. Çukurbağ, Ahmet Evcî eşi, Sultan'ın ve Beyşehirli Bağrıaçık Mehmet Türksoy eşi Nazife'nin anneleri Hanise'nin kızlık soyadındır.

DURDU: Şaban, Ahmet Evcî kardeşlerin anneleri Rukiye'nin ve Hasan, Ahmet Güzelim kardeşlerin anneleri Hatice'nin kızlık soyadındır.

(Hasan, Ahmet Güzelim annelerinin kızlık soyadı unutulduğundan, annelerinin amcazadelerinin soyadı AKÇAY'ı kullanmaktadırlar.) Köy evlenme defterinde Şaban ve Ahmet'in analarının kızlık soyadı DURDU yazılıdır.

İŞLER: Mehmet ve Ramazan Ballı'nın annesi Ümüş'ün kızlık soyadındır.

YAŞAR: Salih, Bekir Uçar ve Sakar Ali, Kocabacak İsmail Uçar'ın Babalarının anası Deli Rukiye'nin kızlık soyadındır. Bu kadın (Deli Rukiye)önce Ali ve İsmail Uçar'ın dedesi Mustafa'ya, Mustafa ölünce inisi Salih ve Bekir'in dedesi Salih'e varmıştır.

KOCAGÜZEL: Öğretmen Mustafa Aktaş Eşi Meryem'in, Dursun Ali Güllü, Mürüvet Dursun (Güllü), Hamdi Güllü, Mehmet Güllü kardeşlerin anneleri Samiye'nin ve Nuh Naci Dursun, Yahya Dursun, Şeref Dursun kardeşlerin anneleri Ayşe'nin kızlık soyadındır.

ÖZTOP: Musa, Mehmet Emin, Mustafa Koçak kardeşlerin annesi Fatma'nın-İbrahim, Metin, Ali, Yılmaz, Bayram, Yusuf koçak kardeşlerin annesi Hatice'nin-Mustafa Taşdelen

eşi Gönül'ün annesi Şefika'nın- İbrahim, Mustafa Bal kardeşlerin annesi Emine'nin kızlık soyadıdır.

YAVAŞ: Hasan, Abdullah, Adem, Mehmet Özcan kardeşlerin-Ali, Musa, Mehmet, Hasan Evcı kardeşlerin-Mehmet Ali, Galip Atan kardeşlerin-Ömer, Murat Alıcıoğlu kardeşlerin-ebeleri Gülsümün kızlık soyadıdır. Nail, Ahmet Okur kardeşlerin ebeleri Ayşe'nin kızlık soyadıdır.

TAŞBAŞ: Mustafa Eser, Abdullah Atalay kardeşlerin annesi Şerife'nin kızlık soyadıdır.

ERCAN: Hami, Naim, Hüseyin, Abdullah Özkoç kardeşlerin-Atilla Özkoç'un- Nevzat, Nihat, Nazmi Özkoç kardeşlerin ebeleri Ayşe'nin ve Öğretmen Mustafa Aktaş eşi Merem'in annesi Hatice'nin kızlık soyadıdır.

AYLI: Ali Aylı'nın soyadı. Ali Onbaşı lakabıyla anılan Ali Aylı yanarak ölmüştür.

KAYNAKLAR: Durak Köyü Evlendirme Defteri, Nüfus Kütük Defteri, Vehbi Durmuş(Durak Köyü Gelenek-Görenek-Atasoylar) kitabı.

Ömer Lütfi Dursun(Durak Köyü Tarihi-Aile Şecereleri)

KAYNAK KİŞİLER: Hatıbın Mehmet Dursun, Mustafa Çağlayan, İsmail Akçay, Şaban Özceylan, Hasan Gürbüz, Ahmet Ali Evcı, Rukiye Akkanat, Hanise Akçay, Hatice Akteke, Fatmana Güneş, Hatice Güneş, Mustafa Özel, Kemal Alıcıgüzel

KÖYÜMÜZÜN ADI

EFSANE: Eski çağlardan beri söylenegelen, olağan üstü varlıkları, olayları konu edinen hayali hikâye. Söylence. (Gerçeğe dayanmayan asılsız söz.)

HİKÂYE: 1. Bir olayın sözlü veya yazılı olarak anlatılması.

2. Gerçek veya tasarlanmış olayları anlatan yazı türü. Öykü.

3. Aslı olmayan söz, olay

KİRLİ ADI

Yaptığım araştırmalara göre köyümüzün neden Kirli adını aldığını tespit edemedim. Köyümüzden yetişen değerli büyüklerimle yaptığım konuşmalarda, onlarında bu adı aldığına dair kesin bir kaynağın olmadığını, bazı söylentilerin olduğunu söylediler. Köyümüzün adı neden Kirli bu isimle ilgili bazı hikâyeler kulaktan kulağa aktarıla gelmiştir. Köyümüzün adının Kirli olması, burada yaşayan insanların pis, kirli olduğundan verilmemiştir. Kirli adı hiçbir zaman pis anlamını taşımaz.

KÖYÜN ADI NEDEN KİRLİ

Türk milleti konaklayıp yurt tuttıkları yerlere çevre özelliklerine veya o yerde yaşayan insanların özelliklerine göre ad verirlermiş.

Akdeniz bölgesinde yaşayan yörükler yazın Toros dağlarındaki yaylalara çıkarak, bu yaylaları yaylak olarak kullanmışlardır. Kış mevsimi yaklaşırken sürülerini alır Ma-

navgat, Serik, Alanya, Antalya sahillerine iner bu bilgilerde kışı geçirirlermiş. Kışı geçirdikleri yere kışlak denir.

Manavgat yakınlarında kışı geçiren yörük aşiretinin bir ferdi kendi halilede yaşar kimseyi kırmaz, yörük obası içindeki insanlara sevgi ile davranırmış. Bu sevgi dolu sevecen yörük beği alçak gönüllü, gururlanmayan, kibirlenmeyen biriymiş. Yoksul görüldüğü halde çok parası olan, hiç bir zaman mal varlığını açıklamayan, hiç bir şeyi yokmuş gibi davranır, varlıklı olduğunu bildirmemiş. Bu alçak gönüllü yörük beği çevrede sevilen sayılan bir insanmış. Bu Yörük Beği çok tutumluymuş. Her zaman kenarda köşede parası bulunmuş.

Yörük obasının ileri gelenleri Yörük beğinin çadırında toplanmışlar sohbet ederken yakın obalardan biri gelir. Gelen misafiri buyur ederler. Misafir paraya ihtiyacı olduğunu söyler, para ister. Yörük beği gelen misafire para vermek istemez. Yanında bulunanlar "Ağa kapına geleni boş çevirme, misafirin ihtiyacını görüver" derler. Yörük beği hanımına seslenerek para kesesini getirmesini ister. Hanımı paraları bir bohça içinde getirir. Kesenin içinden misafirin ihtiyacı olan parayı verir. Yörük beğine nazı geçen bir arkadaş "sen ne kirli çıkısın" der. Parayı alan yörük obasına varınca hanımı kimden aldın diye sorar, karşı obadan Kirli den aldım der. Yörük beğinin konaklayıp hayvanlarını otlattığı yerler Kirlinin yurdu diye anılmaya başlar. Bu yörük beğinin Manavgat yakınlarındaki kışlak olarak hayvanlarını otlattığı yere, yazın Toros dağlarındaki yaylalarda hayvanlarını otlattığı yere Kirlinin yurdu denildiği için bu yerlere Kirli adı verilmiştir.(Türk halkı arasında "Kirli Çıkı" deyimini sıkça kullanılır)

KÜLADASI EFSANESİ

Beyşehir ve köylerinde anlatıla gelen bir hikâye vardır. “Kül adası Efsanesi” bu efsane daha çok bir halk hikâyesidir. Beyşehir Gölünün içinde külden oluştuğu sanılan bir ada vardır. Bu adanın adı, Kül adasıdır. Hikâye bu adanın oluşmasıyla ilgilidir. Beyşehir Gölünün Akdeniz ile bağlantılı olduğu bilinmektedir. Kül adasının yığma bir ada olduğu bazı köylerde bulunan salma kâğıtlarında anlaşılmaktadır. Göl kenarındaki köylerde bulunan salma kâğıtlarında bu adaya götürecekleri malzemeler yazılmaktadır. Beyşehir Gölünün su kaçırdığı, su kaçağının önlenmesi için yapılan çalışmalar sonunda Kül adasının oluştuğu söylenmektedir. “Eşrefoğlu Beylerinden birinin oğlu, şanlı şöhretli bir düğünle evlenir. Bey oğlu arkadaşları ile birlikte sürek avına çıkmış. O zaman göl bu kadar geniş alana yayılmamış, Beyşehir kıyıları ovaymış. Beyşehir içinden bir akarsu geçer Seydişehir Suğla gölüne ulaşırmış. Bey oğlunun onuruna düzenlenen bu sürek avında, Bey oğlu iri bir kuş vurmuş. Elindeki şahini havadan üstüne, tazısı karadan kuşa doğru koşmuş. Bey oğlu da atını sürmüş kuşun üstüne. Kuşun düştüğü yer bir düdenmiş. Hepsi birden bu bataklığa dalmışlar, düden Bey oğlunu, şahinini, tazısını yutmuş yok etmiş. Beylik halkına haber ulaşmış halk yasa boğulmuş, eli kınalı gelin feryat etmiş gece gündüz ağlamış durmuş. Aradan aylar geçmiş eli kınalı Bey oğlunun cesedinin Manavgat Çayından çıktığı haberi ulaşmış. Beyşehir gölünün suyu yer altından Manavgat Çayına akmaktaymış. Bey. Oğlunu yutan bu düdeni kapatmaya karar vermiş. Beyliğe bağlı 250 ye yakın köy ve kasabaya salmalar salmış. Her yerleşim yeri imkânlarına göre, ardıç ağacı, kül, saman, kıl, yapağı(yün) taşımışlar. En alta çok geç çürüyen ardıç ağaçları koymuşlar, ağaçların üstüne yapağı, kıl ara-

larına kül, sanan dökmüşler. Düdeni kapatmada en iyi suyu kirli yapağılar ve kirli kıllar tutmuş. Zamanın Beyi sormuş bu kirli kıllar yapağılar nereden geldi. Orada bulunanlar bizim köyün bulunduğu bölgeden geldiğini söylemişler. Bey, bundan sora kıl ve yapağılar kirli gelsin der. Orada bulunanlar Bey'in emridir, kıl ve yapağılar Kirliden gelecek diye haber salalar. Bu olaydan sora köyün adı Kirli olarak söylenmeye başlar.”

(Av. Bilal Eyüboğlu'nun Beyşehir adlı kitabından yararlandım.) Öğrt. Hasan Akçay

ERENLER TEPESİ (Doruğu Tekke yatırın olduğu yer)

NURLUDAN—KİRLİYE

Köyümüz önemli geçit yerlerinde kurulmuş bir köydür. Köyümüze gelip geçen kervanlara yardım eden, onları koruyan, onlara yemek veren nur yüzlü muhterem bir zat yaşarmış. Bu nur yüzlü temiz kalpli hayırsever, ermiş zatın mezarının köyümüzün doğusunda bulunan Erenler tepesinde yattığına inanılır. Bu tepe ismini bu ermiş zattan almıştır. Köyümüz halkı bu ermiş kişinin yattığı yere Tekke adını vermiştir.

Köyün Tekkesinde mezarının olduğuna inanılan dedemiz nur yüzlü, temiz kalpli olduğundan Nurlu Dede derlermiş. Bundan dolayı köyümüze Nurlu denilmiş. Nurlu Dede köyümüze gelen kervanlara yardım eder onların yiyeceğini, içeceğini hiçbir ücret almadan karşılamış. Nurlu Dede hayırsever biriymiş.

Söylentilere göre köy halkı atalarının yaptığı yapamaz olmuş. Nurlu adını taşıyamaz olmuş. Çevrede bulunanlar, köyün hanlarında konaklayanlar, köyü tanıyanlar Nurlu eski Nurlu değil özünden uzaklaştı Nurluluktan çıktı. Artık Kirli oldu derler ve köy bu olaydan sonra Kirli olarak anılmaya başlamış. Köyümüzün insanı köyün kurucusu olduğuna inandıkları Nurlu Dede'ye bir türbe yapmak isterler; Nurlu Dede'nin yattığı yer olan Tekkeye Ahşap bir türbe yaparlar. Sabahleyin türbenin tahtalarını türbenin batısında Döllardı mevkisinde bulurlar. Atalarımız gece biraz rüzgâr vardı. Rüzgâr bu tahtaları atmış diye düşünürler. Nurlu Dede'nin mezarının çevresine dağılan tahtaları köyde bulunanlar toplar tekrar mezarın üstüne bir türbe daha yaparlar. Bir gün sonra köylüler bakmışlar ki tahtalar yine dağılmış yaptıkları türbe yok olmuş. Atalarımız bu olaydan sonra türbe yapmaktan vazgeçmişler. Köyümüz için Erenler tepesinin doruğunda bulunan Tekke kutsal bir yer sayı-

lır. Kurak geçen mevsimlerde buraya yağmur duasına çıkarlar. Allah için kurban kesilir, dua edilir.

Öğrt. Hasan Akçay

HARMANMAHALLESİ ODASI
(eski resmi)

ÖTE MAHALLE ODASI (Kayabaşı
Mahallesi) (eski resmi)

YUKARI MAHALLE ODASI
(eski resmi)

KIRLIDAN – KİRLİYE

Köyümüzün kurulduğu yer ve çevresi kıraç, dağlık olması nedeni ile tarım yapmaya uygun değildir. Tarım yapmaya az elverişli olduğundan, bu yere kır yer kıraç yer denilmiş. Tarıma elverişsiz bölge anlamına gelen kırılı, zamanla Kirliye dönüşmüş. Halk arasında kır bir renk olarak kabul edilmiştir.(kır saçlı adam, kır at) Köyün olduğu yer kır renginde olduğundan buraya kırılı denmiş, zamanla kırılı kirliye dönüşmüş.

KİRFARD'DAN – KİRLİYE

Kirfard bir Bizans komutanıdır. Bizans komutanı Kirfard Konya'nın Sille, Tepeköy ve Durak köyüne kadar olan bölgeyi egemenliği altında bulundurmıştır. Selçukluların Konya'yı almalarından sonra Selçuklu devleti ile komşu olmuştur. Selçukluların bizim köyün bulunduğu bölgeyi ele geçireceğini öğrenen komutan Kirfard orası benim bölgem oraya dokunmayınız demiş. Selçuklularda bölgeye Kirfard'ın yeri demişler. Halk bu bölgeye Kirfard'ın yeri demeye başlamış. Kirfard zamanla kirliye dönüşmüş. Bunlar halk arasında köyümüzün adının nerden geldiği hakkındaki hikâyeler, söylentilerdir. Bizans komutanı Kirfat Sille'ye bağlı Kirli Giyret (Tepeköy)'de yaşamıştır. Tepeköyün eski adı, Kirli Eyrettir.

(Tepeköy, Konya Selçuklu ilçesine bağlı bir belediyedir.)

Derleyen: Öğretmen Hasan Akçay

Sulu sepkenden korumak için tahta ile davarları koruma altına alınmış evler.

Yukarı mahalleden bir görünüm

Köyden Bir Görünüm

Toprak damlı ev Yusuf Sarıcan'ın evi

Yazılıdan Köyün Görünümü

HANLAR

Köyümüzün girişinde kervanların konaklamaları için yapılmış üç tane han bulunmaktaydı. Bu hanlardan biri bakımsızlık nedeni ile yıkılmıştır. Yıkılan han şimdiki hanın batısında, Ali Akçay'ın yaptırdığı yolcu bekleme evinin olduğu yerde bulunmaktaydı. Aziz Akteke'nin evinin batısındaki hanın arka kısmı yıllar önce yıkılmıştır. Ayakta durmaya çalışan diğer hanında kuzey ve güney duvarında yıkıntılar başlamıştır. Hanlara bakım yapılmazsa kısa zaman sora hanlarımız yıkılıp yok olma durumundadır. Bu hanlar köyümüzün ayakta kalabilen en eski yapılarıdır. Derbucak ilçesi Durak Köyünün girişinde bulunan, Osmanlı döneminde yapılmış olan bu hanlar, doğu-batı yönünde uzunlamasına dikdörtgen planlıdır. İki hanın da kapısı batı yöndedir. Tamamen ortadan kalkmış, mezarlık duvarı içinde olan hanın güney-kuzey yönünde dikdörtgen planlı olduğu ve giriş kapısının kuzeyde bulunduğu söylenmektedir. Bu hanlar toplama taşlardan kireç harcı ile yapılmış-

tır. Hanların, çatısını oluşturan kirişler ardıç direkler üstüne konmuştur. Bu ardıç direkler duvar içinde gizlenmiştir. Hanların üstü beşik çatılı olup tahta ile kaplıdır. Çatının üstünü kaplayan tahtalar bir kaç sefer yenilenmiş, tamir görmüştür. Hanların çatısının yapımında; çam ağaçları, ardıç ağaçları, ladin ağaçları kullanılmıştır. Çatı duvar üstüne inşa edilmeyip, ardıç direkler üzerine yapılmıştır. Hanlar zamanla küçük onarımlar geçirmiştir. Hanlar eski dönemde önemli yol güzergâhlarında veya köylerde, kasabalara yakın yerlerde yolcuların konaklamaları için yapılmış yapılardır. Hanlar ticaret yolları üzerinde, kervanların konaklama yerleridir. Köyümüzün batısında bulunan hanlarımız, yıllarca kervanların konaklama yeri olmuştur. Bu hanlarda Akseki ve Alanya'dan ticaret için Konya'ya develerle yolculuk yapan insanlar konaklamış. Cumhuriyetin ilk yıllarında hanlar konaklama yeri olarak kullanılmıştır. Zamanla develerle yapılan ticaret önemini kaybettiğinden, hanlarda önemini yitirmiştir. Bu hanlarda konaklayan Alanyalı ve Aksekili bazı insanların (2008 yılında) sağ olduklarını gördüm, onlarla hanlar hakkında sohbet ettim. Tamamen yıkılan hanın ve arka tarafı yıkılan, giriş kapısı ile bir bölümü ayakta duran hanların ne zaman kimler tarafından yapıldığı, tam olarak bilinmemektedir. Bu hanların Akseki ve İbradılı hayırseverler tarafından yaptırıldığı söylenmektedir. Yıkılmış hanı, Akseki'nin Cemeller Köyünden bir kadın tarafından yaptırıldığı, arkası yıkık hanı Ormanalı İzzet Efendi tarafından yaptırıldığı söylenmektedir. Sağlam olarak görülen büyük hanın kapısının sol tarafındaki Sırçalık'tan getirildiği tahmin edilen antik yassı sütun taşa Arap harfleri ile yazılmış bir kitabe vardır. Bu taşa "ORMANALI HACI MUSTAFA AĞA " yazısı ve Rumi "1313" tarihi "amele Hasan Usta" yazılıdır. Bu tarih Miladiye çevrilirse "1897" tarihinde bu han yapılmıştır. Alt kısımda bu-

lunan yazı okunmaz durumdadır. Arka tarafı yıkık hanın ve tamamen yıkılmış hanların yapım tarihi bilinmemektedir. Halk arasında kulaktan kulağa yayılan hanların yapımıyla ilgili bir söz vardır;
"Sakla samanı, gelir zamanı. İraz kadın bir han yaptırmış, kiraz zamanı."

Han kapısındaki kitabe yazılı taş

HAN ÇEŞMESİ

Bu hanların kuzeyinde bir de çeşme varmış zaman içinde çeşme yıkılmış, yok olmuş. Bu çeşmeye "Han Çeşmesi"denir. Köyün ilk çeşmesi olarak bilinmektedir. Erenler-Gözeteki su avgınlarla bu çeşmeye indirilmiş. Bu çeşmenin abidesinin üstü hanların çatısına benzer şekilde tahta çatılı olduğu söylenir.

Rumi yılı miladi yıla çevrilirken 584 eklenir. Rumi yılı miladi yıla çevrilmiş olur.

(1313+584=1897)

yapılmıştır. Hanların ölçüleri standart değildir. Köyümüzün girişinde bulunan hanlarımız, belli bir mimari özelliğe sahip değildir. Hanlar çevredeki taş ustaları tarafından yapılmıştır.

BÜYÜK HAN

- * Uzunluk:20 m.
- *En: 9m*Duvar en: 70 cm.
- *Han duvarının yüksekliği: 2m. 35 cm.dir.
- *Tabandan çatıya yükseklik: 4 m 25 cm.'dir.
- *Han kapısı kare şeklindedir.
- *Yükseklik: 2m. 40 cm.
- *En: 2m. 40 em'dir.
- *Hanın çatısı için, 4 tane kiriş kullanılmıştır.
- *Kiriş boyu 9 m'dir.
- *Hanın çatısı kirişlerin üstüne inşa edilmiştir.
- *Kapıdan 3m. 80cm sonra ilk kiriş konulmuştur.
- *Birici kirişten 3m 80cm sora ikinci kiriş konulmuş,
- *ikinci kirişten 3m. 60 cm sonra üçüncü kiriş konulmuş,
- *üçüncü kirişten 2m 75 cm sonra dördüncü kiriş konulmuştur.
- *Dördüncü kiriş ile duvar arası, 2m 70 cm'dir.
- *Kirişten çatı omurgasına kadar yükseklik: 1m 85cm'dir.
- *Çatı için uzunlamasına omurga dâhil 7 tane ağaç kullanılmıştır.
- *Hanın çatısı tahtalarla kapatılmış, bu tahtalar zamanla yenilenmiştir.

Büyük hanın köşe taşı

KÜÇÜK HAN

Bu hanın arka kısmı yıkıldığı için küçük han denilmektedir.

***Uzunluk: 7m 50cm.'dir.(sağlam duvar uzunluğu)**

***En. 9m 25cm'dir.**

***Duvar kalınlığı: 70 cm'dir.**

***Tabandan çatıya yükseklik:4m 50cm'dir.**

***Kapı dikdörtgendir.**

***Yükseklik:2m,**

***En.2m65cm'dir.**

Durak Köyü sevdalıları, Durak Köyünde doğup büyüyenler, işadamlarımız, memurlarımız, işçilerimiz, tüm köylülerimiz gelin el ele verelim, yok olmaya aday köyümüzün yüz yıllık hanlarını kurtaralım. Hanlarımızı korumanın eni yolunun, bu hanları müze haline getirmek olduğuna inanıyorum. Hanlarımızı onaralım, müze haline getirelim. Hanlarımızı onaralım atalarımızın kullandığı araç-gereçleri, el aletlerimizi, tarım aletlerini, giysilerimizi, analarımızın dokuduğu kilimi, çulu bu hanlarda sergileyelim. Gelecek nesillerimize geçmişin izlerini hediye edelim. Bu köy bizim köyümüz, atalarımızın bizlere miras bıraktığı tüm güzelliklere sahip çıkalım.

Hasan AKÇAY

Prof. Dr. ALİ BAŞ'IN ARAŞTIRMASI

Bu bölüm Konya Selçuk Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü Prof. Dr. Ali BAŞ hocamızın "KONYA- BEYŞEHİR- DEREBUCAK KERVANYOLU " araştırmasından köyümüzün hanları ile ilgili bölümü alınmıştır. Prof. Dr. Ali Baş aynı zamanda Konya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu üyesidir. "Konya Kültür ve Tabiat Varlıkları Bölge Kurulu tarafından tescil edilen Derebucak ilçesi Durak köyündeki geç Osmanlı dönemine ait çifte hanları yerinde incelemek üzere Prof. Dr. Remzi Duran ile bir araştırma gezisine çıktık." Derebucak ilcesine bağlı Durak Köyü'nde Geç Osmanlı dönemine ait iki adet han bulunmaktadır. Bunlardan biri günümüze kadar büyük ölçüde sağlam ulaşabilirken, diğeri oldukça tahribata uğramıştır. Her iki yapının da yapım tekniği aynıdır. Beden duvarları daha çok moloz taş kullanılarak inşa edilen kervansarayların üzeri ahşaptan beşik çatı ile örtülmüştür. Dıştan hartama kaplıdır. Boyuna dikdörtgen planlı olarak inşa edilen Büyük Hanın beden duvarları üzerinde uzun cephe-ler arasında beş adet kalın kiriş atılmış, beşik çatıyı taşıtırılan elemanlar ise bunlar üzerine oturtulmuştur. Büyük Hanın girişinde bulunan devşirme antik yassı sütun üzerinde kazıma tekniğinde Osmanlıca" ...manlı Hacı Mustafa

Ağa sene1313(1895-1896) amele Hasan Usta” yazmaktadır. Sütunun yapının inşa döneminden kalıp kalmadığını söylemek zor olsa da, söz konusu tarih yapının inşası ile ilgili olarak halkın verdiği bilgilerle örtüşmektedir. Benzeri bir hanın Tepearası Köyü girişinde bulunduğu, fakat yaklaşık yirmi sene önce tamamen ortadan kalktığı ifade edilmiştir.” Hartama: Kiremit yerine kullanılan veya kiremit altına döşenen tahta. Durak Köyü Büyük Handaki kitabeyi Prof. Dr. Remzi Duran okumuştur. Tepearası girişindeki han hakkındaki bilgiyi, Tepearası Köyünden İbrahim Çubuk vermiştir(60 yaşlarında)

BERABERLİK VE MİLLİ KÜLTÜR

Bir toplumun huzur içinde yaşaması için; beraberlik içinde yaşantılarını devam etmeleri gerekir. Birlik ve beraberlik içinde yaşantının olması, o topluluğun ortak değerlerine sahip çıkması ile mümkündür. Toplum bir arada tutan ortak değerlerden biri de milli kültürdür. Halk milli kültüründen uzaklaşmadığı müddetçe, huzur içinde yaşamaya devam eder. Örf ve adetlerine sahip çıkan, milli kültürden uzaklaşmayan topluluklar öz benliğini yitirmezler. Örf ve adetlerine uygun yaşayan insanlar, toplum içinde saygınlık kazanırlar. Milli kültürümüzü dini inançlarımızla birleştirecek; huzurlu, mutlu bir topluluk haline geliriz. Milli değerlerine bağlı insanlar dışarıdan sokulmak istenen nifak tohumlarına inanmaz. Dedikoduları önemsemez. Bir toplumun birlik ve beraberlik içinde huzurlu bir yaşamının devam edebilmesi için, milli kültüre ve dini inançlarına sahip çıkması ile mümkün olur. Kötülüklerden, kötü duygu ve düşüncelerden uzak durmak için; güzel ahlak sahibi olmalıyız. Huzur içinde birlik beraberlik içinde yaşamak Allah'ın emirlerini yerine getirmekle mümkün olur. İnsandaki manevi korku, onu kötülüklerden, kötü düşüncelerden, kin ve ihtirastan, şeytana uymaktan uzaklaştırır. Bizi biz yapan şeyler, geçmişten günümüze kadar gelen örf ve adetlerimiz, dini duygularımız, gelenek ve göreneklerimizdir. Dağdaki çobanın ağzındaki türkü, beşiği başındaki annenin bebeğine söylediği mani, sokakta oynayan çocukların sayışmaları, düğünlerimizdeki oyunlarımız, kış günlerinde anlatılan masallarımız, kahve sohbetlerimiz, ağaç dallarında ötüşen kuş civıltıları, minarelerimizden yükselen ezan sesleri, birbirimizle selamlaşmalarımız, şarkılarımız, türkülerimiz, oyunlarımız bir topluluğun asıl kültürünü oluşturur.

Öğretmen Hasan Akçay Haziran 2010

HALK KÜLTÜRÜ

Her halkın gelenek göreneklerini, örf adetlerini, duygu ve düşüncelerini, mili kimliğini yansıtan bir unsundur. Bir topluluğun duygu ve düşüncesi, örf ve adetleri, gelenek ve görenekleri, maddi ve manevi değerleri, sanat eserleri, düğünü, türküleri, oyunları topluluğun kültürüdür. Topluluk halinde yaşayan insanların düğünleri, türküleri, folkloru, oyunları, asker uğurlamaları, yemekleri, akşam sohbetleri halkın kültürünü oluşturur. Halk kültürü kuşaktan kuşağa aktarılarak gelen değerlerimizdir. Halk kültürü toplumun duygusunu, düşüncelerini, hayallerini, geleneğini, göreneğini, dini görüşünü, dünya görüşünü yansıtır. Halkların kültürleri birleşirse mili kültürümüzü oluşturur.

EV YAPMA - AYRI EV OLMA

Baba ocağından ayrılmak, kendine ait bir ev sahibi olmak kolay değildir. Ayrı ev olmanın zorlukları vardır. Evlenen genç kendine ev yapabilmesi için, babasının ve anasının iznini almalıdır. Baba ölmüşse ayrılma küçük kardeşin evlenmesine kadar beklenir. Eğer evde küçük kardeşler varsa ve ayrılınca onlar rezil olacaklarsa ayrılma olmaz. Ev yapacak gencin biraz parası olmalıdır. Gerçi köyümüz insanları ev yapan ile düğün yapana Allah yardım eder derler. Köylülerimizde ev yapana yardım eder. Babanın, ananın oğullarını ayırmaya gönülleri olmuşsa ev yapmak için hazırlıklar başlar. Ev için gerekli olan taş meralardan kazılır. Eve kullanılacak ağaçlar ormandan kesilir. Ev yapmada kullanılacak malzemeleri hazırlarken, köylüler akrabalar ev yapacak olana yardım derler. Ev yapımına başlanmadan önce ustalar, ameleler ayarlanır. Evin bünnezi (temeli) dua okunarak atılır. Ev yapacak olanın maddi durumu iyi ise kurban kesilir. Ustalar besmele ile temele ilk taşı koyarlar

ve inşaat başlamış olur. Köyümüzde eskiden evler çamur kullanılarak yapılırdı. Şimdiki evler betonarme evler. İnşaatçı çalışanlar, iç ustası, dış ustası işçiler çamurcu, helikçi, taşçı gibi görev bölümü yaparlar. Evlerin planı bellidir, köyde herkes aynı plan üzerine ev yaparlar. Köyümüzdeki evler iki katlıdır. Birinci kat geniş bir havlu, ağır, samanlık, odunluktan oluşur. İkinci kat; genişçe bir sofa ve sofaya açılan dört odadan oluşur. Köyümüzdeki evlerin iki giriş kapısı vardır. Birinci kat ve ikinci kata girilen iki kanatlı ana giriş kapısı, bu kapıya porta kapı denir. Yalnız ikinci kata ait tek kanatlı kapıya dul kapı denir. Porta kapı evin batısında, dul kapı evin doğusunda bulunur. Ustalar 50 Cm yüksekliğinde duvar ördükten sonra, örülen duvarın üstüne hatıl dolaşırlar. Duvar 50 cm yükselince buna destur denir. Hatıl, ladin ağacının balta ile yontulmasından olur. Hatıllar duvarın dışına ve içine yüz olur. Hatılları bir birine beleşekle bağlarlar. Beleşeğe, gaburda denir. Ustalar hatılın üstüne taş örmeye devam ederler. Her 50 cm de hatıl konur. Taşların arası helik ve çamurla doldurulur. Birinci kat bittikten sonra döşe ağaçları döşenir. İkinci katın yapımına başlanır. İkinci kat bittikten sonra üst ağaçları 30 cm aralıkla döşenir. Üst ağaçlarının üstüne sıkça pardı döşenir. Veya pardı yerine tahta döşenip çakılır. Evin çatısı yapılır. Eskiden çatı yerine toprak dam olurdu. Ev inşaatı bitince ustalar balkona askı asarlar. Evin bittiğini yüksek sesle ilan ederler. Akrabalar, komşular eve bakmaya gelirler. Ustalar evin bittiğini şu sözlerle duyururlar; Allah, Allah ermeyen ersin ,Görmeyen görsün oğluyla ordu, kızıyla komşu olsun. Dağda davarı kışlasın, Ovada harmanı işlesin. Allah, Allah Maşallah Bu iyi niyetli, dua niteliğindeki sözleri duyan akraba, komşular yanlarında birer hediye ile gelirler hediyeleri balkona gerilen ipe asarlar. Bu hediyeler; havlu, mendil, sarık, kuşak, basma, kumaştan oluşur.

Askıya asılanlar ustalar arasında paylaşılır. Allah bin bereket versin derler ve ev sahibi ile helâlaşarak ayrılırlar. Evinin kapağı penceresi ve diğerk eksiklikleri tamamlandıktan sonra oğlan babadan ayrılır. Baba evinden ayrılırken, hü zün ve mutluluk birlikte yaşanır. Ayrılacak oğlan ile gelin kendilerine ait eşyaları hazırlarlar. Ana ile baba birkaç çu val un, tas tabak, helke, haranı, kazan, sitil yatak, yorgan, kilim çul, balta, tahra, oklava, senit, saç, çevirgeç, koyun, keçi, inek, dana gibi malları oğluna verirler. Bazı ailelerde torunlarına dahi mal verilir. Geleceğeye yönelik bağışlarda bulunulur. Baharın doğacak buzağı veya baharın doğacak üç kuzu, beş oğlak senin denir. Bu sözler senettir, zamanı geldiğinde yerine getirilir. Verilen mallar yeni eve taşınır ev döşenir. Akşam yemeğiyi baba evinde yenir. Baba, ana, oğlan, gelin, torunlar bir birleri ile helâlaşır la hayır dualarla baba evinden ayrılırlar. Yeni ev sahibi olan oğlan ana, baba ve akrabalara yemek verir, dua veya mevlit okutur. Artık ailesinin geçimini sağlayan yeni bir aile köyde kendi yerini almıştır.

DURAK KÖYÜNDE YARDIMLAŞMA ADETLERİ

- 1-Yeni doğan çocuğa hediye verilir.
- 2-Kırkı çıkan çocuğun kırklaması yapılır, yıkanır.
- 3-Dişi çıkan çocuğa diş bulguru pişirilir.
- 4-Geç yürüyen veya yürürken düşen çocuğun kösteği kırılır.
- 5-Sünnet olan çocuğa hediye verilir.
- 6-Söz kesiminde lokum bisküvi ikram edilir.
- 7-Düğünlerde davetiye olarak okuntu verilir.
- 8-Düğün başladığında kız evine küçükbaş hayvan gönderilir.
- 9-Düğünün ilk günü (Unduz günü) kız evine un, tuz vb. yardım yapılır.
- 10-Düğünlerde silahla atış yapılır.
- 11-Kına gecelerinde ortaoyunu oynanır.
- 12-Gelin önü kesilerek hediye alınır.
- 13-Gelin alınınca camiye yardım edilir.
- 14-Düğünde gelin kıza yardım eden kız arkadaşlarına kapı parası verilir.

- 15- Gelin oğlan evinin önüne gelince gelinin başına para, leblebi, şeker atılır.
- 16-Eşi ölen kişi varsa baldızını alır.
- 17-Ölenin arkasından yemek verilir.
- 18-Ölen kişinin ardından mevlit okutulur.
- 19-Ölen kişiye pişi dağıtılır.
- 20- Ölenin 52. Gecesinde Kuran okutulur, yemek verilir.
- 21-Ölenin altı üstü görülür.
- 22-Bayram arifesinde toplu kabir ziyareti yapılır.
- 23-Bayram günü cami içinde bayramlaşılır.
- 24-Bayram yemekleri topluca köy odalarında yenir.
- 25-Bayram günü çocuklar (Erek Berrek diyerek) şeker toplarlar.
- 26-Ramazan ayında iftar yemekleri verilir.
- 27-Kurban eti pişirilir bayramlaşmaya gelenlere yedirilir.
- 28-Aşure zamanında aşure pişirilir, dağıtılır.
- 29-Kandillerde kutlama yapılır.
- 30-Adak adanır, eti fakirlere dağıtılır.
- 31-Nezir (Adak) Kurbanı kesilir.
- 32-Fitre ve zekat dağıtılır.
- 33-Hacca gidecek olan köy halkı ile helalaşır.
- 34- Bağ bozumu aynı zamanda yapılır.
- 35-İmece usulü yardımlaşma yapılır.
- 36-Harman kaldırılırken yardım edilir.
- 37-Buğdaylar değirmende öğütülür. Değirmende külde kömbe pişirilir.
- 38-Davarlar, sığırlar keşik usulü güdülür.
- 39-Doğuran hayvanın ilk sütü ağzı komşulara verilir.
- 40- Sürek avı yapılır.
- 41-Çobanın önünde oğlak, kuzu olursa çobana yumurta (hediye) verilir.
- 42- Sağılır hayvanı (koyunu, keçisi, ineği) olmayana yoğurt verilir

- 43-Çoban istediği keçinin sütünü sağar pişirir yer.
 44-Bahçede yetişen ürünlerden komşulara verilir.
 45-Bağ bozumunda komşulara üzüm, pekmez verilir.
 46-Duyuru için tellal çağrılır.
 47- Yaylaya birlikte çıkılır.
 48-Ot yolmaya birlikte başlanır.
 49-Ev yapana yardım edilir.
 50-Gurbete gidene yol azığı katılır.
 51-Asker uğurlaması yapılır. Askere harçlık verilir.
 52-Köy dışında okuyan öğrenciye yardım edilir.

Köyümüzde ve çevre köylerde genelde bu adetler vardır. Bu adetlerin bir çoğu devam etmektedir.

Türkmen Yörükler Orta Asya'da Şamanizm dinini benimsemiş, Anadolu'ya gelince Alevi Mezhebine girmişler. Yerleşik hayata geçen Türkmen Yörükleri Hanefi Mezhebini kabul etmişlerdir.

Köyümüzde Hanefi mezhebinin en yaygın isimleri olan Ömer, Osman isimleri çok azdır. Alevilerin kullandığı Ali, Hasan, Hüseyin gibi isimler çok yaygındır. Her evde Ali, Hasan, Hüseyin, Mustafa ismine rastlanır.

GELENEKLERİMİZ

Gelenek: Bir şeyi eskiden görüldüğü gibi, atalarımızın yaptığının aynısını yapma alışkanlığı. Bir toplulukta eskiden beri yapıla gelen saygın davranışların kuşaktan kuşağa iletilmesi, kültürel davranışlar. Bazı geleneklerin yaptırım gücü vardır.

Bir iş bittiği zaman, "Düşmanın ömrü bu kadar olsun"
 Yemek yenilen sofraya rast gelinilirse, afiyet olsun denir.
 Yemek yiyenler, buyur sende ye, kaynanan seviyormuş derler.

Cenaze evine yemek götürülür. Cenaze evinde ve yakınında televizyon, radyo dinlenmez. Eğlence düzenlenmez.

Kaybolan hayvanı kurtlardan korumak için, kurtağzı bağlanır.(Kurtağzı bir bıçağa dua okunarak bağlanır.)

Kadınlar erkeklerin önünü kesip geçmez. Erkeğin geçmesini bekler. Erkeğin önünü keser geçerse uğursuzluk getireceğine inanılır.

Kadınlar yabancı erkeklerle sofraya oturmazlar.

Erkekler babanın yanında çocuklarını sevmezler.

Erkekler hanımlarının adını söylemezler.(bizimki, Köroğlu, hanım, avrat, bacın, sizin kız v.b. ifadeler kullanılır.)

Malım mülküm var denilmez. Elimin artığı denir.

Bayram namazı kılındıktan sonra camide bayramlaşılır.

Küs olanlar barıştırılır.

Bayram namazından sonra mahalle odalarında yemek yenir.

Yabana giden gelinin kaynatasından köyün gençleri toprak bastı parası alırlar.

Damat donandıktan sonra imam camiye para alır.

Kadın erkeklerin yanında eşeğe binmez. Eşekte binli ise karşıdan gelen erkeği görürse eşekten iner. Yoldan giden kağının önü kesilerek karşıya geçilmez

Düğünde, kız evinden kaşık veya herhangi bir eşya çalınır.

Kızın gözü ana baba evinde kalmasın diye.

Düğünde bayrak veya damadın ayakkabısı çalınır. (muhabbet için)

Yeni doğan çocuk kırk gün sora yıkanır. Buna kırk çıkarma denir.

Ölen kişinin kırkinci veya elli ikinci gününde mevlit okutulur, yemek verilir.

Yeni doğan çocuğa sarı yazma örtülür. Sarılık olmasın diye.

Eve gelen misafir başköşeye oturtulur. Kışın soba başına oturtulur.

Erkek çocuk doğduğunda kütük atılır.
 Yeni doğan çocuk için göbelek dağıtılır.
 Aydaş çocuk kökten geçirilir.
 Yeni doğan çocuğa sürme çekilir.(çıra isinden)
 Her hani bir işin yerine gelmesi için adak adanır, kurban kesilir.
 Yeni evin temeli atılırken ve bitiminde kurban kesilir.
 Güneş ve ay tutulmasına silah atılır, ezan okunur.
 Kesilen tırnaklar toprağa gömülür.
 Nazardan korunmak için mavi boncuk ve muska takılır.
 Bayram arifesinde ve kandillerde bişi, gofret, lokum bisküvi, şeker dağıtılır.
 Gurbete gidenin arkasından su dökülür.(Su gibi aksın gitsin diye)
 Otururken eller birbirine bağlanmaz, bağlanırsa nasip kesilir.
 Yürüyen çocuğun apalamaya başlaması misafir geleceğine işarettir.
 Köpek uluması iyi sayılmaz, birinin öleceği anlamına gelir.
 Gece sakız çiğnemek ölü eti yemek olur.
 Çok ağlayan çocuğun ağzına babasının ayakkabısı üç defa usul usul vurulur.
 Avını öldürmeyen silahın üzerinden hamile kadın atlatılır, avı öldürsün diye.
 Dileklerin kabul olması için, adak adanır, kurban kesilir.
 Ev temeli atılırken kurban kesilir.

DOĞUM VE HAMİLELİK

İnsan yaşantısında üç önemli aşama vardır. Bunlar, doğum, evlenme ve ölümdür. Geleneklerimiz kuşaktan kuşağa aktarılarak gelmektedir. Dini inançlar doğrultusunda doğum, evlenme, ölümlle ilgili yapılması gerekenler yapıl-

dıktan sonra, gelenek, görenekle ilgili inanışlarımızda yerine getirilmektedir. Doğumla ilgili;
Hamile kadının, anne adayının yerine getirmesi gerekenler.

1-Hamile kadın, sahibinin haberi olmadan başkasının malından bir şey alıp yiyemez. Yerse çocuk hırsız olur. Haramzade olur.

2-Tüylü, kıllı şeylere el sürmez. Sürerse çocuk kıllı olur.

3-Güzel çocuk isteyen güzel şeylere bakar. (Kendi güzelse aynaya veya başka güzel kadına bakar.)

4-Çocuğun gamzeli olmasını isteyen, ayva, elma yer

5-Aşerme zamanı anne adayının canının istediği alınıp yedirilir.

6-Hamile kadın ölüye bakarsa sarı olur, aydaş olur.

7-Çocuk kırklanırken kırk bardak veya kırk kaşık suya kırk tane taş konur. Kırkı çıksın, temizlensin diye.

8-Doğum yapan kadına loğusa şerbeti içirilir. Palize, sütlü aş yedirilir. İçinin beresini alsın diye.

9-Kız çocuğu için pembe, erkek çocuğu için mavi renkli elbiseler tercih edilir.

10-Çocuğun ilk dişini gören çocuğa hediye alır.

11-Bebeğin göbek kordonu kesildikten sonra 7 ile 9 gün içinde düşer. Göbek kordonu, camiye, okula, ahıra atılır.

12- Bebeği görmeye gelenlerin nazarı değmesin diye gelenden bir parça iplik kopartılır, bebeğin beşiğine konur.

13-Yeni doğan çocuğun sağ kulağına ezan, sol kulağına gamet okunur. Çocuğun adı üç sefer kulağa söylenir. Adı konmuş olur.

14-Hamile kadının karnı büyük ve yukarıda ise kız doğuracak demektir.

15-Kadın al yanaklı ve yüzü güzelse erkek doğuracaktır.

16-Gebe kadın için kız kasıkta, oğlan karında olur derler.

17-Aşeren kadın çirkin şeylere bakmaz.

18-Doğumdan sonra çıkan eş(son) uzak bir yer gömülür.

19-Aşeren kadına acı, ekşi, baharatlı şeyler yedirilmez.

20-Ekşiye aşeren kız, tatlıya aşeren oğlan doğuracağına işarettir.

21-Aydaş çocuk kökten geçirilir.

22-Yeni doğan çocuğa çıra isinden sürme çekilir.

23-Çok ağlayan çocuğu üç yol ayırımına götürülerek babasının ayakkabısı ile akraba olmayan birisi ağzına hafiden üç kere vurur.

KÖSTEK KIRMA

Yeni yürümeye başlayan çocuklar, yürürken ayakları birbirine dolaşarak yürürler. Paytak paytak yürümeye çalışırlar. Ayakları birbirine dolaşarak yürüyen çocuklara köstekli çocuk denir. Bu çocukları yürürken görenler veya ana babalar çocuğun ayağının bir yere takılıp düşeceği korkusunu yaşarlar. İki yaşına girmiş yeni yürümeye başlayan çocuğun yürüyüşünün düzeltilmesi için, çocuğun kösteğinin kırılması gerekir. Çocuğun anası mahallede bulunan erkekli kızlı yetişkin çocukları toplar. Çocukları iki guruba ayırır. Köstek kırma yarışı aynı ayarda iki çocuk arasında da yaptırılır. Kösteği kırılacak çocuğu evin dış kapısının önüne oturtur. Ayaklarını birbirine kolay çözülecek şekilde iple bağlar. Köstek kırmaya hazır olan çocuklara ne yapacakları anlatılır. Evin etrafını koşarak ilk gelen çocuk, kösteği kırılacak çocuğun ayağını bağlayan ipi çözmesini ister. Köstek kıracak çocuklar iki ayrı yönden koşarlar. Bu koşuda ilk önce gelen çocuk, kösteği kırılacak çocuğun ayağındaki ipi çözer. Koşunun birincisi büyük ödülü alır. Artık köstekli çocuğun kösteği kırılmıştır. Yarışa katılan diğer çocuklara da hediyeler verilir. Anne bütün çocukların gönlünü hoş

eder. Köstek kırma yarışında genellikle çocuklara yumurta verilir. Şeker, lokum ve başka yiyeceklerde verilir.

Kösteği kırılan çocuğun düzgün bacaklara sahip olacağına, düzgün yürüyeceğine, şaymal şaymal yürümeyeceğine, ayaklarında sakatlık olmayacağına inanılır.

KÜTÜK ATMA

Köyümüzün çok eskilerden süre gelen köklü ve değerli gelenek ve göreneklere vardır. Eski Türk inancında ağaç kutsaldır. Oğuz Kağan ağaç kavuğunda doğmuş ve gelişmiştir. Türklerin hakani olmuştur. Bu yüzden kimliklerimizde "kütük sıra no" kullanırız.

Türk insanının hayalini süsleyen olaylardan biri evlenip yuva kurmak, çocuk sahibi olmaktır. Her kadın ana olma, her erkek baba olma arzusu içindedir. Erkekler nesillerinin devamı için, eşlerinden erkek çocuk doğurmasını isterler. Yeni evli çiftlerin ilk çocukları erkek olursa ona kütük atılmaz. Evli çiftler erkek çocukları olana kadar çocuk yapmaya devam ederler. Ailenin birinci, ikinci, üçüncü ... çocukları kız olur bunlardan sonra erkek çocukları olursa ona kütük atılır. Erkek çocuğun doğduğu duyulduktan sonra, erkek çocuğun babasınıner arkadaşları, yakın akrabaları ve mahallenin gençleri dağa gider, kurumuş bir ağaç kütüğünü erkek çocuk babasının evinin önüne getirirler. Evin önüne getirilen kütüğü görenler babaya haber verilir. Eğer evde dede varsa ona da haber verilir. Odun kütüğünü getirenlerden biri; !" Bak ağa senin oğlan büyümüş, dağdan odun getirmiş. Artık senin sırtın yere gelmez. Soyunu devam ettirecek bir evladın var. Çocuğun hayırlı bir evlat olsun. Yiğit olsun, ömrü uzun olsun, düğünü güzün olsun" derler. Baba veya dede bunlara çeşitli hediyeler verir.

Ailenin maddi durumuna bağılı olarak keçi kesilir, yemekler hazırlanır. Komşuları, akrabalarını, arkadaşlarını, kütük getirenleri davet eder, yemek verir. Yenen yemeğin ardından eller açılır, çocuğun kısmetinin bol, ömrü uzun, sağlıklı bir yaşam sürmesi için; dua yapılır. Vatanına ve milletine hayırlı bir evlat olması, anasına ve babasına asi gelmemesi dileğinde bulunulur.

AH O GEÇMİŞ BAYRAMLAR

Her geçen sene arıyoruz galiba geçmiş bayramlarımızı. Yine dört gün, yine doksan altı saat toplamda. Sürelerinde, saatlerinde olmasa da bir değişiklik özlemle hatırlıyoruz hep. Aklıma geliyor çocukluğumun bayram günleri. Arefe gününden hazırlardık errek berrek (çocukların kapı kapı dolaşıp şeker, çikolata, bisküvi toplayarak yaptıkları etkinlik) tokmaklarını. Bayram sabahı günün ilk saatlerinde kalkar, var ise yeni yoksa tertemiz bayramlıklarımızı giyer dolaşırdık kapı kapı. Ta ki namaz bitimine kadar. Rahmetli Dedemin evinde toplanırdık hepimiz. Önce bayramlaşır kucaklaşırdık. Evin yetişkin erkekleri köy odalarına kahvaltıya giderlerdi. Biz çocuklar ise büyüklerimizden gelen harçlıklarla çifte bayram yapmanın tadını çıkartırdık. Sonra bir köşeye çekilip (bizimkisi genelde Rahmetli Dedemin kağnısı olurdu) topladığımız şekerleri, çikolataları yerdik. Öğleye doğru sarardı et kokuları dört bir tarafı. Hala burnuma geliyor o güzel günün güzel kokuları. Birinci gün genellikle herkes kurban kesimi ve dağıtımı ile uğraşırlardı. Bayram ziyaretlerinin büyük bir kısmı ikinci günü ve diğer bayram günlerinde yapılırdı... Bugüne baktığımda ise bir parçanın eksik olduğunu gözlemliyorum. Bakıyorum bütün tam olarak karşımda parçaları tastamam bir eksiği yok. Ve anlıyorum ki benim eksik zannettiğim parça soyut

bir kavram imiş. Adı hasretmiş, özlemmiş. Geçmişe özlem... Geçmiş bayram diyorum; çünkü bayramın eskisi olmaz. Bayram hep bayramdır. Eskiye biziz...

Bayramınız kutlu olsun.

İsmail Fatih Akçay

16.11.2010

DÜĞÜN ve DÜĞÜN MANİLERİ

Eskiden halkı eğlendirecek sinema, tiyatro,televizyon yoktu.Düğünler köylerde kasabalarda halkın en büyük eğlencesiydi. Halk düğünlere çok önem verirdi. Düğünlerde örf ve adetler doğrultusunda eğlenilirdi. Düğünlerde yapılan eğlenceler, oyunlar düğünden sonrada günlerce konuşulur anlatılırdı. Düğünlerimizde Deve Oyunu, Güreş, Silahla nişana atma Kız Kaçırma ve değişik orta oyunları oynanırdı. Çocuklar düğün günlerini bekler dururlardı. Herkes ah bir düğün olsa da eğlensek derlerdi. Düğünlerimiz köy halkının katılımı ile sınırlı kalmazdı. Çevre köy ve kasabadaki akrabalar tanıdıklar düğüne davet edilirdi. Düğüne davet edenler davete icabet eder düğüne katılırlardı. Düğüne gelenler hediyelerini yanına alırlar yakın köyler genelde yayan gelirlerdi. Düğüne gelenleri bayraktar davulcu ile karşılardı. Kına gecesi çok eğlenceli geçerdi. Kına gecesinde oyunlar oynanır, şakalar yapılır hoşça vakit geçirilirdi.

Evlenme çağına gelmiş kızlar oyuna çıkarılır, oynatılır oğlan anaları burada kız beğenirler.

Oynayan kızları övmek için türküler, maniler söylenir.

Saçları topuğa değer,

Kirpikleri kaşa değer,

Çok sallanma güzelim

Sana nazar değer.

Düğün, dünyanın her yerinde farklı kültürlerde, farklı şekillerde gerçekleşir. Durak Köyü düğünlerinde gerek kına gecesi, gerekse gelin alma gününde söylenen türküler maniler genelde aynıdır. Türkü ve manilerin ortama göre makamında değişiklik olur. Kına gecesinde eğlendirici, kına yakılırken kız anasını ve kız tarafını ağlatacak hüznü, gelin alınırken kız evinin önünde hüznü yanık türkü ve maniler söylenir. Gelin ana evinden alındıktan sonra davulun klarnetin havası hemen değişir. Oğlan evine gelin gelince coşku, heyecan, neşe doruğa çıkar. Davulcunun önünde oğlan tarafının gençleri oynamaya başlarlar. Davulcu bu mutluluğu hemen değerlendirir. Oğlan babasında ve diğer akrabalarından bahşiş toplar.

İSTENECEK KIZDA ARANILAN ÖZELLİKLER

Hatırı sayılır bir ailenin kızı olmalı, soyu sopu, sülalesi tanınmış olmalı

Elinden her iş gelmeli, pişirdiği yemek yenmeli, giydiğini yakıştırmalı, temiz dürüst ahlaklı olmalı.

Başkasıyla lafı sözü çıkmamış olmalı, kızlığı "bekareti" tam olmalı.

DELİKANLIDA ARANAN ÖZELLİKLER

Herhangi bir kusuru olmamalı

Askerliğini yapmış olmalı

Hali vakti yerinde olmalı

Okumuş olmalı, devlet memuru olmalı

Herhangi bir yerde çalışır olmalı, işi önünde olmalı

Kızda ve erkekte aranan özellikler istenilen durumda olursa kız ve oğlan tarafının sülalesi araştırılır. Kızın halası, oğlanın dayısı gözden geçirilir. Bunun sebebi " Oğlan dayıya kız halaya çeker" sözüdür. Her tarafta söylenen "Anasına bak kızını al, kenarına bak bezini al" sözü ile kızın anasına bakılır. Ana iyi ise dünür gitmeye karar verilir.

Soyundan şüphe edilen, ahlaksızlığı bilinen, huysuz, geçimsiz kız ve oğlanları evlendirmede zorluklar yaşanır. Böyle gençlere, soysuz-sütü bozuk-mayası bozuk- ahlaksız-saygısız gibi sözler söylenir. Kız ve oğlanda asalet aranır. "Asıl azmaz, bal kokmaz" sözü sık sık söylenir.

KIZ İSTEME

Evlenme çağına gelen gençler, anne, baba ve diğer aile büyüklerinin rızasını alarak evliliklerini gerçekleştirebilirler. Kırsal kesimlerde, köy ve kasabalarda ergenlik çağına ulaşan gençler evlenebilecekleri birini aramaya başlarlar.

Köyümüzde düğünlerde geçmiş yıllara göre çok değişiklikler olmuştur. Bazı örf ve adetler yapılmaz olmuştur, gelenek ve göreneklerimiz bazılarını ortadan kalkmıştır.

Köyümüzde 1950'li yıllardaki düğünden kısaca bahsederseniz; Evlenme çağına gelen gencin yuva kurması tamamen anne ve babasının elindedir. Geç delikanlı evleneceği kız akrabasından ve annenin babanın işaret ettiği kız ile yapmak zorundadır. Oğlanın babası ve anası alacağımız kanımızın ucu olmalı derler. Oğullarına alacakları kız önceden dayı, amca veya hala, teyze diyen biri arasında tercih edilirdi. Bazı evlilikler anne babanın istemediği kızla gerçekleştiği de olmuştur. Günümüzde evlilik; oğlan ile kız anlaşarak gerçekleşmektedir. Evliliğe karar verilince, baba ile

annenin beğendiği kız takibe alınır, delikanlı kızın peşinde gezmeye başlar, arkadaşlarına söyler. Anne el altından kızı yoklar, sevdiği oğlan olup olmadığını öğrenir.

Karar verince, önce kadın dünürü gider kız evine, oğlanın annesi akrabasından bir kadını yanına alarak kız evine gider Allah'ın emri peygamberin kavli ile kızınızı oğlumuz istemeye geldik derler. Buna ilk dünür denir. Kız evinin daha önceden haberi olduğu için, vermeye gönülleri yoksa olmaz diye kestirip atar, yada bir düşünelim babasına söyleyelim diye işi tatlı bir naza bağlar.

Oğlanın anası, oğluna ve eşine bu işimiz olacak gibi, akşam erkek dünürü gidilsin der. Baba dünür gitmek için hazırlık yapmaya başlar. Akrabadan hatırı sayılan birini yanına alarak kız evine gidilir. Yakın akrabası yoksa köyün ileri gelenlerinde biri ile dünür gidilir.(dünürçülük işini en iyi yapanlardan biri Güzel Atalay dede rahmetli idi) Dünür gidenlerden ağzına laf yakışan biri sohbet arasında sözü evlenmeye getirir ve Allah'ın emri peygamberin kavli ile kızınızı oğlumuz itiyoruz der. Kızın babası varsa dedesi kız vermek taraftarı ise; kızıma soralım, akrabaya, hısıma bir danışalım, bize birkaç gün müsaade verin derler. Kızı hemen vermek pek hoş olmaz kız evi naz evi olduğu için bu nazı yapmak zorundadır. Bu dünür gitme köylüler arasında konuşulmaya başlar, oğlanın anasını veya babasını görenler sorar ne oldu? Eştiğiniz kuyudan su çıktı mı? Oğlan tarafı bu sorulara duruma göre cevap verir. İlk dünürde kız verilirse köylü ayıplar.

Oğlan tarafı birkaç kez dünür gittikten sonra kız verilir. Kız vermeye söz kesme denir. Söz kesilince kız kahveleri ikram eder, kızı hiç görmeyenler, tanımayanlar gelin kızı görmüş olurlar. Kız bitiminde ağız tadı yenir, ağız tadı lokum ve bisküvidir. , kız tarafı ikramı yapar. Eskiden ağız tadı olarak kıvrım yenirdi. Ağız tadı yenildikten sonra iki tarafta mutlu

bir şekilde daha sonra neler yapacaklarını konuşmak üzere ayrılırlar. Oğlanın anası kızın bitiğini köye ilan eder. Akriba ve komşulara ağız tadı dağıtır.

Erkeğin anası ile babası uygun bir zamanda kıza neler yapacağı, ne istiyorsunuz diye kız evine giderler. Kız evinin çeyiz hazırlığı önceden yapıla, yapıla hazırlanmıştır. Oğlan evinin yapacağı da belidir. Köyümüzde takılacak takı muhtar tarafında belirlenmiştir. Belirlenen takı (altın bilezik) oğlanın bası tarafından takılacağına dair söz verilir. Kızın babası diğer isteklerini söyler, bu istekler içinde okuntu önemlidir. Okuntu; havlu, başörtüsü, gömlekten oluşur. Öncelerden okuntu olarak sarıkta istenirdi.

Düğün hazırlıkları yapılmaya başlar. Oğlan evi kızın çeyizini koyacağı bir sandık, gelin kıza çeşitli giysiler ayakkabı, gömlek alır. Kıza takılacak altın bilezik kızın bileği ölçülerek alınır. Bilezikler ve küpe, yüzük genellikle izinnameye gidildiğinde alınır. İzinname resmi nikah günü. Düğün günü beli oluncaya kadar oğlan tarafı gelin kızına bayramlarda önemli günlerde hediyeler alır. Nişanlanan kıza başkasının düğünlerinde kaynana tarafından başörtüsü atılır. Gelin kız oğlanın anası, babası ve yakın akrabaları ile karşılaşırsa elini öper elini öptüğü kişi para verir.

Düğün günü beli olduktan sonra akriba eş, dost, tanıdık davet edilir. Yani tek, tek okunur Düğüne çağrılmak okuntu ile olur. Okuntular yakınlık derecesine göre değişir. Yakın akrabaya havlu, örtü, kardeşlere gömlek, şalvarlık kumaş eşe, dosta, tanıdıklara okuntu gönderilir. Kimine bir selam, bir davetiye kartı gönderilir. Eskiden davetiye olarak mendil, sarık, çorap bir parça kumaş gönderilirdi. Düğüne davet edilmeyen, unutulmuş olursa bunlar düğün sahibine gücenirler.

Düğün üç gün üç gece devam eder. Düğün bayrak dikmekle başlar. Bayrak Perşembe günü ikindi vaktinde silah atı-

larak oğlan evine dikilir. Günümüzde Türk bayrağı, eskiden simge olarak bir bayrak, kullanılırdı. Simge bayrak iki ayrı renkli veya üç ayrı renkli yazmadan oluşur.

Bayrak direğine bu yazmalar asılır. Üsteki yazma kırmızı, alttaki yazma mavi renkli olurdu. Bayrak direğinin ucuna tavuk tüyünden çığa yapılır uğur getirsin diye birde ayna asılır. Bayrak düğün evinin yerini belirler. Bayrağı damadın en yakın arkadaşı veya akrabadan bekar birisi diker. Bayrağı diken delikanlıya bayraktar denir. Düğünün başında bayraktar bulunur. Bayraktar düğünü yönetir, düğünün amiri sayılır. Bayraktar güvenilir, bileğine sağlam gençlerden seçilir. Bayrak taşıdığı için bu ad verilmiştir. Düğün süresince bayrağı elinden hiç bırakmaz Bayrağa iyi sahip olması gerekir değilse çalarlar. Bayağı çaldırırsa, bayraktarın onuru kırılır, bu işe laik olmadığı sonucuna varılır. Bayrak olmadan düğün devam etmez. Bayraktar çaldırdığı bayrağı ceza ödeyerek geri almak zorundadır. Davulcu ve çalgıcılar, bayraktarın izni olmadan davul ve çalgı çalamazlar.

Düğünün ilk günü; UNDUZ

Düğünün ikinci günü; KINA GECESİ

Düğünün üçüncü günü; GELİN ALMA olarak adlandırılır.

UNDUZ

Düğünün ilk günü, ikindi vaktinde başlar. Unduz adı oğlan evinden kız evine yardım için gönderilen un ve tuzdan almaktadır. İkinci vaktinde oğlan evi kızın çeyizini koyacağı sandığı, bir torba unu, bir bakraç tuzu, yağ, bir kilim, bir yatak, altı minder, altı kazık yastığı bir vasıtaya yükler (eskiden öküz kağnisına yüklenirdi) Bayraktar önde çalgıcılar, gençler, damadın babası ve akrabaları davul zurna eşliğinde kız evine gidilir. Götürülen hediyeler kız evine verilir. Kız evinin önünde çalgıcılar çalar geçler oynarlar. Kız evi gelenlere çay ikram eder. Bayraktar akşama yakın oğlan evine çalgıcıları getirir. Yemek yenildikten sonra köy kahvesinde çalınır oynanır.

KINA GECESİ

GELİNE KINA YAKMA

Düğün günü boyunca misafirler gelmeye devam eder. Kına gecesi düğünün en neşeli gecesidir. Misafirler genelde bugün gelirler. Her çağrılan kişi davul zurna eşliğinde karşılanır. Uzaktan, koşu köylerden gelenlerin yolu gözlenir. Yol güzergahlarına gözetleyiciler konur, gelen misafirleri karşıdan görünce hemen bayraktara haber verir. Bayraktar çalgıcıları alarak karşılamak için önüne gider. Eğer bayraktarın elinde simge bayrak varsa misafirleri bayrağı yere eğerek yay çizerek selamlar. Davulcular vuruda vurur, zurnacılar üflerde üfler. Geleler silahlarını ateşler, düğün alayındakiler de karşılık verirler. Misafirlere hoş geldiniz denir. Bayraktar önde yönelirler, silahlar patlamaya devam eder. (Günümüzde bu gelenek yapılmaz oldu, unutuldu. Misafirler evin önünde karşılanmakta.) Misafirler evin önüne gelince, çalgıcılar tarafından okşama başlar. Okşama, gelenleri karşılama demektir. Karşılama misafirlerin çalgıcılara bağış vermeleri ile sona erer. Davul çalan, davula vururda vurur, gelenlerin içinde en hatırlısının önüne saygılı bir şekilde bekler davulu çalmayı bırakır. Bu hareketin anlamı, bağış beklemektir. Verilecek bağışlar gelenin namına, şanına, ününe yakışır şekilde olacaktır. Bağış alındıktan sonra davulcu yeniden okşamaya devam eder. Gelenler eve alınır başköşeye oturtulurlar, yemek çay ikram edilir.

Bugün bütün köylüye, gelen misafire yemek verilir. Düğün yemeği; haşlama et, tatlı aş, bulgur pilavından oluşur. Oğlan evi, kız evine bir keçi gönderir. Bu keçi kız evinde kesilerek kız tarafı konuklarına ikram eder. Yemekler yenir eğlence devam eder, Gençler arasında güreş yapılır. Tüfeklere domuz kurşunu sıkılarak atışlar yapılır. Tabancalarla ardiç ağacına atışlar yapılır, ağaca en fazla kimin tabancası-

nın kurşunu işlemişse o tabanca en iyi tabanca seçilir. Çalgıcılar köy kahvehanesinde, kız evinin önünde çalarlar geçler oynarlar. Eğlence gün boyunca devam eder. Akşam olunca kına hazırlıkları başlar. Düğüne gelen davetliler, akraba, hısım ve bütün köy halkı oğlan evinin önünde toplanırlar. Kadınlar, erkekler en güzel elbiselerini giyerler. Bir tefin içine gelin kıza yakılacak kına, bir miktar üzüm, bir miktar leblebi konur. Tefin üzeri al ile örtülür ve oğlanın yakınından bir kadın başı üstüne kor. Bayraktar önde arkasında çalgıcılar, erkekler ve en arkada kadınlar kız evine doğru yol alırlar. Çalgıcılar önde çalarak, arkada kadınlarda birkaç kadın tef çalarak kız evinin önüne gelinir. Kız evinin önüne kına ateşi yakılır, evin önü en iyi şekilde aydınlatılır ve eğlence başlar.

Davul, zurna hiç durmadan çalar. Geçler oynarlar, kaşıklar kırılır, orta oyunları oynanır. Orta oyunlarından, Kız Kaçırma, Deveci, Arap oyunları oynanır, silahlar hiç durmada ateşlenir. Damat ile sağdıç oyuna çıkar. Damada ve sağdıca takılar takılır. Erkekler bu eğlenceleri yaparken kadınlarda hiç boş durmazlar onlarda kendi aralarında eğlenirler.

Erkek evinden gelen kadılar içeriye girer girmez. İki kadın oğlan tarafından, iki kadın kız tarafından oyuna çıkarlar. Kız tarafı ile oğlan tarafı karşılıklı yarışılır. Bu yarış beş on dakika sürer oğlan tarafının üstünlüğü ile sona erer. Bu oyun bittikten sonra gelini ortaya getirmek için kız anasından müsaade alınır. Oğlan tarafından iki kişi gider gelinin üzerine alı örterler, okşayarak getirirler. Gelini sandalyeye oturturlar. Oğlan tarafından iki kadın dua yaparak gelinin alını üç defa kaldırır indirirler. Duadan sonra gelini okşarlar ve kinasını yakarlar. Kına yakılırken ilahi ve ya 'Yüksek, Yüksek Tepelere Ev Kurmasınlar' türküsü söylenir. Takı merasimi başlar. Herkes takısını takar. Takı takılırken kimden ne takıldığı yüksek sesle ilan edilir. Takı bitince eğ-

lenmeye devam edilir. Eğlence bitince müsaade alınır. Bayraktar kında bulunanları kınaya davet eder. Kız tarafının müsaadesi ile kına dağılır.

Oğlan evine gelindikten sonra bakraçlara kına karılır. Bayraktar ile sağdıç konukların kaldıkları yeri öğrenir, kapı, kapı dolaşarak kına dağıtırlar. Kız evine de uğrarlar onların konuklarına da kına yakarlar. Kına yakma sırasında bayraktar ile sağdıç ayakkabılarına iyi sahip olmalıdırlar. Ayakkabısını çaldıran ceza ödeyerek ayakkabısını kurtarır. Bayraktar ile sağdıç uğradıkları evin kapısına kına sürerler, o eve uğradıklarının işaretidir. Kına gecesi eğlencelerle, neşe içinde sona erer.

KONYA KAŞIK OYUNU

KONYA KAŞIK OYUNU (Musa Akçay)

DAĞMAT DONATMA

DAĞMAT DONATMA

Dağmatı donatmak genellikle ikindi namazından sonra yapılır. Bazı durumlarda öğle namazından sonrada yapılabilir. Namazdan çıkan dağmat ile sağdıç cami duvarının önüne yönleri kibleye gelecek şekilde dağmat

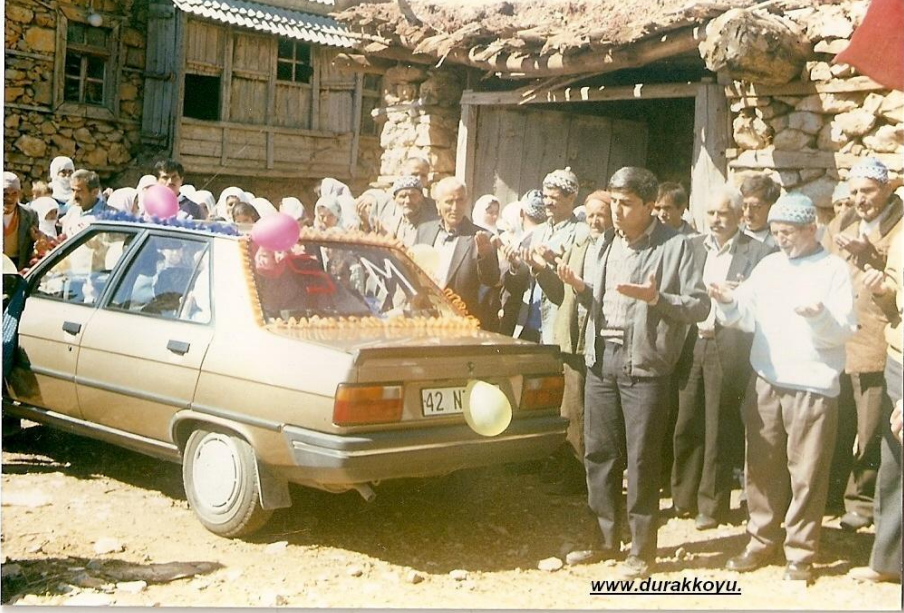
sağda sağdıö solda dururlar. Dağmat donatılırken, sağdıç ve dağmat kimseyle konuşmaz, sorulara cevap vermez, gülmez. Eğer konuşur ve gülerse cezalandırılır.

Caminin önüne duran dağmadın önüne kız evinden gönderilen işlemeli bohça açılır. Bohçadan kırmızı şal alınır dua ile dağmadın boynuna bağlanır. Mendil ayna, tarak dağmadın cebine konur. Havlunun birini kendi alır, birini sağdıca verir. Dağmadın yakınlarından biri leblebi ile şekeri orada bulunan çocuklara ve yetişkinlere dağıtır. İmam alı bağladıktan sonra cemaata "Buyurun yardımlarınızı bekliyoruz." der. İlk parayı dağmadın babası atar. Orada bulunanlar para atarlar. Paralar toplanır cüzdana yerleştirilir, dağmadın çeketinin cebine konur. Sıra bohça kurtarmaya gelmiştir. İmam bohçayı eline alır. "Bu nu kim kurtaracak" der. Dağmadın yakınlarından biri(amca, dayı,abi,baba) camiye para yardımı yaparak bohçayı kurtarır. Dağmat donatılırken daümat ile sağdıç hiçbir şeye karışmazlar. Herkes hayırlı olsun dedikten sonra dağmat ile sağdıç hemen oradan uzaklaşırlar. Koşarak dağmadın evine giderler. Kış günü ise arkalarından gençler kartopu atarlar. Eve gelen dağmat ile sağdıç gelini beklemeye başlar.

Damat Donatma cami önü(imam İbrahim Gök)

GELİN ALMA

KIZ EVİNİN ÖNÜNDE DUA YAPILYOR

Gelin Taksisi

Düğünün son günü gelin almadır. Gelin almaya sıra gelince heyecan doruğa çıkar. Kız evinde bir telaş başlar, üzüntü,

sevinç hepsi bir aradadır.Tavuk tüyünden özenle hazırlanmış taç,gelin kızın giyeceği ,gelinlik atlas ,ayağına çok şık bir ayakkabı,yüzü görülmesin diye örtülecek tül hazırlanır bir bohça içine konur.Bu giysiler etrafı danteli bohça içinde kız evine gönderilir.Gelinin bineceği at ayarlanır. Atın huysuz olması, topluluktan ürkmemesi gerekir. Gelinin bineceği at neredeyse gelin gibi süslenir. At gelinin alınmasından önce sağa sola koşturulur. Bu koşuşturma atın heyecanını yatıştırmak ve işetilmesi için yapılır.

Gelin oğlan evi tarafından gönderilen giysileri giyer. Oğlan evi tarafında üç, dört kadın dünürşü ile birlikte kız evine giderek gelini süslerler. Renkli tavuk tüyüyle hazırlanmış taç başa özenle konur. Daha önceden hazırlanmış renk, renk yazmalar tacın kenarına bağlanarak baştan aşağıya sarkıtılır. Atlas elbise ve ayakkabısı giydirilir (çok eskiden ayakkabı olmadığı için son derece özenilerek dikilmiş çarık giydirilirmiş)Gelinin gözü sürmelenir. Yüzü görülmesin diye kırmızı tül ile yüzü örtülür. Gelin tam bir gelin süsü ile süslemiştir, artık yolculuğa hazırdır. Köyün genç kızları, gelinleri, genç yaşlı bütün kadınları en güzel elbiselerini giyerler, süslenirler. Dünürşü gutniyi giyer gelin kızın yanında yerini alır. Geçmiş yıllarda geline atlas adı verilen bir elbise, gelin kızın yanında bulunan kadına dünürşüye gutni adı verilen elbise giydirilirdi. Günümüzde gelin atlas yerine beyaz gelinlik giyiyor, at yerine taksiye binmektedir.

Damat son derece heyecanlıdır, yerinde duramaz. En güzel elbisesini giyer. Damat, sağdıç ve arkadaşları ile birlikte damatlık tıraşını olmak için berbere gider. Köyün berberi itina ile damadı tıraş eder. Tıraştan sonra lokum bisküvi yenir. Sağdıç ile damat artık bir, birinden hiç ayrılmazlar. İkinci vakti beklenmeye başlanır. Ezan okunca sağdıç ile damat camiye girerler ayakkabılarını yanlarına alarak namazlarını kılarlar. Caminin önüne damat ile sağdıç dikilir-

ler. Daha önceden kız evi tarafından hazırlanan bohça imam tarafından açılarak serilir. Bohça içinde al, leblebi, üzüm, şeker, cüzdan bulunur. İmam dua ile alı damadın boynuna bağlar. Geçler damat ile sağdııcı güldürmeye çalışırlar. Gülerlerse cezalı duruma düşerler, geçlere lokum, üzüm, bisküvi olarak cezadan kurtulurlar. Bohçanın içinden çıkan üzüm, şeker, leblebi orada bulunanlara dağıtılır. Akrabalar ve orada bulunanlar bohçaya para atarlar. İmam paraları toplar cüzdana yerleştirir damadın cebine kor. Bu olaya damat donatma ve ya güveyi donatma denir. Sağdıç ile damat hızlı bir şekilde caminin önünden ayrılırlar. Kış günü ise gençler kartopu atarlar. Diğer zamanda arkalarından bağırarak kovalarlar. Gelin almaya kız evi ve oğlan evi hazırdır.

Düğünün sonu, sıra gelin almaya gelince heyecan doruğa çıkar. Hazırlanan at veya taksi düğün alayı ile birlikte oğlan evinden yola çıkar. Akraba, hısım vasıtalarını (taksi, kamyon) hazırlar düğün alayına katılır. Düğün alayına katılan vasıtalara oğlan evi tarafından havlu ve ya başörtüsü bağlanır. Çalgıcılar hiç durmadan davula vurur, zurna hiç durmadan öter, kornalar çala, çala kız evinin önüne gelinir. Çalgıcılar önce Şen Ola Düğün Şen Olayı vururlar. Oğlan tarafı kız babasından müsaadeyi alır. Kızın babası kızının beline kırmızı alı bağlar, kızını öperek helalleşir. Kızın anası, kardeşleri, abisi, ablası ve bütün akrabaları helalleşirler. Ağlama sesleri, deyesek sesleri herkesi üzüntüye boğar. Gelin dışarıya çıkarken çalgıcılar Cezayir i vururlar. Cezayir bir ağıttır. Cezayir insanı ağlatacak kadar yanık bir türküdür. Kızın baba evinden ayrılışını dile getirir. Gelin kapıda görülünce etrafı bir sessizlik kaplar, herkes susar. Gelinin koltuğunda bir yanda dünürşü diğer yanda gelinin babası ağır, ağır gelin arabasının ve ya atın yanına getirilir. Gelin arabaya (ata) biner dünürşüde yanına biner. Hoca,

öne geçer, yüzler kibleye yönelir, eller havaya kalkar dua yapılır, Fatıha okunur. Davul zurna eşliğinde düğün alayı hareket eder.

Gelin ata (günümüzde at yerine taksi kullanılmaktadır..) bindirilip yola çıkınca yol uzatılır. Gelin alayı kız evinden ayrılırken, gelin almaya kakılan taksiler, kamyonlar düdüklerini acı açtık öttürerek ayrılırlar. Gelin alayı caminin yanına muhakkak uğrar. Önde itina ile süslenmiş gelin arabası arkaya sıra ile diğer vasıtalar dizilerek, köyün içinden Beyşehir Akseki yoluna çıkılır. Yol boyunca gelin arabasının önü kesilir kaynata zarf içinde önüne çıkana para verir. Beli bir yere varılınca da, gelin arabasının önü, konvoya katılanlar tarafından kesilir. Kaynata gelin arabasından inerek her arabaya beli bir miktarda para verir. Gelin alayı davul, zurna ve korna sesleri ile oğlan evinin önüne gelir. Gelin hemen indirilmez. Kızın yakın akrabasından biri oğlanın akrabaları buraya gelsin diye bağırır. Kayın babadan ve kaynanadan başlayarak yakınlık sırasına göre indirmelik (özengilik) istenir.

Özengilik: Gelin atan inince oğlan tarafından verilen bahşiş, hediyelere verilenlere denir.

Önce kayınbaba birkaç keçi, birkaç koyun ve ya tosun, inek verir. Kaynanaya sıra gelince şaka yapar, benden ne istiyorsunuz? Tosun gibi ve ya aslan gibi bir oğlan verdim der. Kaynanada kaynataya yakın şeyler verir (Günümüzde altın ve para verilmektedir). Ardından kayınlar, görümce-ler, amcalar, dayılar, teyzeler, halalar ve diğer yakınlar indirmelik verirler.

Gelin iner inmez silahlar patlamaya başlar. Güveyi ile sağdıç evin damında veya balkonunda gelini beklerler. Damat (güveyi) ile sağdıç önceden hazırlanan leblebi, şeker, para karışımını gelinin ve orada bulunanların üzerine atar. Kaynana önceden hazırladığı içi su dolu testi ile evin önünde

gelini bekler. Gelin kapının önüne gelince damanda yanına gelir. Gelin ile damat testiği alır yere atarak testiği kırarlar. Damat, dünürşü ve anası gelini merdivenlerden çıkarırlar. Oğlanın babası gelini eve kattıktan sonra yanına akrabalarından birkaç erkekle kız evine Allah kavuştursuna gider. Kız evi gelenlere ikramda bulunurlar. Kısa sohbetten sonra izin alarak eve dönerler. Gelinin gireceği odanın kapısının önüne gelince, kapının önüne dikilerek kucağına erkek çocuk verilir. Gelinin sağına ve soluna bir erkek bir kız çocuk dikilir. Gelinin eline yufka ekmek üstüne konulmuş tereyağı verilir gelin bu yağı kapının üstüne sürerek odaya girer. Bu gelenek gelinin bereket getirmesi ve yağ gibi olması için yapılır. Sağdıç damadı yanına alarak gelinin yanına girerler, geline hoş geldin derler. Sağdıç şerbet dolu bardağı güveyiye gösterir ve odadan çıkar. Damat pencereye konulmuş şerbet dolu bardağı alır birini kendi, diğeri gelin içer. Damat gelinin yüzünü açar ve anlından öper. Uyanık olan gelinler yüzünü açtırmaz. Damat hediye verdikten sonra açtırır. Damat odan çıktıktan sonra gelin kızın arkadaşları ve görünmce diğer kadınlar gelini yalnız bırakmazlar. Gelinin yanına girer çıkarlar. Gelinin topal olmaması için gelin oynatılır. Komşular, damadın yakınları toplanır, tef çalar oynarlar. Gelin dünürşü ile oyuna çıkar oyun oynarken, kaynana gelinin başına buğday, arpa karışımı tahıl atar. Bu gelenek gelinin eve bereket getirmesi için yapılır. Gelini neşelendirmek için gelini damatla oynatırlar. Kız evinde evlatlarından ayrılmanın üzüntüsü, oğlan evinde gelin almanın mutluluğu vardır. Damat ve gelin havanın kararmasını yatsı vaktinin gelmesini heyecanla beklemeye başlarlar.

TESTİ KIRMA GELİN İLE DAĞMAT

GELİN İNDİRME

DAMAT (GÜVEYİ) KATMA GERDEK GECESİ

Damat heyecan içinde yatsı vaktini beklemeye başlar. Sağdıç, damada gerdek gecesinde neler yapacağını teker, teker anlatır. Gerdek gecesini damadın gelin ile birlikte olduğu ilk geceye denir. Sağdıç, damada gerekli telkinleri yapar. Karı koca olmak hakkında bilgilendirir.

Yatsı ezanı okununca sağdıç ile damat camiye giderler. Namazdan sonra imam ile birlikte akrabadan birkaç erkek, birkaç delikanlı eve gelirler. Evde dini nikah kıyılır. Nikahın günü saati gizli tutulur. Sevmeyenlerin, kötü niyetli insanların büyü yapmasını diye. İmam damada bazı dini bilgiler sorar. (İslam'ın şartı, imanın şartı v.b) Evde bulunanların hepsi gelinin bulunduğu odanın kapısına gelirler Hoca efendi dua yapar eller havaya açılır, amin sesi ile salavat getirilerek damadın sırtına bir yumruk vurulduktan sonra içeri sokulur. Damat içeriye giderken çok dikkatli olmalıdır. Gelin kapının arkasına saklanır güveyinin ayağına çelme

takar yere düşürmeye çalışır. Gelin yere düşürürse eşine üstünlük kurmuş olur. Damat eşinin yüzünü açmak ister ama gelin açtırmaz. Damat eşine yüz görümlüğü olarak altın kolye, yüzük, bilezik takar. Yüz görümlüğünü verdikten sora alınından öper. Gelin kocasının elini öper. Kızın sandığına konulan kıvrımı , baklavayı , lokum bisküviyi yerler.

Gelin ile güveyinin yatacakları yatak önceden yapılmıştır. Yatağın üzerine sağlıklı 2 -3 yaşlarında bir erkek çocuk bu yatak üzerine yuvarlanır. Böyle sağlıklı erkek çocuğu olsun dileği ile. Yatağın üzerine ter temiz lekesiz bir çarşaf serilmiştir. Gençler birlikte olduktan sonra kızın kıvrım işareti beze bulaşır. Çarşafa kan bulaşır. Bu kan kızın bakire olduğunun işaretidir. Damatla gelinle birlikte olunduktan sonra kan çarşafa bulaşır. Eskiden kızın bakire olduğunu damat odasının penceresinden tüfeği dışarıya çıkararak havaya ateş eder. Bu ateş etme kızın bakire olduğunun herkese duyurulmasıdır. Silah sesini kız tarafı duyunca rahatlar. Kız bakire değilse geri gönderilir.

Genç çiftler karı koca olduktan sonra, damat dışarıda bekleyenlere kızın bakire olduğunu haber eder. Kız evi, oğlan evinden gelecek haberi beklerler. Sağdıç kızın bakire olduğu haberini alınca hemen kız evine koşar, müjdeyi verir. Kızın anası sağdıca hediyeler verir. Herkes rahat uykusunu uyur. Sabah erkenden gelin ile damat kalkarlar. Anasının, babasının elini öperler. Kaynana ile baba geline el öpmelik verirler. Gelin ile damat ana ve babasına bir namazlık, bir minder, bir kazık yastık, iç çamaşırı gömlek gibi hediyeler verirler. Sabah damat ile gelin amcaların, dayıların, halalarının, teyzelerin ve diğer yakın akrabaların evlerine uğrayarak el öperler. Bu akrabalar gelin ile damada el öpmelik para ve başka hediyeler verirler.

Özcan Güneş'in düğünü

KAPI PARASI

Düğün süresince kız evindeki bütün işleri kızın yakın arkadaşları ve yakın akrabaları tarafından görülür. Gelin kızın akrabalarında buluna kızlar ve kız arkadaşları bir araya gelerek kapı parasına dururlar. İçlerinden en tecrübeli olanı Kız Başı olur. Kaorı parasına duran kızlar kız başının gözetiminde, kızbaşının yönlendirmesi ile kız evinin bütün işlerini görürler. Kız başı gelin kıza yardımcı olur, ona moral verir. Gelini evden almaya gelen oğlantarafı kapı parasına duran kızları gönüllemek zorundadırlar. İstedikleri para verilmezse kapıyı açmazlar. Oğlan tarafı ile yapılan pazarlığın arkasından kapı açılır, Gelini oğlan tarafına teslim ederler. Kızlar bu parayı aralarında bölüşürler.

EV DÖŞEME

Gelin evini kapı parasına duran kızın arkadaşları döşer. Gelin kızın arkadaşları kendi zevklerine uygun bir şekilde gelin evini ceyizlerle süslerler. Gelinin işlemeli ceyizleri duvarlara asılır. Evin ortasına gerilen ipe oyalı örtüler, yazmalar, danteller asılır. Gelinin işlediği yaygı

kazık yastıkların üstüne serilir. Karyola işlemeli karyola takımı ile döşenir. Ev döşeyen kızlara lokum bisküvi ikram edilir. Kaynata bu kızlara para verir.

ANA BOĞU (ANA BOHÇASI)

Unduz günü kız evine oğlan tarafından gönderilen eşyalar arasında kızın anasına ait bir bohça bulunur. Bu bohçaya “Ana Boğu” denir. Kızın yetişmesinde anasının çok emeği olduğu için ana hakkı için kız anasına şalvarlık pazen, örtü, çorap, yelek bir bohçanın içine konur. Unduz günü kız evine gönderilir.

DAĞMAT BOHÇASI (GÜVEYİ BOHÇASI)

Dağmat bohçası kız evi tarafından hazırlanır. Bohçanın içine, iki havlu, bir mendil, bir kırmızı bez atkı, bir para çğzdanı, ayna, tarak, leblebi, şeker konur. Dağmat bohçası işlemeli olur. Güveyi bohçasını gelin çıkacağı gün gelin çıkmadan önce kapı parasına duran kızın arkadaşları oğlan evine götürür teslim ederler. Oğlanın babası veya orada o anda bulunan bir yakını bahçayı getirenlere para verir.

SANDIK KURTARMA

29/07/2011 17:12

İBRAHİM AKTAR, NADİRE ÖZEL(DUĞUN)30/07/2011

GELİN SANDIĞI

Gelin kız ceyizlerini koymak için, oğlan evinden bir sandık ister. Sandık düğünün ilk günü kız evine teslim edilir. Gelin alma günü oğlan tarafı kız evine geldiklerinde sandığı almak isterler. Gelini almadan önce sandığı kurtarırlar. Sandığa kız tarafından 10-15 yaş arasındaki gençler otururlar. Gelin kızın oğlan kardeşi varsa o oturur. Kaynata ile pazarlık yaparak belli bir miktar para alırlar. İstenilen para verilmezse gençler sandığı vermezler. Gençler zorluk çıkarırlar, tatsız olaylara neden olurlar. Kaynata gençleri gönüllemek zorundadır. Sandık gelin ile oğlan evine götürülür. Sandığın içine kız tarafı bisküvi, lokum oğlan tarafının yakınlarına ve komşularına dağıtılmak üzere dürü olacak havlular konur. Yatsı namazı kılındıktan sonra güveyi katmaya gelen imam ve yanında bulunanlara bu lokum ve bisküvi ikram edilir. Havluların içine ikişer üçer biskivü konulur, bu havlular gelin kızın arkadaşları tarafından gelin ertesi günü akrabalara dürü olarak dağıtılır.

GELİN ERTESİ

Kız evinden, kızın kız kardeşleri, kız arkadaşları, yenges, teyzeleri, halaları ve akraba hısımlar oğlan evine gelirler. Oğlan tarafından akraba hısımlar ve komşular gelirler. Genç kızlar, gelinler, kadınlar çalar oynarlar, eğlenirler. Bu eğlencede gelin ile dünürşü oyuna çıkarlar. Kaynana gelini oynarken, gelinin başına arpa, buğday atar. Atılan arpa, buğday tanelerini darısı başımıza olsun diye bekar kızlar toplarlar. Çalıp oynama bittikten sonra, kaynana baklava veya lokum bisküvi ikram eder. Yeme içme bittikten sonra herkes dağılırlar. Akşam olunca oğlanın anası ile babası kız evine (yeni dünürünün) Allah kavuştursun a giderler. Otu-

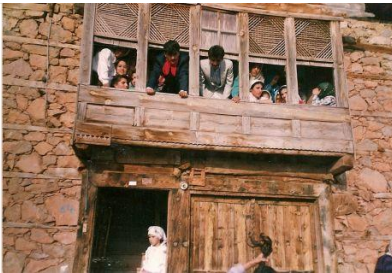
rurlar sohbet eder, yer içerler izin alarak kalkar gelirler. Kız anası ve babası kızlarına selam gönderirler. Gelin babasının evine bir hafta gitmez. Kızın anası babası kızı ile damadı eve davet eder. Bu davete ev okuma denir.

EV OKUMA

Kız, baba evinden ayrıldıktan sonra, bir hafta babasının evine gidemez. Kız, baba evine davet edince giderler. Davete oğlan tarafı kendi akrabasını, kız tarafı kendi akrabasını çağırır. Bu davet akşam olur. Sağdıç önde damat arkada herkesin elini öperler. Ardından dünürşü ile gelin herkesin elini öper. Kız anası en güzel yemekleri hazırlar, gelenlere ikram eder. Dünürler arasında koyu bir sohbet yapılır. Akrabalık bağı iyice kuvvetlenir. Ev okumadan sonra kız ana, baba evine istediği zaman gelip gider.

Günümüzde yuva kurma, evlilik geçmiş yıllara göre değişikliğe uğramıştır. Bazı gelenek ve göreneklerimiz unutulmuş veya yapılmaz olmuştur. Köyümüzün eski evlerinin planı, her oda bir ailenin ihtiyacını karşılayacak şekildedir. Odada ocaklık, yemek yapmaya, evin gerisinde yüklük, yatak, yorgan, eşya koymaya, yüklüğün kenarında yıkanabilecek bir yer bulunmaktadır.

Köyümüzün gençleri yurdumuzun dört bir yanına dağılmıştır. Evlenirken ayrı ev tutmaktadırlar. Gelin kaynata ve kaynananın yanına bayramlarda ve tatillerde uğrarlar.

**GELİN BEKLEYEN
DAĞMAT VE SAĞDIÇ**

**MUSTAFA TAŞDELEN
GÖNÜL TAŞDELEN (Düğün)**

CENGİZ GÜLLÜ
FERAY AKTEKE (Düğün)

MUSTAFA TURGUT
HATİCE AKTEKE (Düğün)

Yukarı mahallede ki eski halı dokuma evi ve kahvehane olarak kullanılan binanın önünde düğün

Yukarı mahalle Şaban Özceylan evinin yanında düğün

YAVUKLUYA (NİŞANLIYA) HEDİYE VERME

Eskiden köyümüzde, sözlünen, nişanlanan veya birbirini seven geçlere yavuklu denirdi.

Köyümüzde bir adet var, söz verildikten sonra oğlan sözlüsünün evine gider. Oğlanın babası ile anası oğullarını alarak kız evine giderler. Oğlan bir arkadaşı ile birlikte de gidebilir. Oğlan tam kapın karşısına oturur. Kapı aralığından sözlüsünü (nişanlısını) görebilmek için; Kız oğlanın anasının, babasının elini öper. Onlarda para verir. Sözlüsüne yaklaşıp ona da hoş geldin der ve çaktırmadan baygın, baygın bakar, dışarıya çıkar. Oğlan ile kızın bakışmaları her kapı açıldıkça kapı aralığından devam eder. Yenilir içilir, sohbetten sonra kalkılır. Kalkarken oğlan oturduğu minderin altına para bırakır. Gelin kız hemen yastığın altını yoklar parayı alır. Damat para koyarsa bonkördür, para koymasa cimri olduğu kararına varılır

Nişanlı oğlan, nişanlısı düğünlerde oynarken mendil içinde para, mektup ve benzer hediyeler çıkılar atar. Düğündekiler çıkılı mendilin kime atıldığını bilirler ve nişanlı kıza verirler.

NIŞAN, YÜZÜK TAKMA

TUZLU ÇAY

Nişan ve düğünlerde dağmat kız evine gittiğinde hiç bellietmeden çaya tuz atılarak ikram edilir. Dağmat utangaç veya sıkılğan ise bu çayı içer. Bazıları hiç belli etmeden içer gibi yapar, bezıları birkaç yudum alır geri verir. Dağmat adayı bu çay tuzlu içmem demez. Çayı dökmez, geri vermez. Böyle yaparsa saygısızlık yapmış olur.

DÜĞÜNLERDE SÖYLENEN MANİLER

Kına gecesinde: Düğünün diğer bölümlerinde

Kaya dibi karıncalı

İki yanı çifte görümceli, Hem dayılı hem amcalı,
Gelinim kınan kutlu olsun
Dirliğin tatlı olsun.

(Bu mani oğlan tarafının kalabalık olduğunu anlatır)

KAYNAK: Rukiye Akkanat

Gelinin kınası karılır tasta,
Oğlan evi pek heveste
Kızın anası kara yasta.
Ağlama kızım alın ıslanır
Anan ile baban toprakta yaslanır.
Atın sandalyeyi gelin otursun,
Bitmeyen işleri Allah bitirsin.
Anası gerek idi ama ağası götürsün.
Ağlama kızım alın ıslanır,
Anan ile baban toprağa yaslanır.
Gelini getirin ortaya otursun,
Bitmeyen işleri Allah bitirsin
Babası gerek idi ama amcası götürsün.
Ağlama kızım alın ıslanır,
Anan ile baban toprağa yaslanır.
Yalancı dünyaya dikilmez direk,
Kızım bu işin başında ananda gerek.

Ne yapayım vermemiş zalim felek.
 Ağlama kızım alın ıslanır
 Anan ile baban, toprakta yaslanır.
 Çattılar kazan taşını
 Vurdular kızın aşını,
 Çağırın oğlan kardeşini,
 Ağlama kızım alın ıslanır
 Anan ile baban toprağa yaslanır.

Kınayı getir ana,
 Parmağını batır ana
 Kızın gelin gidiyor,
 Koynunda yatır ana.
 Ana, ana güzel ana
 Kızın misafir kaldı,
 Bugün akşamlik, yarın öğlenlik
 Ne olur bu gecede yanında yatır ana.

Dere dolu taşla, gözüm dolu yaşla,
 Ben nereye gideyim, bu gülmedik başla.
 Giderim gidişimdir, yollarım ibrişimdir,
 Ya gelirim ya gelmem, bu son gidişimdir.

Kız atladı eşiği
 Sofrada kaldı kaşığı,
 Kız evlerin yakışığı
 Gel ayrılık etmeyelim
 Biz bu işi tutmayalım.

Tuz kabını tuzsuz koyan,
Baba evini ıssız koyan,
Anasını kızsız koyan,
Gelinim kınan kutlu olsun
Dirliğin tatlı olsun.

Öte yakanın bulutu
Beri yakayı bürüdü,
Gel ayrılık etmeyelim
Biz bu işi tutmayalım.

Haydi, kızım kınan kutlu olsun
Vardığın yerde ağzın tatlı olsun.
Yüzün hep gülsün
Mutluluğun daim olsun

Gelin geldi kapımıza,
Altın doldu küpümüze
Dürüsü var hepimize.
Gelin hoş geldin, ağabeyime eş geldin.

Gelinin giydiği atlas
Atlasa iğneler batmaz.
Gelin güveyiden korkmaz
Gelin hoş geldin, ağabeyime eş geldin.

Al kına eline mübarek olsun
 Fesleğen boyuna, alların uysun.
 Kızım kınan kutlu olsun
 Vardığın yerde ağzın tatlı olsun.

Karanfilim buharda
 Bir yar sevdim hovarda
 Allah bizi kavuştur
 Su yolunda, miyarda
 Karanfilim bu deyi
 Yandı ciğer su deyi,
 Kızlar bize su vermiyor
 Asker olmuş bu deyi.

Mendil, mendil üstüne
 Bu mendilin kastı ne
 Bende bir mendil olsam
 Ak kolların üstüne.

Mendilini düreyim
 Aç koynuna gireyim
 Uyu uyan sar beni
 Yar olduğunu bileyim.

Mendilini eklerim
 Yar yolunu beklerim
 Boşlara gitti
 Vay benim emeklerim.

Kaynak Rukiye Akkanat

Dolaşıp gezdiğimiz yer mezar arası,
 Ağlaşır kızın kardeşi ile anası
 Hepimizin içi ölüm yarası
 Hani bunun ağa babası.
 Neslihan Alıcıoğlu
 Vurun kızın kınasını
 Ağlatın garip anasını,
 Kızın gelin gidiyor, haberin olsun,
 Bastığı yerler teberik (hatıra) olsun.

(Neslihan Alıcıoğlu)
 Lambalarda ismisin,
 Şişelerde mis misin,
 Gel sarılalım yatalım,
 Yoksa bana küs müsün.
 Bağa girdim yaprağa,
 Tek tek bastım toprağa.
 Seni alamazsam,
 Girmem kara toprağa

NESLİHAN ALICIOĞLU

Kaba ağaç dallanır mı
 Dalları sallanır mı
 Bize bir güzel gelmiş
 Sevmeden yollanır mı

Hatice Kocagüzel (Yanık Hatice)

Su gelir akmayla
 Ne olur bir bakmayla
 Güzel çirkin bir olur mu
 Sarı altın takmayla
 Amanın şingir mıngır
 Kaldır kolların indir.

Hatice Kocagüzel

DEYESEK (MANİLER)

Sümbüllükte işin yok
 Sümbül takacak saçın yok,
 Ne aran koca öküz yaylada
 Ot koparacak dişin yok.

Rukiye Akkanat

Yedi kalem ile yazı yazarım
 Aslım Ürgüplüdür gurbet gezerim.
 Yol üstüne koyun benim mezarım.
 Gelip geçen bir garip ölmüş desinler.

Rukiye Akkanat

Altın, altın yüz dirhem
 Ak gerdana dizdirem
 Kuru sevda boş akıl
 Bizi böyle gezdiren

Rukiye Akkanat

Lambalarda ismisin
 Şişelerde mimsisin
 Dönüp bakmadın
 Yoksa bana kümsüsün
Neslihan Alıcıoğlu

Cebimin ağzı dardır,
 İçinde neler vardır.
 Sabret deli gönül
 Sabrın sonunda selamet vardır.
Neslihan Alıcıoğlu

Tabakta kızıl elma
 Rafa dizil elma
 Alnıma yazılmışsın
 İster al ister alma.
Neslihan Alıcıoğlu

Ay doğar ay ışığı
 Elinde bal kaşığı
 Nerden geldin
 Ay! Kuldurar'ın yakışığı
**Rukiye Uçar (Deli Rukiye)(Kuldurar köyünden köyümüzü
 beğenmeyene söylemiş.)**

ABDULLAH ERCAN (TOPAL ABDULLAH)

Dağa çıktım taşı yok.
 Yüzük yitirdim kaşı yok.
 Bir kuş geldi sordum.
 Onun da benim gibi eşi yok.
Abdullah Ercan(Topal Abdullah)

NOT: Topal Abdullah hiç evlenmemiş, köylünün sevdiği bir insandı. Yıllarca köyün mektuplarını getirmiş, köyümüzün resmi olmayan postacısıydı.

Sedye tahtasına serildim, yattım
 Doktor bey gelirken kan tere battım
 Söyle doktor söyle ölecek miyim
 Ölmeden yarimi görecek miyim
 Yere düştüm ciğerlerim ezildi
 Mehlem şişeleri başucuma dizildi
 Kara haber flamada yazıldı
 Söyle doktor söyle ölecek miyim
 Ölmeden sılamı görecek miyim

Havva Gürbüz (Dındının Havva)

NOT: Havva Gürbüz çok hastalık çekmiş, veremden genç yaşta ölmüş, hiç evlenmemiş .

Kaynak: Rukiye Akkanat

flama: İşaret olarak kullanılan levha,-küçük bayrak,

ZÜBEYDE UÇAR

Yağmur yağar her dereler otlanır,
Bayram gelir eşler, dostlar toplanır.
Kara yerdekiler her şeye katlanır.

Zübeyde Uçar

Değirmenin üst taşı
Yarimin hilal kaşı
Çirkin ile yatmaktansa
Arkan ile çek taşı.

Zübeyde Uçar

Ankara'ya gitti evrak,
Başında pembe gıvrak,
Merak etme Haticem,
Dama dikildi bayrak

(Hatice Güneş)

Köprünün altı arpa
 Su gelir çarpa, çarpa,
 On beşinde yar sevdim.
 Anamdan korka, korka.
 Köprüyü kurdururum,
 Üstünde durdururum.
 Merak etme Gül Fatma
 Kocanı vurdururum.
 Köprünün altı susam,
 Yârimin adı Hasan
 Hasan benim olursa,
 Ne derdim kalır ne tasam.

Meryem Akçay

Dağda aslan gezer mi?
 Ayağı karıncayı ezer mi?
 Bak şu garip resmime,
 Bana benzer mi?
 Asker fotoğrafı arkası manisi

(Abdullah Taşdelen)

Havlularında yığılı odun korusu,
 Camız çiftine dönmüş kurdun birisi,
 Aman eltim köy kâhyası duymasın,
 Varıp da köy odalarına yaymasın,

Deli Rukiye Uçar

Bu maniyi Ahmet Akçay'ın ilk eşi Deli Gülsüm'e söylemiş.

Deli Gülsüm, yoğurt tuluğunu kurtlandırmış

Tren gelir boy boya
İçi dolu mor boya
Bileydim ayrılık var,
Sarılırdım doya, doya.

Rukiye Akkanat

HANİSE AKÇAY

HASTAYIM DOKTOR

Hastanenin önü bir çukur dere,
Yavaş sür şoför, yüreğim yare,
Doktorlar bulamadı derdime çare.
Onun için sizler yüreğim.

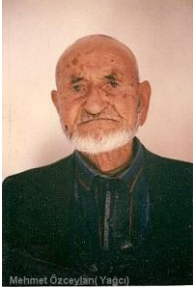
Hastanenin yoğurdu olmuyor ayran,
Bizim doktor geliyor Bayram,
Verdiği ilaçlar olmadı derman.
Hastane köşesi bana yurt oldu.

Hastanenin üstüne attılar uğranı,
Üstüme örttüler verem yorganını,
Sağ olarak evime gelirse,
Anam kessin çifte kurbanını.

Hastane çeşmesi kurudu akmaz,
Hastaların yüzüne doktorlar bakmaz.
Aman doktor el at yarama,
Hastane köşesi bana yurt oldu.

Açmayın pencereyi esmesin yeller,
Benim verem olduğumu duymasın eller,
Bülbül olup gül dalına hiç konmadım.
Yalan dünyadan zevk almadım.

Hanise Akçay(2008)

MEHMET ÖZCEYLAN

Avradın kötüsü kötü,
Sakalımı aldı başının biti,
Odun vurmaz ocağına,
Gider elin bucağına.
Çocuğu sıçirtmiş kucağına.
Yüzüme bakar, mayır mayır derbeder avrat.

Gitmiş elin ocağına
Çocuğu sıçirtmiş kucağına
Eve geldim yatmış bucağa
Yüzüme mandır, mandır bakar avrat.

Mehmet Özceylan (Yağcı Mehmet)

Bir işlik diktim, yakası oyma
Mukaddes kaynana oldu,
Allah'ım işini yarıda koyma.
Şerife Erkök(Gök Ali kızı)

Abdullah Özdere kızı Gülbeyaz'ı köyümüzden akrabası Hasan Hüseyin Sarıcan'a vermiş ve nişan yapmışlar. Gülbeyaz Özdere nişanlıyken Eskiden köyümüzün mahallesi olan Yeniköy'den(Uğurlu Köyü) Tuzsuz Ali Keskin'e kaçmış, Bu olaydan sonra şu mani söylenmiş:

Karanfil ektim yalıya,
Kurudu döndü çalıya,
Gülbeyaz'ım, eski nişanlısını koydu da,
Kaçmış Tuzsuz Ali'ye.

Kaynak: Rukiye Akkanat (10.11.2008)

Yoktur hacı kızının menendi,
Ala kilimde eltisi de gönendi.
Benim koyunun dördü öldü.
Bir birinden gördü öldü.

Rukiye Akkanat

Tas tas oldu tasalar,
Gerdanından asalar,
Yanım açık, yenim yırtık.
Derdin biri geldi ondan artık.

Şerife Atalay

Cemile düştü, kırılmaz buzlar.
Dağlara düşmüş gelinler kızlar.
Belirsiz oldu güneyler, kuzlar.
Bülü bülü derim, ak tavuğum inmez tünekten.
Aldı gitti, bir yar inekten.

Rukiye Akkanat'tan derlenmiştir. Derleyen: Hasan Akçay

DÜRİYE AKKOÇ

MANİ

Portakalı soyamadım.
Başucuma koyamadım.
Ben bu verem derdinden,
Gençliğime doyamadım.

Düriye Akkoç

Portakalım dilim, dilim dilindi,
Benim öksüzlüğüm yeni bilindi.
Yağmur yağdı ıslandım,
Kara taşa yaslandım.
Evvel deliydim, şimdi uslandım.
Düriye Akkoç

Kestane gömdüm ocağa,
Sıçradı çıktı bucağa.
Belledim bağı, yemedim üzüm.
Kaynadın pekmezi, gelirim iki güzün.
Dürüye Akkoç

Pabuç pabuç çebiş yağlarlar,
Hanın önünde ölmüş ağlarlar
(Çebiş bir yaşına girmiş erkek keçi)
Dürüye Akkoç

Eğlenelim gülüşelim,
Tanışıp bilişelim,
Bahşişi hazırla,
Bayramda görüşelim (Bayram manisi)
Kömbeyi kesmeyelim, keseyi esmeyelim.
Oğlan yedi oyuna gitti, çoban yedi koyuna gitti.
Semeriyle seksene mal oldu.

Hevesmiydin Mümünem bir gutniye
Giydide gidiverdi bıtırağa Çetmi'ye.
(Yeni elbisesini giymesini bilmeyenlere söylenir)

Ekmek eyledim yiyen yok.

Ev suvadım basan yok.(Eve gelmeyenlere söylenir)

Duraktadır Abdurrahman'ın halası,

Orta yere gelmiş çuvalların alası. (İşi güzel yapanlara söylenir)

Kahpe ölüm gezmeye mi geldin?

Kurlu düzeni bozmaya mı geldin?

Ahtan oldu vahtan oldu.

Ölüm yiğide kaftan oldu. (Ani ölüm için söylenir.)

Boyuna allar atamadım,

Eline kına yakamadım.(Evlenmeden ölen gençler için söylenir.)

Bende bıktım şu dağların kurdundan,

Kuzu gelir, koyunun ardından,

Kimse bilmez, kimsenin derdinden.(Derdini açıklamak istemeyenler söyler)

Sürüldük savrulduk, el bizi neylesin.(Aranmayan halı hatırı sorulmayan yaşlılar söyler)

Olsun olsun uğraşsın,

Suyu görsün kıvransın,

Daha beterine uğrasın (Beddua)

Derelerden kaz gelir.
 Dokuz darı ekmeği yese vız gelir.
 Ayı desem az gelir.(Doyma bilmeyenler için söylenir)

Bele besle gerek olsun,
 Ala karga gözün oysun.(İyilik bilmeyenlere söylenir)
 Arkan(ardın) güneşe bakar.
 Atan sarımsak satar.

İstanbul'dan çıktım derya yüzüne,
 Gönül verdim bir ermeni kızına.

(Mustafa Özel Çolak Dede)

Çanakkale Savaşında şehit olan askerlerimiz için köyümüzde söylenen ağıtlar.

Tınaztepe topçuları
 Siper olmuş bekçileri,
 Oğlum şehit gitti diye
 Ağlamasın anaları.

Tınaztepe, Tınaztepe
 Bütün düşmanlara olsun küpe,
 Düşman bize teslim olmuş
 Süngümüzü öpe, öpe.

Çanakkale dedikleri bir kır dağın başı,
 Askere verirler denesiz aşu
 Ağılar mı kattın ay aşçı başı,
 Ağladı askerin anası, kardeşi.

Kaynak: Rukiye Akkanat - Derleyen: Hasan Akçay

KIZILIRMAK TÜRKÜSÜ

Türkünün hikayesi: Orta Anadolu köylerinden birinden diğer köye gelin götürülürken, gelin alayı Kızılırmak nehri-
nin üzerindeki bir köprüden gelin alayı geçerken at ürker
köprü yıkılır. Köprü'nün yıkılması üzer gelin alayı suya dö-
külür. Köyümüzde Kızılırmak ile ilgili söylenen ağıtlar;

Kızılırmak nettin neyledin allı gelini,
Çevresi oyalı telli gelini.

Kızılırmak der, benim suçum ne?

At tikledi aldım içime,

Su böcüleri yuva yaptı, gelinin saçına,

Kızılırmak nettin neyledin allı gelini,

Çevresi oyalı telli gelini.

Atlar kayayı dolaşır.

Güveyiye kara haber ulaşır.

Duyanlar kuzu gibi meleşir,

Kızılırmak nettin neyledin allı gelini

Çevresi oyalı telli gelini,

Kaynanası girdi yüklük düzeltir.

Kaynatası çıktı gelin gözetir.

Kara haber çabuk ulaşır.

Kızılırmak nettin neyledin allı gelini

Çevresi oyalı telli gelini.

KAYNAK: Hanise Akçay

Derleyen: Hasan Akçay

Yaşanan olaylar karısında söylenen sözler

Halamı ere verdim domdom yere verdim.

Ölü yas ile düğün ses ile

Gelin kızın saçları gelgel eder kaşları

Adım adım arası var saban değmedik neresi var.

Sağır duymaz sardırır.

Çocuğun dedesi gelir, görmeden gidesi gelir.

KONYA VE YÖRESİNDEN DERLENEN MANİLER

Ne güzeldir evimizin binası
 Elime yakılan gelin kınası
 Melül meskun olmuş ağlar anası
 Kapanaydı gurbetin yolları

Sarı gülden sarıdır dağları
 Nerede gelinin gülen yüzleri
 Melül meskun olmuş gelin kızımız
 Çağırın gelsin ağlasın anası

Yol üstünde lamba yaktım yanmadı
 Saçımı yudum da ören olmadı
 Haber saldım kadın anam gelmedi
 Yıkılaydı şu gurbetin evleri

Evlerinin önü pınar
 Elimi soksam parmağım donar
 Ağlama anacığım bizim sülaleden gelin mi onar

Kız anası kız anası
 Hani bunun öz anası
 Kızın gelin gidiyor
 Çeyizini ser anası

Baba kızın çok muydu
 Bir kız sana yük müydü
 Kör olası amcalarım
 Hiç oğlunuz yok muydu

Silip süpürdüğün evler
Gülüp oynadığın yerler
Anam sana her gün ağlar
Gittiğin yerde ağzın tatlı olsun, kınan kutlu olsun
Tepsiye koyarlar tuzu
Üstüne örterler bezi
Annesinin bir tek kızı
Gittiğin yerde ağzın tatlı olsun, kınan kutlu olsun

Gelin gelin allı gelin has gelin
Ah eline ben olsaydım tas gelin
Kalbin güzel ama azıcık böncesin
Gittiğin yerde ağzın tatlı olsun kınan kutlu olsun

Sen bu evlere gelmezsin
Evvelki gibi olmazsın
Mendilimden ekmek almazsın
Kızım kınan kutlu olsun, dirliğin tatlı olsun

Tuz kabını tuzsuz koyan
Koca evleri ıssız koyan
Anasını babasını kızsız koyan
Kınan kutlu olsun, ağzın tatlı olsun

Ana hamama vardın mı
Yunduğum yeri gördün mü
Şimdi kıymetin bildin mi
Kınan kutlu olsun, dirliğin tatlı olsun

Kuyu dibi karıncalı
Yanı çifte görümceli
Hem dayılı hem amcalı
Kınan kutlu olsun, dirliğin tatlı olsun

Gelin ağlar yaslı yaslı,
Gitmem diye salları başı,
Ağlama gelin ağlama sen gider yine gelirsin.
Kınan kutlu olsun, dirliğin tatlı olsun
Suya gittiğim pınarlar
Sıva çaldığım duvarlar
Kız kınan kutlu olsun
Yarenle ağzın tatlı olsun

Babayın bitli yorganı
Uykusu tatlı yorganı
Kız kınan kutlu olsun
Yarenle ağzın tatlı olsun

Hani bu kızın anası
Odasında mumlar yanısı
Yeşil yapraktan kınası
Ana beni gelin mi ettin
Mercimek ekim bitti mi
Konya yolunu tuttu mu
Sorun bakın anasına
Kızını unuttu mu

Taksi gelir dura dura
Kornasını çala çala
Anam beni gelin etti
Dizine vura vura

Karşıdan gelen atlı
Altında kilim katlı
Anam babam sağ olsun
Hepsinden yar tatlı

Ah buğdayım buğdayım
Sereyim kurutayım
Geçme kapımızın önünden
Ben seni unutayım
Altını bozdurayım
Sıraya dizdireyim
Elma armut değilsin
Cebimde gezdireyim

Maydanoz ot değimli
Yaprağı dört değil mi
Ben senden ayrılısam
Bu bana dert değil mi

Kuyudan su çekerim
Al bakıra dökerim
Daha yaşım küçük ama
Kara sevda çekerim

Yük üstünde üzüm
Üzüm sende var gözüm
Acep anam dermiyki
Gurbet elde var kızım

Başı saçaklı gelin
İpek kuşaklı gelin
Dün geldin adam oldun
Leylek bacaklı gelin

Ağlama tez gelirim
Yoluma bakma gelin
Borcum var, geç gelirim
Duvağı telli gelin

Gümüştten elli gelin
Buğulu gözlerinden
Sevdiğin belli gelin

CEZAYİR TÜRKÜSÜ

Cezayir bir ağıttır.

Fatih Sultan Mehmet döneminde 1517 yılında Suriye ve Mısır alınarak Akdeniz'in kuzey doğu ve güney doğu kıyıları Osmanlı İmparatorluğuna bağlanmıştır. Akdeniz'in güney batı kıyısında yer alan Cezayir Hızır Reis tarafından alınarak Yavuz Sultan Selim'e bağlandıklarını arz eder. Cezayir Türk topraklarına katılır. Akdeniz bir Türk gölü haline gelir.

Cezayir (1827–1830) Fransızlar tarafından işgal edilir. Fransızların Cezayir'i işgal ettikleri sırada binlerce askerimiz şehit düşer. Cezayir'de şehit düşen delikanlıların yavukluları ana babalarına kara haber ulaşır. Kara haberi alanlar yasa bürünür. Delikanlıların ardından Anadolu'nun her köşesinde ağıtlar yakılır.

Cezayir türküsü bir ağıttır. Belki de Cezayir'in Osmanlıların elinden alınması üzere yakılmış bir ağıttır. Cezayir'in Osmanlının elinden ayrılması ile Anadolu insanını büyük üzüntüye boğmuştur. Cezayir'de binlerce gencimiz şehit olmuştur. Anadolu insanının yüreğine ateş düşmüştür. Bu güzelim ülkeye Anadolu'muzun her yöresinden ağıtlar yakılmıştır.

Düğünlerde gelin çıkarırken Cezayir havası çalınır. Kına gecesinin son oyunu Cezayir'dir. Bu müzik insanı ağlatacak kadar yanıktır. Cezayir ayrılığın türküsüdür. Cezayir kızın baba evinden ayrılışını dile getirir. Cezayir türküsü anaların yüreğini yakan, kız evinin üzüntüsünü dile getiren bir ağıttır.

Cezayir'in harmanları savrulur.
Savrulurda sağ yana devrilir.
Sarı buğday samandan ayrılır,
Sokakları mermer taşlı
Güzelleri hilal kaşlı Cezayir...

Cezayir'in gemileri yağlanır.
Yağlanırd tersaneye bağlanır.
Koçyiğitler Cezayir'de eğlenir
Sokakları mermer taşlı
Güzelleri hilal kaşlı Cezayir...

Cezayir'in engin yüksek evleri
İçindedir ağaları beyleri
Çok aradım bulamadım senden güzeli
Sokakları mermer taşlı
Güzelleri hilal kaşlı Cezayir...

Cezayir'i bir ikindi vakti bastılar
Gemilere çifte çan astılar
Yiğitleri kurban diye kestiler.
Gemilere çürük tahta dayanmaz,
Askerler gaflet uykusundan uyanmaz.
Sokakları mermer taşlı
Güzelleri hilal kaşlı Cezayir...

DURAK KÖYÜ YEREL YEMEKLERİ

DURAK YOĞURDU

Köyümüz yoğurduyla ünlüdür. Yoğurt denince akla Durak Köyü gelir Köyümüze gelen misafirlerimiz, yoğurdumuzu yemeden ayrılanımızı içmeden ayrılmazlarmış. Yoğurdumuzun kendine has bir tadı lezzeti vardır. Köyümüzün dağlarında, yaylasında keçilerin yiyeceği çeşitli otlar boldur. Köyün güney doğusundaki "YAZILI" yaylası havası, suyu, çeşitli otları ile tanınmış Yörüklerin tercih ettiği bir yayladır. Bu yaylaya Antalya Yörükleri ilkbaharda hayvanlarını getirirler sonbahara kadar kalırlar.

Durak yoğurdu çevremizde isim yapmıştır. Keçilerden sağılan süte, analarımız maya ile birlikte sevgisini, hoşgörüyü, misafirperverliğini de katmıştır. Durak yoğurdu bundan dolayı lezizdir.

"Akseki, Cevizli, Bakaran, Genbos Ovası buralarda buğday, arpa, mısır yetişir. Süleymaniye köyünde badem, Cevizli'de ceviz, kavun yetişir. Ziraatın yanında hayvan beslenir en fazla keçi azda olsa koyun bulunur. Yaylaları otlu çiçeklidir. Yağları gayet nefistir. Durak yoğurdu adı verilen güzden kazanlar dolusu yapılarak, üzeri iç yağı tabakası ile korunan, kışın yenen yoğurt ancak buraya mahsus gibidir"

NOT: bu bölüm Dr. Hüseyin Saraçoğlu'nun AKDENİZ BÖLGESİ adlı kitabından alınmıştır.

HOLUSKA

Malzemeler: Un, çökelek, biber, tereyağı.

Yapılışı: Belli bir miktarda un, su ile karıştırılarak hamur haline getirilir. Hamur küçük parçalara ayrılır.(bilye büyüklüğünde)Hamur yuvarlanarak el ayasın da bastırılarak inceltilir. İçine biberle karıştırılmış çökelek konur. İkiye katlanarak muska şekline getirilir, kenarları bastırılarak yapıştırılır.3 -4 saat elek üstünde veya bez üzerinde tavlandırılır. Tencereye belli oranda su konur, su kaynamaya başlınca holuskalar kaynayan suya bırakılır. Bir miktar tuz atılır. 20 dakika kadar kaynatılır. Tencere ocaktan alınır. Tavaya yeterince tereyağı konur, yağ kızardıktan sonra biber ilave edilir. Holuskanın üzerine dökülerek servis yapılır.

KEŞKEK

Malzemesi: Dövme (buğday), tereyağı

Yapılışı: Tencereye bir miktar su konur. Buğday dövmesi tencereye dökülür kaynatılır. Pilav haline gelen dövmeye üstü basa soğuk su dökülür ve kaynatılır tencere ocaktan alınır. 5- 6 saat kabarmaya bırakılır. Kabaran dövmeye tekrar su ilave edilir özleşene kadar kaynatılır. Tencere ocaktan alınır. Tereyağı kızartılarak keşkeğin üzerine dökülür ve servis yapılır.

DÖVME AŞI

Malzemesi: Dövme, süt

Yapılışı: Dövme tencerede kaynatılarak keşkek haline getirilir. Keşkeğin üstüne bir miktar süt ilave edilir, kaynayıncaya kadar pişirilir, servis yapılır.

TARHANA AŞI

Malzemesi: Diş tarhana, kemikli et, pancar, biber, nohut

Yapılışı: Diş tarhanalar nohutla birlikte bir kaba konur su dökülerek ıslatılır. Kabarıncaya kadar suda kalır. Kabaran tarhanalar tencereye alınır ocağa konur. İçine kurutulmuş bütün biber ve etli kemikler atılır. İsteğe bağlı olarak etli kemik yerine pancar konur. Özleşinceye kadar kısık ateşte pişirilir. Tarhana aşı pişirilirken sık sık karıştırılmalıdır, karıştırılmazsa dibi tutar. Yağ tavasına tereyağı konur kızartılır toz biber katılarak tarhana aşının üzerine dökülür.

ERİKLİ AŞ

Malzemesi: Yarma (buğday kırması),erik, nohut, fasulye, pekmez veya toz şeker, pancar

Yapılışı: Bir miktar erik kaynatılarak süzgeçten geçirilir. Elde edilen marmelat ile yarma karıştırılır, bu karışım sert hamur haline gelinceye kadar devam eder. Karışım parçalara ayrılarak kurutulur. Kurutulan parçalar tencereye konulur su ilave edilerek kaynatılır. Önceden haşlanmış nohut, fasulye içine atılır. Şeker veya pekmez ilave edilir özleşinceye kadar kaynatılır.

GÖLLE AŞI

Malzemesi: Haşlanmış buğday veya bulgur, nohut, fasulye, acı top biber

Yapılışı: Haşlanmış buğday tencereye konur belli ölçüde su dökülür. Haşlanmış nohut ve fasulye içerisine konu, acı

bütün biberler konu. Özleşinceye kadar kaynatılır. Sosu için, küçük bir soğan ince doğranır, tavaya yağ konur soğanlar pembeleşene kadar kızartılır bir miktar un ilave edilir yemeğin üstüne dökülür.

PAPARA

Malzemesi: 500 gr patates, soğan, biber, salça, yumurta

Yapılışı: Patatesler soyulur iri parçalara halinde doğranır. Bolca soğan doğranır tencerede pembeleşene kadar kızartılır salçası konur iyice karıştırılır ve patatesler ilave edilir üstü basıncaya kadar su dökülerek pişirilir. Yemek piştikten sonra tuz atılır ve bir yumurta kırılarak karıştırılır birkaç dakika daha kaynatılarak ocaktan alınır.

EKMEK ÖVMESİ

Malzemeler: Yufka, yumurta, tere yağ

Yapılışı: Kurutulmuş yufkalar bir kap içine ufalanır. Küçük parçalara dönüşen yufka hafif ıslatılır ve karıştırılır. Tavaya yağ konur, bir veya iki yumurta kırılır. Ufalanan ekmeKler tavaya dökülür karıştırılır. Emek övmeSi sabah kahvaltısında yenir. Eskiden çobanlara azık olarak katılırdı

ÜSTÜNDEN DÖKME

Malzemeler: Kurutulmuş yufka, çökelek veya tulum peyniri

Yapılışı: Kurutulmuş yufkalar ufalanır, tepsiye ufalanan yufkalardan bir kat döşenir, üzerine çökelek veya peynir serpilir. Tekrar ufalanmış yufka döşenir. Kişi sayısına göre kat sayısı artırılır. Tencerede su kaynatılır, kaynayan su tepsiye üstü basıncaya kadar dökülür. Tavada yağ eritilir biraz biber katılarak tepsi üstüne gezdirilerek dökülür.

NOT karıştırılmaz, suyu fazla olmamalı, fazla bekletmeden yenmeli

DOLAZ YEMEĞİ

Malzemeler: Kuru yufka, çökelek tereyağı

Yapılışı: Yufkalar ufalanarak suya ıslatılır iyice yumuşayınca kadar bekletilir. Hamurlaşan ekmeğin fazla suyu süzülür. Tavada tereyağı eritilir, hamurlaşan ekmeğin her iki tarafı kızartılır. İsteğe bağlı olarak çökelek veya peynir eklenir.

TOPALAK

Malzemeleri: 1 kg az yağlı kıyma, bir bardak ince bulgur, soğan, un, nane, bir yumurta yumurta, tuz

Yapılışı: Soğanlar soyulur ince doğranır. Derin bir kabın içine kıyma, ince bulgur, nane, soğan, iki üç kaşık un konur

yumurta kırılır. Bu malzemeler iyice karıştırılarak yoğrulur. Küçük parçalara ayrılarak bilye büyüklüğünde el ayası içinde yuvarlanır. Geniş bir tepsinin içine topalaklar dizilir üzerine un serpilerek dinlendirilir. Tencereye yağ konur eritilir, salça, biber ilave edilir. Tencereye yeterli miktarda su konur ve kaynatılır. Kaynayan suyun içine topalaklar birer, birer salınır kısık ateşte pişirilir.

KABAK DOLDURMASI

Malzemeleri: Kabak, bulgur, nohut, üzüm, fesleğen, soğan, şeker, yağ

Yapılışı: Kış kabağı soyulur, küp şeker büyüklüğünde kıyılır. Bir tavaya soğanlar soyularak incecik kıyılır yağ ilave edilerek pembeleşinceye kadar kızartılır. Üzerine biraz bulgur dökülür kavrulur, önceden ıslatılmış nohut, üzüm, fesleğen, şeker ilave edilir, kavrulur. Yemek yapılacak tencereye bir kat kabak, bir kat hazırlanmış iç malzemeler döşenir. Bir bardak su dökülür ve kısık ateşte pişirilir. Soğuk servis yapılır.

PANCAR BORANASI

Malzemeleri: 1 kg pancar,1 su bardağı bulgur, nohut, soğan,

Yapılışı: Pancarlar haşlanır ve rendelenir. Soğanlar incecik doğranır bir tencere içinde pembeleştirilir bir yemek kaşığı bulgur dökülür ve kavrulur. Rendelenmiş pancarlar, haşlanmış nohut ilave edilir, üstü basıncaya kadar su konur ve kaynatılır. Ateşten alınarak orta sıcaklıkta servis yapılır.

MIKLA

Malzemeleri: 1 kg patates, 3–4 orta boy soğan, salça, yağ

Yapılışı: Patatesler soyulur, dire şeklinde doğranır. Soğanlar soyularak bir tavada pembeleşene kadar kızartılır, salça

ve biber konur ve karıştırılır. Yuvarlak kesilmiş patatesler tepsiye döşenir. Hazırlanan iç üzerine dökülür tekrar patates döşenir, bu şekilde kat, kat döşeme devam eder. Bir miktar su konur (üstü basa olmayacak kadar) Kısık ateşte pişirilir. Piştikten sonra üzerine iki yumurta kırılır beş dakika kadar ateşte tutulur ve ocaktan alınır.

FiĞ (FİNK) AŞI

Malzemeleri: Fiğ, patates, soğan, biber, salça

Yapılışı: Fiğler haşlanır, içine orta boy iki üç patates doğranır pişirilir. Bir tavaya yağ konur soğanlar pembeleşene kadar kızartılır biber konur, pişen yemeğin üstüne dökülür

KÖMBE

Malzemeler: Un, maya, tuz, ılık su

Yapılışı: Yeterli miktarda un hamur leğenine konur. Maya ve tuz ilave edilir. Su ilave edilerek karılır. Yumuşak (cıvık) hamur elde edilir ve üstü bezlerle örtülerek kabarmaya bırakılır. Tepsi yağlanır ve kabaran hamur tepsiye kepçe ile konur elle yassılaştırılır. İçine haşhaş konularak kenarları ortada birleştirilir. Fırına sürülerek pişirilir. Eskiden su değirmenlerinde un yapılırken değirmenci kömbe yapardı, un bir kap içinde karılır kulak memesi sertliğinde, hamur el içinde yassıltarak içine çökelek konur kenarları birleştirilerek ateşin külüne gömülür, pişirilir.

EKŞİ BİTTİK

Malzemeler: Un, maya tuz, su

Yapılışı: Un, maya tuz hamur teknesine konur su dökülerek hamur haline getirilir. Hamur kulak memesi kıvamında olmalıdır. Hamur kabarmaya bırakılır. Kabaran hamur melexi yapılarak 10 veya 15 cm çapında açılır. Ocakta sağ üstünde iki tarafında pişirilir.

KATMER

Malzemeler: Un, tereyağı, çökelek veya peynir

Yapılışı: Un hamur haline getirilir. Yumurta büyüklüğünde meleksiler yapılır. Senit üzerinde oklava ile ezilerek 30 santimetre çapında açılır. Ocaklığa konulan saç üzerinde katmerler pişirilir. Her iki tarafı tereyağı ile yağlanır. İsteğe bağlı olarak üzerine çökelek veya peynir konularak dürüm yapılarak yenir.

YARMA

Yıkanmış buğday bulgur değirmenlerinde veya el değirmenlerinde parçalara ayrılarak elde edilir.

DUTMACA AŞI

Malzemeler: Un, Ayran, Sarımsak.

Yapılışı: Un bir tepsi içine konulur. Az su ile ovmaç haline getirilir. Ovmaçlar nohut büyüklüğünde olmalıdır. Ovmaçlar elek içine konularak elenir unu ayrılır. Bir tencereye biraz su konulur ve kaynatılır. Kaynayan suyun içine ovmaçlar katılır. Belli koyuluğa gelene kadar pişirilir. Ateşten alınarak soğumaya bırakılır. Sarımsaklar ayıklanarak ezilir. Koyu ayranın içine ilave edilir. Hazırlanan sarımsaklı ayran soğumaya bırakılan ovmaçların üzerine dökülür. İyice karıştırılır. İsteğe bağlı tuz ve baharat katılarak soğuk servis yapılır.

NOT: Bu aş genellikle yaz aylarında yenir.

DOYGA (DOYUG) AŞI

Malzemeleri: Yarma, Nohut, Ayrın (Tuluk Ayrını) , Kekik

Yapılışı: Ayrın tencerede orta ateşte ısıtılır ve yarma azar, azar dökülerek karıştırılır. Önceden haşlanmış nohut tencereye ilave edilir. Karıştırma kaynayınca kadar devam edilir. Kaynadıktan sonra üzerine yeterli miktarda su ilave edilir, normal kıvamını buluncaya kadar kaynatılır üzerine kekik ilave edilir ve ocaktan alınır. Servis ılık yapılır.

AYRANLI AŞ (YARMA AŞI)

Malzemeler: Yarma, Yoğurt.

Yapılışı: Yarma bir tencerede su ilave edilerek lapa haline gelene kadar pişirilir. Yoğurt bir tas içinde koyu ayran haline getirilir. Pişen yarmanın üstüne ayran ilave edilir karıştırılarak soğuk servis yapılır.

NOT: Ayrınla yapılan yemeklere isteğe bağlı olarak baharat eklenir.

UN AŞI

Malzemeleri: Un, kakırdak,(kavrulmuş et) soğan, nane, tereyağı, limon

Yapılışı: Un bir tepsiye konur üzerine su dökülerek ovmaç yapılır. Tavlandıktan sonra süzgeçten elenir. Tencereye su konur ve su kaynatılır. Kaynayan suya ovmaçlar salınır. Kısık ateşte biraz kaynatılır, ocaktan alınır. Yağ tavasına yağ konur soğanlar pembeleşene kadar kızartılır kakırdak-

lar, salça, nane ilave edilir, çorbanın üzerine dökülür. Limon sıkılarak servis yapılır.

UN BULAMACI

Malzemeleri: un, tereyağı, kakırdak veya kavurma

Yapılışı: Tavaya tereyağı konur eritilir, tavaya un konur pembeleşinceye kadar un kavrulur. Tava ateşten alınır soğumaya bırakılır. Üzerine su dökülerek ateşe konur devamlı karıştırılır, karışımın çok iyi olması gerekir Kaynama-ya başlayınca kakırdaklar ve kavrulmuş et atılır. Bulamaç haline gelene kadar karıştırılarak pişirilir. Sıcak yenir. 3 kaşık un 5 kişilik çorba olur.

NOT: Su yerine süt kullanılarak yapılır.

TEFEK YAPRAĞI: Üzüm bağının taze yaprakları.

TEFEK AŞI

Malzemeleri: Tefek, kabuklu fasulye, bulgur, un, soğan, salça, yağ

Yapılışı: Tefekler ayıklanır iyice yıkanarak temizlenir. Normal büyüklükte kıyılır, tencereye konur, üstü basa dan dan biraz fazla su dökülür. İçerisine bir hapaz bulgur ve bir hapaz haşlanmış kabuklu fasulye dökülür, pişirilir.

Tavaya tereyağı konur ince kıyılmış soğanlar pembeleşene kadar kızartılır, biber, bir tatlı kaşığı un, salça eklenir yemeğin üstüne dökülür. Yemek birkaç dakika daha kaynatılarak ocaktan alınır.

YEMLİK AŞI

Malzemeleri: Yemlik, kabuklu fasulye, bulgur, un, soğan, salça, yağ

Yapılışı: Tefek aşının pişirilmesi ile aynı, tefek aşı gibi pişirilir.

NOT: yemlik aşı süt ilede pişirilir su yerine süt konulur

SOĞAN AŞI

Malzemesi: 500 gram taze soğan yaprağı veya soğan erkeği ,(cıpcık) bir kısım bulgur

Yapılışı: Soğan yaprakları kıyılır. Sıcak suda yıkanır. Tencereye yağ konur ve kızartılır. Bulgur konularak kavrulur ve soğan yaprakları ilave edilerek karıştırılır. İki, üç su bardağı su dökülerek pişinceye kadar kaynatılır.

BULGUR AŞI (ÇORBASI)

Malzemeleri: Bulgur, tereyağı, biber, salça, limon

Yapılışı: Tencereye yağ konur eritilir. Biber ve salça konularak karıştırılır. Bulgur katılarak kavrulur yeterli miktarda su katılarak pişirilir. Bir çay bardağı bulgur 5 kişilik çorba olur.

BULGUR

Mehmet Okur (Hasan Oğlu)

TARHANA

Durak Köyünde Tarhana Yapımı

Malzemeleri: Yarma, tuluk ayran

Yapılışı: Yaz boyunca hayvanlardan sağılan sütler yoğurt yapılır. Yoğurtlar tuluğa dökülerek ağzı kapatılır. Tuluk keçi derisinden yapılır. Her evde bir tulukluk vardır. Tuluk yayma; genellikle sonbaharda yapılır. Tuluktaki yoğurtlar leğenlere çıkarılır. Yoğurt sulandırılarak leğenlerde ezilir. Ayran haline gelen yoğurt turfana dökülür.

Tufran; topraktan yapılmış ağzı dar, ağzına yakın yede iki kulpu olan, bu kulpların ortasında parmak sığacak kadar deliği olan topraktan yapılmış bir kaptır.

Turfana yoğurt döküldükten, yeterince su ilave edilir. Sonra ağzı bir bez ve bezin üzerine naylon konularak veya eskimiş tuluk derisinin bir parçası ile turfanın ağzı sıkıca ipe bağlanır. Küçük deliğe tıkaç sokulur. Turfanın iki kulpundan tutularak ileri geri sallanır. Küçük delikten yağın olup olmadığına bakılır. Yağ oluncaya kadar sallama devam eder. Tuluktaki yoğurt bu şekilde elden geçer. Geniş leğenlere ve kazanlara ayran boşaltılarak kepe ile yağı alınır. Tuluk yayma serin havada yapılır, yağ sıcakta erimesin diye. Yağ bir kapta toplanır bol su ile yıkanır. Yağ topraktan yapılmış çömleklere tuzlanarak basılır. Yağı alınmış ayran kazanlara boşaltılır.

Evin önüne kazan taşları yerleştirilir. Üstüne kazan konur, ayran helkelerle kazana dökülerek kaynatılır. Önceden hazırlanmış yarma azar, azar ayrana ilave edilerek karıştırılır. Beli bir katılığa gelince ocaktan alınır, üstü sini ile kapatılarak soğumaya bırakılır. Ertesi gün tarhana yapılmaya hazırdır.

Komşular, akrabalar tarhana yapmaya davet edilir. Tarhana yapacaklara bir kap içine biraz yaş tarhana, bir iki kaşık tereyağı konularak verilir. Bu hediye tarhana yapmaya davettir. Tarhana yapmaya gelenler kendi aralarında iş bölümü yararlar. Bir kaç kadı kazandan tarhana taşır, birkaç kadı meleksi yapar, bazıları tarhana yaparlar. Yapılan tarhanalar daha önceden dama serilmiş doru pürünün (ladin dallarının) üzerine sererler. Bu tarhanalar iki, üç gün kurutulur. Küplere ve küfelere yerleştirilerek kış aylarında yenir.

Diş tarhana iki şekilde tüketilir.

Tarhanalar ateşte kızartılı, tereyağı sürülerek yenir.
Tarhana aş (çorba) olarak yenir.

ÇÖKELEK YAPMA

Turfanda yayılan ve yağı alınan ayran, haranılara (küçük kazan) dökülür. Haranılar ocağa konur ve kaynatılır. Kaynayan ayran kestirilir. Ayran kaynatılır, kestirilerek çökelek yapılır. Çökelekler oğlak derisine veya çömlöklere basılarak kışın yenir.

İLABADA(LABADA)

Malzemeleri: 500 gram ilabada otu, bir soğan, bir çay bardağı bulgur, bir tas yoğurt, sarımsak

Yapılışı: İlabadalar haşlanır ve kıyılır. Soğan kıyılarak pembeleşene kadar kızartılır, bulgur ilave edilerek kavrulur. Haşlanan ilabadalar dökülerek karıştırılır üstü basa su dökülerek pişirilir. Servis tabağına konulan yemeğin üstüne sarımsaklı yoğurt dökülür.

GERDEME OTU

Sulak yerde yetişir, baharatlı bir ottur, acı tere olarak bilinir.

Malzemeleri: 500 gram gerdeme otu, bir çay bardağı bulgur, soğan, sarımsak, bir tas yoğurt

Yapılışı: Gerdeme otu haşlanarak kıyılır. Tencereye biraz yağ konur ince doğranan soğanlar pembeleşene kadar kızartılır, bulgur dökülerek kavrulur. Haşlanmış gerdemeler konularak karıştırılır, üstü basa su dökülür, pişirilir. Servis tabağına konulan yemeğin üstüne sarımsaklı yoğurt dökülür.

NOT: Sarımsak isteğe bağlı olarak konulur.

İLABADA(LABADA) SARMASI

Malzemeleri: İlebada otu yaprağı, 2 su bardağı bulgur, bir soğan, bir demet maydanoz, biraz nane, bir tutam karabiber, bir tutam kimyon, bir tutam pul biber, tuz, bir yemek kaşığı salça, zeytinyağı

Yapılışı: İlabadalar az haşlanır. Soğan rendelenir. Bir kabın içine bulgur, soğan, maydanoz, nane, kimyon, karabiber, tuz salça, zeytinyağı konularak iyice karıştırılır. Bu karışım az haşlanmış ilabada yaprağının içine konularak sarılır, tencereye dizilir, üzerine zeytinyağı gezdirilir. Üstü basa olmayacak şekilde su dökülür ve pişirilir.

NOT. Lahana sarması, yaprak sarması aynı malzeme kullanılarak yapılır.

SİRKEN OTU

Malzemeleri: sirken. Soğan. Bulgur, yoğurt 500 gram sirken otu,1 bardak bulgur.1 orta boy soğan, tuz, bir tas yoğurt, sarımsak

Yapılışı: Sirkenler haşlanır, suyu süzülür. Tahtanın üstünde haşlanan sirken otu kıyılır. Soğanlar ince doğranır tencereye konulan yağda pembeleşene kadar kızartılır, bir su

bardağı bulgur dökülerek kavrulur. Daha sonra kıyılı sirken otu dökülerek karıştırılır. Üstü basa su dökülerek pişirilir. Servis tabaklarına konulan yemeğin üstüne sarımsaklı yoğurt dökülerek yenir.

TOKLU BAŞI

Meralarda ekili tara kenarlarında bulunan bir ot

Malzemeleri: 500 gram toklu başı, bir baş soğan, bir kısım bulgur, bir tas yoğurt

Yapılışı: Toklu başı otu temizlenir ve haşlanır. Tencereye yeterli miktarda yağ konur, ince doğranmış soğanlar pembeleşene kadar kızartılır. Bulgur dökülerek az kavrulur. Toklu başı otu ilave edilir, karıştırılarak pişirilir. Servis yapılırken üstüne yoğurt dökülerek yenir.

DAĞ SOĞANI(YABANI SOĞAN)

Köyümüzün dağlarında yetişir. Reze beli, Alçak Dağ, Yazılı, Körkuyunun taşta dağ soğanını bulunur. Eskiden dağ soğanı Çobanların yiyeceğiydi. Köylülerimiz dağ soğanı toplamaya giderlermiş. Dağ soğanı yolarken köyümüzden biri Nebi Öztürk düşerek ölmüş.

SIĞLIM

Nohut, suya ıslatılır 3, 4 saat bekletilir. Kabaran nohutların suyu süzülür. Nohutlar tuzlanarak soba üstünde veya geniş bir tavada kavrulur. Siğlim yapmanın başka bir şekli: Nohutlar önce kavrulur. Kavrulan nohutlar derince bir kaba konur üzerine su serpilerek kabın üzeri örtülür buharın dışarı çıkması engellenir. Yarım saat bekletilir çerez olarak yenir.

KAVURGA

Buğday taneleri yıkanarak ayıklanır. Tavada (kerkür tava-sı) kavrulur. Yağda kavrulur tuz atılarak da yenir.

FERFENE

Ferfene; Sohbet sırasında yenilen içilen o anda tedarik edilen yiyeceklere denir. Ferfene, özellikle kış günlerinde toplanılarak yapılan muhabbetin, diğer adıdır. Köyümüzün yaşlıları, kendi aralarında köy odasında veya bir evde genellikle kış günlerinde ani bir kararla toplanırlar. Kimisi odun, kimisi yiyecek içecek getirirler. Yiyecek olarak un, yağ, şeker, tava getirilmişse helva yapılır. Bulgur getirilmişse pilav pişirilir. Evden malzemesini alan odada buluşur. Pişirilen helva veya pilav siniye dökülerek yenir. Bazen yaşlılar ve gençler aralarında para toplayarak, bak-kaldan lokum, bisküvi, leblebi, üzüm v.b. yiyecekler alarak muhabbet derler. Gönül ne kahve ister, ne kahvehane. Gönül kahve ister, kahve bahane.

ARABAŞI

Arabaşı, ilk defa Arap Yarımadasında yapılmış, zamanla dünyaya yayılmıştır. Bölgelere göre değişikliklere uğramıştır. İlk yapıldığı devirde hurma unundan, av eti ve deve etinden yapılmıştır. Günümüzde buğday unu ve tavuk eti kullanılarak yapılmaktadır.

Rivayetlere göre (sahih değildir) bu çorba Üveys El Karani 'ye annesi tarafından pişirilmiştir. Uhud Savaşı'nda Muhammed'in dişi kırılınca Üveys el Karani tüm dişlerini çekmiştir. Dişleri olmadığı için yemek yiyemeyen Peygamber ve Allah dostuna annesi bu yemeği yapmıştı

Daha sonra Türkler bu yemeği öğrenmişler ve Türk mutfağına kazandırmışlardır.

Köyümüzde eskiden keklik eti ve tavşan etinden çorba yapılırdı. Bu çorba çok lezzetli olurdu.

Başka bir görüşte bu çorbanın Türklere ait olduğunu ileri sürmektedir.

Arabaşı Çorbası, **Türk mutfağından** bir **çorbadır**. Çorbanın özelliği ekmek ile birlikte değil, beraberinde hamur yutularak yenmesidir. Sanıldığı gibi **Arap**'larla ilgili bir yemek değildir. Arada bir gelen misafirle yendiğinden, "Ara-Aşı" bileşik kelimesinin zamanla değişmesinden isim aldığı düşünülmektedir.

Arabaşı yaygın olarak Bölgesi'nde görülür. Türkiye'de Konya Ereğli'ye özgü olmak üzere Sivas, Yozgat, Mersin, Eskişehir, Antalya ve Kayseri'nin Türkmen ağırlıklı ilçelerinde, Karaman, Kütahya, Çankırı, Kırıkkale, Kırşehir'de yapılır.

İlk örnekleri tavşan etiyle, sonraki örnekleri horoz etiyle yapılan bu çorba, soğuk geçen kış akşamlarında misafirle birlikte yenmekte, yalnızca un, su ve biraz da tuz eklenerek pişirilen hamur, çorbayla yutularak tüketilmektedir. Maliyeti çok düşük olduğundan bir zamanların yoksul Anadolu'sunun yaratıcılığını temsil eder. Çorba, tavuk, hindi veya av kuşlarının eti, tereyağı, un, salça ile bol acılı yapılır, piştikten sonra limon ve kırmızıbiber veya karabiber eklenir.

ARABAŞI ÇORBASI

Malzemeleri: 1 büyük tavuk-4 kaşık un-2 kaşık tereyağı-2 kaşık salça- 1kaşık toz biber- tuz acı sevenler için cin biber

Yapılışı: Bir tavuk bol su ile haşlanır, eti kemiğinden ayrılır ve incecik didiklenir. Tavaya 2 kaşık tereyağı veya yeterince sıvı yağ konur. 4 kaşık un pembeleşene kadar kavrulur. Kavrulan un soğumaya bırakılır. Tavaya biraz yağ konur,(isteyen rendelenmiş soğan),2 kaşık salça,3 kaşık biber yağda kavrulur. Hazırlanan bu sos didilmiş tavuk etli tavuk suyuna katılır. Acı sevenler için çorbaya bolca cin biber katılır. Kavrulmuş un pürüzsüz olanadek çırpılır. Kaynayan tavuk suyuna karıştırılarak dökülür. 20 -35 dakika kaynatılır ocaktan alınarak sıcak servis yapılır.

ARABAŞI HAMURU MALZEMELERİ: 1ölçü un- 5 ölçü su ve tuz

YAPILIŞI: 5 ölçü su tencereye konur ılıyınca 2 ölçüsü bir kaba alınır. Un bu suya azar, azar dökülerek çırpılır ve süzgeçten geçirilerek pürüzsüz hale getirilir. Süzgeçten geçirilen hamur, tenceredeki suya katılır, karıştırılarak pişirilir. Hamur kaşığı bırakınca bir bardak soğuk su dökülerek karıştırılır ve ocaktan alınır. Islatılmış tepsiye 1cm kalınlığın-

da dökülerek yayılır. İyice soğuduktan sonra kare şeklinde kesilir, ters çevrilerek tabaklara konur. Yanında sıcak çorba ile servis yapılır.

ARABAŞI TATLISI

Malzemesi: Pekmez, su, acı biber

(Arabaşı hamuru)

Yapılışı: 1 ölçü üzüm pekmezi 2 ölçü su bir tencereye konur, karıştırılarak kaynatılır. Acı sevenler biber katarlar. Pekmez şerbeti taslara dökülür, Arabaşı hamuru kaşığa alınır, sıcak şerbete daldırılarak yenir.

TATLILAR

KIVRIM

Malzemeleri: Un, sıvı yağ, pekmez, dövülmüş haşhaş,

Yapılışı: Un elenerek hamur karılacak kaba boşaltılır. İçine su dökülerek un hamur haline getirilir. Hamur kulak memesi sertliğinde olmalıdır. Hamur parçalara ayrılır. senitin üstünde el ayası ile yuvarlanarak meleksi haline getirilir. Senit üzerinde oklava yardımı ile yufkalar açılır. Açılan yufkaların çok ince olması gerekir. Dövülmüş haşhaş yufkanın üzerine incecik serilir rulo halinde yuvarlanır. Sıvı yağla yağlanmış tepsinin içine tam orta yerinden başlayarak yuvarlak olarak döşenir. (rulo halindeki yufkalar kıvrıla, kıvrıla döşenir)Tepsinin içi açılan rulo haline getirilmiş yufkalarla döşenir. Önceden yaklaşık 170 derece ısıtılmış fırına tepsisi konur. Nar gibi kızarıncaya tepsisi fırından alınır, soğumaya bırakılır.

Şerbeti için: 2 su bardağı pekmez 2 su bardağı su bir tencereye konur ve ocakta kaynatılır, şerbet ocaktan alınır. Biraz soğuduktan sonra ılık olarak tepinin üzerine gezdirilerek dökülür. Tepsinin üstü kapatılır. Şerbetini çekince dilimler halinde kesilir servise hazırdır.

UN HELVASI

Malzemeleri: Un, tereyağı, pekmez, ceviz, badem

Yapılışı: Tavaya tereyağı konur eritilir. Bir miktar un tava-ya dökülür, un pembeleşene kadar kavrulur. Pekmeze az miktarda su katılır. kavrulan una dökülür.Hiç durmadan karıştırılır, katı bir hale gelince ocaktan alınır.(Karıştırma sırasında içine kırılmış badem, ceviz,fındık katılabilir.)Soğumaya bırakılır.Hazırlanan helvaya elle istenilen şekiller verilir üzeri badem ceviz, fındık ile süslenerek servis yapılır.

TATLI AŞ

Malzemesi: 2 Su bardağı dövme, 2 bardak şeker (veya 2 bardak pekmez)

Yapılışı: Dövme bir tencere içerisinde keşkek haline gelinceye kadar kaynatılır. Üzerine 2- 3 su bardağı su dökülerek iki üç saat kabarmaya bırakılır. Daha sonra tekrar iki bardak su ilave edilerek özleşinceye kadar devamlı karıştırılarak kaynatılır. Kıvamına gelince üzerine pekmez veya toz şeker ilave edilerek karıştırılır. Beş dakika kaynatılır ve ocaktan alınır. Soğuk servis yapılır.

PALİZE

Malzemeleri: Un, tereyağı, pekmez

(2 yemek kaşığı un, 1 kaşık tereyağı, 1 bardak pekmez, 1 bardak su)

Yapılışı: Tavaya tereyağı konur eritilir. Bir miktar un tava-ya dökülür, un pembeleşene kadar kavrulur. Pekmeze az miktarda su katılır. kavrulan una dökülür.Belli bir kıvama gelinceye kadar karıştırılır. Karışım koyulaşmaya başlayınca, akıcılığını tam kaybetmeden ocaktan alınır. Soğumaya bırakılır. İsteğe bağlı olarak üzeri ceviz, fıstık, badem ile süslenerek servis yapılır.

KABAKLI PEKMEZ

Malzemeleri: 2 litre pekmez, bir kış kabağı (3kg - 4 kg),sönmemiş kireç

Yapılışı: Kabaklar soyulur, içi temizlendikten sonra, 2 cm veya 3 cm kalınlığında dilimlenir. Dilimlenen kabaklar leğen içine konur ve üzerine toz kireç serpilerek karıştırılır. Kabak dilimleri 6 saat kadar kireçli olarak bekletilir. Bu işlem kabağın sertleşmesi için yapılır. Ocağa tencere konur, pekmez kaynatılır. Kireçli kabak dilimleri iyice yıkanır ve kaynamakta olan pekmezin içine atılır. Kabaklar pişene kadar kaynatılır. Tencere ocaktan alınarak soğutulur. Soğuk yenir.

GAYGANA

Malzemeleri: 2 yemek kaşığı un, 4 yumurta, pekmez, tereyağı

Yapılışı: Yumurtalar bir kaba kırılır. Un ilave edilerek çırpılır. Tavaya yağ konur. Kızaran yağa unlu yumurtalı karışım dökülür. Kızarıncaya alt üst edilerek diğer tarafı da kızartılır. Tava ocaktan alınarak küçük kareler halinde kesilir. Üzerine yeterince pekmez ve az su dökülür. Tava ocağa alınır, kaynatılır. Şerbeti belli bir kıvama gelince ocaktan alınır. Soğuk servis yapılır.

GAVUT

Malzemeleri: Nohut, buğday, kabak çekirdeği, pekmez

Yapılışı: Nohutlar, buğdaylar, kabak çekirdekleri soba üstünde veya kavurucu tavasında kavrulur. Dibekte dövülür veya haşhaş çekme makinesinde çekilir. Dibekte dövülürken ezilmeyenler ayklanır. Pekmez ile karıştırılarak yenir.

BULGUR UNU

Malzemeler: Bulgurun unu, yağ, pekmez.

Yapılışı: Tavaya yağ konur ve hafif kızartılır. Eriyen yağa bulgur unu konularak kavrulur. Pekmeze çok az su ilave edilir kavrulan bulgur ununa katılır beli bir kıvama gelene kadar karıştırılır. Servis yapılacak tabağa dökülür üzeri düzlenir. İsteğe bağlı olarak üzerine badem, ceviz, fındık serpilir.

AŞURE AŞI -BEREKETİN TATLI AŞI

Malzemeleri: 5 kişilik

15 su bardağı su

5 su bardağı toz şeker

2 su bardağı buğday döğmesi

1su bardağı nohut

1 su bardağı fasulye

1 çay bardağı kuru üzüm

1 çay bardağı incir

1 çay bardağı kayısı

İsteyen elma ve portakal dilimi katar

Süslemek için:

Ceviz içi, fıstık içi, fındık içi, tarçın, nar, kenevir, dövülmüş haşhaş

Yapılışı:

Buğday dövmesi akşamdan kaynatılır, kabarmaya bırakılır. Fasulye kaynatılır kabarmaya bırakılır. Nohut soğuk suya ıslatılır.

Sabahleyin tencereye 15 bardak su ve buğday dövmesi katılarak 4 saat kadar kaynatılır (özleşinceye kadar kaynatılır.) Nohut, fasulye, kayısı, üzüm eklenerek yarım saat kadar kaynatılır. Aşure piştikten sonra şeker, doğranmış incir eklenir bir kaç taşım kaynatılarak ocaktan alınır. Sıcakken kâselere boşaltılır.

Soğuyunca üzeri, ceviz içi, fıstık içi, fındık içi, nar taneleri, haşhaş, kenevir ile süslenir.

KÖYÜMÜZDE İLKLER

Durak Köyünün bilinen ilk muhtarı: Çil İhtiyar (Mehmet)

Köy yolunu yaptıran muhtar: Durmuş Bircan (D.1928)

Köye ilk bağ diktirten muhtar: Abidin Alıcıgüzel (D.1911)
ve öğretmen İzzet Alıcıgüzel (D.1926)

İlk köyümüze halıcılık kursu açan muhtar: Ali Arıkan
(D.1928) 14.03.1966 tarihinde

Köye ilk ek derslane yaptıran muhtar: Ali Arıkan(1928)
03.11.1965

Tuvaletlere fosseptik çukuru kazdıran muhtar: Ali Arıkan
(D.1928) 03.11.1965

İlk köy katibi: Mehmet Okur (D.10.03.1965)

Köye ilk elma bahçesine öncülük eden muhtar: Ahmet Ali
Evcı (D. 1924)

Köyümüz öğretmenlerinden Kamil Okur (D.1939), Vehbi Durmuş (D.1940) ve Ziraat öğretmeni Alahattin Güneş (D. 1943) tabakhane mevkisine elma fidanı dikmek için önderlik yapmışlardır. 3000 adet fidan dikilmiştir. Köy karar defterinde 20.03 1964 tarihli fidan dikilmesiyle ilgili karar alınmıştır.

Köy ile Çayırkuyu, Kogalca yolunu yaptıran: Durmuş Bircan (D. 1928) (16.04.1978 tarihinde alınan muhtarlık heyeti kararı ile 3.5 km yolun yapımına karar verilmiştir.)

Köy helalarının kapalı kuyulara alınması: Durmuş Bircan (D.1928) (16.04.1978 tarihinde alınan kararlar tuvaletler fosseptik kuyularına bağlandı.)

Köyün cami minaresini yaptıran: Durmuş Bircan (D.1928) (muhtar) ve köyümüz halkından Halil Akkanat (D.1928) önderliğinde 1983 yılında yapıldı.

Köyümüze ilk telefonu getiren: Mustafa Özel (D.1952) ilk telefon yalnız kahvede (3333 numaralı sadece Konya ile

bağlantı kurulabiliyordu.)

Köye ilk telefonu santralı getiren: Hami Okur (D.1944)

(1991 yılında)

Köyün su şebekesini yaptıran evlere suyun alınması

(1987 yılında): Mustafa Özel (D.1952)

Köy yolunu asfalt yaptıran muhtar (1985 yılında): Mustafa Özel (D.1952)

100 tonluk 2. su deposunu ve su şebekesini yaptıran

muhtar (1988 yılı): Mustafa Özel (D.1952)

Mezarlığa ilk çeşmeyi yaptıran muhtar: Mustafa Özel

(D.1952)

Köye ilk TV yansıtıcısı yaptıran (6 kanallı) muhtar: Mustafa

Özel (D.1952)

Mezarlığı ağaçlandıran muhtar: Mustafa Özel (D.1952)

İlk muhtar odası (harman mahallesi) düzenleyen muhtar:

Mustafa Özel (D.1952)

Reze beli yolunu genişleterek açtıran muhtar (1986 yılı):

Mustafa Özel (D.1952)

Köyün ilk su deposunu yaptıran: Dumuş Bircan (D.1928)

400 tonluk 3. su deposunu yaptıran muhtar: Hami Okur

(D.1944)

Su deposunun bütün masraflarını iş adamımız Kamil

Akkanat (D. 1960) karşılamıştır.

Köye elektriği getiren (1977 yılı): Muhtar vekili Murat

Arıkan (D.1938)

Köye ilk telefonu getirten (1991 yılı): Hami Okur (D.1944)

Köye P.T.T binasını yaptıran: 1988 Hami Okur D.1944

Sağlık Ocağını yaptıran: Muhtar Hami Okur D. 1944 döneminde,

iş adamımız Yakup Arıkan D.1959 tarafından yaptırıldı.

Mezarlık duvarının korkuluk demirini yaptıran: Hami

Okur D.1944

Köyümüze ilk çöp konteynırları koyan: Muhtar Ramazan Ballı (Ali Akkanat yaptırdı.D.1952)

İlk Köyümüze kamera sistemini kuran ve canlı yayın yapan muhtar: Ramazan Ballı(22 Ekim 2011 Cumartesi akşam saat 19.30 da 7 kamera ile başladı.

Köyümüzün ilk adı: Kirli

Köyümüzün şimdiki adı: Kirli (köyümüzün adı 1946 yılında değiştirilerek Durak adını almıştır.)

Köyümüzün ilk nahiyesi: Çetmi (Akçabelen) Çetmi 1929 yılında nahiye olmuştur.

Not: Gencek 1940 yılında nahiye olmuştur.

İlk kendi kızının nikahını kıyan muhtar: İsmail Alıcıgüzel D.1910) Kızı Şerife Alıcıgüzel'in nikahını 1947 yılında Hüseyin Güneş'e kıymıştır.

İlk köy dışında başka yerleşim yerinde muhtar olan: Musa Akçay(D.1956) (Ali oğlu) Seydişehir ilçesinde mahalle muhtarı oldu.

İlk canlı yayına çıkan muhtar: Ramazan Ballı (02.12.2010 tarihinde TRT 2 Kanalı köyümüzden canlı yayın yapmıştır)

Hami Okur(2008)

EĞİTİM

Durak köyünün ilk öğretmeni: İzzettin Alıcığüzel D.1926, Bahittin Alıcığüzel D.1924 Mehmet Akçay D.1925

İlk ilkokul diploması alan: Hasan Durmuş (Hatıp Hasan)(D.1910)

Köyümüzün ilk müfettişi: Lütfi Dursun D.1926 –İzzettin Alıcığüzel (D.1926)

Durak köyünden ilk öğretmenlerden biri de: Mehmet Nuri Ülkü (Cüce Mehmet) Annesi Balcı ve Akteke soy isimli kişilerin akrabası. Ankara' ya yerleşmiş.

İlk eğitmen: Şakır Okur(D.1913), Ali Dursun(D.1917) (Hatıbın Ali)

İlk ilçe Halk Eğitim müdürü: Bahattin Alıcığüzel D.1924

İlk pedoloji öğretmeni: Osman Durmuş D.1935

İlk il halk eğitim müdürü: Vehbi Durmuş D.1940

İlk il mili eğitim müdürü: Alahattin Güneş D.1943

İlk bayan öğretmen: Hacer Durmuş D.1948

İlk yurt dışında görev yapan öğretmen: Alahattin Güneş D.1934, Ali Akkanat D.1952

İlk ilçe mili eğitim müdürü: Hasan Taşdelen D.1952

İlk İvriz öğretmen okulu mezunları: Lütfi Dursun D.1926, Osman Özkan D.1935

İlk lise mezunu sınıf öğretmeni: Hasan Uçar D.1944

İlk iki yıllık eğitim mezunu sınıf öğretmeni: Hasan Akçay D.1956

İlk Türkçe öğretmeni: Niyazi Dursun D.1939, Nabi Alıcığüzel D.1940

İlk matematik öğretmeni: Mehmet Arıcı D.1938

İlk fizik mühendisi: Nazım Akkanat D.1965

İlk coğrafya öğretmeni: Hacer Durmuş D.1938

İlk sosyal bilgiler öğretmeni: Mehmet Aktaş D.1955

İlk üstün zekalılar öğretmeni: İsmail Mustafa Akçay
D.1983

İlk anasınıfı öğretmeni: Arzugül Durmuş (Öğ. Mustafa kızı)

İlk Çocuk Gelişimi öğretmeni: Özlem Alicigüzel(Nabi kızı)

İlk avukat: Şerafettin AlicigüzelD.1938

İlk bayan avukat: Pınar Akçay

İlk inşaat mühendisi: Cahit Dursun D.1953

İlk makine mühendisi: Ekrem Dursun D.1956

İlk ziraat mühendisi: Önder Güneş

İlk endüstri meslek lisesi mezunu: Tahir Alıgıgüzel D.1942

İlk imam hatip lisesi mezunu kız: Bilgenur Akçay D.1982,
Serpil Güllü

İlk imam hatip mezunu erkek: Musa Akteke(2009)

İlk işletme mezunu: Önder Alicigüzel D.1975

İlk Profesör: Yakup Alicigüzel D.1951

İlk elektronik teknikeri: Ferhat Alicigüzel

İlk binbaşı rütbeli askeriye doktoru: Halil Arıcı D.1944

İlk Doktor: Halil Arıcı (op.cerrah) D.1944

İlk kalp damar cerrahi: Hasan Alicigüzel

İlk yurt dışında görev yapan tıp doktorumuz: Op. Dr. Halil Arıcı D.1944 (1974 Kıbrıs Barış Harekatı sonunda Kıbrıs'ta görev aldı)

İlk Çocuk Doktoru: Ahmet Mutlu Arıcı (Mehmet Oğlu)

İlk ebe: Ayşana Akkoç D.1942

İlk sağlık meslek lisesi mezunu: Mustafa Arıkan D.1959

İlk hemşire: Hatice Arıcı D.1946(Türkmen-Şengül Ballı (Aslan)-Şerife Ballı (Okur)

İlk sıtma sağlık memuru: Âdem Erkök D.1959

İlk diyetisyen: Hatice Koçak (Polis Ali kızı D.1959)

İlk hayvan sağlık memuru: Recep Arıkan D.1944

İlk mal müdürü (maliyeci): Ali Arıcı(Ahmet oğlu) D.1938

İlk jeoloji mühendisi: Atıla Özkoç D.1966

- İlk harita mühendisi:** Mustafa Akçay
- İlk döner sermaye memuru:** Mehmet Akçay D.1949
- İlk icra memuru:** Mehmet Öztürk D.1955
- İlk orman muhafaza memuru:** Mehmet Okur D.1946
- İlk zabıta:** Metin Koçak D.1956
- İlk bilgisayar mühendisi:** Salim Evcı(Köln Üniversitesi Almanya) D.1967
- İlk Elektronik Mühendisi:** Salim Evcı(İki üniversite bitirmiştir.) D.1967
- İlk banka memuru:** Remzi Okur D.1956
- İlk P.T.T memuresi:** Şükran Durmuş D.1951
- İlk hakim:** Bilal Durmuş
- İlk polis:** Raşit Adıgüzel D.1946
- İlk resmi gece bekçisi:** Nabi Öztürk D.1944
- İlk orman şefi:** Fırat Arıkan
- İlk harita mühendisi:** Nuro! Güllü
- İlk harita teknikeri:** Salim Alıcıgüzel
- İlk resmi dernek kuran:** İzzettin Alıcıgüzel D.1926 (Durak Köyü Güzelleştirme ve Geliştirme Derneği
- İlk kooperatif kurucusu:** Mustafa Özel D.1952
- İlk halk kütüphanesi açan:** Vehbi Durmuş D.1940 (Öğretmen),Kamil Okur D.1939(öğretmen) 1966 yılında
- İlk öğrenci cemiyeti kuranlar:** Mustafa Özel D.1952, Hasan Akçay D.1956, Ahmet Özceylan D.1954, Musa Akçay D.1956, Fethi Erkök D.1956,
- İlk ehliyetli şoför:** Sadettin Akkanat D.1932
- İlk berber:** Halil İbrahim Akkoç D.1945
- İlk bayan kuaförü:** Ahmet Akkoç D.1950
- İlk terzcilik yapan:** Hami Okur D.1944
- İlk nalbant:** Gazi Mustafa Özel (Çolak Mustafa) D.1884
- İlk Paşa rütbesi alan:** ALİ PAŞA(Arıcı) Osmanlı döneminde askeriyede Paşa Rütbesiyle görev yapmıştır.
- İlk ihtiyat Zabiti:** Tahir Alıcıgüzel (Teğmen) D.1890

İlk resmi belgeli avcısı: İsmail Akçay(Bayamlının İsmail)
D.1924

İlk köyümüzün posta işlerini, eşekle yapan: Mehmet Güneş(Kör Mehmet D.1889) Yıllarca köyün postacılığını yapmıştır. Köyün mektup ve resmi evraklarını Akseki'ye götürür getirirmiş. Devlet ücret verirmiş.

İlk resmi posta dağıtıcısı: postacı Ali Öztürk D.1939

İlk askeri okulu kazananlar: Halil Arıcı D.1944(Ahmet oğlu)-Mehmet Ballı D.1943(Ali oğlu) (Mehmet Ballı bu okuldan ayrılarak öğretmen olmuştur. Halil Arıcı askeri okula devam etmiş Tıp doktoru olarak askeriyede görev yapmıştır.)

İlk astsubay ordu malı: Nevzat Özkoç

İlk teğmen(subay ordu malı):Fatih Arıcı

İlk resmi olmayan mektup dağıtıcısı: postacı Abdullah Ercahan D.1924(Topal Abdullah)

İlk pulluk: 1950 yılında İsmail Alıcıgüzel D.1910, Yunus Özkan D.1901Tarafından köye getirildi.

İlk NATO askeri olarak Güney Kore'ye giden askerlerimiz: Murat Arıkan D.1938-Mehmet Güneş D.1938 -Hüseyin Güzel D.1938

1959 Haziran ayında gittiler,1960 Temmuz ayında geri döndüler.

İlk Kıbrıs'ta askerlik yapan: "KIBRIS GAZİMİZ" Ahmet Alıcıoğlu 1953 doğumlu

İlk siyaset (il daimi encümen üyesi): Bahattin Alıcıgüzel D.1924

İlk diyetisyen: Hatice Koçak(Ali kızı)

YENİLİKLER

İlk gramofonu getiren: Ali Adıyaman(Çakal) D.1908

GRAMOFON: Müzik dinleme alet

İlk saç kesme makinesi: 1946 Ömer Lütfi Dursun D.1928
(Köy öğretmeni)

İlk teneke soba: 1945 Hasan Hoca Alıcıgüzel D.1982

İlk gaz lambası: 1954 Hatıp Hasan Durmuş D.1911

İlk Televizyonu getiren: Şevket Güllü D.1940

İlk kamarayı getiren: Şevket Güllü D.1940

İlk sinema filmi oynatan: Abdullah Özcan D.1952

İlk bisiklet: Şevket Güllü D.1940- Durmuş Güzel

D.1926(Kürt Durmuş)

İlk binek motoru: Bahattin Alıcıgüzel 1951 java D.1925

İlk traktör: Mustafa Evcı D.1938

İlk kamyon: Durmuş Ali Durmuş D.1913 (BMC) 1953 'te

İlk taksi: Halil İbrahim Akkoç D.1945 (murat 124)

İlk su değirmeni: Hacı Hasan Alıcıgüzel D.1882

İlk motorlu un değirmeni: Mustafa Özçelik D.1928 (Mı-
sır)1960 veya 1961 yılları

İlk hızar: Hatıp Hasan Durmuş D.1911 (Eski caminin altın-
da kurmuş)1957

İlk odun kesme motoru: Mustafa Özçelik D.1928

İlk köyümüze hibe edilen vasıta: Halil İbrahim Adıgüzel

D.1938 (Almanya'dan getirdiği HH-A 6647 plakalı

Vosvogen marka minibüsü 1978 tarihinde hibe etmiştir.)

İlk çatılı ev: Ali Arıkan'ın evi (Gucur Ali D. 1911)1959 yılın-
da

İlk çatılı bina: İlkokul (Yukarı oluktaki eski okul) 1946

İlk betonarme ev: Halil Akkanat D.1928, Sadettin Akkanat
D.1932

Akkanatlara ait ev. Bu bina kahvehane ve halı dokuma yeri
olarak kullanıldı.

İlk köyümüzden dışarıda ev alan: Hacı Hasan Alıcıgüzel
D.1882

İlk hayır çeşmesi yaptıran: Hacı Nabi Alıcıgüzel D.1850

İlk radyoyu köye getiren: Ömer Lütfi Dursun D.1926-
Mehmet Dursun D.1928 (Hatıbın Mehmet)

İlk voleybol hakemi: Mehmet Aktaş D.1955-belge tarihi;
30.06.1986

İlk canlı televizyona çıkan imam: Fahri Dikmen
[02.12.2010 tarihinde TRT 2 kanalında.]

İlk köyümüzün yetişkinlerinin sahnelediği piyes:

Oyunun adı: KÖY AĞASI

Oynayanlar:

Köy Ağası: Sadettin Alıcıgüzel D.1930

Damat: Ahmet Öztürk(Kamil oğlu) D.1931

Kadın: Hasan Akçay(Hacı Ali oğlu) D.1928

Berber: İsmail Akçay (Ahmet oğlu) D.1924

Çalgıcı:Vehbi Durmuş(köy öğretmeni) D.1940

Bu oyun Beyşehir ilçesinde de oynanmış büyük ilgi görmüştür.

İlk köyümüzün ilkokul öğrencilerinin oynadığı piyes:

Oyunun adı: IRAZCA (GÜLSÜM ANNE)

Oyuncular:

Gülsüm: Safura(Uçar) Öztürk D.1940

Kız: Hatice(Okur) Güneş D.1942

Çoban: Bekir özel D.1938

Kadir: Tahir Alıcıgüzel D.1942 ve Necati Evcı D.1941

Bir çok öğrenci de oyuna katkıda bulunmuştur.

İlk arıcılık kursuna katılıp belge alanlar: Ahmet Koçak
D.1920(Çekiğin Ahmet)

İsmail Akçay D.1924(Bayamlının İsmail) Ali Akçay

D.1932(Yan Ali) Abdullah Yılmaz D.1945(Yellim) Mustafa

Özel D.1952(eski muhtar)

Köyümüzün altından geçen ve ayranımızı içen Cumhurbaşkanı: Cevdet Sunay (1961)

Köyümüzde ilk devlet üstün hizmet ödülünü alan iş adamımız: Ali Akkanat D.1952

Eğitime büyük destek verip yurdumuzun dört bir yanına okul yaptıran iş adamımız: Ali Akkanat
İlk eğitim vakfı kuran iş adamımız: Ali Akkanat
Köyümüze Ömer Akkanat Yatılı İlköğretim Okulunu (YBO)yaptıran iş adamımız: Ali Akkanat

CİNAYET VE ÖLÜM

İlk idam edilenler: İsmail Çağlayan(Koca Mustafa oğlu),Kamil Okur(Veli oğlu)
İlk cinayet, adam öldüren: Bekir Ekici(Dilsiz Ahmet oğlu)
ölen: Mustafa Turgut(Hummanın Ali oğlu)
İlk haç yolunda ölen: Hasan Koçak (Çekiç Hasan)
İlk komşu köyden adam öldüren: Ramazan Özel D.1932,
ölen ,Çöndek Ahmet Yeni köylü
İlk yanarak ölen kız: Meryem Akçay D.1950 (İsmail kızı) 2
yaşında
İlk yanarak ölen yetişkin: Ali Aylı (Ali Onbaşı) D.1892
İlk kendini asan: Alahattin Özdere D.1945 (12 yaşlarında)
İlk zehir içerek ölen delikanlı: Hasan Hüseyin Ballı (Mah-
mut oğlu) D.1950
İlk zehir içerek ölen geç kız: Züleyha Güzel (Durmuş kızı)
D.1956
İlk dağda deliğe düşüp ölen kız: Ayşe (Tili kızı Ayşe) soyadı
bilinmiyor.
İlk kayadan düşen delikanlı: Nabi Öztürk (Kadir oğlu)
İlk trafik kazasında ölen: Aşık Hasan Arıcı D.1916(Ali oğ-
lu) 25.10.1957 tarihinde Boyalı boğazında Huğludan köye
gelirken saat 08:00 sularında kamyon çarparak ölmüş)
İlk trafik kazasında denizde boğularak ölen kardeşler: Hi-

dayet Alıcioğlu, Gülsüm Alıcioğlu (Bu kazada, hidayetinin hanımı Seyhan Öztürk(Habeş Ahmet kızı) eşi ve çocukları ölmüşlerdir. Arabaları Antalya'da Lara yolunda denize uçtu.

İlk trafik kazasında ölen öğretmen: Muzaffer Arıkan D.1964 (Beyşehir- Akseki yolunda Şakir Oluğu mevkinde)

İlk trafik kazasında ölen baba ve iki oğlu: Mehmet Turgut D.1925, Galip Turgut D.1959, Sadi Turgut D.1966 (Beyşehir'den köye gelirken Karadiken köyü altında) 30.06.1991 tarihinde

İlk yıldırım düşmesi sonucu ölen: Şaban Arıkan D.1932 davar güderken Kızılçagedik mevkinde 40 kadar keçi ile birlikte ölmüştür.

İlk yıldırım düşmesinden ölen anne ve çocuk: Durdu Özkan D.1963(kızı Dudu) (Eşref Özkan eşi)Reze Alanı mevkinde. (Durdu hamileydi)

TİCARET

İlk bakkal: Abidin Alıcıgüzel D.1911

İlçede (Beyşehir) ilk bakkal: İzzet Taşdelen D.1937

İlk kahvehane işleten: Mehmet Arıkan D.1932- Abdullah Alıcioğlu D.1930

İlk Avrupa'ya çalışmaya giden işçi: Abdullah Alıcioğlu D.1930 (Fikare Abdullah) Almanya 1963 yılında gitti.

Mehmet Arıkan D.1932, Abdullah Özdere D.1934

İlk şirket kuran: Ali Akkanat D.1952, Kamil Akkanat D.1960, Mehmet Akkanat D.1952, Ayşe Akkanat D.1956, Ahmet Alıcioğlu D.1953

İlk dış ticaret yapan: **Ali Akkanat D.1952**

İlk tekstil firması kuran: **Ali Akkanat**

İlk yurt dışında ticaret yapan firma açan: **Ali Akkanat**

İlk turizmle uğraşan, otel yapıp işleten: **Ali Akkanat**

İlk petrol istasyonu açan: **Yusuf Akçay D.1952-Yakup Arıkan D.1959**

İlk matbaa açan matbaacı :**Mustafa Özel D.1952**

İlk Amerika'da iş yeri açan:**Erden Dursun(Naci kızı)**

İlk yurt dışına gidip yerleşen: **Bekir Alıcıgüzel D.1936 (1961)Fransa**

İlk yurt dışında yabancı ile evlenen erkek: **Bekir Alıcıgüzel D.1936**

İlk yurt dışında yabancı ile evlenen kadın:**Ahmet Akkoç kızı (.Esra.) Kanadalı ile- Filistinli Abdullah Özcan kızı: Ayfer Özcan İsviçre vatandaşı ile**

İlk hiç evlenmeyen erkek:**İbiş Bal(Poyraz Mustafa oğlu) Abdullah Ercan D.1924(Topal Abdullah)**

İlk hiç evlenmeyen kadın: **Dudu Akçay, Rukiye Özkoç D.1913(Topal Rukiye)**

Şerife İşler D.1930 (Topal Şerife)(Kara Şih Mehmet kızı, Ümüş Ballı yegeni)

İZ BIRAKANLAR

Hasan Alicioğlu (Mardım Dede)	D.1881	Ö.
Molla Mehmet Okur	D.1882	Ö.1945
Gazi Hasan Koçak (Çekiç Hasan)	D.1882	Ö;
Hacı Hasan Aliciğüzel (Hasan Hoca)	D.1882	Ö.1973
İsmail Hoca Yaşar	D.	Ö.
Mehmet Güneş (Kör Mehmet)	D. 1889	Ö.
Gazi Mustafa Özel (Çolak Dede)	D. 1894	Ö;
Deli Rukiye Uçar	D. 1894	Ö.
Hacı Ali Akçay	D. 1894	Ö.14.11.1987
Kerim Öztop(Düdükçünün Kerim)	D. 1902	Ö;15.05.1984
Hatıbın Hacı Mehmet Dursun	D. 1900	Ö. 22.02.2000
Gazi Hacı Ahmet Arıcı	D. 1900	Ö. 11.08.1989
İbrahim Adıgüzel (Kitiri)	D. 1902	Ö. 1974
Mustafa Güzelim (Mindik Mustafa)	D. 1902	Ö. 06.12.1986
Abdurrahman Özçelik	D. 1903	Ö.
Adıgüzel Atalay	D. 1903	Ö. 29.07.1986
Mustafa Güneş (Kara Mustafa)	D. 1908	Ö 07.08.1983
Hacı Mustafa Akkanat (Berber)	D. 1908	Ö 20.10.1983
Ali Adıyaman (Çakal Ali)	D. 1908	Ö.
Mehmet Özkoç (Şabanın Mehmet)	D. 1909	Ö. 10.07.1991
Hüseyin Aktaş (Delioğlanın Hüseyin)	D.1911	Ö. 23.01.1983
Hatıp Hasan Durmuş	D. 1910	Ö. 07.08.1983
Abidin Aliciğüzel	D. 1911	Ö. 1979
Hacı Ömer Akkanat	D.1911	Ö. 06.12.1996
Deli Gülsüm Uçar	D .	Ö.
Manavın Mustafa Alicioğlu	D .1911	Ö.
Çakalın İsmail Adıyaman	D. 1912	Ö
Yağcı Mehmet Özceylan	D. 1912	Ö.
Manavın Musa Akteke	D. 02.03.1914	Ö.
Ütüğün Salih Koçak	D .1915	Ö.
Mustafa Çağlayan (Koca Dayı)	D. 11.11.1917	Ö. 07.06.2006
Efe Mustafa Güllü	D.1920	Ö.
Ahmet Koçak(Çekicin Ahmet)	D. 15.06.1920	Ö. 2000
Mustafa Akçay (Gök Mustafa)	D. 1921	Ö. 28.11.1995

Mehmet Erkök (Kömbelinin Mehmet)	D. 1920	Ö. 16.05.1976
Hasan Hüseyin Sarıcan	D. 1920	Ö. 01.08.2010
Abdullah Ercan (Topal Abdullah)	D. 1924	Ö.
İsmail Akçay (Bayamlının İsmail)	D. 15.03.1924	Ö. 24.11.2002
Ali Arıkan (Esiyenin Ali)	D. 01.02.1928	Ö. 06.08.2011
Mustafa Özçelik (Mısır)	D. 14.07.1928	Ö.
Abdullah Taşdelen (Kel Ağa)	D. 1929	Ö. 25.11.2005
İzzet Güzelim (Tatın İzzet)	D. 1931	Ö. 25.05.2002
Hacı Sadettin Akkanat	D. 07.05.1930	Ö. 13.11.2008
Ahmet Öztürk (Habeş)	D. 12.05.1930	Ö. 02.10.2012
Hacı Mehmet Arıkan	D. 03.01.1932	Ö.
Halil İbrahim Adıgüzel (Köse)	D. 03.01.1938	Ö. 29.10.2002
Mehmet Gürbüz (Kazağın Mehmet)	D. 02.02.1946	Ö. 20.02.2010
Halil İbrahim Akkoç	D. 07.02.1945	Ö. 05.01.2009
Hasan Koçak (Deli Hasan)	D. 17.11.1948	Ö. 19.01.2007
Mehmet Adıgüzel (Köle Mehmet)	D. 05.07.1928	Ö.

Köyümüze hizmet etmiş bizlerin unutamadığı büyüklerimiz. Unuttuklarımız muhakkak vardır. Onlardan özür dileriz.

MUHTARLARIMIZ

Köyümüzde muhtarlık yapan büyüklerimiz:

- 1-Çil İhtiyar Okur
- 2-Veli Hoca Okur
- 3-Kel Kerim Balcı 1876–1877 yıllarında muhtarlık yapmıştır.
- 4-Hacı Nebi Alicigüzel (doğum 1850)
- 5-Kel Abdullah Özdere
- 6-Köle Hasan Evci
- 7-Kara Hüseyin Güneş
- 8- Cüllü Yusuf Bircan (doğum 1866)
- 9-Hatip İbrahim Dursun (doğum 1877)
- 10-Molla Abdullah Özcan (doğum 1877)

- 11-Tahir Efendi Alıcıgüzel**(doğum 1890)
- 12-Bozoğlanın Ahmet Akçay**(doğum 1892)
- 13-Kucur Ali Arıkan**(doğum 1911)
- 14-Hasan Özkan**(doğum 1879) 1933–1934...1941–1942–1943 yıllarında muhtarlık yapmıştır.
- 15-Berber Mustafa Akkanat**(doğum 1908) 1944-1945 yıllarında muhtarlık yapmıştır.
- 16-Ahmet Özkan**(doğum 1904) 1945 yılında muhtarlık yapmıştır.
- 17-Durmuş Ali Durmuş**(doğum1912) 1949 yılında muhtarlık yapmıştır.
- 18-Ömer Akkanat**(doğum 1911) 1949–1950–1951–1952–1953–1962 yıllarında muhtarlık yapmıştır.
- 19- Abidin Alıcıgüzel**(doğum 1911) 1950–1951 yıllarında muhtarlık yapmıştır.
- 20-Eğitmen Ali Dursun**(doğum 1916) 1956–1957–1958–1959-1960 yıllarında muhtarlık yapmıştır.
- 21-Hacı Mehmet Arıkan**(doğum 1932) 1961 yılında muhtarlık yapmıştır.
- 22-Ahmet Ali Evci**(doğum 1924) 1963–1964 yıllarında muhtarlık yapmıştır.
- 23-Ali Arıkan**(doğum 1928) 1965–1966 yıllarında muhtarlık yapmıştır.
- 24-Bekir Özel**(doğum1938) 1966–1967–1968 yılında muhtarlık yapmıştır.
- 25-Durmuş Bircan**(doğum 1928) 1967–1968–1969–1970–1971 1974–1975–1976–1977–1978–1979–1980 yıllarında muhtarlık yapmıştır.
- 26- Ömer Adıgüzel**(doğum 1939) 1972–1973 yıllarında muhtarlık yapmıştır.
- 27-Mustafa Özel**(doğum 1952) 1985-1986-1987-1988-1989 yıllarında muhtarlık yapmıştır.

28-Hami Okur(doğum 1944) 1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999 2004-2005-2006-2007-2008-2009 yıllarında muhtarlık yapmıştır.

29-İlyas Özel(doğum 1963) 1999-2000-2001-1002-2003-2004 yıllarında muhtarlık yapmıştır.

30-Ramazan Ballı(doğum 1963) 2009-2010-2011-2012-2013-2014 yıllarında muhtarlık yapmıştır.

Mustafa Evcı(1938) 1971 yılında vekil muhtarlık yapmıştır.

Murat Arıkan (doğum 1938)1978–1979 yıllarında vekil muhtarlık yapmıştır.

Muhtarlarımızın görev yaptığı yıllar köy izinname ve karar defterinden alınmıştır.

DURMUŞ KÖYÜ EVLADININ İZLENİMLERİNDEN YERLENDİRME MÜHÜRÜ OLARAK İZLENİMLERİNİ MUHTARLIK YAPTIĞI YILLARINI

1-Hasan Özkan Haziran 1941 den itibaren

2-Hasan Durmuş Mayıs 1942 den itibaren

3-Mustafa Akkanat Aralık 1944 den itibaren

4-Ahmet Özkan Haziran 1945 den itibaren

5-Hasan Durmuş Haziran 1946

6-İsmail Alıcıgüzel Mayıs 1947

7-Durmuş Ali Durmuş Nisan 1949

8-Ömer Akkanat Ağustos 1949

9-Abdidin Alıcıgüzel Ağustos 1950

10-Ömer Akkanat Haziran 1951

11-Yunus Özkan Ocak 1955

12-Ali Dursun Ekim 1957

13-Mehmet Arıkan Nisan 1961

14-Ömer Akkanat Ocak 1963

15-Ahmet Ali Evcı Haziran 1964

16-Ali Arıkan Haziran 1965

17-Bekir Özel Mart 1967

18-Durmuş Bircan Ocak 1968

19-Mustafa Evcı Aralık 1970

20-Ömer Adıgüzel Temmuz 1971

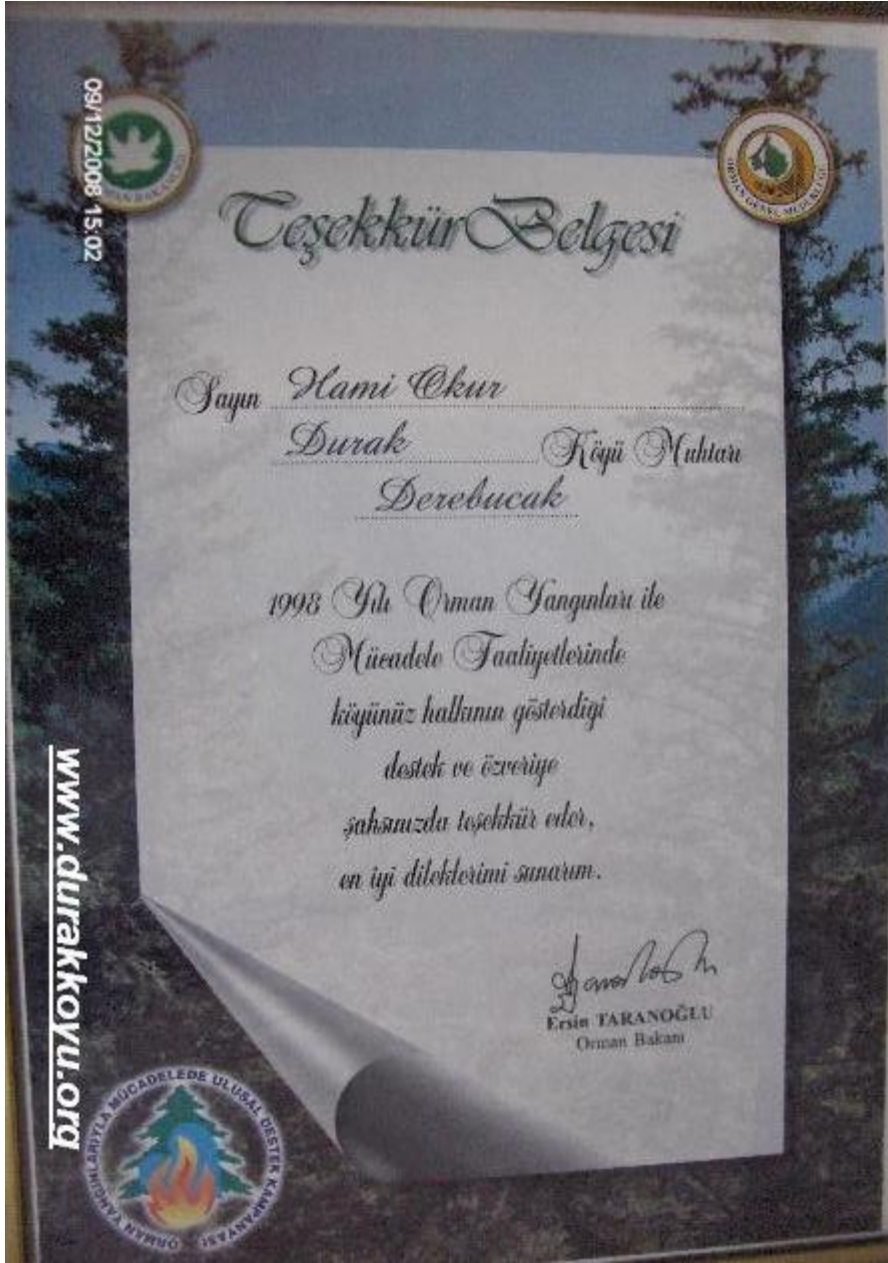
21-Durmuş Bircan Ocak 1974

22-Murat Arıkan Haziran 1977

23-Durmuş Bircan Ocak 1978 den itibaren

1989 -1994, 1994 – 1999 ve 2004 – 2009 YILLARINDA MUHTAR HAMİ OKUR DÖNEMİNDE YAPILAN HİZMETLER		
SIRA NO	KÖYÜMÜZE YAPMIŞ OLDUĞUM HİZMETLER	KAYNAK (MADDİ DESTEK)
1	KÖYE P.T.T BİNASI	AKKANAT HOLDİNG
2	KÖYE EV TELEFONLARININ BAĞLANMASI	DEVLET TARAFINDAN
3	SAĞLIK OCAĞI	İŞ ADAMIMIZ SN. YAKUP ARIKAN
4	MEZARLIK DUVARI VE KORKULUK DEMİRİNİN YAPILMASI	İŞ ADAMIMIZ SN. ALİ AKKANAT
5	KÖY ANA YOLUNUN GENİŞLETİLMESİ VE ASFATLANMASI	SN. ALİ AKKANAT BEY VE DİĞER İŞ ADAMLARIMIZ
6	KÖYE ŞEHİTLER ANITININ YAPILMASI	İSTANBULDA BULUNAN İŞ ADAMLARIMIZ
7	KÖY İÇİNE YAPILAN KİLİTLİ TAŞ (4.5 Km.)	BAŞTA ALİ AKKANAT VE DİĞER İŞ ADAMLARIMIZ
8	ÖMER AKKANAT Y.İ.B.O. - ŞERİFE AKKANAT YURDU VE LOJMANLAR	AKKANAT HOLDİNG (ALİ AKKANAT)
9	RİZE BELİNİN ASVATLANMASI	KÖY HİZMETLERİ
10	İLK TELEFON REHBERİNİN BASILMASI	DURHAL A.Ş.
11	KÖY KONAĞI VE DÜĞÜN SALONU	İŞ ADAMIMIZ SN. ÖZCAN GÜNEŞ
12	KÖYÜN KANALİZASYON PROJESİNİN HAZIRLANMASI 1998	HAMİ OKUR
13	YENİ SU DEPOSUNUN YAPIMI (400 TON KAPASTELİ)	İŞ ADAMIMIZ SN. KAMİL AKKANAT
14	MUSALLAYA KİLİTLİ TAŞIN DÖŞENMESİ	İŞ ADAMIMIZ SN. REMZİ OKUR
15	MEZARLIK EVİ	SN. ALİ AKÇAY
16	KÖY CAMİSİ	İŞ ADAMIMIZ ALİ AKKANAT
17	KÖR KUYUYA İÇME SUYU SONTAJI	İŞ ADAMIMIZ KAMİL AKKANAT
18	HANIN ÖNÜNDEN CAMİYE KADAR GENİŞLETİLİP ASVATLANMASI	AKKANAT HOLDİNG VE KARA YOLLARI
19	BEYOLUKDAN GELEN İÇME SUYU	AYŞE ALICIOĞLU (KÖMBELİ AŞŞASI)
20	KÖYÜN İLK TRT BİNASININ YAPILMASI	ANTALYA TRT BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ
21	KÖY İÇİNDEKİ ELEKTRİK DİREKLERİ VE TELLERİNİN DEĞİŞİMİ	MEDAŞ
22	İMAM EVİ LOJMANI DÜZENLENMESİ	HAMİ OKUR
23	KÖYE ADSL BAĞLANMASI	PTT.
24	ÇAYIRKUYU İÇME SUYU	ALİ AKKANAT VE KÖY HİZMETLERİ
25	BÜYÜKOLUK SUYUNU YUKARI OLUK ÇESMESİ YANINDAKİ YAPTIRDIĞI SU DEPOSUNA GETİRDİ	AHMET ALICIOĞLU

EĞİTİM ÖNCÜLERİMİZ

Atalarımız, eğitim ve öğretime büyük önem vermişlerdir. Yerleşik hayata geçmeden, göçebe olarak hayatlarını sürdürürken dahi çocuklarına dini bilgiyi öğretmek için hocalar tutmuşlardır. Osmanlı döneminde Seydi Harun hazretlerinin dergâhında yetişenler köyümüzün yaylalarındaki yörük çocuklarına Kuran-ı Kerim ve dini bilgiler öğretmişlerdir. Osmanlının son dönemlerinde yine Seydişehir'de dergâhı bulunan Şeh Hacı Abdullah Efendiye bağlı hocalar köyümüzün çocuklarını okutmuşlardır. Köyümüzün yetiştirdiği önemli şahsiyetlerden olan Hacı Hasan Hoca (Alıcigüzel) [D.1881-Ö.1973] kayanın başına medrese açmış, belli bir zaman bu medresede eğitim vermiştir.

Cumhuriyetin ilanından sora 1 Kasım 1928 tarihinde yeni Türk harflerinin kabul edilmesiyle birlikte okuma yazma artmıştır.

Eğitim öncülerimizi burada zikrederken sıralama tahmini olarak yapılmıştır.

Veli Hoca [OKUR] İmamlar Soyu

Hacı Nebi ALICIGÜZEL [D.1850-Ö.1938]

Çil İhtiyar Mehmet (OKUR)

Hacı Mustafa DURMUŞ [D.1858-Ö.1914]

Hatip İbrahim DURSUN [D.1887-Ö.1950] 4 Yıl Seydişehir medreselerinde, 7 yıl Konya medreselerinde okumuştur.

İhtiyar Zabiti Tahir Efendi ALICIGÜZEL [D.1890-Ö.1934]

Seydişehir medreselerinde okumuştur. İcazet almıştır.

Veli Hoca OKUR] Seydişehir medreselerinde okumuş ve icazet almıştır.

Molla Mustafa İNCE [D.1877-Ö.1953] Seydişehir medreselerinde okumuşlar ve dini bilgi almışlardır.

Molla Abdullah ÖZCAN [D.1879-Ö.....] Seydişehir medreselerinde okumuş, dini bilgi almıştır.

Delioğlan Mustafa AKTAŞ [D 1911.Ö 1983] Seydişehir medreselerinde okumuş, dini bilgi almıştır.

Hacı Hasan Hoca ALICIGÜZEL [D.1881-Ö.1973] 4 YIL Seydişehir medreselerinde, 7 yıl Konya medreselerinde okumuştur.

Molla Mehmet OKUR [D.1882-Ö.1945] Seydişehir medreselerinde okumuş, dini bilgi almıştır.

Çakır Ahmet GÜLLÜ [D. Ö.] Seydişehir medreselerinde okumuş, dini bilgi almıştır.

Gazi Çekiç Hasan KOÇAK [D.1882- Ö.] Seydişehir medreselerinde okumuş, dini bilgi almıştır.

Bozoğlanın Ahmet AKÇAY [D.1892-Ö.1962] Seydişehir medreselerinde okumuş, icazet almıştır.

Sarının Mustafa [D. Ö.] Seydişehir medreselerinde okumuş, icazet almıştır.

Topal İbişin Kara Musa [D. Ö.] Seydişehir medreselerinde okumuş, icazet almıştır.

Hafız Halil Akkanat [D.1890-Ö.1922]

Ali Paşa ARICI [D.tahmini 1760 Ö1823 tahmini]

Eğrinin Ali AKKANAT [D.1882-Ö.1961]

Hacı Ali AKÇAY [D. 2894-D.]

Gazi Hacı Ahmet ARICI [D.1900-Ö.1989]

Hacı Ömer AKKANAT [D.1911-Ö.1996] Üzümlü [Manastır] da 1920 li yıllarda 3 yıl okumuştur.

Yusuf ÖZDERE [D.1915-Ö.] Üzümlü [Manastır] da 1920 li yıllarda 3 yıl okumuştur.

Hüseyin AKTAŞ [D.1911-Ö.] Üzümlü [Manastır] da 1920 li yıllarda 3 yıl okumuştur.

Mehmet ÖZKOÇ (Şabanın Mehmet) D.1909-Ö.1991) Askerde okuma öğrenmiştir. Köye geldiğinde birçok kişiye okuma yazma öğretmiştir.(örnek: İlk öğretmenlerimizden Ömer Lütü Dursun okula gitmeden Mehmet Özkoç'tan okumayı yazmayı öğrenmiştir.

Ali DURSUN [D.1916-Ö.2001] Üzümlü [Manastır] da 1920 li yıllarda 3 yıl okumuştur.

Şakir OKUR [D.1913-Ö.] Üzümlü [Manastır] da 1920 li yıllarda 3 yıl okumuştur.

Hatip Hasan DURMUŞ [D.1911-Ö.] Seydişehir'de 5 yıl okumuştur.

Durmuş Ali DURMUŞ [D.1913-Ö.] Seydişehir'de 5 yıl okumuştur.

Abidin ALICIGÜZEL [D.1913-Ö.] Seydişehir'de 5 yıl okumuştur.

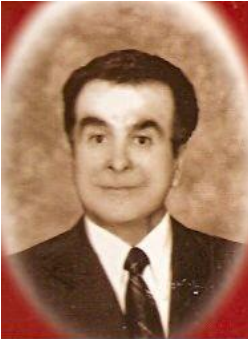
Ömer DURSUN [D. -Ö.] Seydişehir'de 5 yıl okumuştur.(Evlenmeden ölmüştür.)

ÖĞRETMENLERİMİZ

(Köyümüzden yetişen öğretmenler)

Küçük yüreklere büyük hedefler gösteren, tüm sevgileri öğreten, ufkumuzu açan şerefli mesleğin nadide öğretmenleri sizleri şükran ve minnetle anıyoruz. ahrete intikal eden öğretmenlerimizi rahmetle anar, emekli öğretmenlerimize sağlıklı bir yaşam, görevi başında bulunan öğretmenlerimize başarılar dileriz.

Bahattin Alicigüzel

1925 yılında Durak Köyü doğumludur, babası Hasan Hoca, annesi Fatma Hanım'dır. İlkokulu 1.ve 2. sınıfları Gencek Nahiyesinde, 3. 4. 5. sınıfları Seydişehir ilçesi Merkez ilkokulunda okuduktan Yalvaç Ortaokuluna kayıt olup iki ay sonra Eskişehir Çifteler Köy Enstitüsünü geçiş yapıp beş yıl eğitim gördükten sonra 1945 yılında bu okulu bitirerek 1945–1946 Eğitim Öğretim yılında Seydişehir Kızılca Köyde öğretmenliğe başladı. Durak Köyü İko-

kulu, Seydişehir İlkokulunda öğretmen ve müdür olarak ve Seydişehir Halk Eğitim Müdürü olarak görev yaptı. Emekli olduktan sonra politikaya atıldı. CHP listelerinden İl Encümen üyesi seçildi. Mustafa Arıkan kızı Emine ile evlendi. Hacer, Fatma, Erol, Bülent adlarını verdiği ikisi kız, ikisi oğlan dört çocuk babasıdır.11. Eylül 1998 yılında vefat etmiştir. Mezarı Durak Köyündedir.

İzzettin Alıcıgüzel

1926 Durak Köyü doğumludur. Babası Hasan Hoca, annesi Fatma'dır. İlkokulu Gencek Nahiyesinde ve Seydişehir ilçesinde okuduktan sonra Çifteler Köy Enstitüsünü bitirerek 1945–1946 Eğitim Öğretim yılında Durak Köyünde öğretmenliğe başladı. Köyümüzün ilk öğretmenidir. Gazi Eğitim Enstitü Pedagoji bölümünü bitirdi. New York Üniversitesi Buffalo üniversitesinde lisans

üstü eğitimini tamamladı. Öğretmen yetiştirme alanında Ohio Devlet Üniversitesinde eğitimini tamamladı. Malatya'da ilkokul öğretmenliği, İvriz Öğretmen Okulu, Adana Kız Öğretmen Okulu, Konya Kız Öğretmen Okulu Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü, İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsünde meslek dersleri öğretmenliği yaptı. 1979 yılında İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü öğretmenliğinden emekli oldu. Marmara Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesinde öğretim görevlisi olarak çalıştı. Trabzonlu öğretmen Mürüvvet hanımla evli olup Perran ve Nuran adlı iki kızı vardır.16.04.2006 tarihinde vefat etmiştir.

Eserleri:

Hayvanlar Alemi (çeviri)

Hangi Psikolojiye İnanmalıyız (çeviri)
İlk ve Orta Dereceli Okullarda Öğretim
Konya İli ve Çevresi İncelemesi
Beyşehir İlçesi
Çağdaş Okullarda Eğitim ve Öğretim

Ömer Lütfi Dursun

16 Ekim 1926 Durak Köyü doğumludur. Babası Mehmet, annesi Hanife Hanımdır. Okuma yazmayı okula gitmeden köylülerimizden Mehmet Özkoç (Şaban'ın Mehmet) ve Ali Dursun(Hatıbın Ali)den öğrenmiştir. 1937 yılı Kasım ayında Üzümlü ilkokuluna okuma yazma bildiği için ikinci sınıfa kaydını yaptırmış, 1941 yılında ilkokulu bitirmiştir. 1942 yılı Şubat ayında Konya İvriz Öğretmen okuluna kaydını yaptırmış 1946 yılında öğretmen olarak mezun olmuştur. 07 Ekim 1946 yılında Seydişehir Durak Köyü İlkokulunda göreve başlamıştır. 1955 yılı Haziran ayında yedek subay olarak 18 ay Ankara'da askerliğini yapmıştır. Asker sonu Konya Ereğli Burluk Köyü İlkokulunda, Konya Seydişehir Kisecik Köyü Okulunda görev yapmıştır.

1959 yılında açılan müfettişlik kursuna katılarak, 15 Nisan 1960 tarihinde Muş ilinde İlköğretim Müfettişi olarak göreve başlamıştır.

1963–1966 yılları arasında Konya Akşehir ilçesinde çalışmıştır. 1964 yılında Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Pedagoji bölümünü bitirmiştir.

1966–1980 yılları arasında Konya ili merkezde, ilçe ve köylerinde ilköğretim müfettişi olarak görevde bulunmuştur.

1980 yılında Yozgat iline tain edilmiş 15 Mayıs 1982 tarihinde emekli olmuştur.

15 Aralık 1947 tarihinde Hüseyin Aktaş kızı Zeynep Hanımla evlenmiş, bu evlilikten Vahide, Cahit, Ekrem, Ayten adlarını verdikleri 4 çocukları olmuştur.

Ömer Lütfi Dursun halen Konya ilinde ikamet etmektedir.

ESERLERİ:

Cümle Metoduyla İlk Okuma-Yazma Kılavuzu

DURAK KÖYÜ Tarihi-Aile Secereleri

Mehmet Akçay (Hacı Ali oğlu)

1925 Durak köyü doğumlu, babası Hacı Ali, annesi Fatma Hanımdır. İlkokulu 1 ve 2. sınıfları Gencek Nahiyesinde 3,4. ve 5. sınıfları Üzümlü ilkokulunda yatılı okudu. Eskişehir Çifteliler Köy Enstitüsünden 1946 yılında mezun oldu. 1946–1947 eğitim öğ-

retim yılında Seydişehir Taraşçı İlkokulunda göreve başladı.1948 yılında amansız bir hastalığa yakalandı, evlenmeden öldü. (menenjit hastalığından genç yaşta hayata gözlerini kapadı.)

Osman Özkan

1926 Durak Köyü doğumlu olup, babası, Ahmet annesi Duda hanımdır. İlkokulu Seydişehir Merkez okulunda okudu. Konya Ereğli İvriz İlköğretmen Okulunu bitirerek öğretmen oldu.Beyşehir

Tepearası ilkokulunda göreve başladı.Yedek subay olarak İzmir Bergama'da askerliğini tamamladı. Seydişehir-Incesu

İlkokulu, Beyşehir Damlapınar ilkokulu, Beyşehir Eşrefoğlu ilkokulu, Beyşehir Cumhuriyet ilkokulu müdürlüğü yaptı. Aynı okuldan emekli oldu. Hatıp Mehmet Dursun kızı Hasibe ile 1947 yılında evlendi. Üç kız iki oğlan babasıdır. Çocukları: Öğ. Sevim, PTT memuru Şükran, Öğ. Emine, Av. Ahmet Servet, Mak. Müh. Hasan Nevzat. (28 Ağustos 1991 yılında öldü.)

Mehmet Nuri Ülkü(köyümüzün ilk öğretmenlerinden)

Mehmet Nuri Ülkü (Cüce Mehmet) Annesi Balcı ve Akteke soy isimli kişilerin akrabası. Ankara' ya yerleşmiş.

Mehmet Arıcı

1941 Durak Köyü doğumludur. Babası Ahmet, annesi Havva Hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde okudu. Konya İvriz Öğretmen Okulunu kazanarak 1959 yılında öğretmen olarak mezun oldu.

1959–1960 Eğitim öğretim yılında Bitlis ili-Mutki ilçesi-Muzik Köyünde göreve başladı. 1960 yılında Ankara Gazi Üniversitesi Matematik öğretmenliğini kazanarak bu okulu 1964 yılında bitirdi. Afyon ili Sincanlı Ortaokulunda matematik öğretmeni olarak göreve başladı.

Afyon Sandıklı Lisesi, Elazığ Atatürk Lisesi, Konya Karaman Lisesi, İzmir Tire Lisesi, İzmir Torbalı Lisesinde görev yaptı. 1986 yılında İzmir Torbalı Lisesinden emekli oldu. 1986–1990 yılları arasında dersane öğretmenliği, 1990–2009 yılları arasında ticaretle (kırtasiye) uğraştı.

Halen evli üç oğlan, bir kız babasıdır.

Evlatları: Tayfun Arıcı, Bilgisayar müh.-Kızı Özlem Arıcı, Kimya müh. Ahmet Mutlu Arıcı, Çocuk doktoru-Fatih Arıcı, Hava üsteğmen

Öğretmen Mehmet Arıcı halen İzmir Torbalı'da ikamet etmektedir.

Şakir Okur

(Eğitmen) [1946 yılında eğitimci oldu]

1913(Rumi 1329) Durak Köyü doğumlu, babası Mehmet anası Nazife hanımdır. Beyşehir Üzümlü Nahiyesinde üç yıl okuyarak diploma almıştır.1946 yılında eğitimci olmuştur. Bir yıl Seydişehir ilçesi İncesu Köyünde ve üç yıl Durak köyünün mahallesi Yeniköy'de Yeniköy'ün şimdiki adı Uğurlu Köyünde eğitimci olarak görev yapmıştır. Eğitimci görevinden ayrılmak zorunda kalmıştır. Hasan Koçak kızı Alime ile 1942 yılında evlenmiş, bu evlilikten Hami, Dudu, Mehmet, Remzi, Hasan adlarını verdikleri dört oğlan bir kız babasıdır. Mezarı köy mezarlığındadır.

Ali Dursun(eğitmen)

1917 (Rumi 1333) Durak Köyü doğumludur. Babası İbrahim annesi Halime Hanımdır, 1945 yılında Konya İvriz Köy Enstitüsünde 6 ay kurs görerek eğitimci olmuştur. Durak Köyü ilkokulunda görev yapmıştır. 1957 yılında devlet memuruna hakaretten görevden atılmıştır. Ahmet Akçay kızı Menekşe ile evlenmiş, bu evlilikten bir çocuğu olmuştur. Eşi Menekşe ve çocuğu ölmüş. İlk eşinin ölümünden sonra Mehmet Kocagüzel kızı Ayşe ile evlenmiş, Halime, Nuh Naci, Yahya, Ayşe, Zehra, Şeref adlarını verdikleri altı çocuk babasıdır.07.05.2001 yılında vefat etmiş, mezarı köy mezarlığındadır.

Abdullah Akçay

05.07.1933 Durak köyü doğumlu, babası Hacı Ali anası Fatma Hanımdır. İlkokulu 1.ve 2. sınıfları Üzümlü İlkokulunda okudu.Abisi Mehmet'in Taraşçı'da öğretmen olması nedeni ile 3. sınıfı Gökhüyük Köyünde okudu. Abisinin görev yaptığı Taraşçı'da 3. sınıf yoktu. 4.sınıfı Seydişehir'de 5. sınıfı Durak Köyü İlkokulunda okudu.(5. sınıf öğretmeni Ömer Lütfi Dursun) 1948 yılında Konya İvriz Öğretmen okulunu kazandı. bu okuldan 1953–1954 eğitim öğretim yılında mezun oldu. 1954–1955 eğitim öğretim yılında Seydişehir Kumluca (Bağra) Köyüne öğretmen olarak atandı.1960–1966 yılları arasında Beyşehir Karabayat Köyü İlkokulunda,1966-1969 yıllarında Beyşehir Eşrefoğlu İlkokulunda,1969-1973 yıllarında Beyşehir Atatürk ilkokulunda,1973-1974 yıllarında İzmir Vasıf Çınar İlkokulunda, 1974-1987 yıllarında İzmir Atatürk İlkokulunda görev yapmıştır.1986 yılında Denizli Yüksek öğretmen okulunu bitirmiştir. 1978 yılında emekli olmuştur.

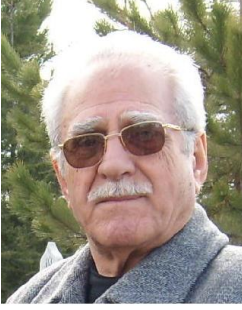
31.10.1954 yılında Mehmet Dursun kızı dudu ile evlenmiştir. Bu evlilikten Hasibe (P.T.T. memuresi) Ferruh(Doktor), Emine lise mezunu), Nurşen(öğretmen) adlarını verdikleri üç kız bir erkek evlatları vardır. Halen İzmir ve Çorlu'da yaşamaktadır.

Osman Durmuş

20.12.1935 Durak köyü doğumlu, babası Hatıp Hasan annesi Mavişe hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde, Ortaokulu Seydişehir'de okudu. Ortaokulu bitirdikten sonra 1953 yılında Seydişehir Çalmanda köyünde vekil öğretmenlik yaptı.1954 yılında Konya Ereğli İvriz İlköğretmen okuluna kaydoldu.1957 yılında İvriz Öğretmen okulundan mezun oldu. Beyşehir Göynem (Yukarıkayalar) ilkokulunda göreve başladı.1958–1960 yılları arasında Durak Köyü ilkokulunda çalıştı.1960 yılında Ankara Gazi Eğitim Enstitüsünü Pedagoji bölümünü kazandı.1962 yılında Pedagoji öğretmeni olarak mezun oldu. İvriz Öğretmen okuluna meslek dersleri öğretmeni olarak atandı. 1966 yılında asker oldu. 18 ay yedek subay olarak askerliğini yaptı.1968 yılında Adıyaman Besni Öğretmen Lisesi,1972 yılında Adana Osmaniye Ortaokulu Türkçe öğretmenliğine atandı, 1975 yılında Konya Dumlupınar Ortaokulu, 1978 yılında Konya Eğitim Enstitüsünde öğretmen olarak görev yaptı.1979 yılında İlköğretim Müfettişi oldu. Konya, Van Malatya ve Konya illerinde müfettiş olarak çalıştı. 1985 yılında emekli oldu.1992 yılında tekrar milli eğitimde ilköğretim müfettişi olarak görev aldı. Malatya ve Konya illerinde ilköğretim müfettişi olarak çalıştı.2001 yılında 65 yaş doldurduğundan emekli oldu. 1959 yılında Seydişehirli Arap Ahmet Dokur kızı Bedir Hanım ile evlendi. Üç kız bir oğlan babasıdır. Oğlu Nihat genç yaşta öldü.(Kızları Gülnihal (matematik öğretmeni), Hülya, Tijen.) Halen Konya'da yaşamaktadır.

Niyazi Dursun

24.04.1938 Durak Koyu doğumludur. Babası Mehmet, annesi Hanife Hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde okumuştur.1951–1952 eğitim öğretim yılında Konya İvriz Öğretmen okulunu kazanarak 1958 yılında mezun olmuştur.

1958–1959 öğretim yılında Konya ili Seydişehir ilçesi Pınarbaşı İlkokulunda göreve başlamıştır. Balıkesir Necati Bey Eğitim Enstitüsünü kazanarak 1961 yılında üniversiteyi bitirmiştir. 1961–1962 öğretim yılında Yozgat ili Akdağmadeni Ortaokulunda göreve başlamıştır. 1970 yılında yedek subay olarak Ankara Etimesgut'ta askerliğini yapmıştır.

Eylül 1989 yılında Kayseri ili Melihgazi ilçesi Şeker Lisesine atanmış, bu okuldan Mayıs 1992 yılında emekli olmuştur. 25 Ekim 1965 tarihinde Akdağmadenli Celal Bayar, Hikmet Hanım kızı Pembegül ile evlenmiştir. Bu evlilikten Özlem ve Mehmet Erol adında iki çocukları olmuştur.

Özlem evhamımıdır. Mehmet Erol Ankara Üniversitesi mezunu olup İstanbul'da İş bankasında çalışmaktadır. Niyazi Dursun halen Kayseri ilinde ikamet etmektedir.

Vehbi Durmuş

1940 Durak Köyü doğumludur. Babası, Hatıp Hasan, annesi Mavişe hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde, Ereğli İvriz Öğretmen Okulu sınavlarını kazanarak bu okula kaydını yaptırdı. Hasanoğlan Öğretmen Okulundan mezun oldu. Bazı köy okullarında görev yaptı. Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü Edebiyat bölümünü bi-

tirerek; Artvin- Muğrul, Konya-Kulu, Konya, Manisa, Demirci, Çankırı -Eldivan, Ankara- Üreğil Orta okullarında görev yaptı. Konya Halk Eğitim Başkanlığını yaptı, buradan emekli oldu. Bahattin Alıcıgüzel kızı Öğretmen Hacer ile evli olup, Aykut ve Yüce adını verdiği iki oğlu vardır. 01.05.2003 tarihinde vefat etmiştir. Mezarı Konya Musalla mezarlığındadır.

Basılmış eserleri:

Derslerde Başarı Yolları

Durak Köyü(Gelenek-Görenek-Atasoylar)

Yeni Ufuklar Açan Adam (Bahattin Alıcıgüzel)

Alahattin Güneş

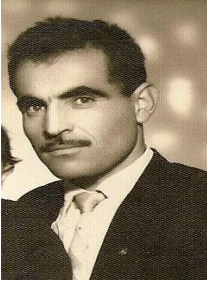
15.02. 1943 Durak Köyü doğumludur. Annesi Hanım, babası Mehmet. İlkokulu Durak Köyünde, ortaokulu Seydişehir'de okumuştur. İstanbul Halkalı Ziraat Okulunu bitirerek Seydişehir ilçesinde Ziraat Teknisyeni olarak görev yapmıştır. Beyşehir Lisesini ve İvriz Öğretmen okulunu dışarıdan bitirmiş,

1964 yılında Konya ili Hadim ilçesi Bademler Nahiyesi ilkokuluna öğretmen olarak atanmıştır. Konya Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesini kazanarak 1965 yılında üniversiteyi bitirmiştir. 1965–1966 eğitim öğretim yılında Niğde Lisesine atanmıştır. 1969 yılında yedek subay olarak Denizli'de askerliğini yapmıştır. Askerlik dönüşü Denizli Çal ilçesi Behirli Ortaokulunda göreve başlamış, Çal ilçesi Ortaköy Ortaokul müdürü, Konya Akşehir Atatürk Ortaokulu Müdürü olarak görev yapmıştır.

1977 yılında Almanya'ya öğretmen olarak Mili Eğitim kanalı ile gitmiş 1982 yılına kadar Almanya'da kalmıştır. Ka-

sım 1982 yılında Adıyaman ili Milli Eğitim Müdürlüğüne atanmış Van İli Milli Eğitim Müdürlüğü yapmış 1985 yılında İzmir Atatürk Lisesi Edebiyat öğretmenliğine atanmıştır. Ağustos 2007 yılında aynı okuldan emekli olmuştur. 1963 yılında Durmuş Ali Durmuş kızı Nafiye Hanımla evlenmiş, bu evlilikten Arcan adını verdikleri bir çocukları olmuştur. Arcan Güneş Uzman Aile hekimidir. Alahattin Güneş halen İzmir'de ikamet etmektedir.

Veli Okur

07.01.1940 Durak Köyünde dünyaya gelmiştir. Babası Hasan, annesi Hanım hanımdır. İlkokulu Durak köyünde bitirmiştir. Ortaokulu Seydişehir Mahmut Esat Ortaokulunda okumuştur. Konya Sanat Okulunda 2 yıl okuyarak okulu bitirdi. Asker öğretmen olarak Manisa Akhisar Süleymanlı Köyü Okulunda görev yaptı. Askerlik görevi bitince aynı köyde kadrolu öğretmen olarak kaldı. Süleymanlı Köyü öğretmeni iken öğrencisi İftadiye Korkut hanımla evlendi. İzmir Bergama Kozak Okulunda, İzmir merkez Hüseyin Akdağ okulunda görev yaptı. 1990 yılında Hüseyin Akdağ Okulundan emekli oldu. İftadiye Hanımla evliliğinden Enis adını verdikleri bir çocukları oldu. Kısa süren emeklilik günlerini İzmir'de geçirdi. 2000 yılında çok sevdiği köyüne gezmeye geldiği bir yaz mevsiminde hayata gözlerini yumdu. Yıllarca şeker hastası olarak yaşadı. Kalp yetmezliği nedeni ile vefat etti. Mezarı Durak Köyü mezarlığındadır.

Kamil Okur

03.09.1939 Durak Köyünde dünyaya gelmiştir. Babası Mustafa, annesi Zahide hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde bitirmiştir. Ortaokulu Seydişehir Mahmut Esat Ortaokulunda okudu. Ortaokulu bitirdikten sonra bir yıl Çetmi (Akçabelen) Köyünde vekil öğretmenlik yaptı. Konya Akşehir öğretmen okulunda üç yıl okuyarak 1958 yılında mezun oldu. 1958–1959 eğitim öğretim yılında Beyşehir Pınarbaşı Köyü Okuluna atandı. Burada üç yıl çalıştı. Beyşehir Durak Köyü okuluna tain yaptırdı üç yılda burada çalıştıktan sonra İzmir Cumaovası (Menderes) ilçesinde altı yıl görev yaptı. İzmir merkez Hüseyin Akdağ okuluna tayin oldu. Bu okuldan 1985 yılında nakil olmuştur. 1964 yılında Fatma Arıkan (Makbule-Ali kızı) ile evlenmiştir. Bu evliliği kısa sürmüştür. 1970 yılında İzmirli Şaban kızı Ülker Dolunay hanımla evlenmiştir. Bu evlilikten Funda ve Seçil adlarını verdikleri iki kızları olmuştur. Halen İzmir Özdere Beldesinde ikamet etmektedir.

Mehmet Ali Özkoç

12.05.1943 Durak köyü doğumludur. Babası Mehmet, annesi Ayşe hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde okumuştur. 1956 yılında İvriz Öğretmen okulunu kazanarak 1962 yılında mezun oldu. 1962–1963 Eğitim öğretim yılında Seydişehir Taşlıpınar İlkokuluna (Zekeriya) atandı bu köyün ilk öğretmeni oldu. Sivas Temeltepede kısa dönem askerlik yaptı. 1964 yılında Maraş merkez Çınarpınar (Musalı) ilkokuluna atandı. Bu köyünde ilk öğretmeni oldu.

1966 yılında Seydişehir Çavuş Nahiyesi İlkokulu, 1968 yılında Beyşehir Gencek Nahiyesi ilkokulu, 1975 yılında Durak Köyü ilkokulu, 1977 yılında Konya merkez İzzettin ilkokulu, 1981 yılında Konya Alpaslan İlkokulu, 1984 yılında İhsan Özkaşıkçı İlkokulunda görev yaptı. 1984 yılında Selçuk Üniversitesi Niğde Eğitim Fakültesini bitirdi. 25 Şubat 1988 yılında Konya İhsan Özkaşıkçı İlkokulundan emekli oldu. 25 .02.1963 yılında Hacı Ömer Akkanat kızı Cevriye Hanımla evlendi. Bu evlilikten Atilla, Aynur, Ayten adlarında üç çocuğu oldu. Atilla Jeoloji mühendisi oldu. Akkanat Holding Vakfı Başkanlığı yapan, Akkanat Holding üyesi olan Mehmet Ali Özkoç halen İstanbul'da tekstille uğraşmaktadır.

Hasan Uçar

08.07.1944 Durak Köyü doğumludur. Babası Hüseyin, annesi Hanife hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde, ortaokulu Seydişehir Mahmut Esat Ortaokulunda ve Beyşehir Üzümlü Ortaokulunda okudu. Liseyi Beyşehir Lisesinde okudu.1963–1964 öğretim yılında liseden mezun oldu. Aynı yıl öğretmen olabilmek için Konya İvriz Öğretmen Okulunda farklı dersleri vererek öğretmen oldu. 31.10.1964 yılında Konya Cihanbeyli Kırıkkişla ilkokulunda göreve başladı. Konya Beyşehir Fasıllar Köyü İlkokulunda, Konya Beyşehir Taşlıpınar İlkokulunda, Konya Beyşehir Durak Köyü ilkokulunda, Beyşehir Eşrefoğlu İlkokulunda görev yaptı. Durak Köyü İlkokulunda görevliken Eskişehir Üniversitesi Açık Öğretim Ön lisansı bitirdi. 15.Kasım 1993 yılında Eşrefoğlu okulundan emekli oldu. 1965 yılında Ahmet Koçak kızı Nadire ile evlendi. Bu evlilikten iki kız iki oğlu dünyaya geldi. Çocukları-

na Ayten, Ertan, Nurten,Ahmet adlarını vermiştir. Halen Beyşehirde ikamet etmektedir.

Tahir Alıcıgüzel

1942 Durak Köyü doğumludur. Babası Eyüp, annesi Şerife hanımdır. İlkokulu köyünde okudu. Ereğli İvriz Öğretmen Okulunu kazanarak 1961 yılında mezun oldu. Seydişehir Madenli (Keçili) İlkokulunda göreve başladı. Diyarbakır Silvan Ali okulunda öğretmen olarak askerliğini tamamladı. Beyşehir Durak Köyü İlkokulu, Beyşehir Cumhuriyet İlkokulu, Beyşehir Merkez İlkokulu, tekrar Cumhuriyet İlkokulunda görev yaptı. Aynı okuldan emekli oldu. Durmuş Ali Durmuş kızı Zekiye ile 1965 yılında evlendi. Bir kız iki oğlu vardır. Hakkın rahmetine kavuşmuştur.

Hasan Alıcıgüzel

1945 Durak Köyü Doğumludur. Babası Eyüp, anası Şerife hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde, Ortaokulu Beyşehir Üzümlü Ortaokulunda, liseyi Beyşehir Lisesinde bitirdi. Beyşehir Yenidoğan İlkokulunda vekil öğretmen olarak çalıştı. Konya İvriz Öğretmen Okulunda öğretmen okulu farklı derslerini vererek 1966 yılında öğretmen oldu. 1966–1967 eğitim öğretim yılında Beyşehir Durak Köyü İlkokuluna atandı. 1969-1971 yıllarında, Beyşehir Taşlıpınar (Zekeriya) İlkokulunda, 1971-1978 yılları arasında Beyşehir Durak İlkokulunda, 1978-1993 yılları arasında Beyşehir Eşrefoğlu İlkokulunda görev yaptı.1987 yılında açık öğretimi bitirdi.1993 yılında kısa bir süre Beyşehir Ali Akkanat İlköğretim okulunda çalıştı.1994 yılında Eşrefoğlu

İlköğretim okulundan emekli oldu. Mehmet Ali Özcan kızı Habibe ile 1968 yılının Ocak ayında evlendi. Eyüp, Ertuğrul, Salim, Harun adlı 4 oğlu vardır. Beyşehir'e yerleşmiş olup halen aynı yerde ikamet etmektedir. Nabi Alıcıgüzel (Türkçe) 01.08.1940 doğumludur. Babası Abidin, annesi Kamile Hanımdır. Öğretmen Makbule ile evli olup, Çocuk gelişimi öğretmeni Özlem, Şehircilik müh. Özden adında iki çocuk babasıdır. 15.06.2005 tarihinde vefat etmiştir. Mezarı Şerefhisar Yelki Kasabasındadır. Mehmet Alıcıgüzel Türkçe öğretmeni 09.04.1944 doğumludur. Babası Abidin annesi Kamile Eşi Seydişehirli Salih kızı Şerife'dir. Kamile, Kamuran, Nilgün adında üç kız babasıdır. Mehmet Türkiye'de öğretmenlik yaparken Fransa'ya gitti ve oraya yerleşti

Şerafettin Alıcıgüzel

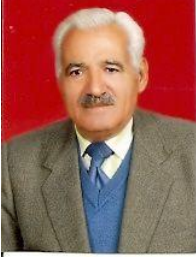
Şerafettin Alıcıgüzel (Sonra avukat oldu) 05.02.1938 Durak Köyünde dünyaya gelmiştir. Babası İsmail, annesi Gülsüm hanımdır. İlkokulu köyünde okumuştur. Ortaokulu Seydişehir'de okumuştur. 1954 yılında Konya İvriz Öğretmen okuluna kaydolmuş, 1957 yılında Diyarbakır Öğretmen okulundan mezun olmuştur.

1957–1958 öğretim yılında Konya Kulu merkez ilkokuluna öğretmen olarak atanmıştır. Beyşehir Üzümlü Kasabası ilkokulunda, Beyşehir Atatürk ilkokulunda görev yapmıştır. 1971 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirerek Beyşehir'de serbest avukat olarak çalışmış 1977 yılında Isparta ili Devlet Su İşleri (DSİ) kurumunun avukatlığını yapmıştır. 1985 yılında bu kurumdan emekli olmuş. İzmir'de serbest avukat olarak çalışmaktadır.

1964 yılında Beyşehirli Mehmet kızı öğretmen Sebahat ile evlenmiştir. Mehmet Teoman ve Demet adlarını verdikleri iki çocukları olmuştur.

Mehmet Teoman, makine müh. Demet kimya öğretmeni-dir. Şerafettin Alıcıgüzel halen İzmir'de ikamet etmektedir.

Celal Güneş

1943 Durak Köyü doğumludur. Babası Mustafa annesi Emine hanımdır. İlkokulu köyünde, ortaokulu Seydişehir Mahmut Esat ortaokulunda okudu. Konya Sanat Okulunu bitirdi. Konya Kız Öğretmen Okulunda kurs görerek öğretmen oldu. 1962–1963 öğretim yılında Gökyurt (Gilisira) köyünde göreve başladı. Konya Derbent İlkokulu, Konya Derbent Körveli Yaylası İlkokulu, Konya Göçü Köyü İlkokulu, Konya Uluirmak İlkokulu, Konya Rebii Karatekin İlkokulunda görev yaptı.1994 yılında aynı okuldan emekli oldu. 1963 yılında Molla Mehmet Okur kızı Hatice ile evlendi. İki oğlu vardır. Halen Konya'da ikamet etmektedir.

İsmail Çağlayan

07.07.1944 Durak doğumludur. Babası Mustafa, annesi Gülsüm hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde ortaokulu Seydişehir Mahmut Esat ortaokulunda okudu. Konya Kız Öğretmen okulunda açılan kursa katılarak meslekle ilgili farklı dersleri vermemiş 1962 yılında mezun olmuştur. Aynı yıl Seydişehir Kuran köyünde öğretmenlik görevine başlamıştır. Kuran köyünden Fadime ile evlidir.

İsmail Arıkan

İSMAİL ARIKAN

22.12.1942 Durak Köyünde dünyaya gelmiştir. Babası Ali, annesi Şerife hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde, ortaokulu Seydişehir Mahmut Esat Ortaokulunda okumuştur. Beyşehir Lisesine kayıt olup burada bir yıl okumuş, birinci sınıftan ayrılarak Konya Kız Öğretmen Okulunda açılan öğretmenlik kursuna katılmış, meslekle ilgili farklı dersleri vererek 1962 yılında mezun olmuştur. 15.09.1962 tarihinde Konya Derbucak İlkokulunda göreve başlamıştır. 1964 yılında askere alınmış, 1966 yılında askerliği bitirerek Eylül ayında Beyşehir ilçesi Kireli Kasabasında göreve başlamıştır. 1969 yılında Durak Köyü İlkokuluna atanmış, burada görev yaparken Almanya'ya işçi olarak istenmiş, 15.12.1973 tarihinde ailecek Almanya'ya işçi olarak gitmiştir. 15 Şubat 1963 tarihinde Hasan Okur kızı Şerife ile evlenmiştir. Bu evlilikten Gülçin, Serçin, Nurçin, Şerife adlarını verdikleri dört çocukları olmuştur. 2000 yılında Türkiye'den, 2008 yılında Almanya'dan emekli olmuştur. Halen Türkiye ve Almanya'da yaşamaktadır.

Hacer Durmuş

HACER DURMUŞ

1948 yılı Durak Köyü doğumludur. Babası Bahattin, annesi, Emine hanımdır. İlkokulu Seydişehir Merkez İlkokulunda okudu. Bolu Kız Öğretmen Okulunu bitirdi. Durak Köyü İlkokulunda göreve başladı. İzmir Buca Eğitim Enstitüsü Sosyal Bilgiler bölümünü bitirdi. Manisa Demirci İlköğretmen Okulunda göreve başladı. Konya Kız Meslek Lisesi, Dumlupınar Ortaokulu, Konya Atatürk Kız Lisesinde görev yaptı. Emekli olduktan sonra özel eğitim kurumlarında öğretmenlik yap-

tı. Vehbi durmuş ile evli olup, Yüce ve Utku adında iki oğlan anasıdır.

Eserleri: Seydişehir Tarihi ve Yöresi Kültürel İncelemesi vardır.

Fatma Türkoğlu (Alıcığüzel) Atahan Türkoğlu eşi)

01.04.950 doğumludur. Babası öğretmen Hacı Bahattin annesi Emine Hanımdır. Muhasebeci Ali Türkoğlu ile evlidir. Gözde ve Gökçe adında iki kızları vardır.

Mustafa Durmuş

20.01.1946 Durak doğumludur. Babası Hatıp Hasan annesi Mavişe hanımdır. İlkokulu köyünde, ortaokulu Üzümlü'de okudu. Ereğli İvriz Öğretmen okulunu kazandı. Bu okuldan mezun olarak Seydişehir Kozlu Köyü ilokuluna atandı. Beyşehir Tepearası,

Seydişehir Bostandere, Seydişehir merkez Atatürk, Konya Çumra, Konya Dere, Konya Ali İhsan Dayıoğlu ilkokullarında çalıştı. Ali İhsan Dayıoğlu okulundan emekli oldu. 1969 yılında Seydişehirli Hüseyin Çınaroğlu kızı öğretmen Emine ile evlendi. İlknur(elektrik mühendisi), Arzugül (anasınıfı öğretmeni), Ahu Deniz adlarında üç kızı vardır. Halen Konya'da yaşamaktadır.

Mehmet Ballı

1943 Durak Köyü doğumludur. Babası Ali anası Şerife hanımdır. İlkokulu köyünde okudu. Ortaokulu Üzümlü Ortaokulunda okudu. Askeri liseyi kazandı. 2. sınıfın ilk yarısından sonra (Şubat tatili) okulu bıraktı. Bir yıl aradan sonra Beyşehir Lisesine gitti. Liseyi bitirdikten sonra Beyşehir Tepearası ilkokulunda ve Gencek Kasabası ilkokulunda vekillik yaptı. Konya Kız Öğretmen Okulunda farklı dersleri vererek Konya Hadim Kongul Köyü ilkokuluna atandı. Konya Beyşehir İmrenler ilkokulu, Konya Beyşehir Taşlıpınar (Zekeriya) ilkokulu, Konya Beyşehir Tepearası ilkokulunda görev yaptı. Eyüp Alıcıgüzel kızı Nadire ile 27 Şubat 1969 tarihinde evlendi. İki kız bir oğlu dünyaya geldi. Tepearası Köyünde çalışırken amansız bir hastalığa yakalandı. 5 ay yattı. 12 Kasım 1982 yılında vefat etti. Mezarı Durak Köyü mezarlığındadır.

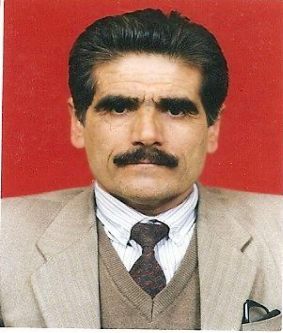
Hasan Arıkan

01.05.1944 Durak Köyü doğumludur. Babası Ali annesi Şerife hanımdır İlkokulu Durak Köyünde okumuştur. Ortaokulu, Üzümlü Ortaokulunda, liseyi Beyşehir Lisesinde okumuş, öğretmen olabilmek için farklı dersleri Konya Kız Öğretmen okulunda vererek 1970–1971 eğitim öğretim yılında Beyşehir Üstünler ilkokuluna atanmıştır. Konya Ermenek Olukpınar Köyü, Beyşehir Çamlık Beldesi ilkokulu, İzmir Ödemiş Bademli Beldesi ilkokulu, İzmir Orhangazi ilkokulu, İzmir Hatice Hanım ilkokulu, İzmir Hüseyin Akdağ ilkokullarında görev yapmıştır. 1996 yılında İzmir Hüseyin Akdağ ilkokulundan emekli olmuştur. 1968

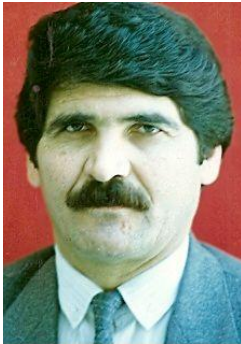
yılında Üstünlerli Hüseyin Akcan kızı Ayşe hanımla evlendi. Bu evlilikten üç çocukları dünyaya geldi. Çocuklarına Ali Bekir, Fatma, Hüseyin adlarını verdiler. Halen İzmir Karabağlar Uğur Mumcu Mahallesiinde ikamet etmektedir.

Necati Akkoç

04.04.1942 yılında Durak Köyünde doğdu. Babası Mahmut-anası Emine hanımdır. Ortaokulu Seydişehir ve Üzümlüde, Liseyi Beyşehir'de okudu. Seydişehir Pınarbaşı (Göynem) 1965-Beyşehir Selki Kasabası1966-Seydişehir Durak 1967-Seydişehir Tepearası 1968 köylerinde vekil öğretmenlik yaptı.Bu köyler o tarihlerde Seydişehir'e bağlı idi.) 1968 yılında Konya Kız Öğretmen okulunda farklı dersleri vererek, Konya Ereğli Karayusuflu Köyüne atandı. Beyşehir Selki, Beyşehir Huğlu, Konya Alparslan İlköğretim, Konya Karahüyük İlköğretim Okulunda çalıştı. 1967 yılında Mehmet Ali kızı Dürüye ile evlendi. Bu evlilikten Orhan, Ayhan, Erhan adında üç çocukları olmuştur.1994 yılında Karahüyük okuldan emekli oldu.

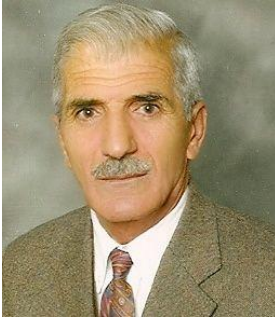
Mustafa Akkoç

16.08.1947 yılında Durak Köyünde doğmuştur. Babası Mustafa, annesi Nise Hanımdır.İlkokulu Durak Köyü İlkokulunda, ortaokulu Beyşehir Üzümlü Ortaokulunda okumuştur. 1967 yılında Nevşehir Lisesini bitirmiştir. 1967–1968 eğitim öğretim yılında Beyşehir Gencek Nahiyesi İlkokulunda vekil öğretmen olarak gö-

rev yapmıştır. Konya Kız Öğretmen Okulunda farklı dersleri vererek Konya Akşehir Çakıllar Kasabası İlkokuluna atanmıştır. Isparta ilinde kısa dönem er öğretmen olarak askerliğini yapmıştır. 1969 yılında Afyon merkez Gökçeyayla Köyü öğretmenliği, 1971–1974 yılları arasında Beyşehir Çamlık Kasabası İlkokulu öğretmenliği, 1974–1979 yıllarında Beyşehir Başgöze Köyü İlkokulu öğretmenliği, 1979–1982 yıllarında Beyşehir Yenidoğan Kasabası ilkokulu öğretmenliği, 1982–1983 Konya Salih Onbaşı İlkokulu öğretmenliği, 1983–1986 yıllarında Konya Ferit Paşa İlkokulu öğretmenliği, 1986–1994 yıllarında Konya Nesrin ve Ayşegül İlkokulu öğretmenliği yapmıştır. 1994 yılında bu okuldan emekli olmuştur. 05 Haziran 1970 yılında Afyon Gökçeyayla köyü öğretmeni iken köy ebesi Ayşe hanımla evlenmiştir. Bu evlilikten İlker ve Fatma adını verdikleri iki çocukları olmuştur. Halen İstanbul'da ikamet etmektedir. Akkoç Emlak bürosunun sahibidir.

İshak Dursun

04.03.1947 Durak Köyünde doğdu. Babası Abdullah, annesi Menevşe hanımdır. İlkokulu Durak Köyü İlkokulunda okudu. Ortaokulu ve liseyi Beyşehir Lisesinde okudu. Konya Kız Öğretmen Okulunda 1968 yılında farklı dersleri verdi. 1968–1969 Eğitim ve Öğretim yılında Konya Cihanbeyli Dereler Köyü İlkokuluna atandı. Asker öğretmen olarak Giresun ili Dereli ilçesi Tamdere Köyünde iki yıl çalıştı. Askerlik bitiminde Konya Beyşehir Selki İlkokuluna atandı. Konya Beyşehir Uğurlu İlkokulunda, Konya merkez Ulurmak İlkokulunda, Konya Alaattin İlkokulunda görev yaptı. Aynı okuldan 1995 yılında emekli oldu. İki çocuk babasıdır. Oğlu Kamil Tolgay Or-

man Mühendisi, kızı İlkay iktisat mezunu olup Konya Özelidare İnsan Kaynakları Müdüriyesidir (Arif Dovan ile evlidir)

Gülsüm Dursun

02.09.1949 Durak Köyü doğumludur. Babası Kamil, annesi Ayşe hanımdır. İlkokulu Durak Köyü İlkokulunda bitirdikten sonra, öğretmenlik sınavını kazanarak Kilis Kız Öğretmen Okuluna kayıt olmuş ve bu okulu 1970 yılında bitirmiştir. 1970–1971 Eğitim Öğretim yılında Konya Beyşehir Selki İlkokulunda göreve başlamıştır. Konya Beyşehir Uğurlu İlkokulu, Konya merkez Ulurmak İlkokulu, Konya Selçuklu Rebii Karatekin ilkokulunda görev yapmıştır. Rebii Karatekin İlkokulundan 1994 yılında emekli olmuştur. Bir oğlan, bir kız anasıdır. Halen Konya’da ikamet etmektedir.

Vahide Dursun

22.08.1950 Durak köyü doğumludur. Babası Ömer Lütfi, annesi Zeynep Hanımdır. İlkokulu Seydişehir Kisecek Köyünde ve Muş ili Bulanık Köyünde okumuştur. Ortaokulu Muş Bartın’da ve Konya Akşehir ilçesinde okumuştur. Konya Kız Öğretmen Okulunu 1971 yılında bitirerek Konya Kızılören İlkokuluna atanmıştır. 1972 yılında Konya merkez Alahattin İlkokuluna nakil gelmiş, bu okuldan 1996 yılında emekli olmuştur. Beyşehirli öğretmen Orhan Bül-

bül ile evlenmiş, bu evlilikten Tolga, Burcu adlarını verdikleri iki çocukları olmuştur. Daha sonra geçimsizlik nedeni ile evlilikleri sona ermiştir. Vahide Hanım halen Konya'da yaşamaktadır.

Perran Alıcıgüzel –Selçuk (ing. .öğr.) (İzzettin kızı)

PERRAN SELÇUK

05.08.1952 doğumludur. Babası öğretmen İzzettin annesi Mürüvvet Hanımdır. Göz doktoru Aykut Selçuk'la evlidir. Alper ve Bengüsu isminde iki çocukları vardır. Emekli olan Perran Konya'da yaşamaktadır.

Sevim Özkan-Akıncı(Osman kızı) Cengiz Akıncı eşi

SEVİM AKINCI

25.01.1949 Tepearası köyü doğumlu, babası öğretmen Osman, annesi Hasibe hanımdır. İlkokulu Seydişehir İncesu ilkokulunda ve Beyşehir Damlapınar köyü ilkokulunda okudu. Ortaokulu ve liseyi Beyşehir'de okudu. Konya Kız Öğretmen Okulunda öğretmenlik için farklı dersleri verdi. 1969–1870 eğitim öğretim yılında Beyşehir Doğanbey ilkokulunda göreve başladı. 1972 yılında öğretmen Cengiz Akıncı ile evlendi. Muzaffer, Zafer, Sevgi adında iki oğlan bir kız annesidir.

Emine Özkan-Akar (Osman kızı) Yaşar Akar eşi

04.12.1955 İzmir Bergama doğumlu, babası Öğretmen Osman annesi Hasibe hanımdır. İlkokulu ve ortaokulu Beyşehir'de okudu. Hatay Öğretmen okulundan mezun

oldu. 1975–1976 öğretim yılında Beyşehir Yukarıkayalar (Göynem) ilkokuluna atandı. 1976 yılında Türkçe öğretmeni Yaşar Akıncı ile evlendi. Hasibe Elçin, Havva Seçil, Emre adında iki kız bir oğlan anasıdır.

İsmet Durmuş

01.12.1952 Durak Köyü doğumlu, babası Hatip Hasan annesi Mavişe hanımdır. İlkokulu köyünde okudu İvriz Öğretmen Okulu imtihanını kazandı.1970 yılında İvriz Öğretmen Okulundan mezun oldu. 1970–1971 öğretim yılında Sivas Divriği Kavaklısu İlkokulunda göreve başladı. 1974–1978 yıllarında Beyşehir Ağılönü köyü ilkokulu, 1978–1981 yılları arasında Konya merkez Yaylapınar ilkokulu, 1981–1984 yılları arasında Konya Mehmet Akdoğan ilkokulu, 1984–2000 yılları arasında Konya Rebi Karatekin İlköğretim okulunda çalıştı. Eylül 2000 yılında aynı okuldan emekli oldu. Osman Özkan kızı Şükran (PTT. memuresi) ile evlendi. İki çocuk babasıdır. Çocukları Hasan Özgür (Jeoloji mühendisi) ve Maviş (Yüksek İnşaat mühendisi). Halen Konya’da ikamet etmektedir.

Erol Alıcıgüzel

1952 Seydişehir doğumludur. Babası öğretmen Hacı Bahattin annesi Emine Hanımdır. Öğretmen Nurhan ile evlidir. Özlem ve Özge adında iki kız babasıdır.

Kemal Alıcıgüzel

15.11.1946 tarihinde Durak Köyü doğumludur. Babası, Eyüp Annesi Şerife'dir. İlkokulu köyünde, ortaokulu bir yıl Üzümlü Ortaokulunda, 2.ve 3. sınıfları Beyşehir'de, liseyi, Beyşehir Lisesinde 1967 yılında bitirerek, aynı yıl Seydişehir Gencek İlkokulunda ve Seydişehir Bostandere Köyünde vekil öğretmen olarak çalışmıştır.1967 yılında Konya Kız Öğretmen Okulunda farklı dersleri vererek, Konya merkez Beşağıl Köyü öğretmenliğine atanmıştır. Askerliğini yaptıktan sonra, Ağrı Cumaçay nahiyesi, Beyşehir Değirmenaltı (Zıvarık) Köyü, Beyşehir Yukarı Esence Köyü, Beyşehir Gencek Nahiyesi, Konya merkez Koyunoğlu İlkokulu, Konya Selçuklu Mehmet Akdoğan İlköğretim Okullarında çalışmıştır. Aynı okuldan 2001 yılında emekli olmuştur. Sadettin kızı Sabiha ile evli olup Önder, Ferhat, Şerife adında üç çocuğu vardır. 20.08.2012 tarihinde Durak Köyünde vefat etmiştir.

Nuh Naci Dursun

22.03.1948 Durak Köyü doğumludur. Babası Ali annesi Ayşe Hanımdır. İlkokulu Durak Köyü İlkokulunda akudu.1962 yılında İvriz Öğretmen Okulu imtihanlarını gündüzlü olarak kazanmıştır. İki yılın sonunda yatıl bölüme geçiş yapmıştır. 1969 yılında öğretmen olarak mezun olmuş, Beyşehir Eğirler Köyü ilkokuluna atanmıştır. 1970 yılında kısa dönem askerliğini yapmış ve asker dönüşü Konya Bozkır Bağyurdu Köyü İlkokuluna atanmıştır. Beyşehir Çamlık, Beyşehir Ağılönü, ve Beyşehir Fasıllar İlkoku-

lunda çalışmıştır.1980 yılında Konya Taşrakaraaslan İlkokuluna atanmış, Konya Orgeneral Bedrettin Demirel İlköğretim Okulunda çalışmış,1988 yılında görevinden istifa ederek İstanbul Beyteks firmasında personel müdürü olarak çalışmıştır. Ocak 1995 yılında emekli olmuştur. Kasım 1971 yılında Abdullah Dursun kızı ebe Halime ile evlenmiş, bu evlilikten Erdem ve Erden adlarını verdikleri bir oğlan, bir kızları olmuştur. Halen Durak Köyünde yaşamaktadır.

Mehmet Emin Akçay

15.03.1949 Durak Köyü doğumludur. Babası Hasan, annesi Hatice Hanımdır. İlkokulu köyünde okumuş, öğretmen okulu sınavlarına girerek Konya İvriz Öğretmen okulunu kazanmıştır.1970 yılında bu okuldan mezun olmuştur. 1970–1971 Eğitim öğretim yılında Beyşehir Karaali Köyü İlkokulunda görev başlamıştır. Beyşehir Çamlıca Köyü İlkokulunda, Beyşehir Emen İlkokulunda, Beyşehir Atatürk İlkokulunda, Beyşehir Ali Akkanat İlköğretim okulunda çalışmıştır. Ali Akkanat İlköğretim Okulunda müdür yardımcılığı görevini yapmış ve bu okuldan emekli olmuştur. 1973 yılında Beyşehirli öğretmen Ayşe ile evlenmiştir. Yücel ve Pınar adlarında iki çocuk babasıdır. Yücel öğretmen, Pınar avukattır. Halen Antalya ilinde ikamet etmektedir.

Mustafa Aktaş

1947 yılında Durak Köyünde doğdu. İlkokulu köyünde 1961 yılında bitirdi. Ortaokulu Üzümlü kasabasında 1963 yılında, liseyi Beyşehir Lisesinde tamamladı. Konya Kız Öğretmen Okulunda farklı dersleri vererek

1970 yılında öğretmen oldu. 30.11.1970 yılında Kayseri-Sarıoğlan ilçesi Ömerhacılı Köyünde göreve başladı. Beyşehir-Yenidoğan, Beyşehir Eğirler, Beyşehir Durak Köyünde ve Konya Akıncılar Ahmet Haşhaş İlköğretim Okulunda görev yapmıştır. 18.08.2005 yılında emekli oldu. 1971 yılında Mehmet Kocagüzel kızı Meryem ile evlendi. Nesrin, Mehmet Oğuz, Hüseyin, Harun, Erhan adlı beş çocuğu vardır.

Ali Akkanat

12.12.1952 Durak Köyü doğumlu, babası Hacı Ömer-annesi Şerife Hanımdır. Ali Akkanat İlkokulu köyünde bitirdi. Konya Ereğli İvriz öğretmen okulunu kazandı.1970 yılında Trabzon Erkek Teknik Öğretmen Okuluna geçti. Bu okulu bitirerek 1970–1971 Eğitim Öğretim yılında Erzurum ili İspir ilçesinin Laleli Köyünde göreve başladı. Konya Beyşehir Karaali Köyünde görev yaptı.1975 yılında Mehmet Arıkan kızı Feride ile evlendi.1976 yılında Almanya'ya giderek öğretmenliğe orada devam etti. 1985 yılında ticarete atıldı. Almanya'da AYTEX, Türkiye'de BEYTEKS firmasını kurdu. Tekstil, turizm sanayi alanında faaliyetlerine devam etmektedir. Ali Akkanat 2000 yılında "Devlet Üstün Hizmet" madalyasına layık görülmüş, 10 Temmuz 2008'de "Türkiye Büyük Millet Meclisi Üstün Hizmet Ödülü ile onurlandırılmıştır. Ali Akkanat "Akkanat Eğitim ve Sağlık Vakfı'nı " kurmuştur. Bu vakıf eliyle aşağıdaki hizmetleri vermiştir.

Ali Akkanat Anadolu Lisesi Beyşehir-Konya

Ali Akkanat İlköğretim Okulu Beyşehir-Konya

Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu Durak Köyü Derebecak-Konya

Şerife Akkanat İlgöretim Yurdu Durak Köyü Derebucak-Konya

Şerife Akkanat Acil Servisi Beyşehir-Konya

Ali Akkanat İlköğretim Okulu Akçalar Belediyesi Seydişehir-Konya

Ali Akkanat İlköğretim Okulu Karahüyük Belediyesi Akşehir-Konya

Yeniköy İlköğretim Okulu ek bina Sarıyer-İstanbul

Ali Akkanat Çok Programlı Lisesi Uskumruköyü Sarıyer-İstanbul

Halil Akkanat Çok Programlı Lisesi Esenyurt-İstanbul

Şerife Akkanat İlköğretim Okulu Selçuklu-Konya

Selçuk Üniversitesi (SÜ) Beyşehir Ali Akkanat Meslek Yüksek Okulu Beyşehir

Feride Akkanat Kız Öğrenci Yurdu Beyşehir

Kamil Akkanat Engelliler Okulu Beyşehir

Şakir Güllü

1950 yılında Durak Köyünde doğdu. Babası Mustafa annesi Nise'dir. İlkokulu Durak köyünde bitirdi. Konya Ereğli İvriz İlköğretmen Okulunu kazanarak 1971 yılında mezun oldu. 1971-1972 Eğitim Öğretim yılında Giresun ili Alucura ilçesi Akçiçek köyünde göreve başladı. 1976-1977 yılında Beyşehir Pınarbaşı ilkokuluna tayini çıktı.

Beyşehir İmrenler Kasabası, Beyşehir Emen Köyü İlkokulu, Konya Mustafa Karacığan, Konya Hâkim Ömer Onsun İlköğretim okullarında görev yaptı. 1999 yılında Hâkim Ömer Onsun İlköğretim okulundan emekli oldu.

1974 yılında Ahmet Koçak kızı Ümmügülsüm ile evlendi.

Perihan, Özgül. Ümit adında iki kızı, bir oğlu vardır. 03.08.2012 tarihinde bisikletle trafik kazası geçirerek vefat etti.

Nuran Alıcıgüzel-Kozan(İng. Öğr.)(İzzettin kızı)

22.05.1956 doğumludur. Babası öğretmen İzzettin annesi Mürüvvet Hanımdır. İktisatçı Mehmet Kozan'la evlidir. Can adında bir oğlu vardır.

Gül Nihal Durmuş-Özteke (Matematik öğretmeni Osman Durmuş kızı)

14.03.1960 Seydişehir doğumlu babası müfettiş Osman, annesi Bedir hanımdır. İlkokulu Osmaniye ve Adıyaman Besni'de okudu. Ortaokulu ve liseyi Konya'da okudu. Konya Selçuk Üniversitesi Eğitim Enstitüsü Matematik bölümünü bitirdi. Matematik öğretmeni olarak göreve başladı. Uğur Özteke(gazeteci) ile evlendi.

Arzugül Durmuş-Gündoğdu (Mustafa kızı) anasınıfı

1972 doğumlu babası öğretmen Mustafa anası Seydişehirli öğretmen Emine hanımdır. İlkokulu ve ortaokulu Seydişehir'de liseyi Konya Kız Lisesinde bitirdi. İstanbul Üniversitesi Anasını öğretmenliğini bitirerek göreve başladı. Önder Gündoğdu (istatistikçi) ile evlendi.

Özlem Alıcıgüzel (Çocuk gelişimi-Nabi kızı)

08.02.1951 doğumludur. Babası öğretmen Nabi annesi öğretmen Makbule Hanımdır.

Yusuf Akçay (görev almadı ticarete atıldı)

21.03.1952 Durak Köyü doğumludur. Babası Hasan annesi Hatice Hanımdır. İlkokulu Durak Köyü İlkokulunda, ortaokulu Beyşehir Alahattin Ortaokulunda okumuştur. Beyşehir Lisesinde bir yıl, Seydişehir Lisesinde bir yıl eğitim görmüş lise tahsiline son vererek Seydişehir Sanat Lisesine yeniden kaydolmuştur. Seydişehir

Sanat Okulundan mezun olduktan sora üniversite sınavlarına girmiş, Konya Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Fizik Kimya bölümünü kazanarak 1980 yılında Fizik Kimya öğretmeni olarak mezun olmuştur. Öğretmen olarak görev almamış ticarete atılmıştır. Seydişehirlili Kamil kızı Emine Hanımla evlenmiştir. Bu evlilikten Hasan ve Kamil adlarını verdikleri iki çocukları olmuştur. Yıllarca petrol istasyonu işletmeciliği ve Petrol İşverenler Sendikası (Petrol-İş) başkanlığı yapmıştır. Halen Serik İlçesinde ikamet etmektedir.

İbrahim Dursun

1952 Durak Köyü doğumlu, babası Abdullah annesi Menekşe Hanımdır. İlkokulu Durak Köyü İlkokulunda okudu. 1965 yılında öğretmen okulları sınavını kazanarak Konya İvriz Öğretmen okuluna kaydını yaptırdı. 1973 yılında mezun oldu.1973–1974 öğretim yılında Konya

Beyşehir Fasıllar Köyü İlkokuluna atandı. Beyşehir Küçükavşar İlkokulunda, Beyşehir Ali Akkanat Yatılı Bölge okulunda(YBO) görev yaptı. 1977 yılında Beyşehirlili İsmail Dursun Babaoğlu kızı öğretmen Şerife ile evlendi. Bu evli-

likten Önder Mehmet ve Çağatay adlarını verdiği iki oğlu oldu. Önder Mehmet Jeoloji Mühendisi, Çağatay Askeri doktordur.

Halen Ali Akkanat YBO ilköğretim okulunda görev yapmaktadır. 2011 yılında emekli oldu. Halen Beyşehir'de ikamet etmektedir.

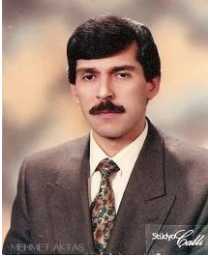
Hasan Akçay

14.02.1956 Yılında Durak Köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu Üzümlü Ortaokulunda, liseyi Beyşehir Lisesinde bitirdi. Konya Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesine kaydını yaptırdı. Bir yıl mektupla öğretime devam etti. Üniversite sınavına tekrar girerek Çankırı Eğitim Enstitüsüne kaydını yaptırdı. Bu

okuldan Rize Eğitim Enstitüsüne gönderildi. Rize Eğitim Enstitüsünü 1977 yılında bitirdi. 1977–1978 Eğitim Öğretim yılında Bingöl ili Genç ilçesi Döşekkaya Köyünde görev başladı. Beyşehir Karaali Köyü İlköğretim Okulu, Beyşehir Yenidoğan İlköğretim Okulu, Beyşehir Doğancık İlköğretim okulunda görev yaptı. 1989 yılında öğretmenliği bırakarak özel sektörde çalıştı. 1993 yılında öğretmenliğe tekrar döndü. Ordu ili Gököy ilçesi Düzyayla Çıkrık İlköğretim Okulunda göreve tekrar başladı. Konya Karatay Zeliha Seymen İ.Ö.O, Konya Karatay Kurtuluş İ.Ö.O. Konya Selçuklu Mehmet Akdoğan İ.Ö.O. Konya Selçuklu Oğuz Kağan İlköğretim Okulunda çalıştı. Halen bu okulun öğretmenidir. Hacı Saadetin Akkanat kızı Meryem ile evli olup Bilgenur, İsmail Mustafa (öğretmen) ve Ahmet Oğuz (Amerika'da doktora eğitimine devam etmekte) adında üç çocuk babasıdır.

Mehmet Aktaş

20.04.1955 Durak Köyü doğumludur. Babası Hüseyin annesi Urkuç Hanımdır. İlkokulu Durak Köyünde, ortaokulu Beyşehir Alahattin Ortaokulunda, liseyi Beyşehir Lisesinde okumuştur. 02.11.1973 tarihinde Konya Seydişehir Alüminyum tesislerinde işe başlamıştır. Konya Selçuk Üniversitesi Eğitim Enstitüsü Sosyal Bilimler bölümünü kazanarak 1982 yılında üniversiteden mezun olmuştur. 1982–1983 eğitim- öğretim yılında Adapazarı Endüstri Meslek Lisesine sosyal bilgiler öğretmeni olarak atanmıştır. Niğde ili Çamardı ilçesi Badem Kasabası Ortaokuluna atanmış, bu okulda kısa bir süre görev yapmıştır. 28.09.1987 yılında öğretmenlik görevinden istifa ederek İstanbul'da Akkanat Tekstil şirketinde çalışmaya başlamıştır. İstanbul'da Akkanat grubuna bağlı Beybo, Alteks şirketlerinde çalışmıştır. 1995 yılından 2002 yılları arasında Trapez şirketinde genel müdür olarak çalışmıştır. 1998 yılında emekli olmuştur. 2003 yılında Metaş şirketini kurarak tekstil sektöründe faaliyet göstermektedir. 1976 yılında Hacı Sadettin Akkanat kızı Zehra ile evlenmiştir. Bu evlilikten Hayri, Nurcan, Melike adlarını verdikleri üç çocukları olmuştur.

Hatice Arıkan ŞAHİN (Ali Arıkan kızı)

10.02.1956 Durak Köyü doğumludur. Babası Ali annesi Makbule Hanımdır. İlkokulu Durak Köyü ilkokulunda ortaokulu Beyşehir Alahaddin Ortaokulunda okudu öğretmen okulu sınavlarını kazanarak Hatay Kız Öğretmen okuluna kaydını yaptırdı. Öğretmen okulunu 1974–1975 öğretim yılında bitirdi. 1975 yılında Seydişehir Tol Köyü

öğretmenliğine atandı. Sırasıyla Beyşehir Göçü Köyü Beyşehir Gökçimen Köyü Konya Ayşe Tümer ilköğretim okulu müdür yardımcılığı Konya Yüzüncü yıl ilköğretim okulu İstanbul Esenler ilköğretim okulu İstanbul Bahçelievler ilköğretim okulunda görev yaptı. 1989 yılında emekli oldu. Hatice 5 Şubat 1975 yılında Akçalar kasabasından öğretmen Hasan Şahin ile evlendi bu evlilikten bir kız bir erkek çocukları oldu. Kızı Ayşe Şahin işletme mezunu ve İngilterede bankacılık yaptı. Oğlu Ali Yücel Şahin inşaat mühendisidir. Hatice Arıkan Şahin halen İstanbul'da yaşamaktadır.

Hasan Taşdelen

15.12.1952 Durak Köyü doğumlu, babası Kamil annesi Ayşe hanımdır. İlkokulu Durak köyünde, ortaokulu Üzümlü Nahiyesinde, Liseyi Beyşehir Lisesinde bitirdi. Konya Selçuk Üniversitesi Eğitim Enstitüsü Matematik bölümünden 1979 yılında mezun oldu. 1979–1980 Öğretim yılında Sivas ili Yıldızeli ilçesi Yavu Ortaokulunda göreve başladı. Sivas Gemerek Endüstri Meslek Lisesi, Konya Sarayönü Ladik Ortaokulu, Konya Çumra Dinek Ortaokulu, Beyşehir (Derbucak) Yukarıkayalar Ortaokulu, Beyşehir Ali Akkanat İlköğretim Okulunda görev yaptı. 24 Mart 1998 yılında Beyşehir İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne getirildi. Halen aynı görevi yürütmektedir. 1975 yılında Fevzi Özkan kızı Hacer ile evlendi. İki oğlan bir kız babasıdır. 2000 yılında oğlu Özgür'ü kaybetti.

Bünyamin Durmuş

BÜNYAMİN DURMUŞ

1959 yılı Konya doğumludur. Babası Durmuş Ali annesi Rukiye hanımdır. İlkokulu Beyşehir Merkez İlkokulunda, Ortaokulu Beyşehir Alahattin ortaokulunda, liseyi Beyşehir Lisesinde okumuştur. Ankara Eğitim Enstitüsünü kazanarak 1979 yılında mezun olmuştur. 1979–1980 Eğitim öğretim yılında Gümüşhane Bayburt Gökçeli Köyüne öğretmen olarak atanmıştır. Diyarbakır Silvan Doluçalın Köyünde, Tunceli Pülümür Dereboyu Köyü ilkokulunda, Zonguldak Bartın Hasankadı Köyü İlkokulunda, Konya Meram Karadiğın Köyü İlkokulunda, Konya Selçuklu Mehmet Akdoğan İlkokulunda, Konya Selçuklu Ahmet Haşhaş İlköğretim Okulunda görev yapmıştır. Halen Ahmet Haşhaş İlköğretim okulunda çalışmaktadır (2009). 1984 yılında Seydişehir Karabulak köyünden İsmail Yavuz kızı Havva ile evlenmiştir. Ufuk (doktor) ve Umut adlı iki oğlan babasıdır.

Ayten Ünal (Dursun) Ev Yönetimi Öğ.(Harun Ünal eşi)Ö. Lütfi Dursun kızı

AYTEN ÜNAL DURSUN

04 Ekim 1958 tarihinde Seydişehir Kisecik Köyünde dünyaya gelmiştir. Babası Ömer Lütfi, annesi Zeynep Hanımdır. İlkokula Konya Akşehir'de başladı, Konya Altınçeşme İlkokulunda bitirdi. Ortaokul ve Liseyi Konya Kız Meslek Lisesinde okudu. Ankara Yüksek öğretmen Kız Teknik Okulunu bitirdi. Adana Kız Estitüsünde göreve başladı. 1985 yılında Aşağıkaraviranlı Harun Ünal la evlendi. Evlenince İzmir'e

nakil gitti. İzmir Necati Bey İlköğretim Okulunda İş Eğitimi öğretmeni olarak görev yapmaktadır. Tevfik Caner- Mehmet Taner adında iki oğlan annesidir.

Nurşen Akçay-Özkan (Abdullah kızı)

NURŞEN ÖZKAN

Babası öğretmen Abdullah annesi Dudu Hanımdır. Makine mühendisi Hasan Nevzat Özkan ile evlidir. Osman ve Oğuzhan adında iki çocuk annesidir. Muzafer Arıkan (trafik kazasında vefat etmiştir)

Muzaffer Arıkan

23.11.1964 Durak Köyü doğumlu, babası Şaban, annesi Meryem Hanımdır. İlkokulu Durak Köyü İlkokulunda bitirdi. Zonguldaklı öğretmen Hülya ile evlendi. Umut adını verdikleri bir erkek çocuğu var. 20.08.1989 tarihinde Beyşehir Akseki yolunda Şakiroğlu Çeşmesi mevkiğinde geçirdiği trafik kazasında hayatını kaybetti.

Demet Alıcıgüzel Bezirgan(Avukat Şerafettin kızı)

DEMET ALICIGÜZEL BEZİRGAN

21.02.1970 Beyşehir doğumludur. Babası Avukat Şerafettin annesi öğretmen Semahat Hanımdır. İlkokulu Isparta Ülkü ilkokulunda, ortaokulu Isparta Merkez Ortaokulunda okumuş, İzmir İnönü Lisesinden mezun olmuştur. Ege Üniversitesi

Fen Fakültesi Kimya Bölümünden mezun olmuştur. 1992–2001 yılları arasında özel sektörde kimyager olarak çalışmıştır. 2001 yılında İzmir Büyük Ege dershanesinde öğretmenlik yapmıştır. İzmir Özel İytev Tonguç İlköğretim okulunda görev yapmaktadır. 1997 yılında evlenmiş, bu evlilikten Mert Can Bezirgân adında bir çocuğu vardır.

İsmail Alıcıoğlu

19.04.1974 Durak Köyü doğumlu, babası Abdullah (Sallalı) annesi Fatma Hanımdır. İlkokulu Seydişehir Cumhuriyet İlkokulunda, ortaokulu, Seydişehir Mahmut Esat Ortaokulunda, liseyi Seydişehir Endüstri Meslek Lisesinde okudu.

1991 yılında Ankara Gazi Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Elektrik Öğretmenliği bölümünü kazandı. 1995 yılında mezun oldu. 1995–1996 eğitim öğretim yılında Şırak Endüstri Meslek Lisesine atandı. 2005–2006 eğitim öğretim yılında Gaziantep merkez Şehit Kamil Hacı Sani Konukoğlu Endüstri Meslek Lisesine atandı. Seydişehir Taraşçı Kasabası'ndan Bayram-Hatice Aslan kızı ile evlendi. Bu evlilikten Abdullah, İbrahim Yasin adlarını verdikleri iki çocukları oldu.

Özgür Taşdelen (Hasan oğlu-trafik kazasında öldü)

1976 Beyşehir doğumludur. Babası Hasan annesi Hacer hanımdır. İlkokulu Sivas Gemerek Atatürk İlkokulu ve Beyşehir Yukarıkayalar İlkokulunda okudu. Ortaokulu Beyşehir Yukarıkayalar'da, liseyi Beyşehir Lisesinde okudu. Kırıkkale Edebiyat Fa-

kültesi Edebiyat bölümünden mezun oldu. Beyşehir Doğanbey'de vekil öğretmenlik yaptı.1999 yılında Beyşehir Üzümlü Cengiz Topel İlköğretim okulunda Türkçe öğretmeni olarak göreve başladı 24 Aralık 2000 tarihinde trafik kazasında hayatını kaybetti. Mezarı Beyşehir'dedir.

SALİH KOÇAK (Cemal oğlu) Fen Bilgisi öğretmeni

Babası Cemal ve annesi Vahide Hanımdır.

Sevilay Uçar Babası Mustafa annesi Hanim'dir.

Perihan Uçar Babası Mustafa annesi Hanim'dir

Yasin Koçak

1981 Beyşehir doğumludur. Babası İbrahim annesi Şerife Hanımdır. İlkokulu Karaman ili Ermenek ilçesi Güneygark Kasabası ilkokulunda ve Konya Doğanhisar Cumhuriyet İlkokulunda okudu. Ortaokulu Beyşehir Alahattin Ortaokulunda, liseyi Beyşehir Lisesinde okudu.1999 yılında Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği bölümünü kazandı.2004 yılında mezun oldu. Atanıncaya kadar ücretli öğretmenlik yaptı. 2006–2007 Öğretim yılında Şanlıurfa Viranşehir Kadıköy İlköğretim okulunda göreve başladı. 2009 Temmuz ayında Konyalı Hasan-Nazife Taşdemir kızı İngilizce öğretmeni Özlem Hayriye ile evlendi. Halen aynı okulda görev yapmaktadır.

Nadire Alıcıgüzel (görev almadı-ev hanımı)

15.04.1979 Durak Köyü doğumludur. İlkokulu Konya Selçuklu Mehmet Akdoğan İlkokulunda okudu. Orta ve Liseyi Selçuklu lisesinde okudu.1997 yılında Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Fizik bölümünü kazandı. 2002 yılında üniversiteyi bitirdi. Öğretmenlik için pedagojik formasyon aldı. 2002 yılında Önder Alıcıgüzel ile evlendi. İki kız annesidir. Öğretmen olarak görev almadı. Ev hanımı olan Nadire halen İstanbul'da yaşamaktadır ve Gül Mina ve Sabiha Evsa adında iki çocuk sahibidir.

Şefika Sevgi Özel

1981 yılında Durak Köyünde doğdu. Babası Mustafa annesi Nevim hanımdır. İlkokulu köyünde okudu. Ortaokulu Seydişehir'de, Liseyi İstanbul Bahçelievler lisesinde bitirdi. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya bölümünü kazandı. Bu okulu bitirerek Med Dershanesinde göreve başladı. Sınav Dershanesinde çalıştı. Çağdaş Dershanesinde Coğrafya öğretmeni olarak görev yapmaktadır. 2007 yılı Haziran ayında Samsunlu Serdar Bakıcı ile evlendi.

Erkan Erkök

ERKAN ERKÖK

1983 yılında Seydişehir'de doğdu. Babası Âdem annesi Mukaddes hanımdır. İlkokulu Konya Kulu Yaraşlı İlköğretim Okulu ve Beyşehir Ali Akkanat İlköğretim okulunda okudu. Beyşehir Anadolu Öğretmen Lisesini bitirdi. Konya Selçuk Eğitim Fakültesi Fen Bilgisi Öğretmenliği bölümünü bitirerek 2007 yılının Şubat ayında Aydın İli Bozdoğan İlçesi Amasya Üzeyir Emre İlköğretim okuluna fen bilgisi öğretmeni olarak atandı. 2008 yılında Aydın Karacasu Geyre beldesinden Erol Çetintepe kızı Hatice ile evlendi. Halen aynı yerde öğretmen olarak çalışmaktadır.

Yücel Akçay

Yücel Akçay Beyşehir doğumludur. Babası öğretmen Mehmet Emin annesi öğretmen Ayşe Hanımdır. Atatürk Üniversitesi sınıf öğretmeni bölümünden mezun oldu. Öğretmen Fatma Arslan ile evlendi. İstanbul'da görev yapıyor.

Serpil Güllü (Şahin)

1982 Konya doğumludur. Babası Ahmet annesi Zübeyde Hanımdır. İlkokulu,Ortaokulu,Liseyi Konya'da okumuştur.Konya Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Kimya bölümünü bitirdi.Tepearası köyünden Emrullah Şahinle evlenmiştir. Bu evlilikten bir kız çocukları olmuştur.2010 yılı Ocak ayında İstanbul İli Şile ilçesine kimya öğretmeni olarak atandı.

İsmail Mustafa Akçay

26.09.1983 Beyşehir Yenidoğan Kasabası doğumludur. Babası öğretmen Hasan annesi Meryem Hanımdır. Babasının görevi nedeni ile eğitimini çeşitli illerin okullarında tamamlamıştır. İlkokulu Antalya Mustafa Asım Cula ilkokulunda okudu. Anadolu Lisesi sınavını kazanarak Antalya Bileydi Anadolu Lisesi ve Konya Karatay Sü-

leyman Demirel Milli Piyango Anadolu Lisesinden 2002 yılında mezun oldu. Aynı yıl İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Özel Eğitim Bölümü Üstün Zekâlılar öğretmenliğini kazandı. 2006 yılında mezun oldu. Aynı yıl askere gitti. 2007–2008 Eğitim Öğretim yılında İstanbul Avcılar Firizköy İlköğretim Okulunda göreve başladı. 01 Temmuz 2012 tarihinde Kayserili öğretmen Refika Çiğdem Alper’le evlendi.

Engin Erkök (Polis)

16 Mayıs 1985 Konya Kulu doğumludur. Babası Adem anası Mukaddes Hanımdır. İlköğretim okulunu Beyşehir Ali Akkanat İlköğretim okulunda, liseyi Beyşehir Anadolu Lisesinde okudu. Uşak Üniversitesi Türkçe öğretmenliğini kazanarak 2008 yılında mezun oldu. Öğretmen olarak göreve başlamadı. Ağustos 2010'da Mer-

zifon Polis Meslek Eğitim Merkezinde öğrenim gördü. Mart 2011 tarihinde mezun oldu. İstanbul Bahçelievler Polis Merkezinde göreve başladı. Beyşehirli sosyal bilgiler öğretmeni Müberra ile evlidir.

Ahmet Oğuz Akçay

15.05.1985 yılında Beyşehir Doğancık Köyü doğumludur. Babası Hasan, annesi Meryem Hanımdır. İlkokulu Antalya Mustafa Asım Cula, ortaokulu Antalya İstiklal Ortaokulunda ve Konya Karma Ortaokulunda okudu. Liseyi Konya Lisesinde okudu. Süleyman Demirel Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği bölümünü kazandı. Yatay geçişle Konya Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesine geçiş yaptı. 2007 yılında okulunu bitirdi. 2007–2008 Eğitim-Öğretim yılında Kars ili Selim ilçesi Tuygun Köyü İlköğretim Okulunda göreve başladı. 2008 yılında öğretmenliği bıraktı. İstanbul Boğaziçi Üniversitesinde yabancı dil kursuna katıldı. 10 Temmuz 2008 yılında Milli Eğitim Bakanlığı burslusu olarak master ve doktora yapmak için Amerika'ya gitti. New York şehrinde ESL kursunda eğitimine başladı. University of Texas ta "Eğitimde Program Geliştirme" bölümünde masterini tamamladı. Duquesne University de Eğitim teknolojileri bölümünde doktora eğitimine devam etmektedir. Ankaralı Amerika'da genetik bölümünde doktora yapan Sevinç Alkan ile evlidir.

Hanim Uçar (İzzet kızı) okul öncesi öğretmeni

10 Mayıs 1983 tarihinde doğdu. Babası İzzet anası Şerife Hanımdır. Eskişehir Anadolu Üniversitesi Okul Öncesi öğretmenliğinde okudu. 01.07.2012 tarihinde evlendi.

Merve Çağlayan(Ali İhsan kızı)

1989 Konya doğumludur. Babası Ali İhsan annesi Nazife Hanımdır. İlköğretim okulu-nu Konya Selçuklu Ahmet Haşhaş İlköğre-tim Okulunda okudu. Liseyi Konya lisesinde okuyarak Ankara Gazi Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesini kazanarak 2009 eğitim-öğretim yılında mezun olmuştur. Ocak 2010 yılında Muş ili Kızılağaç Yatılı Bölge Okuluna (YİBO) sınıf öğretmeni olarak atanmıştır. 02.09.2011 tarihinde Balıkesirli öğretmen Bilal Cici ile sözlendi. 07.07.2012 tari-hinde Bilal Cici ile evlendi.

Özlem Alıcıgüzel (Cihangir Tatar eşi)

Babası öğretmen Erol annesi öğretmen Nurhan Hanımdır. Özlem, Osmaniye Kadırlili Cihangir Tatar ile evlidir.

Özlem Alıcıgüzel

Babası Türkçe öğretmeni Nabi, annesi Kamile Hanımdır.

AHMET EKICI

Ahmet Ekici

09.09.1986Konya doğumludur. Babası Kazim, annesi Emiş hanımdır. İlkokulu Kon-ya Selçuklu Ahmet Haşhaş İlköğretim oku-lunda okudu. Ortaokulu Konya Akşemsettin okulunda okudu. Konya Endüstri Meslek Lisesinden mezun oldu. Isparta Süleyman Demirel Üniver-sitesi Enerji öğretmenliğini kazanarak 2011 yılında mezun oldu.

NOT: Öğretmenlerimizin görev yaptığı bazı ilçeler şimdi il olmuştur. ilköğretim okulları ilkokul olarak adlandırılır. unuttuğumuz varsa özür dileriz. sıralama tahminen yapılmıştır

İMAMLARIMIZ-HOCALARIMIZ

İCAZET: İzin, müsaade, şahadetname, diploma, olur, demek. Destur vermek, ilmi ehliyet

HATİP: Cuma ve bayram namazlarında hutbe okuyan kimse.

MOLLA: Dini eğitim almış bilgin. Medrese öğrencisi, dini yönü ağır basan kimse.(Eskiden medrese öğrencisine ve okuma yazma bilenlere molla denirdi

MEDRESE: Müslüman ülkelerde orta ve yüksek öğretimin yapıldığı eğitim kurumlarının genel adı.

İMAMLARIMIZ-HOCALARIMIZ

Osmanlı döneminde köyümüzün yaylalarına yaz aylarında, göçebe olarak yaşayan Yörüklere Seydi Harun Hazretlerinin dergâhında yetişen hocalar Kur'an-ı Kerim öğretmişler, dini bilgi vermişlerdir.

Seydişehir'de yaşayan büyük velilerden Hacı Abdullah Efendi talebeler yetiştirmiş bu dergâhta okuyan icazet almış hocalar köyümüzün yaylalarında bulunan insanlara dini bilgi vermişler, Kur'an-ı Kerim öğretmişlerdir. Hacı Abdullah Efendi[1806–1903] köyümüze uğrar, ayrılanı içmeden yoğurdunu yemeden ayrılmazmış.

Köyümüzün Erenler tepesinde Tekke adını verdiğimiz yerde önemli bir şahsiyetin yattığı söylenir. Geçmiş yıllarda buraya yağmur duası için çıkılır, kurbanlar kesilir, yağmur duası yapılırdı.

Köyümüzün kurucuları arasında yer aldığı söylenen Arıklar soyundan Arık Hoca veya Arık Koca adının Mustafa, Ali veya Mehmet olabileceği tahmin ediliyor. Arıklar soyundan gelen Kükkeler, İbişahmetler, Ecirler bu iki ismi çokça çocuklarına vermişlerdir. Arık Hocanın köyümüzde çocuk okuttuğu, namaz kıldırıldığı söylenir.(Ömer Lütfi Dursun (1926) Durak Köyü Tarihi-Aile Şecereleri adlı kitabında Arık

Hocanın adının Ahmet veya Mehmet olması muhtemeldir der.) Arıklar soyundan gelen ailelerin hemen hemen hepsinde Mustafa ismine rastlanmaktadır.

Köyümüzün eşraflarından Gök Hüseyin Ağa(Göğüşler soyu) Hicri1284-Miladi 1866 yılında köyümüz camisinin beratını almıştır. Gök Hüseyin Ağanın namaz kıldırıldığı, çocuk okuttuğu söylenir.

Köyümüzün camisinde namaz kıldıran, çocuk okutan, mahalle odalarında, evlerde çocuk okutan saygıdeğer büyüklerimizi derleyebildiklerimizi burada zikredeceğiz. Sıralama tahmini olarak yapılmıştır.

Veli Hoca(İmamlar soyu)

Çil İhtiyar Mustafa(İmamlar soyu)

Veli Hoca Okur(İmamlar soyu)

Cin Ali Hoca (Ali Şener) Akseki İlarma (Kuyucak) köyünden gelerek köy ücretiyle köyümüzde uzun zaman imamlık yapmıştır.tahmini1925–1933 yıllarında

Hatıp Abdulkerim(İmamlar soyu)(Bakıcı-Güzel)

Hatıp İbrahim Dursun(Göğüşler)(1877–1950)

Hasan Hoca Alıcıgüzel(Göğüşler)(1881–1973) Kayanın başında medrese açmış, medresede çocuk okutmuştur.

Molla Mehmet Okur(İmamlar)(1882–1945) çocuk okutmuş, namaz kıldırmıştır.

Molla Mustafa İnce(Tombaklar soyu)(1877–1953)

Molla Abdullah Özcan(Göğüşler)(1879-

Hafız Halil Akkanat (D.1885-Ö.1922) (Arıklar-Kükkeler Soyuy)

Delioğlan Mustafa Aktaş(Göğüşler)(

İsmail Hoca Yaşar(Mısıroğulları-Kocabaşlar)(

Eski Hatıp Kerim Bakıcı(İmamlar soyu)

Hatıp Hasan Durmuş(Göğüşler)(1911-

Durmuş Ali Hoca (Seydişehir Gökçehöyük köyünden)

Mehmet Çiçek Hoca(Tepearası köyünden)

Mehmet Hoca-Deli Mehmet(Seydişehir Gökçehüyük köyünden)

Çakırın Mustafa Hoca(Tepearası köyünden)

Hüseyin Çiçek Hoca(Tepearası köyünden)Köylümüz Ayşe Alıcıgüzel ile evli)

Ömer Hoca(Beyşehir Çiçekler köyünden)

Mevlit Hoca(Beyşehir Sadıkhacı Kasabasından)

Halil İbrahim Çubuk Hoca(Tepearası köyünden)

Mehmet Hoca-Hafız Mehmet(Sadıkhacı Kasabasından)

Reşat Hoca(Yenişarbademlili)(1969–1970 yıllarında görev yapmıştır.)

Ahmet Yılmaz Hoca(Tepearası köyünden]

Durmuş Ali Sarıcan(Köylümüz)

Köyümüze Haziran 1980 yılında kadrolu imam atandı.

KADROLU İMAMLARIMIZ

İbrahim GÖK Haziran 1980 yılında göreve başlamıştır.(Beyşehir Çukurağıl köyünden)

Fahri Dikmen 01.08.1987 tarihinde göreve başlamıştır.

(Köyümüzden Halime Atan ile evlenmiştir) (Akseki Çimi köyünden) (İlk canlı televizyon kanalına çıkan imam-TRT2 kanalında)

Köyümüzden Kur'an kurslarında okuyanlar;

Hacı Mehmet Arıkan (Başka köylerde imamlık yapmıştır.)D.1932

Fehmi Arıkan Kur'an Kurslarında okumuş(Başka köylerde imamlık yapmıştır)D.1951

Mustafa Güzel Kur'an Kurslarında okumuş (imamlık yapmıştır) D.1952

Durmuş Ali Sarıcan Kur'an Kursunda okudu(Köyümüzde imamlık yaptı)D.1953

Sabri Evcı Kur'an Kursunda okudu. D.1962

Ali Alıcığlu Kur'an Kursunda okudu. D.1958

Ali İhsan Uçar Kur'an Kursunda okudu. D.1959-
 Ö.24.03.2011(Trafik kazasında öldü)
 İsmail Uçar Kur'an Kursunda okudu. D.1965
 Yusuf evci Kur'an Kursunda okudu D. 1962
 Salim Evcı Almanya'da Kur'an öğrenmiş, dini bilgi almıştır(D.1967-
 Mustafa Akkanat İmam Hatipte okudu
 Mevlüt Arıkan İmam Hatip mezunu
 Bilgenur Akçay(Kaya)Konya İmam Hatip mezunu
 Serpil Güllü(Şahin)Konya İmam Hatip mezunu
 Musa Akteke İmam Hatipte okudu, mezun oldu.
 Mustafa Özçelik Köyümüz imamı Fahri Dikmen Hocadan
 Kuran-ı Kerim öğrenmiş ve dini bilgi almıştır.
 Ersin Özçelik Köyümüzün imamı Fahri Dikmen Hocadan
 Kuran-ı Kerim öğrenmiş ve dini almıştır.
 Caner Güzelim Köyümüzün imamı Fahri Dinmenden Ku-
 ran-ı Kerim öğrenmiş
 Köyümüzde evlerde, mahalle odalarında çocuklarımıza
 Kuran-ı Kerim ve namaz surelerini öğretenler;
 Molla Mustafa İnce (D.1877)
 Molla Mehmet Okur (D.1882)
 Hacı Ali Akçay (D.1894)
 Hacı hasan Hoca Alıcığüzel (D.1882)
 Hacı Ömer Akkanat(D.1911)
 Mustafa Okur (D.1914-)
 Hüseyin Aktaş (D.1911)
 Mustafa Evcı (D.1938)

DURAK KÖYÜ ZANAATKÂRLARI

ZANAAT: İnsanlar maddi ihtiyaçlarını karşılamak için yapılan eğitim ve tecrübe gerektiren işe zanaat adı verilir.

ZANAAT: Kişilerin yaşamlarını sürdürebilmeleri ve gerekli olan ihtiyaçlarını karşılamak için öğrenilen bilgi, beceri ve deneyim gerektiren mesleğe zanaat denir.

MESLEK: İnsan yaşamını sürdürebilmek için yaptığı ve yoğun bir eğitim gerektiren zaman sonunda kişilerin kazandığı unvana meslek adı verilir.

Türkiye’de tanımı yapılmış 600 e yakın meslek vardır.

Köyümüzün evlerini eskiden Rum ve ermeni ustaları yapmış. Bu ustaların yaptığı evler halan ayaktadır; Abdullah Dursun (Bolatan) un, Mehmet Akteke (Musa’nın Mehmet) nin, Halil İbrahim Atan (Arifin Ali’nin oğlu) Mustafa Sarıcan(Topal Mustafa) ın evi bu ustaların yaptığı evlerdir. Daha sonra Cumhuriyetle birlikte Gencek, Huğlu ve Akseki köylerinden ustalar köyümüzdeki evleri yapmışlardır.

Köyümüzde Yetişen Duvar Ustaları

Hasan Durmuş (Hatip Hasan) Doğum:(Rumi 1327)Miladi 1911

Osman Özkan (Osman Bey) Doğum:(Rumi 1326) Miladi,1910

Bekir Ekici (Dilsizin Bekir)

Ahmet Arıcı (Gazi)(Gunlacının Ahmet) Doğum:(Rumi 1316) Miladi,1900

Ahmet Özkan (Kısa Ahmet) Doğum (Rumi 1320) Miladi 1904

Mevlüt Arıkan(Kocabaşın Mevlüt) doğum (Rumi 1318) miladi 1902

Hüseyin Uçar(Hüsman) doğum:(Rumi 1331) miladi 1915

Ali Arıkan (Gucur Ali) doğum:(miladi 1327)

Hüseyin Özceylan (Söylemez) doğum:(Rumi 1324)miladi 1918

İsmail Alıcioğlu (Köle Kızın İsmail) doğum (Rumi 1330)
miladi 1916

Durmuş Güzel (Kürt Durmuşu) doğum: miladi 1926

Ahmet Ekici (Göde Ahmet) doğum: 1928

Ali Arıkan (Esiyenin Ali) doğum: 1928

Ahmet Güllü (Mori) doğum:1938

Ahmet Ali Evcı doğum (rumi 1340) miladi 1924

Mustafa Akteke (Göde) doğum: 1934

Şaban Özceylan(Eski Ali'nin Şaban)doğum(Rumi 1340)
miladi 1924

Hasan Evcı doğum: 1931

Ahmet Çelik (Diğirin Ahmet) doğum:1938

Ramazan Evcı (çavuş) doğum:1932

Mehmet Adıgüzel (Köle Mehmet) doğum 1928

Mustafa Evcı doğum: doğum: 1938

Demirci Ustaları

Hüseyin Gürbüz (Kel Hüseyin) doğum: (Rumi 1329) 1913

Hüseyin Güzel (Bakkal Hüseyin) doğum:1938

Abdulkerim-Gülsüm oğlu Mehmet

Gürbüz (Kazağın Mehmet)doğum: 1946 Hasan-Şerife oğ-
lu

Hasan Gürbüz (Hacı Hasan) Marzifon doğum:1946 Hüse-
yin Hatice oğlu

Hasan Hüseyin Atan doğum:1952 Ali-Hanife oğlu

İbrahim Gürbüz doğum: 1950 Hiseyin-Fatma oğlu

Kalaycı Ustaları

Adem Gürbüz (Kazak Hasan oğlu) doğum: 1959 Hasan-
Şerife oğlu

Hüseyin Güzel doğum: 1961 Mehmet Ali-Hatice oğlu

Hüseyin Gürbüz (Kazak Hasan oğlu) doğum:1961 Hasan-
Şerife oğlu

Av Tüfeği Yapanlar

Ömer Alıcıgüzel d.1936 İsmail-Gülsüm

Mehmet Adıyaman, d.1946 Ali Hatice

Hüseyin Güzel (Bakkal Hüseyin), d.1938 Abdulkerim-
Gülsüm

Mustafa Sarıcan (Topal Mustafa) d.1949 Hasan Hüseyin-
Şerife

Ömer Adıgüzel d.1939 İbrahim-Hatice

Sadık Adıgüzel d.1942 İbrahim-Hatice

Ahmet Çelik d.1938 Ali-Havva

Bekir Özel d.1938 Mustafa-Fatma

Yahya Dursun d.1950 Ali-Ayşe

Ahmet Alıcıoğlu(Köle kızının İsmail oğlu) d.1934 İsmail-
Rahime

Abdullah Alıcıoğlu d.1946 İsmail- Rahime

Ali Özceylan(Şaban oğlu) d.1950 Şaban-Ayşe

Mehmet Güllü d.1949 İsmail-Hanim

Halil İbrahim Güllü(Yaşar) d.1950 Abdullah-Ayşe

Muhsin Sarıcan d.1952 Hasan Hüseyin-Şerife

Kadir Güzelim d. 1961 İzzet-Dursune

Marangoz Ustaları

Hasan Yavaş Musa-Ayşe oğlu (Küçük Hasan Tombaklar
sülalesinden erkek evladı yok)

Ahmet Özkan (Osman Beyin Ahmet) d.1910 Ahmet Dudu
oğlu

Hasan Durmuş (Hatip Hasan) d. 1911 Mustafa-Nise oğlu

Ahmet Koçak(Çekiçin Ahmet) d. 1920 Hasan-Fatma oğlu

Durmuş Güzel (Kürt Durmuş) d. 1926 Mustafa Emişe oğlu

Mustafa Akkoç (Tıngır) d.1925 Mahmut Emine oğlu
 Kamil Taşdelen d.1928 Ali-Hanim oğlu
 Cemal Koçak(Salih oğlu) d.1945 Salih-Dudu oğlu
 Emin Koçak (Cin Ali'nin Mehmet) d. 1946 Ali-Fatma oğlu

EL SANATI USTALARI

Kerim Öztop (Düdükçünün Kerim) Doğum:(Rumi 1318)
 miladi 1902saban, düven, ellik, kağrı, atkı, beldanat
 Mustafa Alıcıoğlu (Manavın Mustafa)Doğum:(Rumi 1327)
 miladi 1911 saban, ellik, dibek, düven, sele, sepet,
 beldanat, atkı, kağrı
 Mahmut Akkoç (Kara Mahmut) Doğum:(rumi1318)miladi
 1902 saban, kağrı, düven, postal (ayakkabı)tamiri, tekne,
 süpürge, sepet, köfün
 Ali Adıyaman (Çakal Ali) Doğum:(Rumi 1324) miladi 1908
 ayakkabı tamiri, ellik, fener tamiri, lehim işleri

NALBANTLAR

Hüseyin Gürbüz Kel Hüseyin(d. 1913 Hasan-İsmihan oğlu)
 Süleyman Güzel (d. 1928 Abdülkerim-Gülsüm oğlu)
 Mehmet Ali Güzel (d.1921 Abdülkerim-Gülsüm oğlu)
 İzzet Güzelim (Tatın İzzet) (d.1931 Ali-Dudu oğlu)
 Mehmet Gürbüz (Kazağın Mehmet) (d.1946 Hasan-Şerife
 Oğlu)
 Ahmet Öztürk(Kamil oğlu) (d.1931 Kemil-Ayşe oğlu)
 Hasan Gürbüz (Marzifon)(Hacı Hasan) (d.1946 Hiseyin-
 Hatice oğlu)

ŞOFÖRLER

Sadettin Akkanat (Hacı Sadettin) d.1932 Mustafa-Hatice
 oğlu
 Necati Aktaş(Hüseyin oğlu) d.1942 Hüseyin-Urkuç oğlu

- Ali Özceylan (Şoför Ali) d.1941 Hüseyin-Fatma oğlu
Abdurrahman Bal (Eyüp oğlu) d.1952 Eyüp-Şerife oğlu
Ali Osman Özceylan (Mehmet oğlu) d.1950 Mehmet-
Fatma oğlu
Halil Koçak Ahmet oğlu) d.1950 Ahmet-Ayşe oğlu
Ramazan Evcı d.1932 Yusuf-Raziye oğlu(ehliyetsiz araba
kullandı)
Ömer Adıgüzel d.1939 İbrahim-Hatice oğlu
Abdulkadir Özel d.1943 Hamza-Şerife oğlu
Yakup Evcı (Ahmet Ali oğlu) d.1952 Ahmet Ali-Rukiye oğlu
Ahmet Alıcıoğlu (Abdullah oğlu) d.1953 Abdullah-Ayşe oğ-
lu
Abdullah Atalay d. 1952 Adıgüzel-Şerife oğlu
Naim Özkoç (Şaban oğlu) d. 1956 Şaban-Meryem oğlu
Ali Osman Turgut (Dede Mehmet oğlu) d.1955 Mehmet-
Hatice oğlu
Ali İhsan Çağlayan (Mustafa oğlu) d. 1960 Mustafa-Emine
oğlu
Musa Özel d. Ramazan-Şefika oğlu
Kazım Ekici (Ahmet oğlu) d.1956 Ahmet-Keziban oğlu
İlyas Özel (Bekir oğlu) d.1963 Bekir-Şehriban oğlu
Galip Turgut (Dede Mehmet oğlu) d. 1959 Mehmet-Hatice
oğlu
Sadi Turgut (Dede Mehmet oğlu) d.1966 Mehmet-Hatice
oğlu
Ahmet Erkök(Çapar oğlu) d. 1964 Hüseyin-Azime oğlu
Ünal Güllü (Efe-Mustafa oğlu) d. 1965 Mustafa-Nise oğlu
Şaban Evcı (Ahmet Ali oğlu) d.1960 Ahmet Ali Rukiye oğlu
Ramazan Ballı(Mustafa oğlu) d.1962 Mustafa-Döndü oğlu
Mehmet Evcı Ramazan oğlu) d. Ramazan-
Döndühanım oğlu
Abdullah Turgut (Mustafa oğlu) d. 1965 Mustafa-Rukiye

oğlu

Mustafa Turgut (Dede Mehmet oğlu) d. 1968 Mehmet-Hatice oğlu

Hasan Evcı (Ramazan oğlu) d. Ramazan-Döndühanım oğlu

Osman Özkan (Baki oğlu) d.1956 Abdalbaki-Raziye oğlu

Hasan Özkan (Baki oğlu) d.1952 Abdalbaki-Raziye oğlu

Ali Koçak (Mehmet Emin oğlu) d.1958 Mehmet Emin-Ayşalı oğlu

Ali Akçay (Ali oğlu) d.1959 Ali-Güldane oğlu

Süleyman Koçak(Musa oğlu) d. 1964 Musa-Zeynep oğlu

Ahmet Güzelim Mustafa oğlu) d.1967 Mustafa-Hatice oğlu

Lamı Taşdelen (Mehmet oğlu) d.1965 Mehmet-Fatma oğlu

Ayhan Taşdelen(Mehmet oğlu) d. Mehmet-Fatma oğlu

İbrahim Koçak d. Ali-Ayşe oğlu

DEYİMLER – ATASÖZLERİ

DEYİM

Genellikle gerçek anlamının dışında bir anlam taşıyan en az iki kelimedenden oluşan kalıplaşmış sözlerdir. Bazı deyimler gerçek anlamında kullanılır.

-A-

Acıyan gören eşek, attan ileri gider.

Adı çıkmış dokuza inmez sekize.

Abdal evinde ekmek mi bulunur.

Acı andığın gün acı.

Adam sandım eşeği, kaba serdim döşeği,

Ağzı var, dili yok.

Ağzını bıçak açmıyor.

Akşamın hayrından sabahın şerri iyidir.

Aslan yattığı yerden belli olur.
Akarı kokarı yok.
Allah, sağ gözü sol göze muhtaç etmesin
Allah'ın bol, kulun kıt olduğu yerde buluşalım.
Analı kızılı, sözleri gizli.
Attan inip eşeğe binmem.
Anasına bak kızını al, kenarına bak bezini al.
Acıdığı domuzun kırk batman yağı çıkar.
Ar namus tertemiz.
Atın ölümü arpadan olsun.
Av avlayanın, yumurta bulanın.
Avı kuşu bir.
Azıcık aşım, kaygısız başım.

-B-

Bahçeye erik, eve yörük tadırtma.
Bal bıçağı.
Bal döksen yalanır.
Baltayı taşa vurmak.
Benim koyunun dördü öldü, bir birinden gördü öldü
Bıktım usandım.
Bin yattan bir bildik iyidir.
Bir kışlık davarım var. Bir kuşluk arım var.
Bok ile yapıp, sidik ile yıkmak.
Ben hadımım derim, sen çocuk sorarsın.

-C-

Can çıkar huy çıkmaz
Cin Ali'nin ala tekesi gibi.

-D-

Değirmencinin kilesi, nöbetçinin hilesine denk gelir.

Dikisini sudan çıkarmak.
Dilimde tüy bitti.
Dursun otursun topuyla götürsün
Davulun sesi uzaktan hoş gelir.

-E-

Elimin özü yok, hamurumun tuzu yok.
Elin işlerse ağzın gevişler.
Eli ayağına dolaşmak.
Eşek kuyruğu gibi, ne uzar ne kısalır.
Eşek, sudan gelinceye kadar dövmek.
Ekmek buldun ye, sopa buldun kaç.
Eğirdiğini yüne değiştirmek.
Eş gemisi yürümüş, elti gemisi yürümemiş.
Even kızım koca bulmaz. Balsa da yüzü gülmez.
Evleği koca öküz çatar.
Eyvallah etmemek.

-F-

Fisaretin kurusun.
Fitne ağacı,
Even kızım koca bulmaz, balsa da yüzü gülmez.

-G-

Galeye almamak:(önemsememe, dikkate almama)
Gece işi böcü işi.
Gelin ata binmiş ya kısmet ya nasip demiş.
Gidişim ile dönüşüm, tarhana aşına bulgur salışım.
Göferim tükendi.

-H-

Haba ile ürkütüp, sopa ile saymak.
Haline bakmaz kılığına bakmaz, Hasan dağına oduna gider.
Haramın harmanı olmaz.

Harman yel ile düğün el ile olur.
 Hararı var çuvalı var, besbelli samana geldi.
 Hem suçlu, hem güçlü.
 Hüngür hüngür ağlamak,

-İ-

İşten artmaz, dışten artar.
 İğne ile kuyu kazmak.
 İnadım inat adım Kürt Ahmet.
 İnce artar, kalın yırtar.(Yufka ekmek için söylenir)

-K-

Kardeş kardeşi bıçaklamış, dönüvermiş kucaklamış.
 Katranı kaynatırsan olur mu şeker, her canlı cinsine çeker.
 Kayış atmak.
 Kelek kesen.
 Kerem eyle.
 Kız ver hasım ol, at ver hısım ol.
 Kirli çıkın
 Kitaba el basmak
 Kuşa süt nasip olsaydı anadan olurdu.
 Kuzguna yavrun kara demişler, benimki bana göre demiş.
 Kokusu çıkmak.
 Koltuğuna sığınmak.
 Korktuğu başına gelmek.
 Koyun gibi dinlemek.
 Köpeğe kemik atmak.
 Köşe bucak kaçmak.
 Kör ile sakat gelirken kapıyı beket.
 Kulağı delik
 Kulağına küpe olsun
 Kulak misafiri olmak.
 Kuyruğuna basmak.

-M-

Mal canın yongasıdır.
Mayası bozuk.
Meteliği yok
Meydanı boş buldu.
Mırıği yıkık.

-N-

Nerde çalgı, orada kaldı.
Nefsini körlemek.
Neyin nesî, kimin fesi
Niyeti bozuk.
Nutku tutulmak,(Konuşamaz hale gelmek, Ne söyleyeceğini bilememe)

-O-

Ocağı kör kalmak
Oğlan yedi oyuna gitti, çoban yedi koyuna git
O kadar kusur kadı kızında da bulunur.
Ortada fol yok, yumurta yok.
Oturduğu ahır sekisi, çağırdığı İstanbul türküsü.

-Ö-

Öküz altında buzağı aramak.
Öküz öldü ortakçılık bozuldu.
Ölmek var, dönmek yok.

-P-

Pabucu dama atılmak
Paçayı yırtmak.
Pireyi deve yapmak

-R-

Rahat yüzü görmemek.

-S-

Saçı başı ağarmak.

Saçı uzun aklı kısa.

Saçı sakalı birbirine karışmış.

Sağlam ayakkabı değil.

Sakalı ağartmak.

Sakalım yok ki sözüm dinlensin.

Sakalının altına girmek.

Saman altından su yürütmek.

Sarımsak soğan yemedim ki ağzım koksun.

Semeriyle sekseni buldu.

Seni, beni bilmez.

Sermayeyi kediye yüklemek.

Sevinçten ağzı kulağına varmak.

Sinine yandığım,

Sofu, soğan yemez, bulsa kabuğunu koymaz.

Sözü ağzına tıkamak.

Sözüm meclisten dışarı.

Suyu bulandırmak.

Süt dökmüş kediye dönmek

-Ş-

Şeytana pabucu ters giydirir.

Şakayı şamataya çevirme.

-T-

Tabanları yağlamak.

Tahsildar torbası gibi,

Tapırına düşmek.

Tekeden süt çıkarmak.

Tekerinin önüne taş koymak.
Tencerede pişirir, kapağında yer.
Tencere yuvarlanmış, kapağını bulmuş.
Tılısımı düşük.
Turnayı gözünden vurmak.
Tuzu kuru
Tünnük tünnük kaçar,
Tüyü bozuk.

-U-

Uçan kuştan imdat beklemek.
Unu elemek, eleği asmak.
Utancından yere geçmek.

-Ü-

Üç aşağı beş yukarı
Üvey evlat olmak
Üveyin özü olmaz, ketenin bezi olmaz.
Üzümü ye, bağıını sorma.

-V-

Vız gelip tırıs gitmek
Vur dedikse öldür demedik.

-Y-

Ya bu deveyi güdeceksin, ya bu diyardan gideceksin.
Yağmurdan kaçarken doluya tutulmak.
Yar yıkıldığı gün tozar.
Yalamayınca doymayız yamamayınca giymeyiz.
Yalın ayak yola düşmek.
Yan gözle bakmak.
Yenecek yemek buğundan belli olur.
Yerde alıp, gökte yemek.

Yerin dibine sokmak.
 Yere bakan, yürek yakan
 Yörük, Yörük yürüdü, kılılı deri sürüdü, Yörük ne bilir ayranı, lak lak içer ayranı.
 Yüreği ağzına gelmek.
 Yüzünü gören cennetlik.
 Yüz verdik astarını ister.

- Z-

Zekât keçisi
 Zevkten dört köşe olmak.
 Zıvanadan çıkmak:(söz dinlememe, gelişigüzel konuşma, acayip hareketler yapma.)
 Zift sorgucu

ATASÖZLERİ

Atasözü: Uzun deneme ve gözlemlere dayanılarak söylenmiş ve halka mal olmuş, öğüt verici nitelikte sözler.

Köyümüzde en çok söylenen atasözleri

-A-

Acele giden, ecele gider.
 Acının yeri başka, acın yeri başka.
 Acele işe şeytan karışır.
 Acı andığın gün acı
 Acı patlıcanı kırağı çalmaz.
 Aç bırakma hırsız edersin, çok söyleme arsız edersin.
 Aç ayı oynamaz.
 Aç tavuk kendini darı ambarında görür.
 Açtırma kutuyu, söyletme kötüyü.

Adam olana bir söz yeter.
Adamakla yiğidin malı tükenmez.
Adın çıkacağına canın çıksın.
Adamın iyisi iş başında belli olur.
Adamın yere bakanından, suyun yavaş akanından kork.
Adı çıkmış dokuza inmez sekize.
Ağacı kurt, insanı dert öldürür.
Ağaç yaşken eğilir.
Ağlarsa anam ağlar, gerisi yalan ağlar.
Armutun iyisini aylar yer.
Ağır taşı ne sel alır, ne yel.
Ağlayanın malı, gülene hayır etmez.
Ağustosta ekilen darıdan, kocasından sonra kalkan karı-
dan, oğul vermeyen arıdan, haram kazanılan sarı-
dan(maldan) hayır gelmez.
Ak akçe kara gün içindir.
Akan su pislik tutmaz.
Akıl akıldan üstündür.
Akıl yaşta değil baştadır.
Akraba ile ye iç, alışveriş yapma.
Akılsız köpeği yol kocatır.
Akrabanın yaptığıını, akrep yapmaz.
Akşamın hayrından sabahın şerri iyidir.
Alacakla borç ödenmez.
Alışmış kudurmuştan beterdir.
Allah dağına göre kar verir.
Alet işler, el övünür.
Allah bir kapıyı kaparsa, diğerini açar.
Allah doğrunun yardımcısıdır.
Allah sağ eli, sol ele muhtaç etmesin.
Allahtan umut kesilmez.
Almadan vermek Allah'a mahsustur.
Altın eşik, ağaç eşığe muhtaçtır.

Ana gibi yar, Bağdat gibi diyar olmaz.
Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az.
Aptalın karı doyunca, gözü yolda olur.
Arap eli öpmeyle dudak kararmaz
Arkadaşlık pazara kadar değil, mezara kadar.
Asıl azmaz, bal kokmaz, kokarsa yağ kokar, aslı ayrandır.
Aslan yattığı yerden belli olur.
Aşağı tükürsem sakal, yukarı tükürsem bıyık.
At çakılı tüfek sıkılı durmaz.
At ile avrat yiğidin bahtına.
At ver hısım ol, kız ver hasım ol.
At, avrat, silah başkasına emanet edilmez.
Ateş olmayan yerden duman tütmez.
Atı alan Üsküdar'ı geçti,
Ateş düştüğü yeri yakar.
Ateş ile barut bir arada durmaz.
Atın ölümü arpadan olsun.
Ava giden avlanır.
Ayağını yorganına göre uzat.
Ava gelmez kuş, başa gelmez işi olmaz
Avradı er değil, ar zapdeder
Ayranım ekşidir diyen olmaz.
Az sadaka çok bela savar.
Aza kanaat etmeyen çoğu bulamaz
Ayıpsız dost arayan, dostsuz kalır.
Azıcık aşım, kaygısız başım.
Azmış kudurmuştan beterdir.
Az yaşa, çok yaşa, akıbet gelecek bir gün başa,

-B-

Baba oğluna bağ bağışlamış, oğlu bir cingil üzüm vermemiş.
Bakarsan bağ, bakmazsan dağ olur.

Bal tutan parmağını yalar
Balık baştan kokar
Bana değmeyen yılan binyıl yaşasın,
Başa gelen çekilir
Bedava sirke baldan tatlıdır.
Bekâra avrat boşamak kolay olur
Bela geliyorum demez
Besle kargayı oysun gözünü
Bıçak kınını kesmez
Bilmemek ayıp değil, öğrenmemek ayıp
Bin nasihatten bir musibet iyidir.
Bin ölç, bir biç
Bin bilsen dahi bir bilene danış.
Bir gün ötmeyen horozun başı kesilmez.
Bir deli kuyuya bir taş atmış kırk akılı çıkaramamış.
Bir dirhem et, kırk ayıp örter.
Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı vardır.
Bir nala vur, bir mıha
Borcun iyisi vermek, dedin iyisi ölmek
Boş çuval ayakta durmaz.
Borç yiğidin kamcısıdır.
Bükemediğın bileği öp.
Büyük lokma ye, büyük söz söyleme
Büyük balık küçük balığı yutar

-C-

Cahile söz anlatacağına, deveye hendek atlat.
Can boğazdan gider
Cami ne kadar büyük olursa olsun, imam bildiğini okur.
Cana geleceğine mala gelsin.
Çiğ et, et yapar, çiğ ekmek dert yapar.
Çıkmayan candan umut kesilmez.

Çatal kazık yere geçmez
Çocuktan al haberi

-D-

Dağ dağa kavuşmaz, insan insana kavuşur.
Demir tavında dövülür, kız çağında sevilir
Davulun sesi uzaktan hoş gelir.
Değirmencinin kilesi nöbetçinin hilesine denk gelir.
Deliye her gün bayram
Denize düşen yılanı sarılır
Deriyi görmeden paçayı sıvama
Deve ne kadar uzak gitse, katarını gözetir.
Diri baş dirlik ölü baş kefen ister.
Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar.
Doluya dökerim almaz, boşa dökerim dolmaz.
Dost kötü günde belli olur.
Duvarı nem, insanı gam öldürür.
Düşenin dostu olmaz.
Düz yolda sivri bela
Dost başa, düşman ayağa bakar.
Dökme su ile değirmen dönmez.
Düz yolda sivri bela

-E-

Eğri oturup, doğru konuşalım,
El ekmeği eşiği çıkasıya kadar.
Elden gelen övün olmaz o da zamanında gelmez.
El atına binen tez iner.
El eli yıkar, el yüzü yıkar.
El elin eşeğini türkü söyleyerek arar.
El kapısında köpek canlanmaz.
El yarası geçer, dil yarası geçmez.
Elin iyisinden, kendi en kötümüz daha iyidir.

Elini sıcak sudan soğuk suya değdirmemek
El mi yaman beğ mi yaman,
Emanetin gözü yerde olur.
Erken kalkan yol alır, erken evlenen döl alır.
Eski dost düşman olmaz.
Ev alma komşu al.
Evini temiz tut misafir gelir, kendini temiz tut ölüm gelir.
Evli evinde, köylü köyünde gerek.

-F-

Fakirin tavuğı tek, tek yumurtlar.
Fazla aş ya karın ağrıtır ya baş
Fazla mal göz çıkarmaz.
Feleğın çenberinden geçmiş.
Foyası meydana çıkmak

-G-

Gâvurun ekmeğini yiyen kılıcını sallar.
Geceyi gündüze katmak.
Geleceğı varsa göreceğı de var.
Gelin ata binmiş ya nasip, ya kısmet demiş.
Gençlikten taş taşı, kocalıkta ye aş
Gidişim ile dönüşüm tarhana aşına bulgur salışım.
Gönülsüz aş, ya karın ağrıtır ya baş
Görünen köy kılavuz istemez,
Gülme komşuna, gelir başına,
Güvenme varlığına, düşersin darlığa,
Göz görmez, gönül katlanır.
Gözden gönülden düşmek.
Gözü yollarda kalmak

-H-

Haramın harmanı olmaz,
Harman yel ile düğün el ile olur.
Hasta olan değil, eceli gelen ölür.
Haydan gelen huya gider.
Her horoz kendi çöplüğünde öter.
Hayvanlar koklaşa, koklaşa, insanlar konuşa, konuşa anlaşır.
Her şakanın altında bir gerçek saklıdır.
Her yiğidin yoğurt yiyişi farklıdır,
Haline bakmaz, kılığına bakmaz Hasan Dağına oduna gider.
Hıh demiş burnundan düşmüş.
Hop oturup hop kalkmak.
Huylu huyundan vazgeçmez.

-İ-

İğneyi kendine, çuvaldızı başkasına batır.
İki cambaz bir ipte oynamaz.
İki çıplak hamama yakışır.
İki karpuz bir koltuğa sığmaz.
İnsan beşer, şaşar,
İnsanın yere bakanından, suyun yavaş akanından kork.
İsteyenin bir yüzü, vermeyenin iki yüzü kara,
İşleyen demir ışıldar.
İşten artmaz, dişten artar.
İt iti ısırmaz,
İt ite buyurur, it kuyruğuna,
İt ürer, kervan yürür.
İti an, çomağı hazırla,
İyi dost kötü günde belli olur.

İyi insan lafının üzerine gelir.
İyilik yap denize at; balık bilmezse Halik bilir.

-K-

Kakma el kapısını, kakarlar kapını,
Kar ile zarar bir arada gezer.
Kanı kan ile yıkamazlar, kanı su ile yıkarlar.
Kız evladı öz evladı,
Kasap et derdinde, koyun can derdinde.
Kaza geliyorum demez.
Kedi uzanamadığı ciğere murdar der.
Kelin ilacı olsa, kendi başına sürer.
Kendi düşen ağlamaz, iki gözü birden çıkar.
Kendi gözündeki çöpü görmez, başkasının gözünde
merdek arar.
Keskin sirke küpüne zarar.
Kılıç kınını kesmez.
Kır atın yanında duran ya huyundan, ya suyundan,
Kışın taşa, yazın yaşa oturma,
Kızım sana diyorum gelinim sen anla,
Kızını dövmeyen dizini döver.
Kız ver hasım ol, at ver hısım ol,
Kimi yer kimi bakar, kıyamet bundan kopar.
Kiminin parası kiminin duası,
Koç koyacak toklu yok,
Komşu komşunun külüne muhtaçtır.
Koyunun olmadığı yerde keçiye Abdurrahman Çelebi der-
ler.
Köpek ile dalaşacağına, çalıyı dolaş,
Köpeğin duası kabul olsa gökten kemik yağar.
Köprüyü geçinceye kadar, ayıya dayı de,
Kurt kocayınca köpeğin maskarası olur.
Kurt dumanlı havayı sever.

Kurunun yanında yaş da yanar.
Kusursuz dost arayan dostsuz kalır.
Kuşa süt nasip olsaydı anadan olurdu.
Kuzguna yavrun kara demişler, benimki bana göre demiş,

-L-

Lafla peynir gemisi yürümez.

-M-

Mal canın yongasıdır.

-N-

Ne verirsen elinle, o gider seninle.

-O-

Oğlan dayıya, kız halaya çeker,
Oturduğu ağır sekisi, çağırdığı İstanbul türküsü,
Oynamasını bilmeyen, yerim dar der,
Öfke ile kalkan zararlar oturur.
Öfke baldan tatlıdır,
Ölmüş eşek kurttan korkmaz.
Ölü baş kefen ister, diri baş dirlik ister.

-P-

Pire itte, bit yiğitte bulunur.

-S-

Sabreden derviş, muradına ermiş,
Sakla samanı gelir zamanı,
Sen evme, işin evsin,
Sona kalan dona kalır.
Su küçüğün, söz büyüğün,
Su uyur düşman uyumaz,

Sukut ikrardan gelir,
Sütten ağzı yanan; yoğurdu üfleyerek yer.
Şeriatın kestiği parmak acımaz.

-T-

Taş ile gelene aş ile var.
Tatlı ye, tatlı konuş,
Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır.
Tavşan dağa küsmüş, dağın haberi olmamış,
Tok ağırlamak zordur,
Tarlada izi olmayanın, harmanda yüzü olmaz.
Türkün akli sonradan gelir.

-U-

Uzaktan davulun sesi hoş gelir.
Üzümü ye, bağıni sorma,
Üzüm üzüme baka, baka kararır,

-Y-

Yarası olan gocunur,
Yaş kesen baş keser,
Yavuz hırsız ev sahibini bastırır.
Yerin kulağı vardır.
Yılanın başı küçükken ezilmelidir.
Yiğidi öldür, hakkını yeme,
Yoruluncaya kadar ara, ölünceye kadar geçin.
Yürüğün göçü giderken düzelir.
Yuvarlanan taş yosun tutmaz.
Yuvayı dişi kuş yapar.

-Z-

Zararın nesrinden dönersen kardır,
Zenginın kağnısı dağları aşar, fakirin ki düz yolda şaşar,
Zenginın malı züğürdün çenesini yorar.

Zora dağlar dayanmaz,
Zorla güzellik olmaz,
Zora beylerin borcu vardır.

BEDDUA (İLENÇLER)**-A-**

Allah belanı versin.

Adı batasica.

-B-

Babalar çıkasica

Burnundan fitil, fitil gelsin.

Boynu devrilsin.

Boyun teneşire gelsin.

-C-

Canın cehenneme,

Çenen sıkıca kalsın.

Ciğerine ateş düşün.

Çoluğundan çocuğundan bulasın.

-D-

Dizin, dizin sürünesin.

Domuz okuna uğrayası,

Domuz ölüğün körü,

-E-

Eceller yiyesice,

El gülüncü olasın,

Erler yerler bulmamasica.

Evine baykuşlar tünesin

Fitil, fitil burnundan gelsin.

-G-

Gidişin olsun da gelişin olmasın.

-K-

Kara yerlere giresin,
Kara yerlere var, boz sıpaların olsun
Kurda kuşa yem olasıca,
Köküne kıran giresice,

-M-

Maççalar çıkasıya

-N-

Nahı ışımayasın,

-O-

Ocağı sönesiye,
Odu, ocağı kör olasıca,

-P-

Pir pençe çıkasıca.

-S-

Sürüm, sürüm sürünesice,

-T-

Tatarcalar cakasıca

-U-

Ufağın büyümeye, büyüğün üremeye,

-Y-

Yediğın zehir ile zikkım olsun.

-Z-

Zikkımın kökünü ye.

KÖY HALKININ SÖYLEDİĞİ TEMENİ SÖZLER

Allah analı babalı büyütsün.

Ömrü uzun olsun.

Allah ne muradın varsa versin.

Allah bir yastıkta kocatsın.

Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun.

Allah işini, gücünü rast getirsin.

Allah bir yastıkta kocatsın.

Allah razı olsun. Allah kabul etsin.

Ağızına sağlık.

Allah devlete millete zeval vermesin.

Allah akıl fikir versin.

Cehennem azabı görme.

Ellerin dert görmesin.

El öpenlerin çok olsun

Toprağı bol olsun.

Tuttuğun altın olsun. (Hapazladığın altın olsun)

Su gibi aziz ol.

DURAK SÖZLÜĞÜ

DİL: İnsanoğlunun duygu, düşünce ve isteklerini anlatmak için kullandıkları kullandığı ses yâda işaretler sistemidir.

DİL: İnsanlar arasında iletişimi sağlayan sesli yâda yazılı simgeler sistemidir.

DİL: Başka insanlarla anlaşmamızı sağlar.

ŞİVE: Bir dilin değişik yörelerde farklı şekilde konuşulmasına şive denir.

AĞIZ: Şehir ve köyler arasında rastlanan çok az değişik konuşmalara ağız denir. (**Gonya**)

-A-

Ağman: Kusur

Abıç: İki bacak arası.

Aralaş: Uzaklaş

Arnaç: Karşı (arnacıma geç.)

Arkıt: Kağnı budaklarının takıldığı iki tarafı yontulmuş delikli ağaç

Aşına:Bildik tanıdık

Aşıt: Görünmeyen yer

Avar: Sebzelerin genel adı.

Avara: İşi olmayan, boş gezen.

Aydaş: Çok zayıf çocuk.

Azık: Çobanlara katılan yiyecek.

Azıcık: çok az,

-B-

Bağırtlak: Beşikteki çocukları düşmesin diye bağlamaya yarayan ucu ipli bez.

Batma: Hayvanlara saman verilen yer

Beğirmek: oğlak ve keçinin acıklı melemesi

Belermek: Öfkeli, öfkeli bakmak

Belen olmak: Uykudan uyanınca ne yapacağını şaşırarak.

Bicik: Kadın memesi, hayvan memesi

Bilik: Erkek çocukların erkeklik organı

Boduç: Küçük su testisi

Bokcak: Düven sürerken öküzlerin pisliğini almak için ağaçtan oyulmuş saplı kap.

Boğ: Azık bezi

Boyunduruk: Öküzlerin boynuna konulup iş yapmalarına yarayan ağaçtan yapılmış alet

Boz: bir renk, gri (boz toprak)

Böcü: Küçük böcek

Börkme: Yiyeceklerin haşlanması

Bulla: Yaşına girmemiş tavuk

Buzalacı: Hayvanların gebelik hali

Bülüç: Cıvciv

Bünnez: Ev temeli için kazılan yer

-C-

Cezir: Havuç

Cılgısız: Gelişi güzel davranan, ciddiyetsiz

Cığla: Serçeden büyükçe kuş

Cıllımak: Oyunu bozmak, vazgeçmek

Cımbar: kilim dokurken gerginlik sağlayan iki parçalı, birleştiği yer bilezikli çıta.

Cimbik: İki parmakla alınan miktar.

Cipçik: Bezlerin köşesi, üç nokta

Combalak: Takla atmak

-Ç-

Çalgı: Çalılardan(çubuktan) yapılmış süpürge, müzik aletleri topluluğu,

Çala: Eski elbise

Çalyapış: Çok ısrar etme, isteğinde dayatma vazgeçmeme

Çatmak: Önde gidene arkadakinin yetişmesi veya kavga yapmak için hazırlanma.

Çaraş leğeni: Üzüm suyunu pekmez yapmak için kaynatılan kazan.

Çalpalama: Suyu ve ayrıncı kap içinde sağa sola sallamak

Çeki: Başa bağlanan yazma, başörtüsü

Çekişmek: Sözlü kavga.

Çelebi: İni, eşin erkek kardeşi,

Çelen: Toprak örtülü evlerin toprağının dışarı dökülmemesi için 25–30 cm eninde lata

Çember: başa bağlanan örtü, eşarp

Çemkirmek: Köpeklerin çıkardığı ses

Çığır: Karın insan gücü ile hayvanların geçebileceği şekilde açılması, dar yol

Çıki: Para konulan küçük kese

Çıkla: Yalın, katıksız ekmek

Çıtak: Yaramaz, önüne gelene sataşan

Çiğın: Omuz,

Çirpi: Kurumuş ince ağaç dalları,

Çul: keçi kılından dokunmuş sergi,

Çörten: Toprak damların suyunu dışarıya akmasını sağlayan içi U biçiminde oyulmuş ağaç,

-D-

Dadak: tatlı söz, tatlı şeylerin genel adı

Dağar: Topraktan yapılmış büyük su kabı

Dalap: Çiftleşmeye istekli dişi eşek

Dalbızımak: Bir işi bitirmeden, başka işe başlamak,

Dastar: Baş örtüsü,

Dene: Tane,

Delme: Yelek

Destur: Evlerin yapımında taş duvarın 50 cm yükselmesi, iki hatıl arası

Deşduvan: Köy bekçisi

Dıkıcık: Çok az, azıcık

Dırılmak: Birinin himayesine girmek, sığınmak

Diğrek: Canlı, dayanıklı, güçlü

Dilme: Bir şeyi uzunlamasına kesme(fasulye dildim.)

Dilme: Balta ile yassılaştırılmış ağaç.

Dişeli: Evli kadın

Domuşmak: Surat asmak, küsmek

Doru: Ladin ağacının dalları, kışın keçilere verilir.

Döşe: Evlerin birinci katı bitince döşenen ağaçlar.

Döynel: Sağlam, dayanıklı,kalınca

Döşek: Yatak

Dumağı: Nezle, grip

Düğe: Doğurmamış bir yaşına girmiş inek

-E-

Ecene: taş delmede kullanılan ucu sivri demir çivi(demir 6 veya 8 köşeli olur boyu 50 cm ile 75 cm arasındadır)

Eğef: Kağrı ile boyunduruğu bağlayan ağaç halka

Eneğimsağma: Gökkuşağı

Elavut: Yayın kirişini çekmede kullanılan ucu tomak biçiminde ağaçtan alet

Elgama: Beceriksiz

Elgülüncü: Maskara olmak, başkası tarafından alay edilmek

Elver: Tomruk, kalın ağaç

Embel: Övenderenin ucundaki sivri çivi

Esvap: Elbise, elbiselik kumaş, giysi

Evtünmek: Vakit geçirmek için çeşitli yiyeceklerden azar, azar yemek

-F-

Fellenlemek: Dengesini kaybetme

Ferik: Bir yaşında küçük horoz adayı

Fermane: İçi astarlı, dışı işlemeli kısa kollu giysi

Fıçça: Ağaçtan yapılan topaç,

Fili: Küçük çam, katran, ladin fidanı,

Fistan: Boydan aşağıya kadar uzanan elbise

Fisaretin kurusun(eyim): Düşüncen yok olsun

Fokurdamak: Kaynamak

-G-

Gabır: Evlerin duvarları 50 cm yükselince üstüne çakılan merdiven şeklindeki düzeneğin basamakları.

Galey almama: Önemsememe, dikkate almamak

Gadıncık: Kadının kocasının kız kardeşi, görünce

Gağrık: Sümüksü tükrük

Gapile: Kağrı tekerinin çıkmaması için vida olarak kullanılan somun

Garasbennek: Göz göre göre

Gastan: Yalandan

Gavete: Domates

Ganak: Ottan elde edilen sakız

Ganet: Keçi kılından dokunmuş sergi,

Gancık: Dişi hayvana verilen ad,

Gayrı: Daha sonra

Geber: Öl

Geğrek: Karın ile kaburganın birleştiği yer(Geğreğim battı)

Gelep: Eğrilmiş ipin demetlenmiş hali

Gevik: Isırmak, ısırma sonunda oluşan yara

Gevletmek: Dalga geçerek konuşurmak

Gıllık gıllık etmek: Yaltaklanmak, eğilip bükülmek

Gıstı: Kadınların boğazlarına taktıkları gümüş para dizisi

Gıç: Arka

Gıdım: Az

Gidişmek: Kaşınmak

Gillik: Ardiç, karamuk tohumu- küçük tohumlar

Golcak: Eğirmek için hazırlanmış kola dolanılan yün halkası.

Goruk: Olmamış, gök üzüm

Göbedek:Doğumdan sonra ikram edilen yiyeceklere verilen ad

Göbette: Tara içindeki meşe çalılarının kesilip, yakılması

Gökgörmedik(deyim): Hiçbir şey görmemiş.

Göcen: Tavşan yavrusu

Görümce: Kadının eşinin kız kardeşine verilen ad,

Gözağacı: Evlerin ikinci katının üstüne döşenen ağaçlar,

Gözkörüsü: Bakıma muhtaç olan, rezil

Gubarmak: Kavgaya hazırlıklı görünme, efelenmek

Gunnacı: Hamile

Güdük: Boyu kısa olan

-H-

Hacet: İhtiyaç duyulan şey, lüzumlu (idrar veya büyük abdest yapmak)

Hakık: Çok iyi kızarmış (hakık gibi, deyim)

Hapaz: Avuç içi, bir elin içinin aldığı kadar

Hatıl: 1. Büyükbaş hayvanların saman, yem yediği batma,

2.Taş duvarın üstüne konulan merdine benzeyen ağaç

Havut: Çeşmelerin suyunun biriktiği yer (ağaç ve beton-
dan)

Helke: Metal ağzı geniş su kabı

Helik: Küçük taşlar,

Hısım: Akraba

Hüner: Beceri(Beceri isteyen ustalık)

Hüşkü: Çöp

-I-

Ihı: İşaret sıfatı, işte, burada

-İ-

İçeği: Yatak ve yorganların içine konulan, küçük parçalı bez parçaları

İlavutla: Yün ve kıl atarken kirişe vurulan iki ucu topuzlu ahşap alet

İlenç: Beddua

-K-

Kabala: 1.Götürü yapılan iş, 2. Adet, sayı belli olmadan satılan mal, eşya

Kanat: Kıldan dokunmuş bir metre eninde sergi,

Kara malaklı: Surat asan, yüzü gülmeyen.

Kavilleşmek: Anlaşmak, sözleşmek

Kavurga: Kavrulmuş buğday, arpa, nohut v.b. şeyler

Kavut: Kavrulmuş(buğday, arpa, nohut v b) şeylerin un haline getirilmiş hali,

Kebe: Kolsuz yelek

Kâkül: Erkeklerin başına sardıkları sarıktan dışa çıkan saç,

Kekre: Çok tuzlu

Kel: Zayıf, oğlak ve kuzuların bir araya toplanması, sürü (kel gütmeye gittim)

Kestel: Hayvana verilen samanlardan geriye kalan artık saman irisi,

Kesek: Her hangi bir şeyin parçası,(Ekmek keseği, bir kesek tarla)

Keşik: Davar gütmeye sırası

Ketez: Kağrı tekerleğinin dışına geçirilen çember

Keya: Köy bekçisi

Kıncırık: Uzun bir ağacı ortasından bir direğe konularak yapılmış çocuk oyun aracı

Kıpık: Gözünde tiki olan

Kırık dölü: Hovarda çocuğu

Kırıntı: Küçük şeyler.(üzüm, nohut, armut kurusu v.b. yiyeceklere verilen ad)

Kızan: Köpek ve kedilerin çiftleşme zamanı

Kısım: Avuç içinin aldığı kadar, ayrı, ayrı

Kırıntı: Çerez türü yiyecek(leblebi, üzüm v.b.)

Kızınmak: Ateş karşısında ısınmak

Kisran: Hamur sıyırmaya yarayan demir alet(sıpatulaya benzer)

Kongabelek: Kelebek

Közemek: Kaba biçimde örmek

Kunnacı: Hamile

Kunnamak: Doğurmak

Küçü: Kilim dokurken kullanılan mekik

Küf: Bilye oynarken açılan çukur(çelik çomak oyunu oynarken yere açılan 5cm derinliğinde çukur)

Külte: Deste, demet

Kümürtmek: Hayvanların yiyeceklerini kısa süre içinde yiyip bitirmeleri,

Küre: Çiftleşmeye hazır eşek

Kürtüşmek: Şakalaşmak, onayıp hoplamak, güreşmek

Kürtük: Kar sürgünü. Karın rüzgârla toplanması

Kürsü: 1.Taş çıkarmaya yarayan demir manevala, 2. Evlerde kapıların açılmaması için kullanılan yassı ağaç

Kürük: 1. Ağız kırık testi 2. Kulakları çok küçük keçiye de kürük denir

Kütenez: Eni boyu birbirine yakın, şişman

Kökez: Yer ismi

Koyuk: Oyulmuş

-L-**Lamba:** Kalın tomruk**Lo:** Hey, Ey ünleme sözü**-M-****Maçça:** Kötü yara, çıban**Mandal:** Tarlanın içindeki taş birikintisi,**Marsık:** Yarı yanmış odun**Meşakkat:** Sıkıntılı, zorluk çeken**Maşrapa:** Su bardağı**Mayıs:** Büyük baş hayvanların pisliği,**Me:** Al**Meh:** alın mı?**Meleksi:** Yufka ekmek yaparken yuvarlanmış hamur**Mırık:** İnsanın durumu, vaziyeti keyfi olmayan neşesiz(Mırıği yıkık)**Mekiş:** Çene (mekişini kırırım)**Mih:** Çivi**Mık:** Söyleneni anlamayana denir. (Anlamadım ne dedin karşılığı, mık)**Mısmıl:** Eti yenebilen, murdar olmayan.**Moloz:** Helikten büyük taş, düzensiz, işe yaramaz taş,**Muharı:** Baca**Muzur:** Yaramazlık yapan, zarar veren**Mütevelli:** Daimi, değişmeden devam eden,**Mürai:** İkiyüzlü**-N-****Nakıs:** Aksi**Navak:** Oyunda kazanılan sayı, puan**Nevale:** Çerez türü nohut, fıstık, üzüm v.b.yiyeceklerin genel adı**Nüzul:** Felç, inme

-O-

Oltan: Küçük deri parçası. Delik yere konan parça, çarıkların ve ayakkabıların delinen yerine konur.

Oyunlu: Yaptığını beli etmeyen, ikiyüzlü hareket eden,

Oyulgama: Gelişi güzel dikmek

-Ö-

Ödle: Korkak

Öksü: Ucu yanmakta olan odun

Össa: Hemen, birden(o saat)

-P-

Palaz: Keklik yavrusu

Pardı: İnce ardıç ağacının boydan yarılmış hali,

Pırtı: Ev eşyası, eski giysi

Pırlatmak: Aşırmak, kaçırmak

Pina: Küçük parça kumaş, küçük boylu kadın

Pöskül: Yanan bez parçasının külü ve kokusu

Pirpençe: Çıban yara

Pür: Çam, ladin ardıç, katran yaprakları, dalları,

Pörü: Küçük çivi(1-2 cm boyunda)

-R-

Rampas: Kağının ana ağacı (iki ağaç v şeklinde birleştirilir)

-S-

Sahtiyen: Tabaklanmış boyanmış deri.

Sak: Uykusu hafif

Salgaraya: Gelişi güzel, rastgele

Seğit: Koş

Selan: Ses, haber

Savak: Şaşkın, salak

Sıdırmak: İçi sıvı dolu bir şeyi patlatmak,(yumurtayı sıdır)

Sıçmak: Büyük tuvalet ihtiyacını gidermek, işemek

Sıkım: Yufka ekmeğin içine her hangi bir yiyecek konularak rulo haline getirilmesi

Sılkalamak: Sallamak

Sındı: Makas

Sibek: Beşikteki çocukların pisliğinin biriktiği toprak kap.

Silbiç: Beşikteki çocuğun sidiğini sibeğe akmasını sağlayan boru şeklinde içi delik ağaç

Sildirip geçmek: Tanımazlıktan gelme, selam vermeden geçip gitmek,

Sinmek: Saklanmak

Sökel: Hastalık

Sinişmek: Zayıflama, kaba görüntüsünün yok olması,

Sitil: Metal küçük kap

Sorkuç: Reçine

Korkudan sıçverdi (deyim): Kokusundan işedi.

Soyka: Ölen kişinin elbisesi

Sökel: Öksürüklü hastalık

Söykenmek: Ardı ardına gitmek, hiç kesilmemek

Sufa: Salon, evin odalarının açıldığı alan,

Sumsuk: Yumruk

Susa: Ana yol avsal yol

Susak: Ağaçtan içi oyulmuş su içmeye yarayan kap

Sükkam: Nezle

Sümeyye: Rastgele, gelişi güzel konuşma

Sürtük: Kötü ahlaklı kadın

Sümürmek: Ağzı yiyeceğin içine sokarak içine çekmek, sormak

Süskün: Baş ile boyun(süskününü eğme)

Sürümek: Asılarak götürme

Sokurdanmak: Acızlanmak

-Ş-**Şaklamak:** İkiye ayırmak**Şavk:** Işık (Ayın şavkı vurdu.)**Şırlak:** Baştaki saçların ustura ile kazandıktan sonraki hali(şırlak kafa)**Şirnemek:** Şımarmak**Şiş:** Ladin ağacının en üt ucu, sivri olan yeri**Şişek:** Bir yaşına girmiş koyun**Şitari:** Dikine, yeşil, beyaz-kırmızı-lacivert kumaş.(gelinlerin gömleği bu kumaştan dikilirdi)**-T-****Tapır:** Arka (Tapırına düştü, Arkasına düştü kovaladı)**Tapışlamak:** Bir şeyin üstüne elin içi ile vurmak.**Teberik:** Hatıra, geçmişten kalan**Tebelleş:** Israr etme, isteğini yaptırmak, peşini bırakmamak**Tefek:** Asma yaprağı**Tellik:** Başa giyilen takke**Tepsermek:** Yaş şeylerin kurumaya yüz tutması**Terslik:** Hayvan pisliklerinin toplandığı yer**Tıraf:** Ekinlerin harmanda düvenle saman haline getirilirken, hayvanları ters yöne çevirmek**Tırıleyli:** Alıngan, ciddiyetsiz**Toslangaba:** Kaplumbağa**Töğretmek:** Erkeklerin erkeklik organının diğremesi,**Töngüldemek:** Düşkün duruma gelmek, hareketlerini kontrol edememek**Turfan:** Yoğurdun yağını ayırmaya yarayan toprak küp,**-U-****Ud yeri:** Cinsel organların olduğu yer**Udlanmak:** Utanmak

Uğunmak: Ağlarken kendinden geçmek, sesi çıkmayarak ağlamak, soluğu kesilir gibi olma hali.

Umurumda değil: Beni ilgilendirmiyor, seni dikkate almıyorum,

Umur: Önem vermeme

Urba: Elbise

Uylamak:1. Kızın ırzına geçmeye çalışmak 2. Kurdun sürüye saldırması 3. Kavga etmek için tahrik etme, sözlü sataşmada bulunmak

-Ü-

Üğmek: Ağzına kadar doldurmak

Ürtmek: Buğday veya nohut demetini ateş üstünde pişirme,

Üyütlemek: İyi ile kötüyü ayırmak (iyilerin içinden kötülerini seçmek almak)

Üzlük: Küçük çömlek (250-300 ml sıvı alır)

-V-

Verese: Mirasa ortak olan

Vıy: Şaşkınlık ünlemi

Vili: Şaşkınlık ünlemi (vili şaş)

-Y-

Yağır: Siyah kabuk bağlamış yara

Yağrın: İnsan sırtı, arka kısım

Yangal: Aksi, yaramaz

Yangı: Sıcaklık

Yalak: Hayvanların su içmeleri için, ağaçtan oyulmuş kap

Yapal: Katran ağaçlarının dalları (Kışın keçilere verilir.)

Yazmış: Yaşını geçmiş dişi keçi

Yen: Güreş yaparken yıkmak, yere yatırmak

Yenlicek: Gelişi güzel şaka yapan, çitti olmayan

Yığın: Ekinleri düzgün bir şekilde istifleme

Yığman: Kısa ve şişman insana verilen ad

Yiği: Çok pis kokan(koku-yiği)

Yirik: Uzunlamasına olan yırtık

Yolak: Keçi yolu veya su yolu

Yorak: Kenar

Yoz: Yabanileşmiş, sürü içine girmeyen keçi

Yuluk: Küçük deri parçası

Yuyuk: Çamaşır yıkama

Yüklük: Yatakların konulduğu evin arka kısmında tahtadan yapılmış önü perdelenmiş yer.

Yülümek: İnsan ve hayvanların kılını çok kısa kesmek,

Yünürtmek (yüngürtmek): İnekleri boğaya çekmek,

-Z-

Zeve: Kapı kasası

Zeven: Ardiç ağaçlarının küçüklerinden kesilerek duvarların arasına konan ve çalı çırpı koyarken sınırlayan ağaç

Zıkırdamak: Acızlanmak

Zıvanadan çıkmak: Söz dinlemeyen, gelişigüzel konuşan, acayip hareketler yapan. Etrafındakilere saldıran.

Zıvgar vermek: Baskı yapma, yapacağı iş için harekete geçirmeye çalışma, pohpohlamak. Teşvik etmek

Zift sorkuçu: İşini yaptırmadan yanından ayrılmayan, yapışan

Zıypımak: Yerinden fırlamak, çakılan çivi ve ağaç parçaları için kullanılır.

Zıvlatmak: Atmak(zıvladıverdi)

KÖYÜMÜZLE İLGİLİ ŞİİRLER

DURAK KÖYÜ

Anavatanımsın, baba yurdum,
 Ayrı düştüm gurbet elde derdimsin.
 Kasabalar, köyler içinde Durak birsin,
 Hasretin burnumda tüter Durak köyü.
 Kimi yüksek, kimi engin evleriyle,
 Kimi zengin, kimi fakir beyleriyle,
 Havasıyla, suyuyla, insanıyla
 Hasretin burnumda tüter Durak köyü.
 Şakir'in yazdığı kara yazı ile
 Çok yürüdüm bağrımda sızı ile
 Yünlüdağı, Akdağı, Yazılı taşıyla,
 Hasretin bağrımda tüter Durak köyü.
ŞAKİR UÇAR(Aralık 2011)

ÖRNEK KÖY

Doyum olmuyor, temiz havasına,
 Uğuldayan o sert rüzgârına
 Rahatlığın bir başka yaşayana,
 Arıyorum yıllardan beri hasretini,
 Köyler içinde sen başkasın DURAK,
 Kaynar ilkbaharda pınarların,
 Örneksin sen yetiştirdiğin ilim adamlarınla,
 Yaşarsın dağınla ormanınla,
 Üzülmez insanların yaşadıkça, Durak Köyü.
21.04.2010 Mustafa Aktaş(Emekli öğretmen)

KÖYÜM

Duyar gibiyim,
Uğultusunu ormanlarının
Rahmet okuyan büyüklerimin
Akdağ'ın heybetini,
Kuşların ötüşünü.
Koştuğum gezdiğim sokaklarını
Özlüyorum bütün anılarımı.
Yaşamak yaşatmak istiyorum,
Üstümdeki hatıralarımı.

**15.03.2010Mustafa AKTAŞ(Emekli öğretmen
DURAK**

Ormanlar arasında,
Beller ortasında,
Gönüller sofrasında
Kurulmuşsun Durak.

Baharla coşar selin,
Yazın ne hoştur yelin,
Her bayramda gelin
Şen olsun Durak.

Her Mevsim çam, ladin kokusu,
Hiç kimsenin yoktur korkusu,
Herkesin okuduğu Yukarıoluğu
Bağrına basmışsın Durak...

Çıkalım ormanlar arasından Erenler'e,
Söyle bir bakiverelim çevreye,
Cücümen'e, Döllardı'na, Reze'ye,

Doyum olmaz senin seyrine Durak...
Baharla çikalım Yazılı'ya yaylaya,
Lelebucağı'ndan, Kızılcalar'dan,
Gavur'un Yaptığı Oluk'tan, Sarınçardı'ndan
Çepeçevre sarıverelim seni Durak...

Öküz güttüğüm dağlarından,
Üzüm yediğim bağlarından,
Çok iyilik gördüğüm ağalarından
Şimdi kimler kalmış Durak ?

Türlü türlü hayvanlar otlar dağlarında,
Sevgi, barış kollar sokaklarında,
Çocuklarımız okur okullarında,
Çağdaş yapılı güzel Durak...

Odalarında oturduğum,
Okullarında okuduğum,
Yoğurtla karnımı doyurduğum,
Gönlümün ortasındasın sen Durak.

Seni gördüm, seni sevdim,
Kendimi buralı bildim,
Bayramlarda kınırağa bindim,
Sen ne şirinsin Durak.

Vehbi DURMUŞ- Konya-2000

KÖYÜM

Köyümün adı, Duraktır Durak
Havası serindir, suları berrak.
Taşları yosunlu toprağı çorak,
Çayırı olmaz biter bitirak.

Yazıl yaylamız, Rize belimiz,
Meşe, ladin çamdır bizim dağımız.
Orman bizim en zengin servetimiz,
Aslımız yörüktür, göçmen değiliz.
Boldur bizim sütümüz, yoğurdumuz,
İçeriz sütü, oluruz dinç gürbüz
İklimi serttir, yetişmez portakal muz.
Ekeriz arpa, buğday koymayız düz.
Ncati AKKOÇ (Emekli öğretmen)

MEMLEKETİM

Dört tarafı dağlarla çevrili
Hep evleri kiremitli,
İnside Durak'tır
Benim memleketim Durak.
Doğusunda vardır Küpe dağı,
Karlı geçer kış ayları
Yazıda yayılır davarları,
Benim memleketim Durak.
Batısında vardır düzlüğü,
Hep ekin eker insanları.
Hasat mevsimi güler yüzleri,
Benim memleketim Durak.
Köyümüzün var bağları,
Yemyeşildir tüm dağları,
Ne hoştur, serindir yaylaları
Benim memleketim Durak.
Güneyinde vardır yazılı taşı,
Gülmez Şakir'in dertli başı,
Cana yakındır vatandaşları,
Benim memleketim Durak
Şakir Uçar

KÖYÜM DURAK

Yıllar önce Kirli idi köyümün adı
Girişte vardır iki tarihi hanı
Çok özledim burnumda tüter tarhana aş
Hiç değişmemişsin günlümde Durak köyü

Siz bilir misiniz sabanla kağnıyı
Öküz ile eşek ile sürerdik tarlayı
Çok meşhurdu köyün paparası
Hiç değişmemişsin gönlümde Durak köyü

Herkeste vardı kıl davar ile koyun
Çok soğuk olurdu içemezdik suyun
Herkes anlatırdı bize Yazılı taşın
Hiç değişmemişsin gönlümde Durak köyü

Çok şey anlatmak isterdim köyümden
Ayrı düştüm akrabadan hısımdan
Ayrılacak da kopamayız biz birbirimizden
Âşık Şakir'im seni anlatmaya doyamadım köyüm
ŞAKİR UÇAR Aralık 2011

DURAK KÖYÜ

Bir sevda masalı gibidir Durak köyü,
Vazgeçilmez olur Durak köyü
İnsanları bir başka güzel Durak köyü,
Havası, taşı, toprağı bir başka Durak köyü
Yaşama sevinci var Durak köyünde
Yardımlaşmanın olduğu Durak köyü

Ne güzel görüntüdür Durak köyü
Ama en önemlisi hayat Durak köyünde.
Giden bir daha gitmek ister Durak köyüne,
Oradan ayrılan hasretini çeker Durak köyünün
Sevginin dostluğun güzeli Durak köyü
Her şeyden evvel yaşam Durak köyünde
(Bu şiiri 03/09/2011 tarihinde Celal Çiçek gönderdi)

YAZILI YAYLASI

Uzakta ağaçlı yolların ötesinde,
Saygedik güneyinde, Küpe Dağının eteğinde.
Yazılı Yaylası, taşının önünde,
Sürüsü yanında bir çoban durur.
Yaylanın taşında resimler, benzer nakışa.
Tarih yok, zaman belli değil
Küpe Dağını duman bürümüş,
Yaylaya birkaç çadır kurulmuş.
Gökyüzünde parça parça bulutlar,
Hafiften eser bir rüzgâr,
Huzur bulur insan bu yaylada.
Uzaktan bir el kalkar, Yazılı taşının önünde.
Baharda açar yaylanın çiçekleri,
Yeşillenir dağın etekleri,
Kekik kokar esen rüzgârda,
Yazılı taşının üstünde bir çift keklik öter.
Yayla yollarında arka arkaya sürüler,
Bazen sürünün önünde, bazen arkasında
Sessizce çobanlar selamlaşırlar.
Yazılı taşının önüne iki çoban yatmış uzanmışlar,
Gelinler, kızlar yaylada, bakraçlar ellerde,
Bir ayrılık türküsü var dillerde.

Sevdikleri ya yaylada, ya gurbet ellerde,
Yazılı Yaylası, uzakta olan sorar seni.
Eli kınalı gelinler, kızlar, nineler
Salına salına yaylaya giderler.
Dönerler arkalarına köye el ederler.
Yazılı Yayla, havan güzel, suyun ne hoş senin.

HASAN AKÇAY

GEL DÖNELİM ANAVATANA

Derdim çoktur söyleyemem ele.
Bu kötü kader beni düşürdü dile,
Ne heves ile gelmiştik bu gurbet ele,
Gel kardeş dönelim Anavatana.

Kaderim kötüymüş gülmedim bir kere,
Güvendiğim yerler taş oldu bana,
Derdimi dökecek kalmadı bitane,
Gel kardeş dönelim anavatana.

Derdimi söylesem gülerler bana,
Bu yeni yıl acı oldu sana ve bana,
Ömrümüz bitti gitti, konuşmadık kana kana.
Gel kardeş dönelim anavatana.

Kahrediyor beni gurbet acısı,
Oturup kaldırtmıyor belimin acısı,
Kara toprak bir gün alır acısını,
Gel kardeş dönelim anavatana.

Kardeş acısı zehirden acı,
Sardı belimi ağır bir sancı,

Ana yok, bacı yok ağlasın acı acı,
Gel kardeş dönelim anavatana

Hastaneye geledi hayli bir zaman oldu.
Sevdiklerimin hepsi tek tek yok oldu.
Hastalığım benim ile ortak miras oldu.
Gel kardeş dönelim anavatana.

Gözün görmüyor gelip göresin.
Şu yaralı gönlüme derman olasın,
Dostlarımla bir olup, mezarımı kazasın.
Ben Ölürsem kardeş(Köse) götür beni vatana.

Vatanımın taşları batmaz belime,
Kazmayı küreği verin eline,
Koyarsın mezara kendi elinle.
Ben ölürsem kardeş götür beni vatana.

Bir destan yazdım can ile dinle,
Doktor arıyor derdime çare,
Kardeşim Köse beni ararsan, Rinzen'de ara.
Gel kardeş dönelim anavatana.

Hastana kapıları kendi açılır.
Açılan yarama merhem saçılır.
Kardeş, arkadaş bugünde seçilir.
Gel kardeş dönelim anavatana.

Babamın İsmi İbrahim, lakabı Kitiri,
Bu dünya fanidir, herkesi götürü,
Mezarlık zengini, fakiri beraber yatırır
Gel kardeş dönelim anavatana.

Acıdır gurbetin derdi bitmiyor.

Yaralı kalbimde bülbül ötmüyor.
Dostlarım düşman oldu, gelip gitmiyor.
Ben ölürsem evlatlarım götürün vatana.

Kaderim kötüymüş gülenler gülsün,
Derdi olmayan derdi olandan ne bilsin,
Onbeş senelik yarayı doktor mu sarsın.
Gel götür beni Aşalı Anavatana

30.03.1994

SADIK ADIGÜZEL

Rinzen: Almanya'da hastane adı

Olay: Sadık ve Halil İbrahim(Köse) kardeşler arasında geçen olayı anlatmaktadır. Halil İbrahim (Köse) gözünden ameliyat olmuş, Sadık bel fitiğinden ameliyat olmuştur. Sadık Adıgüzel hastanede yattığı günlerdeki duygularını şiirleştirmiştir.

İŞTE ALMANYA SONUN

Almanya'ya geldim gülmedi yüzüm,
Artık kimseye geçmiyor sözüm.
Duymuyor kulağım, görmüyor gözüm.
Dönsek ne olur dönmesek ne olur.

Almanya dedikleri bir acı vatan,
Bozuktur havası, tütmez toprağı koklasan.
Hasretim sana ey! Ay yıldızlı vatan.
Dönsek ne olur dönmesek ne olur.

Geldim Almanya'ya tam kırk iki yıl oldu.
Almanya bir baktım ki! Eyvah! Bana ne oldu.
Sarardı yaprağım çiçeğim soldu.

Dönsek ne olur dönmesek ne olur.
Ey zalım gurbet yedin içimi, koydun beni boş,
Yolda giderken derler bu adam sarhoş,
Bitirdik akrabayı hısıımı olduk bir hoş,
Dönsek ne olur dönmesek ne olur.

Almanya'ya geldim bir çakmak gibi.
Savrulduk Mekefel'de kurumuş yaprak gibi,
Hasretim vatana kuru toprak gibi.
Dönsek ne olur dönmesek ne olur.

Avrupa'nın bozuk iklimi, esmez temiz yeli
Çalıştırırlar firmalarda topalı körü.
Yürü Hacı Sadık sen biraz daha yürü.
Dönsek ne olur dönmesek ne olur.

28.03.2008

Sadık Adıgüzel

ANNE

Hani o ellerin var ya anne,
Kınalı nasır tutmuş ellerin,
Hep arıyorum öpeceğim,
Elleri öpülesi anne, sen yoksun.

Bayramların eski tadı yok anne,
Yaptığın bayram yemekleri,
Sofra başında itiş kakışlar,
Yemeklerin tadı yok, sensiz anne.

Evin önü sesiz, çamaşır serdiğin ağaç kuru,
Tarhana yaptığın kazan kalaysız,
Zaman gelmiş geçmiş, her şey anlamsız.
Tadı yok, hiç bir şeyin sensiz anne.

Anne o nasırlı ellerinle beni bir okşasan,
Bayramlıklarını giysen yolumuzu beklesen,
Elini öpmek, hayır duanı almak için koştum.
Sen yoksun, her taraf soğuk, üşüyorum anne.

Anne dayanmadan yürüyüp gelsen!
Koşsam ben de senin elinden öpsem,
Yavrum desen doya doya bir konuşsam,
Elini, gül yanağını öpsem, bu rüyadan uyanmasam anne.

Ah! Anne torunların geldi bak,
Mutfağa girsen onlara süt pişirsen.
Arada birde bana içirsen.
Gözlerinden akan yaşı silsem anne.

Yanında melekler var, sana baktı anne.
Saçların ağarmış, beyaza bürünmüşsün.
Beyazlar sana çok yakışmış,
Cennete giden beyaz gül gibisin anne.

Yüzüne doya doya bir baksam.
Elinden tutsam ayağa kalksan.
Kollarını kocaman açsan,
Sen yoksun kolum kanadım kırık anne.

26.06.2009 Hasan Akçay

TERAZİ

Adaletin sembolü oldun,
Düzgün çalıştırılsan memnun kaldın,
Adaletsizlerin karşısında durdun,
Değerinde ölümsüz oldun.

Dünyanın her yanında unutulmazsın,
Yaptığın paylaşımda berraklığı bulursun,
Dürüstlerin yanında her zaman değerinde kalırsın,
Yüce PEYGAMBER' in öğütlerinin özündesin.

Her iki mekânın pırlantası,
Bütün milletlerin tartısı,
İnananların takdiri,
Hakk'ın temel taşı, adaletsizlerin sancısı.

Ey insanoğlu bak sana bu tabiat kurulmuş dengi dengine,
İyi aç gözünü bak bu terazinin diline,
Çevirme bunu kötü gönlüne,
Sakin bozma bunu ağır ödersin bir zaman kendi kendine.
Tahir görüyor her değerleri,
Kullanılıyorsun sık sık dengesiz,
Almış basını gidiyor vicdansız,
Dokunma hiç buna çalıştırmayı derecesiz.

Tahir ALICIGÜZEL- FRANSA

ALİ İHSAN UÇAR

Sonbahar değildi yaprakların sararıp soldu.
Şu genç yaşta ecel seni mi buldu.
Şimdi kara toprak sadık yârin oldu.
Sen ölmedin yüreğimizde yaşayacaksın amca.

Bir kuş misali ellerinden uçtu ömrün.
Hep sevgi ve şefkat ile doluydu gönlün.
Güneşimiz gibiydin yarınlara doğmadan söndün.
Sen ölmedin yüreğimizde yaşayacaksın amca.
Hiç düşürmezdin dilinden kur-an ile duayı.
Bir ekmek parası için bırakıp gittin sılayı.
Daha yaşamadan terk ettin yalan dünyayı.
Sen ölmedin yüreğimizde yaşayacaksın amca.

Ne çok görmek isterdin oğlunun mürüvvetini.
Sağ iken fark edemedik bilemedik kıymetini.
Rabbim güllerle süslesin kabrini cennetini.
Sen ölmedin yüreğimizde yaşayacaksın amca.

Hiç kimseyi kırmaz halini hatırını sorardı.
Nerde bir yoksul görse elinden tutardı.
Zengin fakir demez herkesi sevip sayardı.
Sen ölmedin yüreğimizde yaşayacaksın amca.

Ne kadar uzatsak ta tutamayız sıcacık ellerini.
Ne kadar sussak ta duyamayız tatlı sözlerini.
İnan kimse dolduramaz senin yerini.
Sen ölmedin yüreğimizde yaşayacaksın amca.

HÜSEYİN UÇAR

(24.03.2011 tarihinde trafik kazasında kaybettiğimiz Ali İhsan Uçar'a Hüseyin UÇAR yazmıştır.)

KADİR ÖZEL

Gencecik bir fidandın yeşermeden soldun.
Bir vefasız yar uğruna canından oldun.
Baharı görmeden kara toprağın oldun.
Yaşamak bu kadar zor muydu kardeşim.

Açmadan kurudu bak bahçende güllerin.
Hep çilelerle geçti senin günlerin.
Su misali akıp gitti ellerinden gençliğin.
Yaşamak bu kadar zor muydu kardeşim.
Hiç düşünmeden ipi boynuna taktın.
Bir sevgi uğruna kendini yaktın.
Ardında sevenlerini gözü yaşlı bıraktın.
Yaşamak bu kadar zor muydu kardeşim.

Acımadı felek kopardı bizden seni.
Şimdi çürütmüştür o nazik teni.
Muradına ermeden giydirdi beyaz kefeni.
Yaşamak bu kadar zor muydu kardeşim.

Şimdi yoksun annen kimi bağrına bassın.
Kime "Oğlum" deyip kollarına alsın.
Kimin saçını okşayıp öpüp koklasın.
Yaşamak bu kadar zor muydu kardeşim.

Göçüp gittin şu dünyadan geri dönemezsin.
Ağlayıp feryat etsek de sen göremezsin.
Her zaman kalbimizdesin asla ölemezsin.
Yaşamak bu kadar zor muydu kardeşim.

HÜSEYİN UÇAR

(23.03.2011 tarihinde intihar eden Abdulkadir ÖZEL'e Hüseyin Uçar yazmıştır)

MUSTAFA TURGUT

Ölüm acımadı kıydı gencecik yaşına.
Felek zehir kattı sıcacık aşına.
Azrail çöktü şu dertli başına.
Kara toprak senide mi bağına bastı Mustafa Abi.

Bir ekmek parası için çalıştın çabaladın durdun.
Ne evin belliydi ne mekânın ne yurdun.
Şu fani dünya'da sende mi yalan oldun.
Kara toprak senide mi bağına bastı Mustafa Abi.
Ağladı arkandan eşin dostun yavruların duyamadın.
Göçüp gittin şu yalan dünya'ya doyamadın.
Bir gün olsun başını yastığa koyamadın.
Kara toprak senide mi bağına bastı Mustafa Abi.

Göremeden gittin bahar ile yazı.
Felek yazmış anlına kara yazı.
Yokluğun oldu yüreğimizde bir sızı.
Kara toprak senide mi bağına bastı Mustafa Abi.

Gece gündüz yollarda ömrün geçti.
Koskoca bir çınar devrildi gitti.
Söndü ocağın kül oldubitti.
Kara toprak senide mi bağına bastı Mustafa Abi.

Yetim kaldı yavrular kime baba diyecek.
Akan gözyaşlarını şimdi kimler silecek.
Kim oğlum deyip kollarına alıp sevecek.
Kara toprak senide mi bağına bastı Mustafa Abi.

HÜSEYİN UÇAR

(24.03.2011 tarihinde trafik kazasında hayatını kaybeden Mustafa Turgut'a yazmıştır)

AMCAOĞLU ALİ İHSAN

İstanbul'dan çıktım bir yel esti.
Akşehir Kirazlı'da Azrail yolumu kesti.
Alkanlar içinde köye yolladı.
Amcaoğlu erken geldi be ölüm sana.
Cenazeye gelirken cenazene geldiler.
Tüm sevenlerin toplanıp sana geldiler,
Üç tane yavrun yetim kaldılar,
Amcaoğlu erken geldi be ölüm sana.
Sevenlerin yakıştırmadı ölümü sana.
Kabrın olsun sana cennet mekân,
Genç yaşta koyup gider mi be insan.
Amcaoğlu erken geldi be ölüm sana.
Düğün yapacaktın Yusuf'a yaza.
Kader böyle mi yapacaktı bize,
Kurban gittin uykusuzluğa hıza.
Amcaoğlu erken geldi be ölüm sana.
Alıp gittin başını sen de tek başına,
Koydular senide ananın yanına.
İyilik, yardımlaşmada yoktur üstüne,
Amcaoğlu erken geldi be ölüm sana.
24.03.2011 olmuştu ölüm tarihin,
Hiç aklından çıkar mı bu garip Şakirin.
Sağında solunda bulunsun sevap meleklerin.
Amcaoğlu erken geldi be ölüm sana.

ŞAKİR UÇAR

[24.03.2011 tarihinde ölen Ali İhsan Uçar'a yazmıştır]

ABDULKADİR

Bir telefonla dünyam yıkıldı.
Dediler ki Abdulkadir kendini astı.
Duyanların hepsi şaştı kaldı.
Bir vefasız kız için canına kıydı.
Daha yaşı on yedi almadın muradın,
Onunda varmıştı ne hayalleri,
Yavrum kırdın kanadımı kollarımı.
Bir vefasız kız için canına kıydı.
Adın dedenin adıydı,
Nasıl da yavrum canına kıydın.
Evler aldım doya doya oturmadım.
Bir vefasız kız için canına kıydı.
Tüm sevenlerin geldiler cenazene,
Yazık ettin be oğlum gençliğine.
Kulak vermiyor musun bak bu feryadıma.
Bir vefasız kız için canına kıydı.
Âşık Şakir yazma bu kadar yeter.
Bir gün içinde üç tane cenaze mi gider.
Allah'tan dileğim üçü de cennete gider.
Bir vefasız kız için canına kıydı.

ŞAKİR UÇAR

**(23.03.2011 TARİHİNDE KENDİNİ ASARAH İNTİHAR EDEN
ABDULKADİR ÖZEL'E(Mustafa oğlu) YAZMIŞTIR.)**

KÖYÜNÜ UNUTMAYAN SEN

Köyüne köylüsüne değer veren,
Aracısız insanlara işveren.
Medeniyet örneğini veren,
İnsana insanca değer veren,
Layıksın her şeye sen.
Anlarsın yoksulların dilinden
Kazancını paylaşırsın,
Kimsesiz yoksullarla,
Arkadaşsın çalışanlarıyla,
Nice eserler yaparsın yurduna.
Anlarsın aç ve susuzun derdinden,
Takdir görüyorsun köyünden, kentinden.

15.02.2010

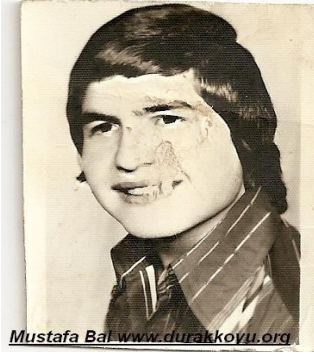
Mustafa Aktaş(Emekli öğretmen)

AYDIN İNSAN

Aydınlar içinde,
Layıksın Türkiye'ye
İnsanlara yardımlarınla.
Alıyorsun Hayır dua,
Köyüne kentine uzanıyor elin,
Kalmıyor yapmadığın hayır.
Aydınlar içinde,
Nadirsin sen,
Anlıyor insanlar senin büyüklüğünü,
Taksim ediyorsun kazancını insanlara
Sen ne büyük bir insansın Ali AKKANAT

05.05.2010

Mustafa Aktaş(emekli öğretmen)

ÖZLEDİM...

Özledim... Eskisinden daha da çok!
Sana bakmayı, sohbetini, hayatı bana anlatmanı özledim...
Yanında olmayı, gölgeni, varlığını özledim ben baba!

Sarılmayı ne çok isterdim...
Ellerinden öpmeyi, sana bakmaya hasret kaldım...
Gözlerinin bakışını, yürüyüşünü özledim ben, topal bile
olsan...
Duruşunu özledim baba!

Hayatın tadına birlikte bakamadık,
Var oluşunda hayat tatlıydı,
Yok, oluşun öyle acı ki...
Artık alıştım ve öğrendim sensiz yaşamayı...
Hayatın tadına bakmayı özledim baba!

Seni hatırlamak gurur verici, seni unutmaksa imkânsız...
Kalbimde yerin ayrı ve tarifsiz...
Her şeyine hasretim ben...
Sen'li günlerimi özlüyorum... ÖZLÜYORUM BABA!

27/01/11 / Betül Bal Nural

ÖZLEDİM KÖYÜM

Sabah ezanında kapanırdı kapı pencere, baca
Ekin biçmeye giderdik, çoluk çocuk koşturmaca.
Ya Tabakhane ya Hesenindar'a ya Kovalca'ya.
Harman yerinde öküzlerle düven sürmeyi özledim.

Uludere'de öğütürdük buğdaydan un,
Çalici'nden getirirdik kağnıyla odun.
Kayın validem fırında pişirirdi sıcak somun.
Çökelekli, peynirli yufka dürmeyi özledim.

Yazılı tepesinde güvercinler, bülbüller öterdi.
Cingenler boğazında laleler sümbüller biterdi.
Zemheriden ilkbahara kadar sobalar tüterdi.
Sobanın üstünde mısır patlatmayı özledim.

Sami unutmadı bunları hep eskiyi anar.
O eski günler sanki geri gelecek sanır.
Köyüm o köy değil gayrı yüreğim yanar.
Kahvenin önünde çelik çomak oynamayı özledim.
Sami Taş 14.01.2012 (Sami Taş Hanife Alicioğlunun eşi)

BENİM KÖYÜM

Anlatmak isterim köyümü dinleyene,
Sorular sorulur, cevabını bilmeyene,
Sual ederim memleketimi anmayana,
Vah ederim aslını unutup geriye dönmeyene.

Torosların eteğinde yemyeşil bir kuru,
Çeşmelerinden akar tertemiz suyu.
İnsanları hoştur tatlıdır huyu,

Yaşadığım yerdir benim köyüm.
Biter dağlarında köknarı çamı,
Yağınca kar yuvanır evlerin damı,
Köyün girişinde vardır tarihi hanı,
Anlattığım yerdir benim köyüm.

Dönüp de baksan asırlar öncesine,
Ok atsam yetişmez sonuna nicesine,
Selam vermiyor yeğeni amcasına.
Kibirleşip de büyüyen köy benim köyüm.

Yazdı kalemim ama geçmedi meramım,
Reze beli vardır bin sekiz yüz rakımı,
Kurumuş bağları bahçeleri istiyor bakımı,
Bakıma muhtaç kalan köy benim köyüm.

Vardır dağlarında kekliği, kuşu, geyiği
Bahçesinde yetişir çeşit çeşit eriği,
Tavuklar büyütmüş hep alaca ferdiği,
Anlatmaya değer köy benim köyüm.

Savaşlara katılmış şehidi gazisi,
Hatırlanmaz olmuş gayrı mazisi,
Kalmamış evladın ataya saygısı,
Tarihini unutan köy benim köyüm.

Köyümden çıkmış amir, memur, doktor
Hiç birinde kin kötülük yoktur,
Sevdası uğruna kahrolanlar çoktur.
Sevgi yoluna yaşayan köy benim köyüm.

İş adamı vardır devlet misali,
İçinde çalışanlar patron temsili,
Dışarıdan görenler olur hayranı,

Para sıkıntısı olmayan köy benim köyüm.
Yaylasında açan çiçekler kokar,
Yiğidini gören gıptayla bakar,
Namerde sataşan oradan kaçar,
Dostluğuyla anılan köy benim köyüm.

Kar yağar bembeyaz ağarıverir,
Doğunca güneşi ıştır aydınlanır.
Ağacı çiçek açar kök salıverir,
Yaşamaya değer köy benim köyüm.

Bakınca karşıdan şehre örnek,
Köyler içinde emsalsiz bir tek,
Güzellik göreceksen gel de bir bak,
Kardeşçe yaşayan köy benim köyüm.

Konya'dır ili dünyanın gülü,
Kışın coşar da akar derenin seli,
Yaşlanınca insanın bükülür beli,
Tarihe yazılacak köy benim köyüm.

Derebucak ilçesi dağ arasında,
Değerini sorarsan kazaların en arkasında,
Evleri vardır kayaların yakasında,
Bu kazaya bağlı köy benim köyüm.

Met ettiğim köy Durak'tır Durak,
Yaşar kendi halinde kötülükten irak,
Sevdiysen gülü dalında bırak,
Çiçeği dalında seven köy benim köyüm.

Ben Abdurrahman şiirim yazdım,
Vadesi yetene mezar kazdım,
Bağdan üzüm, ağaçtan elma bozdum.
Gezginlere otel olan köy benim köyüm.

Abdurrahman Özçelik

KÖYÜM

Herkes bilir Yazılı yaylasını, Reze belini,
Yayılır dağlarında koyunu ile keşçi,
Tarlalarda, bağlarda, bahçelerde çalışır yaşlısı ile genci,
Elinde bastonla camiye gidenleri özledik.

Gevenli yaylan, Yünlü dağın, Küpe dağın,
Keçilerin, koyunların, oğlakların, kuzuların,
Yok, olmuş üzüm bağların bahçelerin,
El ele tutuşup bağda bahçede gezmeyi özledik.

Kıvrım kıvrımdır yaylanın yolları,
Yüce dağdan esen serin yelleri,
Duvar ören, demir döven, ekin biçen elleri,
Yok, olanları çok özledik.

Yaylada yayılır oğlak ile kuzu,
Kalmamış hiçbir şeyin tadı tuzu,
Sürünün önünde giden Yörük kızı,
Nerdesiniz sizleri de çok özledik.

Komşudur Taraşçı, Yeniceköy, Tepearası, Uğurlu, Huğlu,
Gencek
İnan bir gün seni sevenler bir araya gelecek,
Gurbettekiler seni temsil eder bu bir gerçek.
Birlikte olacağımız günleri çok özledik.
Hasan Akçay 27.09.2010 Pazartesi

KİRLİ - (Durak)

Adı Kirli, Kir Vard eli
Keykubat almış Alanya'yı
Karamanoğlu Mehmet Yapmış Türkeli
Değişmemiş 1946'ya kadar ismi.

Bağlıyız asırlardır Manavgat'a,
Akseki'ye Ibradı'ya liva Alanya'ya,
Misafir olmuşuz, Seydişehir'e, Beyşehir'e
Kuşbakışı yakın olmuşuz Derebucak'a yıllardan beri

Kir, pis pas değil Osmanlıcadaki gibi
Efendilerin beylerin eli
Tarih bilenler bilir övünür,
Bilmeyenler alaylı güler
Kirliliyim deyince Kirli'leri.

Misafirperverliği ile dolar, hanları, odaları,
Efendice ağırlar konukları,
Hakça ticaret yaptırır, karşılık istemez beyliğiyle
Değiştirilmiş ismi, olmuş Durak eli

Yazılı yaylasındaki yazıları,
Anlatır ilk insanların yaşadığını,
Öyküsünü taşlara demir oksit ile döşemiş,
Halkın kan dediği,
Anadolu'nun ilk insanı, Hititli geyik avcıları.

Tekkede yatar, Nurlu Seydi Harun müridi,
Kültürü, cediti ile yapmaz kötülük, ezelden beri,
Erenleri Yunus Emre'yi başında görür

Her biri Hak aşığı gibi.
Her meslekten insan yetiştirir
İmrendirir çevreyi,
Bilir, Milletvekili hariç,
O meslek değildir, milletin efendisi.

Örnek olur geçmişine sahip olmakla.
Yurt yapar dualı yeri.
Meskeni olmasa bile,
Hanönüne, Kabağağaçları, Durak eli.

Fakiri cömert yedirir yemez
Mevkili, Zengini alçak gönüllüdür, başkalarına benzemez.
Sonrakilere yol ışık verir
Bila ücret hak aşığı gibi.

En yüce zenginliğin gönül zenginliği,
Olduğunu bilir, burada yetişenler.
Erenlerin ışığından ışık arar,
Gelipte almak isteyenler.

Karamahmetler, Arıklar, İbiş Ahmetler, Tombaklar, Veli
Hocalar,
Musalar, Köseler, Kocabaşlar, Göğüşler, Manavlar,
Keyalar, Yörükhacıları ve niceler
Koşarak yerleşmiş efendiye be ilene Kireline.

Milleti millet yapan dilidir,
Kullandığı tek yabancı kelime porta'dır,
Dilini iyi kullanır, çünkü Yunus Emre'yi iyi tanır,
Karaman oğulları zaten onun ilk atasıdır,
Çocuklarına koydukları isimleri ile onları yaşatır.

Yoğrulmuş kültürü ile uygarlığa yol verir mesleği,
Yetiştirir Çarhacı Ali Paşayı
Yapar Osmanlıya Sadrazam Vekili
Adama, Adam gibi davranır Kirlieli.

En büyük servetin yetişmiş insan olduğunu bilir.
Onun için okutur kızını oğlunu
İlme kıymet verir, ayağa kalkar,
70'lik, 20'lik oğluna, kızına kirlili.

Geçimini dağdan taştan çıkarır,
Dağlarında para basılır, Gavur ambarında saklanır diye anlatılır,
Düzlüklerinde elle çiftçilik yapılır,
İsyan etmez devletine,
Devleti devlet yapmak için uğraşır, ezelden beri kirlili.

Ünlüdür kekikli yoğurdu, çam kokusu,
Yiyenler özlemle arar,
Yemeyenlerin kör kalır, tat duyusu
Her mevsim ayrı huzur verir farklı yeşil örtüsü.

İşte ben buralıyım
Sizleri de Kirli'li olmaya davet ederim.
Bu altın anahtarı vereyim.

Gelin Kirli töresini açalım
Hep birlikte hep ileriye, Atatürk Cumhuriyetine
Örnek olalım, Türk illerine, misafirlerine
Uygarlık âlemine.

Op. Dr. Halil ARICI

1. **Kir** = Eski yunanca efendi bey manasındadır. İbni-Bibi, El evamirul Alaiye il- umuri'l Ala'iyeye (Selçukname) Cilt 1-2
 2. Yurt Ansiklopedisi Antalya Bölüm Sayfa 791 (Ermeni Tarihçesi Sebad)
 3. İbrahim Hakkı Konyalı, Alanya tarihi Sayfa 68.
- Çarhacı Ali Pasa** 1809 Sadrazam Memiş Paşadan sonra sadrazam vekili ve donanma komutanı olan Nizami-Ceditçi (Yenilikçi) köyümüzden yetişen 1823'de ölen paşa.
- A) Alanya Tarihi Sayfa 389
B) Sicili Osmaniye
4. **Porta** = Çift kanatlı kapı
 5. **Bila** = Siz

ONLAR YOK ARAMIZDA

(KAYBETTİKLERİMİZ ARAMIZDAN AYRILANLAR)

Elde baston oturlardı cami önünde köşe başında
Sohbetleri pek hoştu, Allah adı dillerinde,
Hacı Mustafa, Hacı Yusuf, Hacı Ömer, Hacı Ahmet,
Hacı Ali, Hatip Hasan, Hacı Mehmet Yok Aramızda

Köyümün büyükleri geldi gözümün önüne,
Sabah ezanı ile camiye gidenleri hatırlarım.
Eyüp, İsmail, Kör Mehmet, Efe, Morgöz Mehmet, Hüseyin
Abdurrahman, Topal Emmi Mevlüt Dede yok aramızda.
Okuturlardı köyün çocuklarına eski yazı ile Kuran,
Bir bir yok oldu onlardan geriye kalan,
Molla Mehmet, Molla Mustafa, Hasan Hoca,
İsmail Hoca, Hacı Ali, Hacı Ömer Yok Aramızda.

Köyün kütük defterine baktım var bilinmeyen soy isimler,
Sordum muhtara bunlar kim? O da şaşkın.
Ali Ayılı, Hasan Yavaş, Kerim Öztop, Abdullah Ercan,

Mehmet Kocagüzel, Şerife İşler Yok Aramızda.
Köyde geçti çoğunun gençliği ile yaşlılığı,
Yamalıydı şalvarı ile işliğı,
Hasan Ali, Ahmet, Mahmut, Hüseyin, Abulanın Mustafa
dedeler,
Emine, Hatice, Şerife nineler yok aramızda.
Sonları çok acı oldu, ölüm nedeni trafik kazası.
Bütün köylü yandı ağladı, acıları yürek dağladı.
Âşık Hasan Arıcı, Kerim Güneş, Şaban Özel, Dede Mehmet,
Galip, Sadi, Mustafa Turgut, Muzaffer Arıkan, Özgür
Taşdelen, İsmail Özceylan, Şerife Alıcıoğlu Hüseyin Uçar
Mustafa Özel, Ali İhsan Uçar, Deli Hasan Koçak. Yok Ara-
mızda.

Daha ömürlerinin baharındaydılar, tatlı canlarına kıydılar.
Bu dünyanın yerine ahreti seçtiler
Alahaddin Özdere, Hasan Hüseyin Ballı, Zülfiye Güzel,
Onsekizindeydi Abdulkadir Özel, Seksenindeki Yusuf
Özdere Yok Aramızda.

Gök gürlledi, yağmur yağdı. Yıldırım can tahtasını deldi.
Çobandı, keçileriyle can verdi.
Küçük yavrusu anasının kucağındaydı
Şaban Arıkan, Durdane Özkan yavrusu Dudu Yok Aramız-
da.

Her sabah erken uyanır, işine koyulur.
Yorgunluktan bir of çekse uzaklardan duyulur.
Hanise Akçay, Sadettin Alıcıgüzel, Hasan Öztürk, Mustafa
Çağlayan,
Muhammet-Ahmet Koçak, Mehmet Erkök Yok Aramızda.

Dağ bayır gezer, gece gündüz davar güderdi.

Yüce dağlar aşar rızkı için gurbet gezerdi.

Hüseyin Erkök, Eyüp- Niyazi Bal, İsmail Akçay, Mehmet Ali-
Raşit Özcan Beşli Yusuf, Kel Abdullah, Mustafa Turgut, Gök
Mustafa Yok Aramızda.

Oğlan kız hep okudunuz yazdınız, Göreviniz icabı gurbet
gurbet gezdiniz.

Gelecek nesillere hep örnek oldunuz.

Bahattin-İzzettin Alıcıgüzel, Mehmet Akçay, Mehmet Ballı,
Vehbi Durmuş, Osman Özkan, Eğitimci Şakir, Eğitimci Ali,
Muzaffer Arıkan, Tahir-Kemal Alıcıgüzel, Özgür Taşdelen,
Şakir Güllü Yok Aramızda

Toplum içine fazla girmezlerdi,

Evinde oturur kimseye görünmezleri

Süleyman-Mehmet Ali-Apili Güzel, İbiş Koçak, Mehmet
Kocagüzel,

Hüseyin Aktaş Yok Aramızda.

Tarladaki ekini orakla biçer, hayaller kurar rüyada gezer-
lerdi.

Ayşe, Gülsüm, Fatma, Emine, Hatice, Deli Rukiye,
Mısır Mustafa, Şabanın Mehmet, Yağcı Mehmet, Yusuf
Sarıcan Hüseyin Güneş Manavın Mustafa Yok Aramızda.

Ocakta çorba kaynar, gelini kızı birlikte oynar.

Düğünlerde, bayramlarda dayanışma içindedir onlar,
Hatice Nine, Ayşe Nine, Şerife Nine, Gülsün Ana Güzel De-
de, Çimbilli Ahmet, Hacı Sadettin, Yunus-Kısa Ahmet Öz-
kan, Hacı Halil Akkanat Yok Aramızda.

Rızıkları için gurbet gurbet gezdiler.
Bütün zorluklara, ayrılığa göğüs gerdiler.
Mehmet Alıcıoğlu Hacı Mehmet Arıkan, Kamil Taşdelen, Sadet-
tin Alıcıgüzel, Abdullah Özdere, Necati Evcı, Köse Halil İbrahim
Adıgüzel Mustafa Bal Yok Aramızda

Gece gündüz durmadan direksiyon salladılar.
Fakir fikareyi her zaman kolladılar.
Hacı Sadettin Akkanat, Durmuş Ali Durmuş, Abdurrahman Bal,
Yakup Evcı, Mori Ahmet, Kadir Özel Yok Aramızda.

Başımızı dizlerine koyup uyuduğumuz,
Onların gölgesinde büyüdüğümüz
Bizi büyüten analarımız, babalarımız, ninelerimiz,
Dedelerimiz. Yok Aramızda.

[
Kışın soba başında masal anlatan ninelerim,
Torunlarını okşayıp koklayan dedelerim,
Amcalarım, dayılarım, teyzelerim, halalarım
Yok Aramızda.

Dağıldı köyümün insanı yurdun dört bir yanına
Konya'ya, Kayseri'ye, İzmir'e, İstanbul'a, Antalya'ya, Tekir-
dağ'ına.
Gelmedi cenazesi Öğretmen Mehmet Akçay'ın Ali Arıkan'ın,
Osman Özkan'ın, Abdurrahman Bal'ın Vehbi Durmuş'un, Enis
Okur'un, Kadir Özel'in, Şaban Özel'in doğduğu köyüne.

Ölüm gelir aniden kimseye yaşını sormadan,
Azrail'e emir gelince Mevla'dan
Alır tatlı canı bu bebek, bu çocuk, bu genç, bu yaşlı demeden.
Nice gençlerimiz, çocuklarımız, yaşlılarımız yok aramızda.
Ey! İnsanoğlu ölenlerin mezarını sen kazdın.
İsimlerini baş taşına yazdın.
Gelin kimler gelmiş kimler geçmiş bir bir hatırlayalım.
Atalarımızın ruhuna Fatiha bağışlayalım.

HASAN AKÇAY 12.12.2012

KÖY HALKININ KULLANDIĞI ALET VE EDEVATLAR (Günlük işleri yapmada kullanılan araçlar)

TUFRAN: Ayrandan sade yağ (tere yağ) elde etmede kullanılır(Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

Toprak küp, testi, yağ güdüğü, ağaç terazi(Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

GUTNİ: Eskiden gelin kızların gelinlik olarak giydiği ve düğünlerde giyilen giysi (Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

Kağrı tekeri, toprak dam yuvağı(Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

Lüks, fener, idare, öküz boynuzundan yapılmış kan alma alati, matara(Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

Toprak küpler, ağaç kile, ağaç terazi(Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

Ağaç terazi, yağ güdüğü(Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

Dibek, kile(Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

Orak, ellik(Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

Semer, kıl heybe(Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

Kilim, çul dokuma tarakları, beşik(Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

Kayış, boyunduruk, bokcak (Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

T Körsü tüfeği (Yusuf Adıyman-Bombili)

İbrik (Sadettin Akkanat)

Sital, gazocağı, hopsa (Hopsa; övenderenin arkasında bulunur sabana yapışan çamurlu toprağı temizlemede kullanılır.)

Çakmak (Gök Mustafa Akçay)

Elik (Hanise Akçay)

Kerpeten (öküz nallamada kullanılır) (Gök Mustafa Akçay)

Keçi çanı(Gök Mustafa Akçay)

Silahlara kurşun dökme aleti (İsmail Akçay)

Kağrı tekerlerini sıkıştırma anahtarları

Kama(Gök Mustafa Akçay)

Kırtlık (Gök Mustafa Akçay)
Kırtlık; koyun keçi yün ve kıllarını kesmede kullanılan makas

Bağ bıçağı (İsmail Akçay)

Ağaç kile (Tahıl ölçmede kullanılır) (Ömer Akkanat Yatılı Bölge Okulu YİBO müzesinden)

El değirmeni (İsmail Akçay)

Kuddisi Güzelim evinin köşkü

Su tulumbası Cücümende (Saddettin Akkanat bahçesinde)

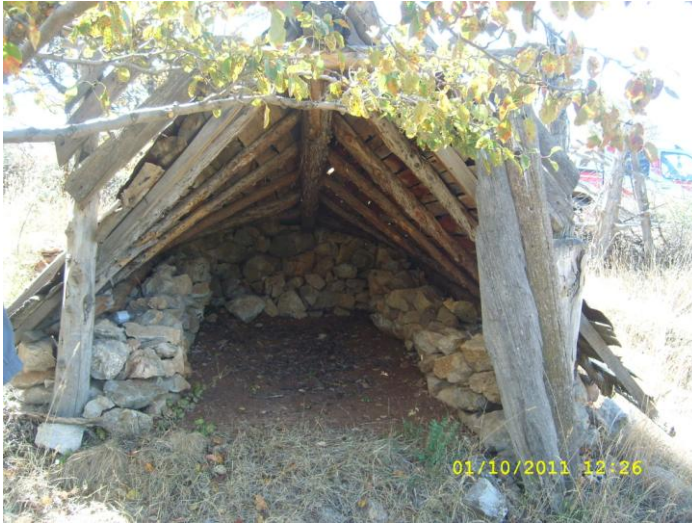

Yörüklerin yiyeceklerini sakladığı yere eşilmiş çukur. Toprak saklama deliği, buzdolabı yoğurt, süt, peynir, çökelek konulan delik Bu toprak delik Büyükoluk mevkinde, domuz ölen dereye giden ayak yolunun kenarında, eşek armutlarının üstünde. Yüksek gerilim hattının geçtiği yerlerdeki ağaçları keserken meydana çıktı

Yüksek gerilim hattının geçtiği yerlerdeki ağaçları keserken meydana çıktı

Aydaş olan çocukların kökten geçirildiği ağaç (Yukarıolukta Ahmet Ali Evcinin üstünde)

Bekçi Çelkisi

ASKERLİK

Türkler askerliğe önem veren bir millettir. Askerlik görevi milli bir görevdir. Türk askeri kahramanlığı, cesareti ile herkesin hayranlığını kazanmıştır. Milletimizde askerlik kutsal görevlerin başında gelir. Askerlik kutsaldır. Askerliğin önemi vatana verilen değerdedir.

Ailenin çocuğu dünyaya geldiğinde doğan çocuk erkeğe bir asker doğdu denir. Erkek çocukların er kişi sayılabilmeleri için vatani görevlerini tam yapmaları gerekir. Erkekliğe ilk adım sünnet olmakla başlar. Askerlik yoklaması gelen gençlerin en büyük korkuları çürüğe ayrılmadır. Onlar bilirler ki askerlik yapmayan adamdan sayılmaz.

Askerliği çıkan gençler aylar öncesinden gezip eğlenmeye başlarlar. Akrabaları sıra ile askere gidecek gençleri davet ederler. Gençler kendi aralarında eğlenceler düzenlerler. Ayrılık günü gelip çatınca “En büyük asker bizim asker” sesleri semaya yükselir. Tekbirler getirilerek, dualarla asker uğurlanır. Vedalaşma sırasında herkes askerin cebine harçlık koyarlar. Asker anasının gözünde yaş, baba gururla oğlunu uğurlarlar.

Asker ocağı peygamber ocağıdır. Öyle bilinir. Türk genci askerlik görevini en iyi şekilde yapmaya çalışır. Asker olan genç birde rütbe takarsa değeri kıymeti artar. Hatasız, eksiksiz, vukuatsız askerliğini bitiren artık adam olmuştur. Toplum içinde sözü dinlenir. Toplantılara düğünlere davet edilir, yer gösterilir. Askerde almış olduğu rütbesi varsa isminin başına eklenir. İtibarı biraz daha artar. Toplum içinde saygın bir yere sahip olan genç, askerlikte almış olduğu rütbeyi bir unvan olarak taşımaya başlar.

Asker ocağı, gençlerin eğitim gördüğü, okuma yazma bilmeyenlerin okumayı öğrendiği yerdir. Askerde okuma

yazma öğrenip gelen akrabasındaki yeni yetişen gençlere okuma yazma öğretir.

Köyümüzden askerde onbaşı, çavuş rütbesi alan birçok insan vardır. En büyük rütbeyi Karamehmetler soyundan Ali Paşa almıştır. Askerde İhtiyar zabiti (teğmen) Tahir Efendi (Alıcıgüzel) bilinen rütbeli askerlerimizdir. Birinci Dünya Savaşında, Çanakkale Savaşında, Kurtuluş savaşında köyümüzden birçok asker şehit olmuş veya gazi olmuştur. Gazilik maaşı alanlar; Gazi Hasan Koçak(Çekiç Hasan) Gazi Mustafa Özel(Çolak Dede) gazi Hacı Ahmet arıcı ve Kıbrıs Savaşı gazisi Ahmet Alıcıoğlu İkinci dünya Savaşı sırasında asker olanlar dört yıl askerlik yapmışlardır.

Dört yıl askerlik yapanlar

Hacı Ahmet Koçak, İsmail Akçay, Ahmet Ali Evcı, Topal Mustafa Güzel, Mehmet koçak(Kel Mehmet), Abdullah Dursun, Şaban Özceylan, Mehmet Turgut

Köyümüzden asker ocağında rütbe alıp, bu rütbeyi sivil hayatta unvan olarak taşıyanlar;

Ali Çavuş(Uçar-Kabak Ali)

Mehmet Çavuş(Akkanat)

Mustafa Çavuş(Öztop Çavuşun kerim'in babası)

Kerim Çavuş(Öztop)

İbrahim Çavuş(Bal-Kociri)

Ramazan Çavuş (Evcı)

Ahmet Çavuş(çelik)

Eser Çavuş(Atalay)

Ali Çavuş(Güllü-Koca Ali)

Baki Çavuş (Özkan)

Ömer Çavuş(Alıcıgüzel)

Abdullah Çavuş(Güzel-Apili)

Necati çavuş(Evcı)

Selahattin Çavuş(Uçar)

Ali Onbaşı(Aylı)

Mehmet Onbaşı(Özceylan-Yağcı)

Mehmet Onbaşı(Erkök-Kömbelinin Mehmet)

Ali Onbaşı(Koçak-Cin Ali)

Mehmet Onbaşı(Turgut-Dede Mehmet)

Abdullah Onbaşı(Dursun-Bolatan)

Abdullah Onbaşı(Atalay-köyde Yarbay olarak anılır)

Vb.

Akşam oturmalarında askerlikten söz açıldı mı anlatılacak o kadar çok hatıralar var ki anlat anlat bitmez. Askerlik akşamları hiçbir zaman unutulmaz. Askerlik arkadaşı deyip geçmeyin, o kadar çok önemlidir ki gençler yıllar sonra asker arkadaşlarının isimlerini, komutanlarının isimlerini yaşatmak için torunlarına ad olarak vermişlerdir. Köyümüze sonradan giren birçok isim vardır. Bu isimlerin çoğunluğu komutanlarının ve asker arkadaşlarının isimlerinden oluşturmaktadır.

Hilmi(Şaban Özceylan torunu)

Ekrem, Hamdi(Mehmet Özceylan torunu)

Aziz(İsmail Güzelim torunu)

Hayri(Hüseyin Aktaş torunu)

Fehmi(Arıkan, Özcan, Öztürk)

Faruk(Ahmet Öztürk oğlu)

Ferhat(Kemal Alicıgüzel oğlu)

Bu isimler köyümüze sonradan girmiştir.

Askerde çekilen resimlerin apayrı bir havası vardır. Omuz hafif dönük vaziyette profilden rütbeyi(pırpır) gösterecek şekilde çekilen resimler birer övünç belgesidir. Bu resimler üzerinde "Er mektubu görülmüştür" kırmızı damgalı mektup zarfının içinde memlekete gönderilir. Mektup deyip geçmeyin asker ocağında mektubun önemi çok büyüktür. Mektuplar anaya, babaya, sevgiliye ulaşınca evde bir bayram havası oluşur. Mektup açılır açılmaz önce resme

bakılır. Ana resmi koklar, öper, bağına basar. Büyük bir titizlikle mektup okunur. Ben asker anasıyım diye gururlanır ana. Fotoğraf elden ele dolaşır, bir bakan bir daha bakar. Fotoğrafın arkasına yazılan dörtlükler okunur. Gözlerden birkaç damla yaş akar. Askere her adam değil, er adam gider.

Asker Resmi Arkası Yazısı

Kedim uzaktayım hayalim yakın,
Resmime baktıkça üzölmeyin sakın,
Kıymetim varsa aynaya takın.
Yoksa kıymetim ateşte yakın.
Sabahın güneşini bağıma doğsun
Baharın çiçeğı elimde solsün.
Benim resmim sizlere hatıra olsun,
Baktıkça yüzünüz gülsün.

Mustafa Güllü'nün asker fotoğrafı arkası yazısı

Bir imza iki satır
Cansız hayalim olsun sizlere hatıra.
Ben bir askerim yoktur kederim
Bu cansız hayalimi saklayana teşekkür ederim.
Şakir Uçar asker fotoğrafı arkası yazısı

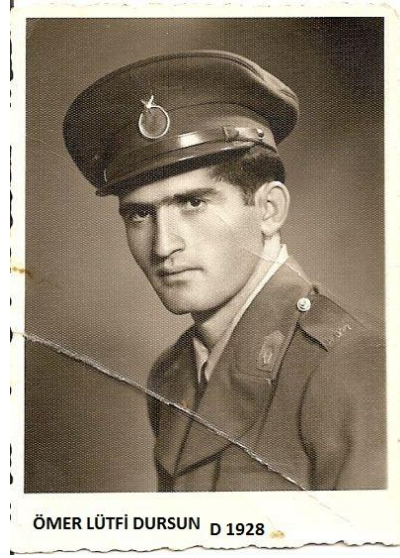
Okuyan diller bal olsun
Tutan eller gül olsun
Bu cansız hayalim sizlere
Hatıra olsun

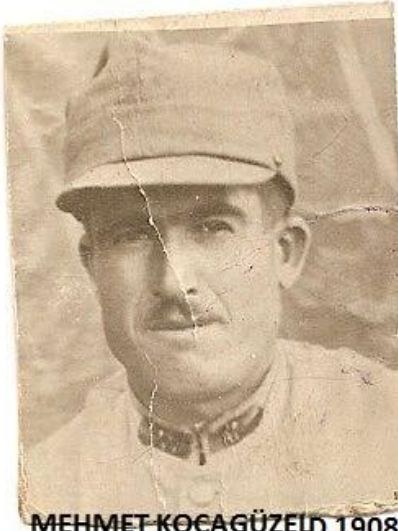
Fehmi Özcan asker fotoğrafı arkası yazısı

BAYRAM

Bayram sabahı şafak atıyor
Havada kuşlar garip ötüyor.
Silahlar çatılmış bana bakıyor

Baba bayramınız mübarek olsun.
Bayram sabahı eller öpülür.
Benim gözümden yaşlar dökülür.
Silahlar çatılınca boynum bükülür.
Ana bayramınız mübarek olsun.
Bayram sabahı erken kalkılır.
Aramızda kim yok, şöyle bir bakılır.
Ben yokum diye sakın ağlamayın
Kardeşlerim bayramınız mübarek olsun.
Mustafa Akkanat (16.04.1992) asker fotoğrafı arkası yazısı

MEHMET KOÇAGÜZEL D 1908

Sol baştaki EYUP ALICIGÜZEL
D:1918

DURMUŞ ALI DURMUŞ D 1913

TAHİR ALICIGÜZEL D 1942

Mehmet Ballı D: 1943 Kemal Alıcıgüzel; d.1946

Sol bastaki EYÜP ALICIGÜZEL d 1918

ORTADAKİ HASAN AKÇAY D. 1928

Hacı Ali oğlu

Ayakta sağ baştaki VEHBİ DURMUŞ D 1942

OSMAN DURMUŞ D 1935

Abdullah Yıldız(Yılmaz) D 1945
www.durakkoyu.org

D 1956 D 1956
MUSTAFA KOÇAK-FETHİ ERKÖK

MEHMET BALI D 1943

MEHMET ALI AKÇAY(ManisaBotandere)D1931

MEHMET AKTEKE D 1934

Sol SADETTİN AKKANAT 1933-2008)

Sadettin Akkanat 1933-2008)

www.durakkoyu.org

HAMI OKUR- D 1944 CEMAL KOÇAK D 1945

Mustafa Eser Atalay-Fehmi Arkan-F. D 1945

Sol: ALI GÜLLÜ D 1941

D 1939 D 1939
Mustafa Balıç- Saban Balıç/www.durakkoyu.org

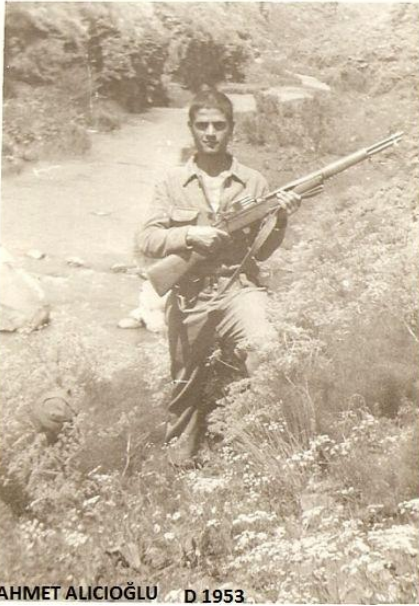

D 1956 D 1956
MUSTAFA KOÇAK-FETHİ ERKÖK

D 1938
Mehmet Güneş- Celal Güneş D 1943

www.durakkoyu.org

ASKERLİK BELGESİ

Zılanlı Mustafa oğlu Abdulkerim'e ait tezkerenin kutusu

Zılanlı Mustafa oğlu Abdulkerim'e ait askerlik tezkeresinin ön yüzü

İHTİYAT EFRADINA MAHSUS TEZKEREDİR

Sancak ve kaza ve karyesiyle ismi ve pederinin ismi
Konya vilayetinde Teke Sancağında Akseki kazasında İbra-
dı nahiyesinde Kirli karyesinde
Abdulkerim baba Zılanlı Mustafa
Darende-i Tezkere
5. Orduyu Hümayunun 34. Alayın 2. Taburunda
4. Bölük efradından eşkâli

Abdulkerim baba Mustafa

Harp Nizamesi olan

Efrad; Fertler, Askerler

Peder; Baba

Karye; Köy

Zılan; Akseki'nin köyü

Darende; Ulaştıran, Vasıl eden, Kavuşturan, Getiren, Saklayan

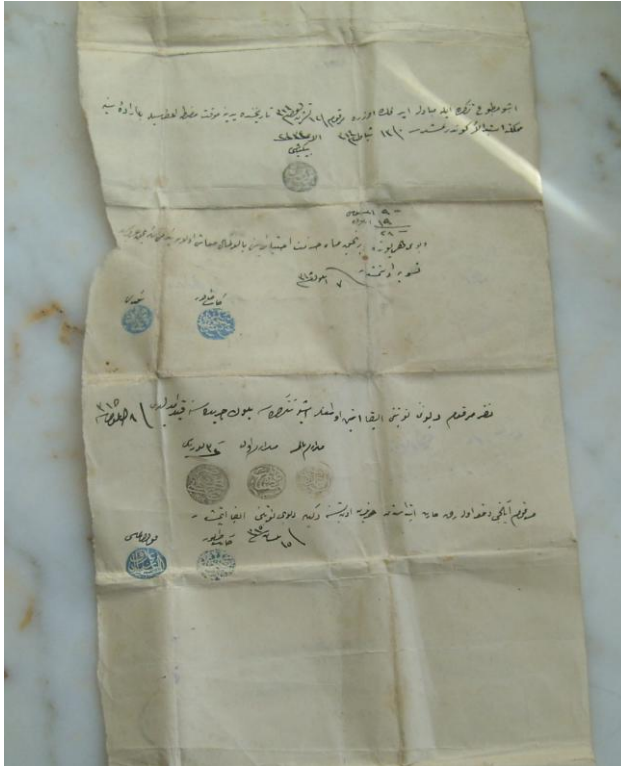
Hümayun; Padişaha ait, Mübarek, Kutlu, Uğurlu, Yüce

Eşgal; Şekiller, kılık

Mahsus; Aşikâr, belli, ait, meydanda

Nizamiye; Askerlik işleriyle uğraşılan yer, Asker ocağı

ZILANLI MUSTAFA OĞLU ABDULKERİME AİT TEZKERENİN ARKA YÜZÜ

İş bu tezkere matbu tezkere ile mübadele edilmek üzere merkurum 12 Teşrih 314 tarihinde yedenine mühimmat mazbata itanıyla bil irade-i seniyye memleketine istibdalen gönderilmiştir.

13 Şubat 314

Albay Binbaşı

Ağustos 9..

Eylül 19..

Toplam; 28

Depoyu hümayunda bir buçuk sah

Hizmet ihtiyatlarını bil ikmal maaşı olan yirmi sekiz buçuk kuruş tesviye olunmuştur.

7Eylül 315

Nazar merkurunun depo nöbetini ibka etmiştir. İş bu tezkere büyük cendesine kayıt edildi

Merkurum ikinci defa olarak mart ibdidadından haziran on beşine değin depo nöbetini ikba etmiştir.

KELİMELELER

Tezkere: Resmi belge, vesika

Mübadele: Bir şeyin başka bir şeyle değiştirilmesi

Merkurum: Rakamla yazılmış, rakamla söylenmiş

Yeden: Eller, iki el

Mühimmat: Savaş gereçleri, cephaneye

Teşrih: Anlaşılır şekilde açıklamak,

Mazbata: Konuşulanların neticesinin yazılı şekli

İtan: Vatani savunma, yurt kabul etme

İrade: İstek, arzu

Seniyye: Yüksek, çok mühim, kıymetli

İstibdal: Değiştirilmek, Askerliği biten erler tezkere verip yerine yenisini almak

İhtiyat: İşleri düşünerek yapmak

Tesviye: Bir neticeye bağlamak

Nazar: Göz atmak, bakmak

İkmal: Tamamlamak, bitirmek

BASINDA DURAK KÖYÜ

TRT DURAK KÖYÜNDEN
CANLI YAYIN YAPTI
02.12.2010

TRT SPİKERİNİN DURAK
KÖYÜ HALKI İLE SÖYLEŞİSİ

Durak köyü halkı TRT'nin
canlı yayını izlerken

Bu köyde ekonomik sıkıntı yok

Derebucak'a bağlı Durak köyü, çok sayıda villası, çok amaçlı salon, kilimli taştan yolları, şehitlik anıtı, kanalizasyon alt yapısı ile alışılmış köy manzarasından uzak bir görünüm sergiliyor. 51e

ORDA ZENGİN BİR KÖY VAR UZAKTA

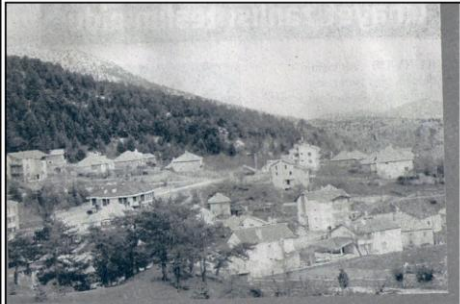
Y Konya'nın Derebucak ilçesine bağlı Durak köyü... Bir köy ki başka köylere benzemiyor. 264 hanelli, sadece üç alle hayvancılıkla ilgilileniyor. Yardırma muhtaç hiç kimse yok. Mahallelerinde villalar, sokaklarında tüks arabalar boy gösteriyor, Durak'ın bu hale gelişinin hikayesi 1996 yılında başlıyor. Bir İsadamı gelir, Beyşehir'e tekstil fabrikası kurar. Köyün büyük çoğunluğu burada çalışmaya başlar. Maaslar da iyidir. E bundan iyisi Sami'dir. Yaşısı. Dansı diğer köylerin basına. FATMA TURAN'IN HABERİ SAYFA 9DA

Bu köyde ekonomik sıkıntı yok

Derebucak'a bağlı Durak köyü, çok sayıda villası, çok amaçlı salon, kilimli taştan yolları, şehitlik anıtı, kanalizasyon alt yapısı ile alışılmış köy manzarasından uzak bir görünüm sergiliyor. Durak köyünde 3 dönemdir muhterik yapan Hami Okur, çok sayıda iş adamı, müteğbibis çıkaran Durak köyünün iş dünyasında başarılı olan bu hemşehrilerinden yardım gördüğünü söyledi. Bunların başında Akkanat Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ali Akkanat'ın geldiğini ifade eden Okur, köyde her

evden en az bir kişinin Ali Akkanat'ın bölgede kurduğu tekstil üzerine üretim yapan Beyteks Fabrikası'nda çalıştığını belirtir. Artık tarım hayvancılığın eskisi kadar yaygın olmadığı köyde bu fabrika sayesinde işsizlik ve ekonomik sıkıntının görülmediğini dile getiren Okur, başka şehirlerde yaşayan çok sayıda Durak'linin da yaz mevsimini havası ve suyu temiz, doğal güzelliği göç kamaştırın köyünde geçirdiğini, bunun için durak'ta çok sayıda dubleks ve triplex villa yaptırıldığını kaydetti. Hayırsız ve iş adamlarının köylerini unutmadığını ve destek için gittikleri zaman kendilerini geri çevirmediğini dile getiren Okur, şöyle devam etti: "Ali Akkanat tarafından köyümüze Yatılı Bölge İlköğretim Okulu, yurdu ve lojmanlar yaptırıldı. Akkanat, içme suyu, yolların asfalt ve kilimli taş döşenmesi, PTT binası yapılması gibi konularda da destek oldu. Yine hemşehrimitiş iş adamı Özcan Güneş, köye çok amaçlı salon, şehitlik anıtı, köy konağı yaptırarak büyük katkı sağladı. İstanbul'da yaşayan iş adamlarımız da çeşitli konularda köyümüze destek verdiler. Başta Ali Akkanat olmak üzere hepsine minnettarım." Hızlı internet ADSL bağlantısı getirdikleri köylerinde 400 ton kapasiteli su deposu da inşa edildiğini anlatan Okur, "Hatta köyümüze için özel bir telefon rehberi bile bastırıldı. İçinde sadece köyedeki vatandaşların değil yurt içinde ve dışında yaşayan tüm hemşehrilerimizin telefon numaraları var. İsim karışıklığına meydan vermek için lakaplar ve anne, baba adları da eklendi. Böylece Duraklılar istedikleri zaman dünyanın neresinde olursa olsunlar birbirlerine ulaşabilirler" dedi. 22

Durak köyü 'dur durak' bilmiyor

KONYA'NIN Derebucak ilçesine bağlı Durak köyü, çok sayıda villası, çok amaçlı salon, kulübü, restoran, yolları, sağlıkla ilgili, kanalizasyon altı yapıtı ile gelişmiş köy manzarasından uzak bir görünüm sergiliyor. Durak köyünde 3 dönemdir muhtarlık yapan Hami Okur, çok sayıda iş adama, müteşebbis çıkararak Durak köyünün iş dünyasında başarıya ulaşan bu hemşehrilerinden yardım gördüğünü söyledi. Bunların başında Akkanat Holding Yürütme Kurulu Başkanı Ali Akkanat'ın geldiğini ifade eden Okur, Akkanat'ın bölgede kurduğu tekstil üzerine üretim yapan Beyteks Fabrikası'nda çalıştığını belirtti. Artık tarımı hayvancılığın eskisi kadar yaygın olmadığı köyde bu fabrika sayesinde işsizlik ve ekonomik sıkıntının görülmeyeceğini dile getiren Okur, başka şehirlere yaşayan çok sayıda Durak'lının da yaz mevsimini havaya ve suyu temiz, doğal güzelliği

göz kamayan köyünde geçirdiğini, bunun için durak'ta çok sayıda dubleks ve triplex villa yaptığını kaydetti. Hızlı internet ADSL bağlantısı getirdikleri köylerinde 400 ton kapasiteli su deposu da inşa edildiğini anlatan Okur, "Hatta köyümüz için özel bir telefon rehberi bile bastırıldı. İçinde sadece köyedeki vatandaşların değil yurt içinde ve dışında yaşayan tüm hemşehrilerimizin telefon numaraları var." dedi. Köyün aldığı bu yatırımlar ve hizmetlerle bölgede gıptayla bahılan bir yerleşim haline geldiğini dile getiren Okur, köyün her yerinde gözle çarpan modern binalar ve villalar görünümünde olduğunu, dışarıdan gelen insanların gördükleri manzara karşısında şaşkınlıklarını gizleyemediğini ifade etti. Okur, son olarak köylerine açık ve kapalı futbol sahaları yaptırarakların bunun için de çalışmalarına başladığını sözlerine ekledi.

30 Nisan 2011 ZAMAN GAZETESİNİN CUMARTESİ EKİNDE YAYINLANAN HABER

Konya'nın merkezine iki saat uzaklıkta Durak köyü... Diğer köylerden oldukça farklı özellikleri var. En belirgin tarafı, göç vermek yerine göç alması. Villaları, sağlık ocağı, yatılı ilköğretim okuluyla burası adeta küçük bir şehir.

HABER
FATMA TURAN
FOTOĞRAF
ABDÜLBAKİ YILDIRIM

Herkes bu köye göçmek istiyor

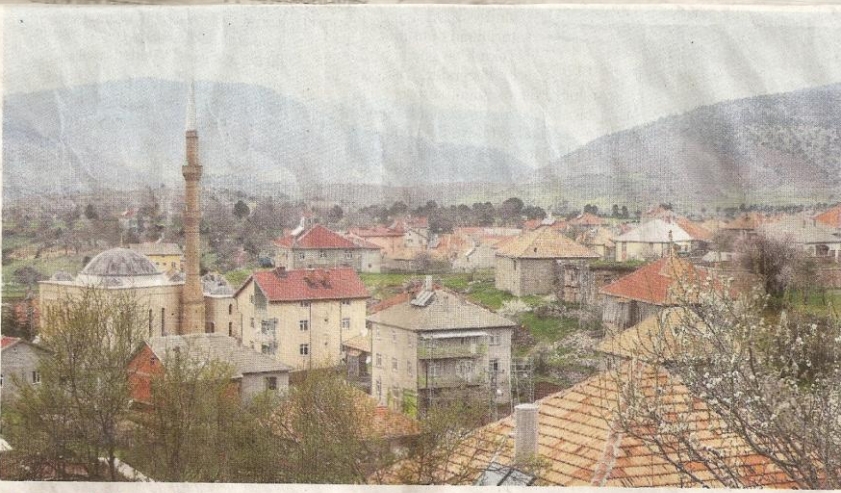
Orada bir köy var uzakta, bilmesek de görmesek de o köy 'zengin' aslında... Konya'nın Derebucak ilçesine bağlı Durak köyüdeyiz. Terk edilmiş izleri birliktedir. Kadınların ise kısa hazırlık için kaşığı, 204 hançik bu yerleşim yerinde sadece tuş hayvancılıkla ilgileniyor. Yardıma muhtaç hiç birse yok neredeyse. Giyim kısımları, gündelik ihtiyaç kullandıkları araçlar, hayat standartlarının

üstleniyor. Durak'ın bir başka özelliği göç alıyor olması. Aslında Türkiye sosyal şartlarının tersi bir durum oluyor burada. Zira köylerden merkezlere doğru göçün bir göçün yaşanmış bir dönemdir. Durak köyü aksine göç alıyor. Her şey, 1996 yılında Konya'nın Beyşehir ilçesine Beyteks Tekstil Fabrikası'nın kurulmasıyla başladı. İşadama Ali Akkanat'ın kurduğu fabrika, 50 kilometre uzaklıktaki Durak köyü sakinlerine de iş kapısı oldu. Entegrasyon tesis olan fabrika, Adana, Bursa, Bursa gibi şehirlerde de

bir lira geliri oluyor. Köy muhtar Ramazan Balı köyün son 10 yıldır göç vermek bir yana, göç almaya anlıyor. "Bu tersine göç köyümüze harekete Ali Akkanat'ın sayesinde oldu. Kendisi ayrıca pek çok kişiyi yetistirdi ve onların tekstil kentlerinde üretim yapan 30'a yakın işadama var."

Küçük bir şehir gibi...

makla bitmiyor. Mesela sağlık imkânları istenilen düzeyde. Bir hemşistin olduğu ve cuma günleri de doktorun geldiği modern bir sağlık ocağı bulunuyor. İki market, üç kahvehane, 150 öğrencinin eğitim gördüğü yatılı bölge okulu, kapalı spor sahaları, doğanın ve topraklarının, buraya özel çözümlerle küçük bir şehir andırıyor. Muhtar Ramazan Balı da durumdan oldukça memnun görünüyor. "Burada muhtar olmak çok kolay." diyor.

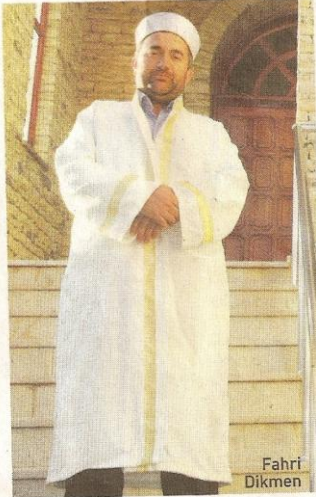

Durak'ın havası astım hastalığına iyi geliyor

Durak köyü gelişmişliğinin yanında doğal özellikleriyle de dikkat çekiyor. Astım hastalarına adeta şifa kaynağı. Ramazan Ballı, ilkököl dördüncü sınıfa kadar bu köyde okumuş, sonra Antalya'ya göç etmiş ve 30 yıl kalmış. Eşinin astım hastası olması üzerine aile 12 yıl önce tekrar buraya yerleşmiş. Eşi bir sene geçmeden iyileşmiş. Muhtar, astım rahatsızlığı olan kişilerin bu köye yerleştiklerini ve iyileştiklerini anlatıyor.

Gurbetçiler uzakta olduğunu hissetsin diye...

Bazı köylere güvenlik amacıyla takılan kameralar artık Durak köyünde de kullanılacak. Ancak burası bambaşka bir sebeple gözetlenecek. Amaç, gurbetçilere uzakta olduklarını hissettirmemek, bir nevi hasret gidermek. Kameralar; düğün salonu, köy meydanı bir de köyün giriş ve çıkışına yerleştirilecek. Muhtar Ballı bu yaz kameraları takacaklarını söylüyor ve ekliyor: "Köyümüzden Almanya'ya yerleşen çok kişi var. Düğünde, bayramda, asker uğurlamada gelemiyorlar. Özlemlerini az da olsa giderir diye düştük."

Köy imamı muhabir

Durak köyü teknolojiyi de yakından takip ediyor. Köydeki gelişmeleri de köyle aynı isimle kurdukları internet sitesinde duyuruyorlar. Buradan köydeki her şeyi takip etmek mümkün. Evlenen çiftler, askere giden gençler, doğumlar, ölümler... Sık sık güncellenen siteyi Almanya'da yaşayan Sakin Evcı yapıyor. Evcı'ye haberleri ve fotoğrafları kim geçiriyor dersiniz? Köyün imamı Fahri Dikmen. Kendisi 49 yaşında, 24 yıldır burada imamlık yapıyor. Merakı olduğunu söylüyor, sevecek yerine getiriyor bu işi. Dikmen, "Köyde yaşayanlar internet ortamına taşıyoruz. Hem her şey kalıcı oluyor hem de şehir dışı ve yurtdışındaki hemşehrilerimiz bizi buradan takip edip az da olsa hasret gideriyor." diyor.

Fahri Dikmen

22 ARALIK 2010 KONYA HAKİMİYET GAZETESİNDE YAYINLANAN HABER

Bu köyde işsizlik yok

İşsizliğin uğramadığı Konya'nın Derebucak ilçesine bağlı Durak Köyü'nün yetiştirdiği gurbetkeli iş adamları doğdukları toprakları unutmazken, hayırseverlikte de birbirleriyle adeta yarışıyor

TÜRKİYE'de işsizlik sorunu en önemli meseleler arasında gündemdeki ilk sırada yerini alırken, Derebucak ilçesine bağlı Durak köyünde yaşayan gençler işsizlik sorunu nedir bilmiyor. İşsizliğin uğramadığı Durak köyünün yetiştirdiği hayırsever iş adamları doğdukları toprakları unutmadığını hayata geçirdiği yatırımlar ve yardımlarla gösteriyorlar.

Durak Köyü Muhtarı Ramazan Ballı, yerleşim biriminde doğup büyüyen çok sayıda hemşehrilerinin büyükşehirlere göçtüğten sonra iş hayatına atılarak özellikle tekstil sektöründeki yatırımları ile gettiği büyük başarıları belirterek, "Bu iş adamlarımız uzun yıllar önce köylerini terk etmesine rağmen, doğdukları yeri unutmamış ve gerek bu bölgede yaptıkları yatırımlarla işsiz insanlarımızı iş kapısı açarken, gerekse köyümüze yaptıkları yardımlarla animaya başlamışlardır. Özellikle iş adamları hemşehrimiz Ali ve Kamil

Akkamat kardeşler, köyümüzün, hatta Derebucak ve Beyşehir yöresinin de kaderini değiştirmiş örnek insanlardır" dedi. Durak köyünün, Türkiye'de işsizlik sorununun sıfırında olduğu bir yerleşim olarak nitelendirilebileceğini belirten Ballı, "İş adamları hemşehrimizin Beyşehir'de kurduğu ünlü markaların üretim yapan tekstil fabrikasına Türkiye'nin en büyük mesleki olan işsizlik sorununu

bölgenizde tamamen ortadan kaldırmıştır. Nüfusu 540 olan köyümüzde çalışabilecek durumda olan vatandaşlarımızın hepsi tekstil fabrikasında çalışmaktadır. Beyşehir'deki fabrikaya her gün servislerle götürülüp getirilen köylülerimizden aynı evde olup da 2-3 kişi çalışan da vardır. Köyde 'ben perişanım, işim yok' diyen insan bulamazsınız. Köyümüzden kim çalışmak

istemezmiş gibi Beyşehir'de çalışabiliyor" şeklinde konuştu.

Köylülerin iş adamları Akkamat sayesinde tekstil öğrendiğini ve bu işten ömür geçiren kazandığını dile getiren Ballı, junları kaydetti: "Eskiden köyümüz çok fakirdi. Köyde 'ağa' olarak takdim ettiğimiz iş adamlarımız çıkıktan sonra fakirliği yendi. Köyde şimdi emeklimiz de, çalışmamız da bol.

Muhtarlık olarak da iş adamlarımız bir dedikimiz, iki etmiyor. Burada hemşehrimiz Ali Akkamat'ın yaptığı hiçbir köyü nasip olmayan yatılı bölge ilköğretim okulu faaliyet gösteriyor. İstanbul'da yaşayan hayırsever iş adamları diğer hemşehrilerimiz de sağlık ocağı, muhtarlık ve diğer salonu gibi yapıları yaptırıyor. Köyümüzün hayırsever iş adamlarımız sayesinde çöp kamyonu ve çöp varilleri mevcut. Simdi ise kapalı spor salonu yapıyor."

Durak Köyü Muhtarı Ramazan Ballı, iş adamları hemşehrilerinin şehitlik talepleri olduğunu, bunun

Durak Köyü Muhtarı Ramazan Ballı

da köye yapacağını belirterek, "İş adamlarımızın köyüne hepimizin ayrı ayrı katkısı var. Simdi artık köylülerine İstanbul'da gördükleri büyük villa tipi evlerden de yaptırmaya başladılar. O yüzden, köyümüz modern görünümlü ile de dikkat çekmeye başladı. İstanbul'da yaşayan iş adamlarımızın büyük bölümü tekstil sektöründe faaliyet gösteriyor ve artık köyümüze yapılan yatırımların ardından tersine bir göç başladı diyebiliriz. Ben de daha önce Manavgat'ta yaşıyordum, köyüme geri döndüm ve şimdi muhtarlık yapıyorum" diye konuştu.

DURAK KÖYÜNE MODERN MAHALLE ODALARI İNŞA EDİLİYOR YEREL | 14 Nisan 2013 | İHLAS HABER KONYA

Konya'nın Derebucak ilçesine bağlı Durak köyüne son tasarımı mahalle odaları inşa ediliyor.

2014 yılında yapılacak yerel seçimlerin ardından Konya Büyükşehir Belediyesi sınırlarında yer alan birçok köy ve belde gibi mahalle olacak Durak köyünde bulunan köy odaları mahalle odaları haline dönüşecek. Durak Köyü Muhtarı Ramazan Ballı yaptığı açıklamada, yerleşim biriminde halen biri köy meydanında olmak üzere 3 adet köy odası bulunduğunu belirterek, bunlardan ikisinin yıkılarak yenisinin yapılmaya başlandığını söyledi. Durak köyünün yetiştirdiği iş adamlarından Yakup Arıkan'ın maddi finansmanını üstlenmesiyle inşaat çalışmalarına başlanan 2 yeni köy odasının tasarımlarının belli olmasının ardından temeline kazma vurulduğunu aktaran Ballı, şu anda ise inşaatın kabasının tamamlandığını, önümüzdeki bir iki ay

içerisinde faaliyetin sonlandırılarak mahalle odası olarak hizmet vermeye başlayacağını söyledi.

Durak köyüne dışarıdan gelen misafirlerin yıllardan beri buradaki köy odalarında misafir edilip ağırlandığını ifade eden Ballı, köy odası geleneğinin yok olmadan sürdürüldüğünü belirtti

İhlas haber

BUNLARI BİLİYORMUSUN ?

KÖY KARAR DEFTERİNDEN

07.05.1955 Pazartesi günü muhtar Yunus Özkan başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak okulumuza verilen 2000(iki bin) kiremit Gökçehüyük köyünden getirilmesi için her aileye 20 şer kiremit getirmesi için karar alınmıştır.

Azalar: Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

Başöğretmen Bahattin Alıcıgüzel

NOT: Bu kiremitleri köyümüz insanı sırtında taşımışlardır.

01.01.1955 tarihinde muhtar Yunus Özkan başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak köyde 123 mükellef tespit edilmiştir. 102 mükellef 17.50 kuruş 21 mükellef 10.25 kuruş salma yapılmıştır. Azalar: Halil Akkanat, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

07.01.1955 tarihinde muhtar Yunus Özkan başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak cami imamı olarak ali oğlu 1932 doğumlu Mehmet Arıkan'ı 25 lira aylıkla tutmuşlardır.

Azalar: Halil Akkanat, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan

07.04.1955 tarihinde muhtar Yunus Özkan başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak köyün orta yerine umumi bir hela (tuvalet) yapılmasına karar verilmiştir.

Azalar: Halil Akkanat, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

25.04.1955 tarihinde muhtar Yunus Özkan başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak ev yapmak isteyen köy civarındaki boş yerlerden metre karesi 10 kuruştan (on kuruş) satılmasına karar verilmiştir.

Azalar: Halil Akkanat, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan

01.12.1955 tarihinde muhtar Yunus Özkan başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak Hafız Ahmet'i imam olarak 25 lira aylıkla tutmuşlardır.

Azalar: Halil Akkanat, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

31.12.1955 Cumartesi günü muhtar Yunus Özkan başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak muhtar Yunus Özkan'a 50 lira, imama 60 lira aylık verilmesine karar verildi.

Azalar: Halil Akkanat, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

01.01.1955 tarihinde muhtar Yunus Özkan başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak köyde 124 mükellef tespit edilmiştir. 112 mükellef 18.50 kuruş 12 mükellef 15 lira salma yapılmıştır.

Azalar: Halil Akkanat, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

10.01.1960 tarihinde muhtar Ali Dursun başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak köyde 139 mükellef tespit edilmiştir. 131 mükellef 20 lira 8 mükellef 10 lira salma yapılmıştır.

AZALAR: Mehmet Erkök, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

03.09.1957 tarihinde İstanbul Mustafa Kemal Derneği tarafından gönderilen 3 adet Atatürk posterine 12 lira ödenmiştir.

Muhtar:Ali Dursun

Azalar: Mehmet Erkök, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

01.01.1957 tarihinde muhtar Ali Dursun başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak köyde 145 mükellef tespit edilmiştir. 56 mükellef 20 lira 33 mükellef 18 lira 26 mükellef 12.50 kuruş salma yapılmıştır.

Azalar: Mehmet Erkök, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

10.02.1957 tarihinde muhtar Ali Dursun başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak Rezealanı mevkisine yeni bağ dikildiğinden hayvan otlatılması yasaklanmıştır.

Azalar: Mehmet Erkök, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

31.12.1957 tarihinde tevezden köye verilen 1 kilogram kalayı 150 mükellefe bölüştürülelemeyeceğinden kalayın Aksekili kalaycı Hüseyin Karabacakoğluna 45 liraya satılmış. Köy bütçesine gelir olarak kaydedilmiştir.

Muhtar Ali Dursun

Azalar: Mehmet Erkök, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

10.01.1959 tarihinde muhtar Ali Dursun başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak köyde 132 mükellef tespit edilmiştir. 66 mükellef 15 lira 34 mükellef 13 lira 12 mükellef 9 lira 8 mükellef 8 lira salma yapılmıştır.

Azalar: Mehmet Erkök, Mustafa Çağlayan, Sadettin Alıçgüzel, Abdurrahman Özçelik

10.01.1959 tarihinde muhtar Ali Dursun başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak köyde 131 mükellef tespit edilmiştir. 78 mükellef 20 lira 32 mükellef 19 lira 19 mükellef 16 lira 2 mükellef 14 lira salma yapılmıştır.

Azalar: Mehmet Erkök, Mustafa Çağlayan, Sadettin Alıçgüzel, Abdurrahman Özçelik

20.11.1959 tarihinde Meccek mevkisindeki düden dolmuş, Durmuş Bircan ve İsmail Güllü'ye 30 liraya temizletilmiştir. Muhtar Ali Dursun

Azalar: Mehmet Erkök, Mustafa Çağlayan, Sadettin Alıçgüzel

10.01.1960 tarihinde muhtar Ali Dursun başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak köyde 139 mükellef tespit edilmiştir. 131 mükellef 20 lira 8 mükellef 10 lira salma yapılmıştır.

Azalar: Mehmet Erkök, Mustafa Çağlayan, Sadettin Alıçgüzel, Abdurrahman Özçelik

31.05.1960 tarihinde köye kapılara çakılmak için 350 adet numara levhası verilmiş, her biri 30 kuruştan satılmıştır. Muhtar Ali Dursun

Azalar: Mehmet Erkök, Mustafa Çağlayan, Sadettin Alıçgüzel

10.07.1960 tarihinde Meccek mevkisindeki düden dolmuş, Mustafa Akteke ve Hasan Hüseyin Sarıcan'a 30 liraya temizletilmiştir.

Muhtar Ali Dursun

Azalar: Mehmet Erkök, Mustafa Çağlayan, Sadettin Alıcıgüzel

1968 yılı muhtar Ali Dursun başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak muhtar Ali Dursun'a 720 lira yıllık, imama 900 lira yıllık ödenmesine karar verildi.

Azalar: Mehmet Erkök, Sadettin Alıcıgüzel, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

05.01.1961 tarihinde muhtar ali Dursun başkanlığında ihtiyar heyeti toplanarak köyde 148 mükellef tespit edilmiştir. 140 mükellef 19 lira 8 mükellef 10 lira salma yapılmıştır.

Azalar: Mehmet Erkök, Mustafa Çağlayan, Abdurrahman Özçelik

07.08.1961 tarihinde kaymakamlık makamının emri ile Muhtarlık Ali Dursun'dan Ali oğlu 1932 doğumlu Mehmet Arıkana verilmiştir.

06.05.1962 tarihinde devlet tarafından köylüye buğday yardımı yapılmıştır.

Muhtar Mehmet Arıkan

Azalar: Ahmet ali Evcı, Halil Akkanat, Mehmet Adıgüzel, Baki Özkan

15.01.1964 tarihinde muhtar Ahmet Ali Evcı başkanlığında toplanan heyet köyde 150 mükellef tespit etmiştir. Her mükellefe 20 lira salma yapılmıştır.

Azalar: Durmuş Bircan, Kamil Taşdelen, Mustafa Akçay, Ömer Alıcıgüzel

20.03.1964 tarihinde muhtar Ahmet Ali Evcı başkanlığında toplanan ihtiyar heyeti Tabakhane mevkisinin örnek fidanlık olmasına karar vermiştir.

Azalar: Durmuş Bircan, Kamil Taşdelen, Mustafa Akçay, Ömer Alıcığüzel

08.08.1964 tarihinde Tabakhane mevkisinin ortasından geçen yol kuzey tarafındaki tepelerin eteğine alınmıştır.

Muhtar Ahmet Ali Evcı

Azalar: Durmuş Bircan, Kamil Taşdelen, Mustafa Akçay

10.03.1965 tarihinde köy katipliğine Hasan oğlu 1949 doğumlu Mehmet Okur'u 40 lira aylıkla katipliğe başlamasına karar verilmiştir.

Muhtar: Ali Arıkan Köy Öğretmeni Kamil Okur

1965 yılı köy bekçiliğine Mustafa oğlu 1920 doğumlu Hasan Hüseyin Sarıcan 200 lira aylık ücretle işe başlamıştır.

Muhtar Ali Arıkan Köy öğretmeni Kamil Okur imam Hüseyin Çiçek

14.08.1965 Cumartesi günü Köy ihtiyar kurulu muhtar Ali Arıkan başkanlığında toplanarak Köy İşleri Bakanlığının Konya'da açmış olduğu 49 günlük halıcılık kursuna 4 kadın gönderilmesine karar verilmiştir.

Köy öğretmeni Kamil Okur köy imamı Hüseyin Çiçek

08.10.1965 Cuma günü ihtiyar heyeti toplanarak okulun kuzey tarafına bir dersane ilave yapılmasına karar verilmiştir.

Muhtar Ali Arıkan

Azalar:Hasan Durmuş, Ömer Akkanat, Mustafa Arıkan, Ahmet Koçak

14.03.1965 Milli Eğitim Bakanlığında halıcılık kursu için gönderilen 1600 liraya 3 adet halı tezgahı alınmasına karar verilmiştir.

Muhtar Ali Arıkan

Azalar: Hasan Durmuş, Ömer Akkanat, Mustafa Arıkan, Ahmet Koçak, Mehmet Alıcıoğlu

1965 yılında ihtiyar heyeti muhtar Ali Arıkan başkanlığında toplanarak Koğalca yolunda ki Ahmet Ali Çeşmsinin önündeki 2 dönümlük alana kavak ağacı dikilmesine karar verildi.

Muhtar Ali Arıkan

Azalar: Ömer Akkanat, Mustafa Arıkan, Ahmet Koçak, Mehmet Alıcıoğlu

22.10.1967 tarihinde muhtar Durmuş Bircan başkanlığında toplanan heyet Ali oğlu 1935 doğumlu Yusuf Adıyaman'ın 175 lira aylıkla koruma bekçisi tutmuştur.

Azalar: Ömer Akkanat, Halil Akkanat, Eyüp Alıcıgüzel, Mehmet Alıcıoğlu

10.01.1969 tarihinde muhtar Durmuş Bircan başkanlığında toplanan ihtiyar kurulu 152 mükellef tespit etmiştir. Her mükellefe 20 lira salma salınmıştır.

Azalar: Ömer Adıgüzel, Mustafa Evcı, Ethem Erkök,

30.01.1970 tarihinde muhtar Durmuş Bircan başkanlığında toplanan ihtiyar kurulu 156 mükellef tespit etmiştir. Her mükellefe 20 lira salma parası salınmıştır.

Azalar: Ömer Adıgüzel, Ahmet Çelik, Ethem Erkök,

30.01.1974 tarihinde muhtar Durmuş Bircan başkanlığında toplanan ihtiyar kurulu Gertaş mevkisini koruluk ilan etmiştir. Bu bölgeden yaş ve kuru kesmek yasaklanmıştır. Azalar: Murat Arıkan, İsmail Akçay, Ethem Erkök, Mehmet Koçak

04.01.1978 tarihinde muhtar Durmuş Bircan başkanlığında toplanan ihtiyar kurulu düğünlerde ve herhangi bir toplantıda silah atmak yasaklanmıştır. Azalar: Mehmet Akteke, Ali Dursun, Ahmet Çelik, Mehmet Adıgüzel

04.01.1978 Pazar günü muhtar Durmuş Bircan başkanlığında toplanan ihtiyar heyeti helaların kapalı kuyulara alınması kararını almıştır. Azalar: Mehmet Akteke, Ali Dursun, Ahmet Çelik, Mehmet Adıgüzel

14.04.1978 Pazar günü muhtar Durmuş Bircan başkanlığında toplanan ihtiyar heyeti Köy ile Koğalca arasındaki 3.5 kilometrelik genişletşlerek yapılmasına karar verildi. Azalar: Mehmet Akteke, Ali Dursun, Ahmet Çelik, Mehmet Adıgüzel

16.04.1978 tarihinde muhtar Durmuş Bircan başkanlığında helaların foseptik çukurlarının üstünün kapatılmasına karar verildi. Azalar: Mehmet Akteke, Ali Dursun, Ahmet Çelik, Mehmet Adıgüzel

13.10.1978 tarihinde Halil İbrahim Adıgüzel Almanya'dan getirdiği HH-A 6647 plakalı Vosvogen marka minibüsü köye hibe etti.

Muhtar Durmuş Bircan

30.07.1978 Pazar günü muhtar Durmuş Bircan başkanlığında toplanan ihtiyar heyeti köyün doğusunda bulunan top sahasına spor tesisler kurulması için Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğüne bağışlanmasına karar verildi.

Azalar: Mehmet Adıgüzel , Mehmet Akteke, Ali Dursun, Ahmet Çelik

18.08.1978 Pazar günü muhtar Durmuş Bircan başkanlığında toplanan ihtiyar kurulu Kayabaşı Mahallesi (Ötemahalle) köy konağının 10 yıl süre ile Ortaokulun tasarrufuna bırakıldı. Ortaokul 1978-1979 öğretim yılında açılması için bakanlığa müracaata karar verildi.

Azalar: Mehmet Adıgüzel , Mehmet Akteke, Ali Dursun, Ahmet Çelik

09.03.1979 tarihinde muhtar Durmuş Bircan başkanlığında toplanan heyet köyde alkollü içki bira dahil satılması içilmesi yasaklanmıştır.

Azalar: Mehmet Adıgüzel , Mehmet Akteke, Bekir Özel, Ahmet Çelik

Köy halkından- Sadettin Akkanat Ali Özceylan Hami Özkoç Ahmet Ali Evcı

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ

İlkbahar mevsiminde köylülerimiz hayvanlarını alıp Reze Beli ve Yazılı Yaylasına çıkarlardı.

Yoğurtlar tuluklarda biriktirilirdi. Yaz sonunda tuluklar yayılır tere yağı yapılır, ayrıntı yarma ile kaynatılarak tarhana yapılır.

Dağda çobanın önünde oğlak-kuzu olursa çobana yumurta verilirdi.

Köpek enikleri saldırgan olsun diye karanlık yerlerde büyütülürdü.

Etler kavurma yapılarak çömleklere basılırdı.

Etler dilkeç yapılarak sııklara dizilerek kurutulurdu.

Pekmezler küplere doldurularak kışın yenirdi.

Çökelekler derilere basılırdı.

Bağı olmayanlar Üzümlü Kasabasından üzüm satın alırlar pekmez kaynatırlardı. Bu olaya "Tufur" denirdi. (.....iki bağın tufurunu almış.)

Her perşembe günü sadaka verilirdi. Cumalık

Kibrit, çakmak olmadığı için küle kor gömülürdü.

Çıkan dişler dışarıya atılmaz. Toprağa gömülür veya taş aralığına sokulurdu.

Kesilen tırnaklar atılmaz toprağa gömülür.

Aracın önünden siyah kedi geçerse uğursuzluk sayılır.

Eve gelen çocuğun yüzüne un sürülür, bir yumurta verilirdi. Yumurtayı çocuğun anası süt insin diye yedi.

Çocuk kırk günlük olunca kırklanır, en yakın komşuya veya akrabaya götürülerek kırkı çıkarılırdı.(Kırk basmasın diye kırklanırdı.)

Gelin odasına girerken kapıya yağ sürer yağ gibi olsun diye.

Gelini koyun postundan atlatılır, uysal olsun diye.

Hamile kadına ciğer yerilmez, çocuğun vücudunda ve yüzünde siyahlıklar olmasın diye.

Hamile kadına kelle paça, balık yedirilmez. Çocuk sümüklü olmasın diye.

Cenaze giderken uyuyan çocuk aydaş olmasın diye uyandırılır.

Aydaş olan çocuk kökten geçirilir.

Aydaş olan çocuk ölen kişinin mezarından alınan toprak suya karıştırılarak çocuk leğende yıkanır. Yıkanılan su dört yolun birleşim yerine serpilir.

Aydaş olan çocuk hayvan gübrelerini dışarıya atılan yönü kibleye bakan delikten geçirilir.

Çocuklar beşiklere belenir, idrar ve pisliği silbinçlerde toplanırdı.

Nazar değmesine tuz gömülür, veya kurşun dökülürdü.

Hasta olana, çocuğu olmayana bıçak konur. Bıçak hangi hocaya küflenirse o hocadan muska alınır.

Yeni doğan çocuğun beşiğine bıçak, yüzük, ekmek konur.

Korkan çocuklara yedi kardeş kanı içirilir.

Erkekler egirtmeçle ip eğirir, ip бүkerlerdi.

Her evde kilim dokuma tezgahları vardı. Tezgahlara ıstar denir.

Dokuma tezgahlarında(ıstarlarda) kıldan ve yünden şalvarlık-haba yapılan kumaşlar dokunurdu.

Avını öldürmeyen tüfeğin üzerinden hamile kadın atlatılır Çobanlar kışın karda ayaklarına dolak sararlardı. Dolak; keçi kılından dokunurdu.

Bağ bozumuna tellal çağırılarak aynı gün bağ bozmaya başlanırdı.

Ot yolmaya aynı gün tellal çağırılarak girilirdi.

Köyümüzün her mahallesinde çeşme vardı. (Yukarı mahalle çeşmesi odanın batısında, Harman mahalle çeşmesi Yu-

suf Bircan evinin batısında, sonra İsmail Arıkan evinin kuzeyinde, sonunda Sezai Turgut evinin doğusunda) Aşağı mahalle çeşmesi Hami Okur evinin batısında Kayabaşı mahallesi(Ötemahalle) çeşmesi odanın doğusunda (şimdiki çeşmenin olduğu yerde (Alıcıgüzellerin yaptırdığı çeşme)

Yediler mahalle çeşmesi Tepearası köyüne giden yolun sol kenarında Mehmet Akteke evinin batısında

1911 yılında Hasan Hoca Alıcıgüzel kayanın başına medrese açmış köyün çocuklarına, genelerine Kuran ve Arapça öğretmiş. Medrese 1914 yılında Birinci Dünya Savaşı çıkınca Hasan Hoca askere alınmış medrese kapanmış

Gök ayı yeniyken (hilal halinde) yaş ağaç kesilmez. Ağaç kurtlanır ve çürür.

Kayabaşı mahalle odası (Ötemahalle) 1978-1979 öğretim yılında ortaokul olarak hizmete açıldı.

Köyümüzün ilkokulunun ilk bayan müdürü Hacer Alıcıgüzel [Durmuş] 1965 yılında

Seferberlik zamanında meşe kabukları öğütülerek una karıştırılarak ekmek yapılırdı.

Çanakkale ve Kurtuluş Savaşı'nda köyümüzden 40 kişi şehit 29 kişi gazi olmuştur.

Kurtuluş Savaşında isyancılara katılan İsmail Çağlayan (Kocakafa Mustafa oğlu) Konya Ereğli ilçesinde idam edilmiş.

Kurtuluş Savaşında isyancılara katılan Kamil Okur (Veli Hoca oğlu) Seydişehir'de idam edilmiştir.

Gazi Hasan Koçak D. 298 miladi,1882) Çekiç Hasan Seydişehir Mal Müdürlüğünden 09.07.1947 tarihinde Askeri Malul maaşına bağlandı. Gazilik maaşı olarak 32 lira 51 kuruş

Fatma Koçak D.293 miladi; 1887 (Çekiç Hasan eşi) eşinin ölümünden sonra 47 lira 25 kuruş dul maaşına bağlandı.

Gazi Mustafa Özel D.310 miladi 1894 (Çolak Dede) Seydişehir Mal Müdürlüğünden 03.07.1947 tarihinde Askeri malul maaşı bağlandı. 32 lira 12 kuruş (26.07.1966 tarihinde maaşı 290 lira oldu.)

Gazi Ahmet Arıcı Gazilik maaşı aldı.

İkinci Dünya Savaşı zamanında dört (4) yıl askerlik yapanlar. Ahmet Koçak (Hasan oğlu 15.06. 1920 doğumlu) İsmail Akçay (Ahmet oğlu 15.03.1924 doğumlu) Ahmet Ali Evcı (Yusuf oğlu 1924 doğumlu) Mehmet Koçak (Yusuf oğlu 12.01.1924 doğumlu)

Nato askeri olarak Güney Kore’de askerlik yapanlar; Hüseyin Güzel (Abdulkerim oğlu 01.01.1938 doğumlu) Mehmet Güneş (Mustafa oğlu 13.02.1938 doğumlu) Murat Arıkan (Mustafa oğlu 17.03.1938 doğumlu) Ağustos 1959 yılında gittiler Ağustos 1960 yılında döndüler.

1974 Kıbrıs Savaşına katılan gazimiz Ahmet Alıcıoğlu (Abdullah oğlu 1953 doğumlu)

Dini bayramlarda bayram günü sabahı çocuklar “Errek Berrek” diyerek kapı kapı dolaşırlar kömbe toplarlardı.

Bayram günü akşamı sülalenin en yaşlısının evinde toplanılır, yemek yenilir.

Abdest almak için leğen ibrik getirilir, abdest alana suyu dökülürdü.

Su dağıtan bardağı verince elini göbeğine bağlayarak beklerdi.

Uğurlu Köyü ile 1973 yılında sınır kavgası yapıldı. Aynı yıl Uğurlu Köyünü destekleyen Huğlu Kasabası ile köy kavgası yapıldı.(Köyümüzün muhtarı Ömer Adıgüzel döneminde) Öldü diye mezarı kazılan Şerife İşler Şerife İşler’e kazılan mezara ablası Nise Bal kondu.

Şikayet üzerine mezardan çıkarılan cenaze Ayşe Kocagüzel (Mehmet eşi)

Kabristana götürülürken soldan düşürülen cenaze Havva Adıyaman (İsmail eşi)

Kayabaşı Mahallesi(Öte mahalle) odanın doğusunda çamaşırhane vardı. Çamaşırlar burada yıkanırđı.

Evlerin güney duvarlarına pencere kapı konulmazdı. Bu duvarlar tahta işe kaplanırdı.

Soba olmadığından ısınmak için ocaklarda kütük yakılırdı. Ocaklarda yakılan odun kütükleri hem ısınma hem aydınlatma yaparlardı.

Aydınlatma çıra ve idareyle yapılırdı.(çıraya ışıklık denirdi)

Ölen eşek ve hayvan derisinden çarık dikilirdi.

Yatakların içi içeği ile doldurulurdu. Kılıfı yünden dokunan kumaştan olurdu. Çarşaf yoktu.(İçeği; eski çaputlara denir) Kadınlar ve erkekler kıl ve yünden dokuma şalvar giyerlerdi.

Yaralara püskül ve tütün basılır kanama durdurulur.

Yaralara ve kesiklere sorkuç(reçine) yapıştırılırdı.

Ateş yakmak için çakmaktaşı kav kullanılırdı. Çakmaktaşı çelik demire vurularak kıvılcım çıkarılır, kıvılcımlar kavı tutuşturur, tutuşan kav ardıç havcarı içinde sallanarak yakılırdı.

Nazar değen hayvanların başına okunmuş yumurta (ayet yazılmış) alınlarına çarpılırdı.

Kadın erkeğin önünü kesip geçmezdi. Erkek önde kadın arkadan yürürdü.

Ekinler orakla biçilir harman yerine kağnılarla taşınır düvenlerle sürülür, tınas yapılır savrulularak taneler samandan ayrılırdı.

Baba Mehmet Turgut iki oğlu Galip ve Sadi Turgut Karadiken köyü altında trafik kazasında öldüler.

Meryem Akçay (Gülsüm-İsmail kızı)1953 yılında 2-3 yaşlarında sobadan eteği tutuşmuş yanarak ölmüştür.

Cumhuriyetin onuncu yılında (1933) kayanın başındaki alanda meşaleler yakılarak cumhuriyet kutlandı. Muhtar Hasan Özkan D.1879 Ö. 1951

Mevlüt Çukurbağ'ı (Gök Ali oğlu) Çukuryurt mevkisinde ayı basmış. Aşık Hasan Arıcı eşek sırtında köye getirmiş. Mevlüt bekarken bu olay olmuş sonra evlenmiş. Askere gitmiş.

Gök Mustafa Akçay Kızıtaş mevkisinde ayı ile mücadele etmiş dayısının oğlu Mehmet Ali Özcan ve çoban köpekleri ayının elinden kurtarmışlar. Altı ay yatakta yatmış.

Ayşe Kocagüzel (Kartoğlan Mehmet eşi) öldükten 20 gün sonra şikayet üzerine kabirden çıkarılarak incelendi.

Şerife İşler (Küt Şerife) öldü sanılarak yıkandı. Yıkanırken gözünü açmış.

Çolak Yusuf Evcı hapisanede öldü. Alanya cezaevinde (Tombaklar soyu)

Mevlüt Güzelim (Kedi Mevlüt) Köle Hasan Evcı'yi 1935 yılında vurmuş.

Ramazan Özel (Gostak) Uğurlu Köyünden Çöndek Ahmet'i tarla anını attığı için silahla vurdu, öldürdü.

Nebi Öztürk dağ soğanı toplarken taştan düşüp ölmüş (1943)

Şaban Arıkan'a Kurucaalan mevkisinde davar güderken yıldırım düştü, keçileri ile birlikte öldü. D.1932

Durdu Özkan kızı Dudu'ya Rezealanı mevkisinde yıldırım düştü karnındaki bebek yanındaki kızı ile öldü.(Durdu Eşref Özkan eşi)

Köyümüzün mahallesi olan Yeni Köy 1952-1953 yılında ayrılarak Uğurlu adı ile müstakil köy oldu. İlk muhtarı Kutup Hüseyin

Bozulacak yiyecekler inlerde ve toprağa acılan toprak kilerlerde saklanırdı.

Sabah namazı melek girsin diye kapılar pencereler açılırdı.

Dini bayramlarda kömbe, kıvrım yapılır bayramlaşmaya gelenlere ikram edilirdi.

Dağ armudu toplanır kak yapılır, sıcak suya ıslatılarak kışın yenirdi.

Konya Şehitliğinde köyümüzden bir şehidin ismine yer verilmiştir.

Köyümüzün büyüklerine sordum bizim köyden Selim adında bir şehidin olmadığını söylediler.

Adı; Selim

Baba adı; Ahmet

Doğum yılı; rumi; 1301 miladi;1885

Sıra; 2697

Birlik; KOO32311

1. Dünya Savaşı Şark Kafkas Cepesi

Ölüm yeri; Mekkarede (Orduya erzak götürürken)

Askerlik Şubesi; Bozkır

Köy; Gencek nahiyesi Durak Köyü

İlçe; Derebucak

Mekkare; Osmanlı ordusunda taşıma işlerinde kullanılan at, deve, katır vb hayvanlar.

Yararlanılan kaynaklar

Durak Köyü Karar Defteri

Durak Köyü Gelenek-Görenek-Atasoylar (Vehbi Durmuş)

Durak Köyü Aile Secereleri (Ömer Lutfi Dursun)

CAMİ

Köyümüz insanının ibadet edebilmesi için, köyümüzün orta yerine ilk olarak mescit yapılmıştır. Mescitlerde yalnız vakit namazları kılınabildiği için, köyümüz insanı Cuma ve Bayram namazlarını kılmak için çevredeki köylere gidiyorlardı. Cami beratı miladi 1831 yılında o zamanki ilçemiz İbradı'dan Göğüşler soyundan Gök Hüseyin adına alınmıştır. Cami

beratında Cuma ve Bayram namazları Hanefi Mezhebine göre kılınması gerektiği belirtilmiştir. Bu ifadelerden anlaşılacağı gibi Toros Dağları yaylalarındaki Yörüklerin çoğunluğunun Alevi olduğu anlaşılmaktadır. Osmanlı padişahları Yörüklerin Hanefi Mesebine geçmeleri için çok çalışmışlardır. Camilerimiz zamanın şartlarına göre yenilenmiş, eski camiler yıkılarak yerine yenileri yapılmıştır. Köyümüze yapılan ilk caminin yapım tarihi belli olmamakla beraber, cami beratının hicri 1248, miladi 1831 yılında verilmesi ilk caminin tahmini olarak 1828 -1830 yıllarında yapılmış olabilir. Köyümüzün ilk camisi iki katlı toprak damlı, çamurla çevreden toplanan taşlarla imece ile yapılmıştır. Köyümüzün ilk camisinden günümüze ana giriş kapısı kalmıştır. İlk camimizin ana giriş kapısı köyümüzün sakinlerinden Mustafa Güzel'e(Topal) satılmıştır. Mustafa Amca bu kapıyı yıllarca saklamıştır. Bu kapı 2012 yılında çürümeye yüz tutmuş bir halde Mustafa Amcanın evinden öğretmen Hasan Akçay tarafından bulunmuştur. Bu kapının varlığı işa-

damımız Kamil Akkanat'a söylenerek, Kamil Akkanat Bey camimizin kapısını restore ettirmiştir. Köyümüzün ilk camisinin kapısı camimizin içinde minareye giriş kapısının yanında sergilenmektedir.

Köyümüzün ikinci camisi, 1958 yılında ilk cami yıkılarak yerine düzgün taşlarla çimentolu harçla imece usuli ile yapılmıştır. Bu caminin taşları, Huğlu-Gencek-Durak Köyünün sınırlarının birleştiği yer olan Sırçalık mevkisinden getirilmiştir. Sırçalık mevkisinden getirilen taş işlemeliği yapılmış bazı taşlar köyümüzün muhtelif yerlerinde bulunmaktadır. Camimizin bahçesinde dibek taşı ve gıncırak taşı sergilenmektedir. Hanımızın giriş kapısının solunda bulunan kitabe yazılı taş, Kayabaşı Mahallesi(Ötemahalle) odasının sol köşesinin pencere altındaki insan figürü taş, Yukarıoluk çeşmesinin abidesinde yer alan balık figürlü taş, Ahmet Ali'nin yaptırdığı çeşmenin abidesindeki taş Sırçalık mevkisinden getirilen taşlardan bazılarıdır. 1958 yılında yapılan camimizin kitabe taşı minarenin güneyinde sergilenmektedir. Bu taşta yeni yazı ile "Bismillahirrahmenirrahim 1958" tarihi yazılıdır. Bu kitabe taşına yazıyı Usta Ali Arıkan(Gucur Ali) yazmıştır.

1958 yılında yapılan camii

1958 YILINDA YAPILAN CAMİNİN USTALARI

- Ali Arıkan d.1911
- Ahmet Ali Evcı d.1924
- Hatıp Hasan Durmuş d.1910-ö.1990
- Hüsmen Uçar d.1915-ö.1983
- Hüseyin Özceylan d.1908
- Ahmet Özkan d.1904

Mevlüt Arıkan d.1902

Gazi Ahmet Arıcı d.1900-ö.1989

1994 yılında yapılan cami

Bu cami işadamımız hayır-sever insan Ali Akkanat tarafından eski caminin yerine yaptırılmıştır.

Caminin yapımında kullanılan kesme taşlar Isparta'dan getirilmiştir. Camide morg, tuvalet, abdesthane vardır.

Caminin minaresi yıkılan camiden kalmadır.

1994 yılında yapılan caminin mimari Günay Yenidoğan kontrol mühendisi Ali Özer

CAMİ YAPIMINDA YAŞANAN OLAYLAR

1958 yılında köylümüz tarafından imece usulü ile yapılan caminin taşlarının Sırçalık mevkisinden kağnılarla getirilirken, köy halkından Süleyman Ballı'nın öküzüne yuvarlanan bir taşın değmesi ile öküz ölmüştür. Süleyman Ballı'nın öküzü kesilerek eti köy halkına dağıtılmıştır. Köy halkı etin karşılığında para yardımında bulunmuşlardır.

KİTABENİN ÖYKÜSÜ

Eski caminin yenilenmesi kararı köylüler tarafından birlikte alınmasından sonra, eski toprak damlı cami yıkılmış, yerine 1958 yılında yenisi yapılmaya başlanmıştır. Caminin yapımında bütün köy

halkı özveri ile çalışmıştır.

Cami duvarlarının yapımının sonuna yaklaştığı zaman giriş kapısının üstüne bir kitabe yazılması gerektiğine ina-

nan usta Ali Arıkan(doğum 1911) büyük bir taşı işleyerek üzerine”BİSMİLLAHİRRAHMENİRRAHİM 1958 Ali Arıkan” yazısını yazmış. Yazılan bu taş duvara çıkarılırken köy muhtarı Ali Dursun(doğum 1916) caminin yapımını kontrol etmeye gelir. Çalışanlara kolay gelsin der. Muhtar Ali Dursun kitabe taşı görür. Taşı yazan Ali Ustaya “ Buraya adını yazmışsın camiyi yapan tek kişi sen misin çalışan bütün köy halkının emeği boşa mı gitti. Çabuk ismini sil.”diyerek Ali Ustaya kızıyor. Ali Arıkan Usta muhtarın uyarısı üzere taşın sağ alt köşesindeki Ali Arıkan yazısını siliyor. Taşa dikkatli bakılırsa yazının silindiği belli oluyor. Bu taş minarenin güney tarafında sergilenmektedir.

MEZARLIK

Mezarlık, köyün batısında yer alır. Köye girişte köy mezarlığı ve yıllarca keranların konakladığı iki han göze çarpar. Köy yolunun sağ ve solunda mezarlarımız çok bakımlıdır.

Mezarlığımız hanların batısında güney- kuzey yönünde dikdörtgen şeklinde uzanır. Eskiden köyde taş oyma işlerini yapacak ustaların olmadığından mezarlarda, mezarlarda hiçbir yazıya rastlanmaz. Mezarlar çevreden toplanan taşlarla çevrilirdi. Baş ve ayakuçlarına büyükçe bir taş dikilirdi. Baş tarafına dikilen taşın şeklinden mezarlar ayırt edilirdi. Eskiden mezarlığın etrafı çevrili değildi. Köyün hayvanları mezarların arasında dolaşırlardı. Mezarlarımız bakımsızdı. Mezarlığımızın kuzey tarafı, batı tarafının bir kısmı, doğu tarafının yarısı çimentolu harçla çevrildi. Mezarlığın güney tarafı tamamen açık durumdadır. Son yıl-

larda köy halkı ve muhtarlarımız mezarlığın bakım ve onarımına çok önem vermişlerdir.

1970 li yıllarda maddi durumu iyi olan aileler mezarlarını Beyşehir ve Seydişehir’de betondan, mermerden yaptırmaya başladılar. Mezar taşlarına yazılan yazılar mezarın kime, hangi sülaleye ait olduğunu bildirmektedir. Mezarlığımızın yol kenarı bakımlı ve düzenlidir. Fakat mezarlığımızın güney tarafında bulunan mezarlar bakımsız ve kaybolmaya yüz tutmuştur. Mezarlığın iç kısımları bakımsız, düzensiz bir durumdadır. Mezarların düzensizliğinden mezar ziyaretlerinde mezarlara basarak geziliyor. Yaz aylarında mezar ziyaretleri otlardan yapılamaz duruma gelmiştir. 1950 li yıllardan önce ölmüş olan atalarımızın mezarları genelde bilinmemektedir. Beton ve mermerle yapılmış bakımlı mezarların baş ve ayakuçlarına dikilen ağaçlar yeşil bir görünüm sağlamaktadır. Mezarlar gelişigüzel değil bir düzen içinde kazılmaktadır. Tarihi yüzyılların ata yadigârı mezarlığımızı bize yakışır bir şekle getirmeliyiz. Atalarımızın huzur içinde yattığı mezarlığımızı belli bir düzene sokmalıyız. Her zaman ruhlarını şad etmeliyiz. Mezarlarımızda her türlü maddi havadan, endişeden uzak manevi bir hava dolaşır. Her mezar taşı insanın içini ürpertir, yine-

de sevimli ve cana yakındır. Bizlerin bu mezarlardan çıkaracağımız çok dersler vardır.

KÖY ODALARI

Köyümüz üç mahalleden oluşmuştur. Her mahallede bir oda vardır. Köyümüze gelen misafirler tadıdıklarının yanında misafir olarak kalırlardı. Tanıdığı olmayan yabancıların dışarıda kalmaması için her mahalleye bir oda yapılmıştır. Köyümüz yıllarca kervanları köy girişindeki hanlarda misafir etmişlerdir. Köyümüz İbradı ilçesinden ayrılıp 1914 yılında Seydişehir ilçesine bağlanmıştır. Seydişehir'e bağlanan çevre köylüler (Çetmi, Akçabelen, kayabaşı, Derebucak, Göynem) Seydişehire gitmek için gidiş ve dönüşlerde köyümüzde konaklamışlardır. Çevre köylüler resmi işlerini yapabilmek için akşam köyümüze gelip, sabah erken Seydişehir'e giderek işlerini görürlermiş. Akşam geri dönüşte yine köyümüzün odalarında kalırlarmış.

Köyümüzün her mahallesinde bir oda vardır. Harman mahallesinin ilk odası Mehmet Koçak'ın(Kel Mehmet) evinin olduğu yerde yapılmış, zamanla bu oda yıkılmıştır. Daha sonra

İmamlar soyundan Molla Mehmet Okur öncülüğünde mahalleli el ele vererek şimdiki odayı yapmışlardır. Harman Mahallesi odası "İmamların Oda" diye anılır. Bu odaya gelen misafirlere genelde Molla Mehmet Okur, Hacı Ali Akçay, Ali Arıkan, Bozoğlanın Ahmet Akçay, Hasan Okur yemek verirlermiş.

YUKARI MAHALLE ODASI

Yukarı Mahalle odası Arıklar (Kökkeler) soyundan Kara Hüseyin Güneş öncülüğünde Arıklar (Kökkeler) sülalesinin ve mahallelinin katkıları ile yapılmıştır. Bu mahalle

odasına gelen misafirlere Kara Hüseyin Güneş, Ali Akkanat, Çolak Yusuf Evcı, Hacı Mustafa Akkanat, Hacı Ömer Akkanat, Hacı Halil Akkanat yemek verirlermiş. Yukarı Mahalle odasına “Kökkelerin Odası” denir.

KAYABASI(Ötemahalle) ODASI

ÖTEMAHALLE ODASI

Ötemahalle (Kayabaşı) odası Göğüşler sülalesi ve tüm köylülerin yardımı ile 1939 yılında yaptırılmıştır. Bu mahalleye gelen misafirler Hacı İbrahim Dursun, Hacı Hasan Alıcışüzel, Cüllü Yusuf Bircan, Mevlüt Akçay, Eyüp Alıcıgüzel yemek verirlermiş. Kayabaşı mahallesindeki odaya “Göğüşlerin Odası” denir.

Bu odanın sağ köşesinde birinci kat ile ikinci kat arasında insan başı rölyefi bulunmaktadır. Üzüm salkımı rölyefi kaybolmuştur.

Rölyef; Kabartma resim

Mahalle odalarımız iki katlı olup planları aynıdır. Odalarımız taş ve çamur yapılıdır. Taş duvarla yapılan odalarımızın dışı derz suva ile derzlenmiştir. Her desturun üstünde ardıç hatıllar vardır. İçi toprak suvadır. İlk yapıldığında toprak damlı olan odalar sonradan toprak damlar yıkılmış çatı yapılmış üzeri kiremitle kaplanmıştır. Odalarımız 1935-1940 yılları arasında yapılmıştır. Odalarımızın yönü batıya bakar. Odaların doğu tarafında bir ahır bulunur. Batı tarafında pencere ve kapısı batıya bakan bir odası vardır. Bu odada misafirler kalır, mahalle sakinleri bayram yemeklerini yer, boş zamanlarında oturup sohbet ederlerdi. İkinci kata dışardan tahta merdivenlerle çıkılır. İkinci katın çıkışı her odanın kuzey tarafındadır. Merdivenin ilk basamağının yanında çatıya kadar uzanan bir direk vardır. İkinci katın doğu bölümü uzulamasında bir salon ve batı yönünde bir odası vardır.

İkinci katta bulunan odalar muhtar odası olarak kullanılmıştır.

Yukarı mahalle ve harman mahallesi odaları 2012 yılının Ekim ayında Yakup Arıkan yenisini yaptırmak üzere yıktırdı. Yakup Arıkan Yukarı Mahalle odasını annesi Hacı Ayşe Arıkan ve teyzesi Hanise Akçay hayrına yaptırdı. Harman mahallesi odasını babası Hacı Mehmet Arıkan hayrına yaptırdı. Kayabaşı (Ötemahalle) Mahallesi odasını Eyüp Alıcığüzel ve mahalleli aslına uygun olarak onarım yaptırdı.

Harman Mahallesi Odası

Yukarı Mahalle Odası

DURAK KÖYÜNÜ ZİYARET EDENLER

KONYA VALİSİ DURAK KÖYÜNDE

Konya Valisi, Sayın Aydın Nezh Doğan 04.07.2011 tarihinde köyümüz halkı ile birlikteydi. Merhum Mehmet Arıkan'ın vefat etmesi nedeni ile merhumun yakınlarına ve köy halkına başsağlığı diledi.

DURAK KÖYÜNDE BAYRAMLAŞMA

31.08.2011 tarihinde Ramazan Bayramı nedeni ile Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek, AKP milletvekili Gülay Samancı, Derebucak Kaymakamı Oktay Ateş, Derebucak Belediye Başkanı Bahittin Özdemir, Çamlık Belediye Başkanı Ali Özdemir ve İşadamımız Ali Akkanat Durak köyü halkı ile köy meydanında bayramlaştılar.

Ramazan Bayramı Bayramlaşma Ali Akkanat Konya Büyükşehir Bel.Baş. Tahir Akyürek Akp milletvekili Gülay Samancı Derebucak Kaymakamı Oktay Ateş Derebucak Bel.Baş Bahittin Özdemir Çamlık Bel.Baş.Ali Özdemir

Ramazan Bayramı Bayramlaşma Ali Akkanat Konya Büyükşehir Bel.Baş. Tahir Akyürek Akp milletvekili Gülay Samancı Derebucak Kaymakamı Oktay Ateş Derebucak Bel.Baş Bahittin Özdemir Çamlık Bel.Baş.Ali Özdemir

Ramazan Bayramı Bayramlaşma Ali Akkanat Konya Büyükşehir Bel.Baş. Tahir Akyürek Akp milletvekili Gülay Samancı Derebucak Kaymakamı Oktay Ateş Derebucak Bel.Baş Bahittin Özdemir Çamlık Bel.Baş.Ali Özdemir 31/08/2011 16:10

Ramazan Bayramı Bayramlaşma Ali Akkanat Konya Büyükşehir Bel.Baş. Tahir Akyürek Akp milletvekili Gülay Samancı Derebucak Kaymakamı Oktay Ateş Derebucak Bel.Baş Bahittin Özdemir Çamlık Bel.Baş.Ali Özdemir 31/08/2011 16:10

DEREBUCAK KAYMAKAMI BAYRAM NAMAZINI DURAK KÖYÜNDE KILDI

Derebucak Kaymakamı Alp Eren Yılmaz 08.12.2008 tarihinde Kurban Bayramı namazını Durak Köyü halkı ile birlikte aynı safta kıldı.

Baştaki Kaymakam Alp Eren Yılmaz, Muhtar Hami Okur, Ömer Erkök, Ahmet Ali Alıcıoğlu

Aziz Akteke, Derebucak Kaymakamı Alp Eren Yılmaz, Muhtar Hami Okur, Ömer Erkök Derebucak Kaymakamı Alp Eren Yılmaz Bayram Yemeğini Durak Köyü Halkıyla Birlikte Yedi (08.12.2008)

Kurban Bayramı

24.10.2012 tarihinde Beyşehir Kaymakamı Muzaffer Başibüyük, Beyşehir Belediye Başkanı İzzet Taşcı, Huğlu Belediye Başkanı Fehmi Tekin, Derebucak Belediye Başkanı Bahittin Özdemir, Çamlık Belediye

Başkanı Ali Özdemir Ali Akkanat'ın eşi Feride Hanımın annesi Merhume Hacı Ayşe, babası merhum Hacı Mehmet Arıkan'ın ölüm yemeğine katıldılar.

Derebucak Kaymakamı Sayın OKTAY ATEŞ ilçemizin tüm okullarının Durak Ömer Akkanat YİBO'da okulöncesi öğrencilerinin düzenlemiş olduğu programa katıldı

İLKİYAR DERNEĞİ DURAK ÖMER AKKANAT YATILI BÖLGE OKULUNU ZİYARET ETTİ

27 Mart 2011 Pazar günü MEB İlköğretim Genel Müdürlüğü' nün YİBO' lara Destek Projesi kapsamında, Durak Köyü Ömer Akkanat Yatılı İlköğretim Bölge Okulunu İLKİYAR Derneği ziyaret etti.

Çamlık İlköğretim Okulu öğrencileri ve öğretmenlerinin de katıldığı programda, Prof. Dr. Hüseyin VURAL, Prof. Dr. Ata TEZBAŞARAN ve ODTÜ Öğrencileri öğretmen ve öğrenciler ile beraber çeşitli etkinliklerde bulundular.

Durak Köyü düğün salonunda proje kapsamı ve İLKİYAR Derneği hakkında yapılan sunumun ardından

müzikli eğlence yapıldı ve sınıflarında başarılı olan öğrencilere çeşitli hediyeler verildi.

Kaymakamımız Sayın Oktay ATEŞ, dernek temsilcilerine yapılan bu programdan dolayı teşekkür etti. EYLÜL 2010 Kaymakamımız İsmail BAŞ, Ramazan ayı programı kapsamında Durak Köyüne ziyarette bulundu. Fakir ve Muhtaç 15 aile ziyaret edilerek ihtiyaç ve sorunları yerinde tespit edildi. Kaymakamımız ziyaretin ardından Köy Muhtarlığına verilen iftar yemeğine katıldı.

DURAK KÖYÜ HANE KAPI NUMARALARI

DIŞ KAPI NO	İÇ KAPI NO	HANE SAHİBİ ADI SOYADI DOĞUM TARİHİ	KULLANIM AMACI
1-	1	Musa Özel 1958	konut
1-	2	Musa Özel 1958	konut
2-	1	Yüksel Arıkan 08.04.1948	konut
2-	2	Yüksel Arıkan	konut
3-	1	Duran Güzelim	konut
3-	2	İdris Özel 20.02.1956	konut
4-		İdris Özel 20.02.1956	ahır
5-		Asiye Arıcı 07.12.1959	Konut
5-		Asiye Arıcı	Konut
6-		Abdullah Alıcıoğlu 15.05.1930	konut
7-		Muhammet Koçak 11.09.1333-1917	eski bina
8-		Bahattin Uçar 24.11.1964	konut
9-	1	Ali Adıyaman	konut
9-	2	Ali Adıyaman	konut
10-		Yusuf Adıyaman 03.04.1935	konut
11-		Mustafa Balcı 02.09.1944	konut
12-	1	Muhtarlık	
12-	2	Düğün salonu	
13-		Mehmet Akkoç 01.07.1946	konut
14		İlyas Özel 20.10.1963	konut
14-		Abdullah Yıldız 15.01.1945	konut
16-		Mehmet Balcı 09.03.1968	konut
17-		Refik Balcı	konut
17	A	Refik Balcı	DÜKKAN
18-		Abdullah Balcı	konut
19-		Mehmet Koçak 13.01.1940-1924	konut
20-		Şerife Koçak	konut
21		Halil Koçak 03.06.1950	konut
22-		Mehmet Akteke 02.02.1939	konut
23-		Mehmet Akteke(Musaoğlu) 15.11.1952	konut
24-		Zübeyde Uçar 23.08.1938	konut
25-		Halil Arıcı 01.02.1944	konut
26-		Şerife Erkök 1336-1920	konut
27-		Abdullah Taşdelen 1929	konut
28-		Mehmet Taşdelen 1341-1925	konut
29-		Osman Ali Özceylan 1950	konut
30-		Hasan Hüseyin Sarıcan 1336-1920	konut
31-		Hami Okur 04.01.1946	konut
32-		Bayram Sarıcan 08.05.1946	konut
33-		Musa Koçak 14.05.1934	konut
34-		Necati Okur 17.04.1942	konut
35-		Ayhan Taşdelen	konut
36		Hasan Akçay Hacı Ali oğlu 04.08.1929	konut
37		Mehmet Emin Koçak 04.07.1946	konut
38		Bekir Özel 07.08.1938	konut

39		Bekir Özel	konut
40		Yusuf Bircan 08.09.1946	konut
41		Keziban Ekici 02.01.1927	konut
42		Köy odası Harman Mah.	konut
43		Kuddisi Güzel 21.08.1961	konut
44		Mustafa Akkoç 1341-1925	konut
45		M. Emin Koçak 04.07.1946	konut
46		Halil İbrahim Adıgüzel 03.01.1938	konut
46	A	Halil İbrahim Adıgüzel	BAKKAL
47	A	Abdullah Güllü 24.11.1964	KAHVEHANE
47	1	Abdullah Güllü	konut
47	2	Abdullah Güllü	
47	3	Abdullah Güllü	
48		Ahmet Öztürk 12.05.1930	konut
49		İbrahim Koçak 07.03.1952	konut
50	1	Ahmet Özceylan 13.12.1954	konut
50	2	Ahmet Özceylan	
51	1	Ahmet Ali Alıcıoğlu 02.12.1959	konut
51	2	Ahmet Ali Alıcıoğlu	
52		Fatma Alıcıoğlu 13.02.1931	konut
53	1	Necati Evcı 07.03.1941	konut
53	2	Necati Evcı	
54		Mustafa Özel 28.11.1952	konut
55		Mehmet Ali Özceylan 25.08.1962	konut
56		İsmail Arıkan 22.12.1942	konut
57		Sezai Turgut	konut
58	1	Mehmet Okur 01.08.1946	konut
58	2	Mehmet Okur	konut
59		İbrahim Akteke 15.03.1934	konut
60		Mustafa Okur 1330(m 1914)	konut
61		Ali Akçay 03.02.1931	konut
62		İsmail Akçay 15.03.1340-1924	konut
63		Hasan Alıcıoğlu 07.02.1938	konut
64		Hasan Atan 15.03.1952	konut
65		Meryem Arıkan 02.03.1933	konut
66		İbrahim Adıgüzel 05.10.1968	
67		Ali Adıgüzel 1926	
68	1	Tefik Adıgüzel 14.12.1952	konut
68	2	Tefik Adıgüzel	
69		Orhan Adıgüzel 24.11.1964	
70		Ayşe Taşdelen 07.05.1929	
71		Ömer Arıkan 23.09.1938	
72		Şerife Özel 1339-1923	konut
73		Mustafa Şanlıoğlu	
74		Mehmet Ali Taşdelen 08.07.1939	
75		İsmail Güzelim 10.02.1966	
76		Kerim Akteke 04.04.1943	konut
77	A	Abdullah Özcan 10.04.1950	KAHVEHANE
77	1	Abdullah Özcan	konut

78		Habibe Erkök	02.11.1947	
79		Ömer Ballı 15.07.1937		konut
80		Sadık Adıgüzel	01.01.1942	konut konut
81		Ömer Erkök	27.08.1933	
82		Abdullah Taşdelen	01.03.1941	konut
83		Mehmet Arıkan	04.07.1927	konut
84		Mehmet Gürbüz	02.02.1946	konut
85		Yakup Gürbüz	16.12.1954	konut
86		Ramazan Ballı	03.06.1951	konut
87		Mehmet Ballı	10.11.1938	konut
88		Ömer Güzelim		konut
89		Melek Güzelim		konut
90		Hayrettin Evcı 08.10.1959		konut
91	1	Ziya Akçay	20.02.1964	konut
91	2	Ziya Akçay		
91	3	Ziya Akçay		
92		Ziya Akçay		AHIR
93		Hüseyin Gürbüz	15.12.1961	konut
94		Adem Gürbüz	30.11.1959	konut
95		Ömer Adıgüzel	04.10.1939	konut
96		Abdullah Güzelim	21.02.1964	konut
97		Ramazan Ballı		konut
98		Mevlüt Adıgüzel	08.12.1954	konut
99		Mahmut Ballı	01.12.1959	konut
100		Ahmet Çelik	07.03.1938	konut
		Hasan Gürbüz	04.05.1928	konut
101		Hasan Gürbüz		
102		Hüseyin Güneş	14.05.1931	konut
10		Fedai Güneş		
104		Ali Şahin	1956	
105		Naci Özceylan		konut
106		Ali Özceylan	03.02.1941	
107		Mehmet Akkanat	23.02.1952	
108		İzzet Güzelim	1931	
109		Emine Güneş	1340-1924	
110		Ali Akkanat	12.12.1952	konut
111		Sadettin Akkanat	07.05.1933	
112		Kamil Güneş	07.05.1931	
113	1	Nazım Akkanat	15.10.1965	
113	2	Mustafa Akkanat	1971	
114		Şaban Özceylan 1340-1924		
115		Mehmet Gürbüz		
116	1	Hese Gürbüz	02.01.1930	konut
116	2	Ali Gürbüz		
117		Mustafa Evcı	07.02.1938	konut
118		köy odası Yukarı Mah		

119		Ramazan Evcı	04.07.1932	konut
120		Hasan Evcı	01.01.1931	
121		Mehmet Evcı		konut
122		Ahmet Ali Evcı	1340-1924	
122	1-A	Ahmet Evcı	25.05.1965	
123	1	Mustafa Evcı	07.02.1938	konut
123	2	Salim Evcı	01.11.1967	
123	3	Sabri Evcı	10.04.1962	
123	4	Sakin Evcı	11.05.1967	
124		Mustafa Evcı	07.02.1938	konut
125		Murat Güzelim		
126		Süleyman Koçak	05.10.1968	
127		Feti Erkök	04.02.1956	
128		Mehmet Ali Özkoç	12.05.1943	konut
129		Mehmet Arıkan	01.03.1932	
130	1	İzzet Taşdelen	05.05.1937	
130	2	İzzet Taşdelen		konut
130	3	İzzet Taşdelen		
131		Ahmet Ali Evcı	Yakup oğlu	
132		Özcan Güneş		konut
133		Hasan Güzelim		konut
134	1	Muharrem Öztürk	04.03.1952	
134	2	Muharrem Öztürk		
134	3	Muharrem Öztürk		
135		Ali Akkanat	1952	DÜKKAN
136		Ali Osman Turgut	10.08.1955	konut
137		Abdullah Atalay	23.03.1952	
138		Fatma Taşdelen(Gürbüz)	1932	konut
139		Şaban Evcı	10.12.1960	
140	1	İsak Güneş	1950	
140	2	İsak Güneş		
141		Hamdi Arıkan	16.12.1961	konut
142	1	Kadir Güzelim	16.04.1961	
142	2	Caner Güzelim		
143		Raziye Koçak		konut
144		Mehmet Uçar	1928	
145		Hakime Erkök	14.08.1942	konut
146		Ali Akçay	20.01.1959	
147		Eyup Bal	1928	
148		Havva Özceylan		
149		Salih Uçar	13.12.1960	konut
150	1	Mehmet Ballı	1938	
150	2	Mehmet Ballı		konut
150	3	Mehmet Ballı		
151		Bekir Gürbüz		
142		Mustafa Eser Atalay	18.04.1949	

153		M. Eser Atalay		konut
154		Yusuf Sarıcan	1941	
155		Niyazi Bal	1930	
156		Hasan Güzelim	1964	konut
157		Cami		
158		Mehmet Güneş	1938	
159		Mehmet Ali Atan	1966	konut
160	1	Sağlık Ocağı		
160	2	Sağlık ocağı lojman		
160	3	Sağlık ocağı lojman		
161	1	P:T:T		
162		P.T.T. lojmanı		konut
163	1	Ali Koçak	1959	DÜKKAN
163	2	Ali Koçak		konut
164	3	Ali Koçak		konut
165	1	okul lojman		LOJMAN
165	2	okul lojman		LOJMAN
165	3	okul lojman		LOJMAN
165	4	okul lojman		LOJMAN
165	5	okul lojman		LOJMAN
165	6	okul lojman		LOJMAN
166		Öğrenci yurdu		YURT
167		Okul (Ö.A.Y.B.İ.O.)		OKUL
168		Mustafa Sarıcan	15.03.1949	konut
169		İbrahim Koçak		konut
170		Musa Koçak	1942	konut
171		Havva Atan		konut
172	1	Mehmet Adıgüzel	1928	konut
172	2	Mehmet Adıgüzel		
173		Mustafa Aktaş	10.05.1947	konut
174		İbrahim Güllü	1950	konut
175		Fevzi Özkan		konut
176		Mehmet Güllü	1949	DÜKKAN
177	1	Mehmet Güllü		konut
177	2	Mustafa Güllü	1952	konut
177	3	Şevket Güllü	1940	konut
178	1	Hami Özkoç		
178	2	Hami Özkoç		
179	1	Ahmet Güllü	16.04.1955	konut
179	2	Ahmet Güllü		
180	1	Ali Güllü	1941	konut
180	2	Ali Güllü		
181		Aziz Akteke	28.08.1953	
181	A	Aziz Akteke		-----
182	1	Mehmet Adıyaman	1946	konut
182	2	Mehmet Adıyaman		
183	1	Abdullah Özcan	12.04.1961	konut
183	2	Abdullah Özcan		
183	3	Abdullah Özcan		

184	1	Durmuş Ali Alicioğlu	1944	konut
184	2	Durmuş Ali Alicioğlu		
185		Ali Çeçen		
186	1	Naim Özkoç	1956	konut
186	2	Naim Özkoç		
187		Bekleme Evi		Bekleme evi
188	1	Hacet Özçelik	1956	konut
188	2	Hacet Özçelik		konut
189	1	Ahmet Güzelim	30.03.1967	
189	2	Ahmet Güzelim		konut
190	1	Hüseyin Gürbüz	1965	konut
190	2	Hüseyin Gürbüz		
191		Hasan Koçak	1956	konut
192		Ali Uçar	1939	
193	1	Mehmet Güneş		
193	2	Mehmet Güneş		konut
194		Mehmet Güneş		AHIR
195		Salih Koçak		konut
196		Hasan Gürbüz 1946		konut
197		Mustafa Akteke	1929	
198		Veli Özel		
199		Akif Uçar	1968	konut
200		Salih Uçar	1932	
201		Murat Arıkan	1938	
202		Şaban Özkoç	1931	
203		Hatice Tokmak (Özel)		
204	1	Gülsüm Buğdaycı		
204	2	Gülsüm Bircan	1952	
205		Sebahattin Güzel	1959	konut
206		Abdullah Güzel	1935	
207		Turgut Güzelim	1956	
208		Abdullah Koçak	1930	

209		Yunus Koçak	
209		Yunus Koçak	konut
210		Şeref Dursun 1966	
211	1	Abdullah Özkoç	
211	2	Abdullah Özkoç	
212		Hasan Özcan (Abdullah oğlu) 1923	konut
213		Hasan Özcan (Hasan oğlu) 1959	AHIR
214	1	Hüseyin Uçar 1957	konut
214	2	Hüseyin Uçar	
215	1	Hasan Özcan (Hasan oğlu) 1959	
215	2	Hasan Özcan (Hasan oğlu)	konut
215	3	Hasan Özcan (Hasan oğlu)	
216		Ahmet Öztürk 1931	konut
217		Durmuş Bircan 1930	
218		Mehmet Adıyaman 1946	konut
219		Mehmet Dursun 1317-1901	konut
220		Bayram Uçar	konut
221		Semiye Güllü 1938	
222		Semiye Güllü	
123		Bayram Uçar	konut
224		İsmail Uçar 1943	
225		Abdurrahman Özçelik 1964	
226		Mustafa Özkoç 1945	
227		Mustafa Güzel 1339-1923	konut
228		Ömer Alicigüzel 30.12.1936	
229		Ali Güzel	
230	1	Kerim Güzel 17.09.1968	
230	2	Kerim Güzelim	
231		Kerim Atan 1959	

232		Ömer Alicigüzel	30.12.1936	konut
233		Abdullah Dursun	1341-1925	
234		Hasan Alicigüzel (Eyup oğlu)	1945	
235		Raşit Özcan	1930	
236		Yakup Arıkan	1959	
237		Ömer Alicigüzel		
238		Köy Odası Ötemahalle		
239		Nuh Naci Dursun	1948	
240		Galip Atan	1964	konut
241		Mehmet Aktaş	1955	
242		Ramazan Adıgüzel		
243		İsmihan Öztürk	1928	
244		Nazmi Güzel		
245		Mustafa Uçar	1338-1922	konut
246		Kemal Alicigüzel	1946	
247		Sadettin Alicigüzel	1930	
248		Sabahattin Alicigüzel	1956	
249		Fehmi Öztürk		
250		Mustafa Güllü Efe	1336-1920	
251		Yaşar Güzelim	1960	konut
252	1	Mehmet Akteke	30.12.1957	
252	2	Mehmet Akteke		
253		Ali Osman Turgut	1960	konut
254		Yahya Taşdelen	1956	
255		Ahmet Güllü	05.03.1965	
256		Dudu Turgut	1963	konut
257		Dursun Ali Güllü	1964	konut
258		İsmet Çelik	1962	
259		Semih Şahin		
260		Salih Uçar		konut

HİCRİ YILI MİLADİ YILA- RUMU YILI MİLADİ YILA ÇEVİRME

Takvim; Zamanı yıllara, aylara, günlere ayıran yöntem.

Tarih boyunca insanlar toplumsal ve ekonomik işlerini düzenlemek için takvimi kullanmışlardır. Osmanlı döneminde Tazminat kadar Hicri takvim, Tazminat dönemi ile Rumi takvime geçildi. Tazminat Dönemi 1839 yılında başladı)

Osmanlı Devletinde 1839 tarihinden itibaren resmi dairelerde, mali işlerde Rumi takvim kullanılmaya başlandı. Dini işlerde Hicri takvim kullanılmaya devam edildi.

1917 yılında Rumi takvimin yanında Miladi takvim de kullanılmaya başlandı. 1928 yılında Rumi takvim tamamen kaldırıldı. 1928 yılından itibaren yalnız Miladi takvim kullanılmaya başlandı.

Hicri Takvim; Hz. Muhammed'in Mekke'den Medine'ye hicretini başlangıç alır. Ayın dünya çevresinde dönmesi esas alınır.

Hicri Yılı Miladi Yıla Çevirme

Hicri yıl 33 e bölünür, bölüm hicri yıldan çıkarılır, kalan 622 ile toplanır.

(Bölüm yuvarlanır örnek $35.82 = 36$ olarak alınır.

Örnek: Hicri 1314

$1314 : 33 = 39,8$ (39,8 yuvarla 40)

$1314 - 40 = 1274$

$1274 + 622 = 1896$

Hicri 1314 yılı Miladi 1896 yılına eşit olur.

Rumi Yılı Miladi Yıla Çevirme

Rumi yıl ve Miladi yıl güneş sistemini esas alır.

Miladi yıl ile Rumi yıl arasında 584 yıl fark vardır.

Verilen Rumi yıla 584 eklenirse Miladi yıla çevrilmiş olur.

Örnek Rumi=1310

$1310 + 584 = 1894$

Miladi=1894 olur

DURAK KÖYÜNDEN RESİMLER

Ahmet Ali İnce(Küçük Tat)Ali Güzelim(Büyük Tat) Celal Güneş,çocukları; Kadir-Abdullah Güzelim

Gök Şerif Arıkan,Rukiye Akkanat, Saniye Akkanat, Mustafa Akkanat Öndekiler; Hatice Akkanat, Hacı Mustafa Akkanat, Hüseyin Özceylan, Adıgüzel Atalay,Hacı Ömer Akkanat

Sadettin Akkanat, Mustafa Akkanat

Gülsüm Akçay, İsmail Akçay

Bekir Özel, Hasan Koçak, Ömer Adıgüzel, Hami Özkoç

Ahmet Alıcıoğlu, Yakup Arıkan, Özcan Güneş, Ahmet Özceylan, Mustafa Güzel, Hasan Akçay

Ahmet Alıcıoğlu, Sami Evcî

İSHAK GÜNEŞ-ALİ İHSAN ÇAĞLAYAN-REMZİ OKUR- SAMİ EVCİ - MUSTAFA GÜNEŞ-MAHMUT BALLI-AZİZ AKTEKE-MEHMET AKKOÇ-YUSUF AKÇAY-HASAN KOÇAK Öndekiler; AHMET ALİCİOĞLU-DURMUŞ ALİ SARICAN-MEHMET AKÇAY-İZZET UÇAR-MEHMET GÜNEŞ-?

İshak Güneş, Ali İhsan Çağlayan, Remzi Okur, Sami Evcı, Mustafa Güneş, Mahmut Ballı, Aziz Akteke, Mehmet Akkoç, Yusuf Akçay, Hasan Koçak Öndekiler; Ahmet

Alıcıoğlu, Durmuş Ali Sarıcan, Mehmet Akçay, İzzet Uçar, Mehmet Güneş-..

Ahmet Çelik, Ramazan Ballı, Mehmet Güneş, Ali Akkanat, Ahmet Alıcıoğlu, Kamil Akkanat, Yusuf Özdere, Hayrettin Evcı, Ahmet Erkök, .. öndekiler, Atilla

Özkoç, Nazım Akkanat, Nail Özceylan

ALİ ÇELİK (Diğir Ali)

Ali Çelik

Niyazi Bal,Ahmet Çelik,Durmuş Bircan,Mehmet Okur, Yusuf Akçay, Yusuf Bircan, Metin Koçak oturanlar Yaşar Güzelim-Etem Özceylan-Hasan Akçay-Hasan Koçak

Niyazi Bal,Ahmet Çelik,Durmuş Bircan,Mehmet Okur, Yusuf Akçay, Yusuf Bircan, Metin Koçak, öndekiler; Yaşar Güzelim,Ethem Özceylan,Hasan Akçay,Hasan Koçak

KERİM ÖZTOP-MUSA ARTEKE-ABDURRAHMAN ÖZÇELİK-HASAN ALICIOĞLU-KERİM ARTEKE-Ç ?

HüseyinErkök-HasanEvcil-MehmetAkteke-MehmetArıkan-HüseyinGüneş-SüleymanBallı-HasanGüzelim-TefikAdıgüzel-MehmetOkur-çocuk?-ÖmerErkök

...Mehmet Okur, Abdullah Taşdelen, Mustafa Okur, Ahmet Koçak, Mustafa Akkaçoğ, Mehmet Akteke, İbrahim Akteke, İzzet Güzelim
 Öndekiler; Yusuf Sarıcan, Kara Mahmut Akkoç, Mustafa alıcioğlu, Ahmet Ali Evcı, Diğir Ali Çelik, Mehmet Akkoç

Hüseyin Erkök, Mustafa akkanat(Berber), Abdurrahman Özçelik, Niyazi Bal, Ömer Akkanat, Eyüp Bal, Şaban Özceylan, Mehmet Okur

Mehmet Ali Öz-
can, Mehmet
Özkoç, Mehmet
Dursun, Hacı Ali
Akçay, Ahmet Arı-
cı, Ali Atan, Halil
Akkanat, Durmuş
Güzel, Ömer
Akkanat, Mustafa

Güzel, Mustafa Çağlayan, Hatıp Hasan Durmuş Öndekiler;
Güzel Atalay, Hüseyin Yıldız, Mustafa Okur

Kerim Akteke, Ahmet
Erkök, Yusuf Sarıcan,
Mehmet Akkanat, Ahmet
Ali Alıcıoğlu, Mustafa Gül-
lü... Ahmet Alıcıoğlu ön-
dekiler; Fethi Erkök,
Mehmet Akteke, Mustafa

Özel, Ahmet Özceylan

Yusuf Adıyaman, Mustafa
Güzelim, Şaban Ballı,
Ahmet Güllü, Ali Atan,
Hasan Güzelim öndekiler;
Musa Koçak, Mehmet Ali
Taşdelen, Süleyman Ballı,
Hüseyin Güneş

Tefik Adıgüzel, Yusuf Adıyaman, Mehmet Okur

Neslihan Alıcıoğlu, Nazım Akkanat, Hüseyin Erkök, Hasan Güzelim Hayrettin Evcı, Nevzat Ballı, Hasan Akçay, İlyas Alıcıoğlu öndekiler; Kamil Akkanat, Adıgüzel Atalay

Ömer Alıcıgüzel (bıyıklı) Eyüp Alıcıgüzel, Havı Ali Akçay, Mevlüt Akçay, İsmail Alıcıgüzel, Mustafa güllü Efe, hasan Öztürk, orta sıra; Abdullah Dursun, Mehmet Ali Özcan, Sadettin Alıcıoğlu, Gök Mustafa Akçay Öndekiler; Hüseyin Güzel, Recep Arıkan, Raşit Özcan, Salih Koçak, İsmail Uçar

İbrahim Çağlayan, İsmail Çağlayan, Mehmet Ali Özcan, Necati Evcı, Ali İhsan Çağlayan öndekiler; Muh-sin Sarıcan, Mehmet Aktaş, Yusuf Akçay

Emine Güneş

Mehmet Akkanat, Ahmet Alıcıoğlu, Muharrem Öztürk, Ali Akkanat, Yusuf Özel öndekiler; Şakir Uçar, Musa Akçay, Abdullah Atalay, Hasan Akçay, Kamil Akkanat

lay, Hasan Akçay, Kamil Akkanat

Halı Dokuyan Kızlar
Hatice Ekici, Nuriye Uçar,
Zehra Dursun, Bahar Ko-
çak, Gülperi Hocahanım,
Muazzez Güzel, Emiş Eki-
ci, Ayşe Koçak, Bahide
Evcı, Fatmahanım Güneş,

Pakize Evcı, Meryem Akkanat, Muradiye Güneş öndeki-
ler; Nazmiye Alıcıoğlu, Gülperi Evcı, Şerife Dursun, (Uğurlu
köyünden) Emiş Özceylan, Vahide Akkanat, Zahide Güneş,
Menekşe Ekici

**Mehmet
Akkanat, Hasan
Taşdelen, Hasan
Akçay**

Hasan-Şerife Gürbüz

Hasan Koçak, İbrahim Koçak

Hasan Koçak

Hatice Akteke, Hanise Koçak, Ayşe Arıkan, Meryem Akçay, Gülseren Güzel, Hariye Uçar, Zeynep Bircan, Meryem Özkoç

Rukiye Özkoç

Rahime Alicioğlu

Hüseyin Güneş-Hayriye Güneş

Nazmi Günelim

Kamil Akkanat, Ali Öztürk

Mehmet Okur-Hasan Arıkan-Raşit Adıgüzel

Mustafa Akkoç-Halil Koçak-Mustafa Aktas

www.durakkoyu.org

Sami Evcı, Hasan Akçay,
Kerim Akteke, Adem
Erkök, İbrahim Koçak Ön-
dekiler; Yakup Akteke,
Hayrettin Evcı

İshak Güneş, Ramazan
Evcı, Mustafa Evcı, Hasan
Gürbüz, Mustafa Akkanat,
Ahmet Ali Evcı, Hasan Evcı,
Hüseyin Alıcıgüzel,
Ömer Alıcıgüzel, Mehmet
Ali Özceylan, Hasan
Akçay

Abdullah Taşdelen, İzzet Taşdelen, Ahmet Özceylan (arkası dönük)

Kamil Akkanat, Yusuf Akçay

Abdullah Dursun, İsmet Durmuş, Nuh Naci Dursun, Ömer Alıcıgüzel, Hasan Özcan, Kerim Atan

İzzet Taşdelen, Sadettin Akkanat, Kamil Güneş, Hüseyin Güneş

Mehmet Adıgüzel, Kerim Akteke, Hasan Hüseyin Sarıcan, İzzet Taşdelen

Ümmü Gülsüm Akteke

Mehmet Gürbüz, Ali Özceylan, Mehmet Aktaş, Nail Özceylan, Hami Okur, Remzi Okur, Halil Koçak, Aziz Akteke, Hami Özkoç, Osman Özceylan

Hatice Güllü, Ayşalı Koçak, Havva Atan, Havva Adıgüzel, Raziye Koçak, Cevriye Sarıcan, Zeynep Koçak

Ahmet Özceylan, Kamil Akkanat, Hasan Özcan

Şevket Güllü, Mehmet Ali Özkoç, Ömer Adıgüzel, Tepearası köyünden, Hasan Alıcıgüzel, Necati Akkoç, (öndeki Ömer Alıcıgüzel)

Mehmet Akteke, Hamza Adıyaman, Hasan Akçay, Ahmet Alıcıoğlu, Hami Okur, Ali İhsan Çağlayan, İbrahim Akteke

Durak Köyü insanları

Yukarı Mahallede topluluk

Durak Köyü gençliği Galip Turgut(Tepearası köyünden)Osman Özkan, Ahmet Özceylan, (Konyalı Ahmet)Hasan Akçay, Mehmet Öztürk,Ahmet Ali Alicioğlu, Ali Akçay, Kamil Akkanat,

Ali Osman Turgut öndekiler,Abdullah Taşdelen,Mehmet Güllü,Hasan Özcan...

Hasan Akçay, Hasan Taşdelen, Dr.Halil Arıcı, Mustafa Özel

Mustafa Güllü, Galüp Adıgüzel, Abdullah Atalay,Hasan Akçay, İsmail Özceylan ,İbrahim Gürbüz, Önder Alicigüzel, Hacı Ramazan Evcı, Adıgüzel Atalay, Mustafa Evcı, Eser Atalay ,Mustafa Akkanat, Ramazan Ballı

Hasan Akçay, Nurhak Turgut, Ahmet Çelik, Mustafa Balcı, Halil Koçak, Dr. Halil Arıcı, Ahmet Alıcıoğlu, Ramazan Ballı, Mehmet Akçay, Kamil Akçay, Kazim Ekici, (...) Ahmet Özceylan, Muharrem Öztürk, Ali İhsan Çağlayan

Fatih Dikmen, Mustafa Özçelik, Ali Akçay, Ersin Özçelik, Musa Akteke, Hasan Gürbüz, Kerim Güneş

Trafik kazasında ölen Ali İhsan Uçar, Mustafa Turgut ve kendini asarak ölen Abdulkadir cenaze namazı kılanlar

Mehmet Güneş-Raşit Özcan-Hasan Atan

Hasan Alıcıoğlu, Hasan Özcan, Serkan, Abdullah Dursun, Kürt Ali, Ömer Alıcıgüzel, Sabahattin Güzel

Kerim Akteke, Ali Öztürk, Mehmet Emin Koçak, Ethem Özceylan, Aziz Akteke, Ramazan Ballı, Muharrem Öztürk, Mustafa Sarıcan, Mustafa Balcı, Hasan Akçay, Ertan Uçar Sabri Evcı, Hami Okur, Vakkas Bakırhan, Mehmet öztürk, Ali Akçay, Orhan Adıgüzel, Mehmet Akçay

Mustafa ve Gülsüm Balcı

Hanim Adıgüzel, Rukiye Gürbüz, Ayşe Güzelim, Gülsüm Gürbüz

Pişi yapan kadınlar

Raziye Atan, Semiye Güllü,
Zahide Bircan

Ali Akçay, Ali Arıkan, İzzet
Taşdelen ,Yakup Arıkan, Ha-
luk Arıkan ,Mehmet Arıkan,
Hasan Akçay, Abdullah
Taşdelen, Melda Arıkan

Pişi yapan kadınlar

Tarhana yapan kadınlar

Mehmet Akkanat, Osman Özkan, Mehmet Aktaş, Abdullah Taşdelen, Ahmet Özceylan, öndekiler; Ahmet Ali Alıcıoğlu, Ahmet Alıcıoğlu, Ali Akçay, Musa Akçay, Savaş Akkoç

1980 durak köyü futbol takımı

1980 YILI DURAK KÖYÜ FUTBOL TAKIMI OYUNCULARI

Muhtar Hami Okur Derebucak Kaymakamı Alp Eren Yılmazdan teşekkür belgesi alırken

Durak Köyünün ilk ilkokulu
(1946)

Mutlaka aklınız angül girilice herve girilice ayne tergiş gilye aklız rakim aklar fatma aklar manuş girilice manuş aklız angül baki haspa, edginel rukiye vepe gönen güllü abdulhalim baki gümül teyfelde herve vepe ahmedin neyhan aklız emrahmet kusan ahmet vepe hasayın baki baki girilice herve emel

www.durakkoyu.org

Ali Akkanat 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramında

Ali Akkanat Durak Köyü halkı ile bayram seyredirken

Necati Aktaş-Sadettin Akkanat-Hüseyin Erkök www.durakkoyu.org

Necati Aktaş, Sadettin Akkanat, Hüseyin Erkök

Ahmet Özcan, Ahmet Erkök, Ali İhsan Çağlayan, Musa Özel

Ahmet Özcan-Ahmet Erkök-Musa Özel-İçerideki Ali İhsan Çağlayan

www.durakkoyu.org

Ahmet Özcan, Ahmet Erkök, Musa Özel

SADİ TURGUT

GALİP TURGUT

www.durakkoyu.org

Sadi Turgut, Galip Turgut

Şakir Uçar, Hasan Akçay

YARARLANILAN KAYNAKLAR

Genel Türk Tarihi

Konya Vilayeti Salnamesi 2011 Mehmet Eminoğlu

Durak Köyü Evlendirme Defteri

Durak Köyü Nüfus Kütük Defteri

Osmanlı Devleti Arşivleri

Akseki Kazası (1954 Akgün matbaası) Kemal Özkaynak

Akseki ve Aksekililer 1974 Mustafa Enhoş

Çeşitli Yönleriyle İbradı 1987 Kemal Naci Şahankaya

Teke-Eli ve Teke Oğulları Sabahattin Tekindağ

Akdeniz Bölgesi Hüseyin Saraçoğlu (kitabında Yünlü Dağ,

Reze Beli ve Küpe dağından bahseder sayfa 327 de)

Durak Köyü Gelenek-Görenek-Atasoylar 2000 Vehbi Durmuş

Durak Köyü Tarihi-Aile Şecereleri Ömer Lütfi Dursun

Dünden Bugüne Beyşehir 1978 Avukat Bilal Eyüboğlu

Honamlı Yörükleri 1990 Ali Tanyıldız

Geçmişten Günümüze Çumra 2001 Mehmet Karabayır

Anadolu'da Yörükler Sempozyumu

Konya-Beyşehir-Derebucak-Kervanyolu Prof. Dr. Ali Baş
(Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi
Bölümü)

Osmanlıca Sözlük